

www.e-rara.ch

**Arriani Nicomedensis De Epicteti philosophi, praeceptoris sui,
dissertationibus Libri III ...**

Arrianus, Flavius

Basileae, [1554]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-122198>

Epiktētos. Oti Ou Machetai To Tharrein

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

OTI OY MAXETAI TO GAPPEIN

ဇေ ဟံလဒ်ဒိဏ၊ အ၊

ΠΑΡΑΔΕΞΟΜΕΝ ΜΥΝ ΤΥΧΟΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΙΣ, Δ' ΕΞΙΣΜΥΝΟΥΝ
ΠΟ ΤῶΝ ΧΙΛΟΤΟΦΩΝ. ΟΜΩΣ ΔΕ ΣΚΕΨΩΜΕΘΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΩΑ
ΜΥΝ, ΕΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ὅΣΙ ΤΟΔΕ, ἢ ἢ ἄΜΑ Μ' ΟΥΛΑΒΩΣ, ἄΜΑ
ΔΕ ΔΑΡΡΕΝΤΩΣ ΠΑΝΤΑ ΠΟΙΕΙΜ. ΓΥΝΑΙΩΣ ΓΑΡ ΠΩΣ ΘΙ
ΚΕΙ ΤΡΕΙ ΔΑΡΡΕΑΛΕΩΝ ΤΟ ΟΥΛΑΒΕΣ. ΤΑ Δ' ΓΥΝΑΙΩΣ, ΕΔΙΔΕ
ΜΩΣ ΣΥΝΟΥ ΠΑΡΧΕΙ. Δ' ΔΕ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΠΟΛΛΟΙΣ ΓΝ' ΤΡΕΙ ΤΟΤΩ ΠΑΡΑΔΕ
ΞΟΜ, ΟΘΚΕΙ ΜΟΙ ΠΙΣΤΟΥ ΠΙΝΘ' ἔΧΕΔΑ. ΕΙ ΜΥΝ ΓΑΡ ΠΘΣ ΤΑΥΤΑ ΚΕΙΣΜΥΝ
ΧΡΗΘΑΙ Τῇ Τ' ΟΥΛΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΡΕΙ ΔΑΡΡΕΙ, ΔΙΚΑΙΩΣ ΑΝ ἡΜΑΣ ἢ ΠΩΝΘ, ὥΣ
ΤΑ ΑΣΩΙΑΚΤΑ ΣΥΝΑΓΟΝΤΑΣ. ΝΥΝ ΔΕ ΤΙ ΔΙΕΝΟΝ ἔΧΕΙ Δ' ΛΙΓΟΜΕΝΟΥ; ΕΙ ΧΡ
ΟΥΝ ΤΑΥΤ' ὅΣΙ ΤΑ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΜΥΝ ΕΙΡΗΜΕΝΑ, ΠΟΛΛΑΚΙΣ Δ' ἈΡΔΕΙΣΙ
ΜΕΝΑ, ὅΠ' Ε' ὅΣΙΑ ΤΟ ΑΓΑΘὸν ΔΕΙΞΙΜ ΓΝ' ΧΡΗΣΕΙ ΦΑΝΤΑΣΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚὸν
ὥΣΑΥΤΩΣ, ΤΑ Δ' ΑΠΘΑΙΡΕΤΑ ὅΤΕ Τῶ ΤΟ ΚΑΚὸν Δ' ΕΧΕΤΑΙ ΦΥΣΙΜ, ὅΤΕ
Τῶ ΤΟ ΑΓΑΘὸν, ΤΙ ΠΑΡΑΔΕΞΟΜ ἈΞΙΟΣΙΜ Οἱ ΧΙΛΟΤΟΦΟΙ, ΕΙ ΛΕΓΟΣΙΜ, ἔΠΟΥ
ΜΥΝ ΤΑ ΑΠΘΑΙΡΕΤΑ, ἔΚΕΙ Τὸ ΘΑΡΣΥΝ ἔΣΩ ΣΙ, ὅΠΩ ΔΕ ΤΑ ΠΘΑΙΡΕΤΑ,
ἔΚΕΙ ἢ ΟΥΛΑΒΕΙΑ; ΕΙ ΓΑΡ ΓΝ' ΚΑΚΗ ΠΘΑΙΡΕΙ ΣΙ ΤΟ ΚΑΚΟΝ, ΠΘΣ ΜΟΝΑ ΤΑΥ
ΤΑ ΧΡΗΘΑΙ ἈΞΙΟΥ Τῇ ΟΥΛΑΒΕΙΑ. ΕΙ ΔΕ ΤΑ ΑΠΘΑΙΡΕΤΑ Ε' ΜΗ ΕΦ' ἡΜΙΝ,
ὅΔΕΜ ΠΘΣ ἡΜΑΣ, ΠΘΣ ΤΑΥΤΑ ΤΡΕΙ ΔΑΡΡΕΙ ΧΡΗΣΙΜ. ΚΑΙ ὅΤΩΣ ἄΜΑ ΜΥΝ
ΟΥΛΑΒΕΙΣ, ἄΜΑ ΔΕ ΔΑΡΡΕΑΛΕΟΙ ΕΣΤΩΜΕΘΑ, ΚΑΙ Νῦν ΔΙΑ, ὅΣΑ ΤῶΝ ΟΥΛΑ
ΒΕΙΑΝ ΔΑΡΡΕΑΛΕΟΙ. ὅΣΑ ΓΑΡ ΤΟ ΟΥΛΑΒΕΙΔΑΙ ΤΑ ἔΝΤΩΣ ΚΑΚΑ, ΣΥΜΒΗΣΕ
ΤΟΙ ΔΑΡΡΕΙΜ ἡΜΙΝ ΠΘΣ ΤΑ ΜΗ ὅΤΩΣ ἔΧΟΝΤΑ. ΛΟΙΠΟΝ ἡΜΕΙΣ Τὸ ΤῶΝ ἑΛΑ
ΦΩΝ ΠΥΧΟΜΕΝ, ὅΤΕ ΦΟΒΕΝΤΟΙ ΦΘΙΓΕΣΑΙ Αἰ ἑΛΑΦΟΙ ΤΑ ΠῆΛΩΑ, ΠΘΣ Τῶ
ΠΟΝΤΩ, ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΑΝΑΧΩΡΟΥΣΙΜ ὥΣ ΑΣΦΑΛῆ, ΠΘΣ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ,
ΚΑΙ ὅΤΩΣ ΑΠΟΠΛΥΝΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣΑΙ ΤΑ ΦΟΒΟΡΑ Κ' ΤΑ ΔΑΡΡΕΑΛΕΙΑ.
ὅΤΩ ΚΑΙ ἡΜΕΙΣ ΠΘΣ ΧΩΜΕΔΑ ΤΡΕΙ ΦΟΒΩ ΠΘΣ ΤΑ ΑΠΘΑΙΡΕΤΑ, ΓΝ' ΤΙΣΙ
ΠΑΛΙΜ ΔΑΡΡΕΟΥΤΕΣ ΑΝΑΣΤΕΦΟΜΕΘΑ ὥΣ ΟΥΔΕΝΟΣ ἔΝΤΩ Δ' ΕΝΘ ΓΝ' ΤΟΙΣ
ΠΘΑΙΡΕΤΙΚΟΙΣ, ΕΞΑΠΕΤΗΛΩΑΙ ΟΥΔ' ἢ ΠΘΠΕΣΙΜ, ἢ ΑΝΑΙΧΜΟΥ ΤΟΥΤΙ
ΠΟΙῆΣΑΙ. ἢ ΜΕΤ' ὑΠΗΛΥΜΙΑΣ ΑΙΧΡΕΑΣ ΔΡΕΧΘΕΛΩΑΙ ΠΙΝΘ, ὅΔΕΜ ὅΣΑ ΦΟΒΕΙ
ἡΜΙΝ, ΑΝ ΜΟΝΟΥ ΓΝ' ΤΙΣΙ ΑΠΘΑΙΡΕΤΙΚΟΙΣ ΟΥΣΟΧΩΜΕΝ. ὅΠΩ ΔΕ ΘΑΝΑΤΩ,
ἢ ΦΥΓῇ, ἢ ΠΟΝΘ, ἢ ΑΔΟΞΙΑ, ἔΚΕΙ Τὸ ΑΝΑΧΩΡΗΤΙΚΟΝ, ἔΚΕΙ Τὸ ΣΕΣΟΒΗ
ΜΕΝΟΝ. ΠΙΓΑΡΟΥ, ὡΣΠΕΡ ΕἰΠΟΣ ΑΝ ΠΘΔΙ ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ὅΣΑ ΜΑΡΤΑΝΟΝ
ΤΑΣ, Τὸ ΜΥΝ ΦΥΣΙ ΔΑΡΡΕΑΛΕΟΝ, ΘΡΑΣΥ ΚΕΤΑΣΚΟΔΑΖΟΜΕΝ, ἈΡΗΝΟΜΕ
ΝΟΥ, ΙΤΑΜΟΝ, ΑΝΑΙΧΜΟΥ Τὸ Δ' ΟΥΛΑΒΕΣ ΦΥΣΙ ΚΑΙ ΑἰΔΗΜΟΥ, ΔΙΕΛΟΝ
ΚΑΙ ΤΚ ΠΙΝΟΥ, ΦΟΒΩ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΩΜ ΜΕΣΟΝ. ΑΝ ΓΑΡ ΠΙΣ ἔΚΕΙ ΜΕΤΑΒΗ Τὸ

ὅτι αὐτὴ ἡ ὁδὸς ἐν ταῦτα εὐφροί, ἀλλ' ἄλλα; τί ἐν ὅδῳ, ὅτι ἐκ' ἐχολό-
 γου, ἢ πρὸς ἐπιβίβει; ὡς δ' ἐμὸς ἡράκλειδός, ποδὶ ἀγριδὶς παραμάλο-
 ῦ χῶν ἐν ῥόδῳ, καὶ ἀπ' ἐξέας τοῖς δικασταῖς οὐ δίκαια λέγει, ἐλθὼν ὑπὲρ
 τ' ἐπίλογον, ἐφ' ὅτι ἀλλ' ὅτε δεινὸν καὶ ὑμῶν, ὅτ' αὐτὸς ἐφομαί τι με-
 λετε κρινέμεν ὑμῖς δ' ἄλλοι οἱ λεινόμενοι ἐσὶ, ἢ ἐγώ. ἢ ὅτω κατέ-
 σπειρε τὸ παραμάλομον, τί χρεῖα; μόνον μὴ δέξ' μὴ πρὸς ἴθαι δ' ὅτι καὶ
 εὐδίομαι. εἰ μὴ τι καιρὸς ὅδῳ ἐπίτηδες ὀρεθίσαι οὐδ' δικαστῆς, ὡς σῶ-
 κράτει. καὶ σὺ εἰ τοῖς τοῦ ἐπίλογου πρᾶσιν ἀνέχεαι, τί ἀναμύσεις; τί ὑ-
 πακδύσεις; εἰ γὰρ σαυρωθῆναι θέλεις, ἐκδέξαι, καὶ ἡφ' ὁσαυρὸς. εἰ δ' ὑ-
 πακδύσαι, λόγῳ ἀρκεῖ καὶ πᾶσαι τό γ' αὐτὸν τὰ ἐξῆς τὸ τῶ
 ποιητέον. τῆρ' ἐν μὲν τοῖς τὰ ἴσθαι, ταῦτα καὶ γὰρ οἰοῦν ὅτι τὸ λέγειν, ἅπο-
 θε μοι. τί τοι ὑποθῶμαι; ἀλλὰ ποῖόν σου τὴν δίκαιοιαν, ὃ, τι αὐτὸς ἀρ-
 βαίνει, πρὸς ὅτῳ ἀρμόσεται. ἐπεὶ ἐκ' αὐτοῦ γὰρ οἰοῦν ὅδῳ, εἰ ἀγράμμα-
 τ' ἔλγῃ, ἐπεὶ μοι τί γράψω, ὅταν μοι πρὸς βληθῇ τι ὄνομα. αὐτὸς γὰρ
 εἶπω, ὅτι δίκῃν εἶτα πρὸς ἐλθὼν ἐκ' αὐτοῦ, αὐτὸς πρὸς βαλῆ μὴ τὸ δίκῃ-
 ν' ὄνομα, ἀλλὰ τὸ δίκῃν, τί γινώσκται; τί γράψαι; ἀλλ' εἰ μὲν μεμ-
 λήτηκας γράψαι, ἔχεις καὶ πρᾶσιν ἀνέχεαι πρὸς πάντα τὰ ὑπαγο-
 ρυόμενα. εἰ δ' ἢ μὴ, τί τοι ἐγὼ νυνὶ ὑποθῶμαι; αὐτὸς δ' ἄλλοι ὑπαγορεύει
 τὰ πράγματα, τί ὀρεῖς; τί πρᾶξεις; τὸ τῶ ἐν τ' καθολικῷ μέμνητο,
 καὶ ὑποθήκης ὅκ' ἀρρήσεις. εἰ δ' ἢ πρὸς τὰ ἐξω χᾶσιν, αὐτὸς γὰρ σε
 ἄνω ἢ κατω κυλίεται, πρὸς δ' βόλημα τ' ἐν εἰς. τίς δ' ἐστὶ λυσιτε-
 ρῆς ὑπὸ σὲ λυσιτεροῦσιν ἀποδιδόντων ἢ ἐκκλινόντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν.

Γρὸς τὸς σωματάρχας τινὰς τοῖς φιλοσόφοις. γ.

ΚΑΛΩΣ ὁ διογένης, πρὸς τὸν ἀφιδόντα γράμματ' αὐτοῖς λα-
 βῆν συστατικὰ, ὅτι μὲν ἀνθρωπὸς, φησιν, εἰ, καὶ ἰδιὼν γινώσκει-
 ται. εἰ δ' ἀγαθὸς ἢ κακός, εἰ μὲν ἐμπρόσθ' ὅτι ἴσται γινώσκει οὐδ' ἀγαθὸς
 καὶ κακός, γινώσκειται. εἰ δ' ἀπ' αὐτοῦ, ὅτ' αὐτὸς μυρίακις γράψω αὐτὸς.
 ὁμοίον γὰρ, ὡς ὅτ' εἰ δ' ἀρχὴν συσταθῆναι πῶς ἴσται, ἵνα δοκιμασθῇ. εἰ
 ἀργυρογνώμων ὅτι, σὺ σαφῶς συστήσεις. εἰ δ' ἔν τῷ τῶν ἐχθρῶν ἢ
 μᾶς καὶ ἐν τῷ βίῳ, οἷον ἐπ' ἀργυρεῖ, ἵν' εἰπῇ δυνάμει καὶ ἀπὸ τοῦ
 ἀργυρογνώμων λέγει, φέρει μὲν θέλεις ἀρχὴν, καὶ ἴσται γινώσκωμαι. ἀλλ'
 ὑπὲρ συλλογισμῶν, φέρει δὲ θέλεις, ἢ ἴσται γινώσκωμαι. ἀλλ'
 μὴ. ἴσται; οἷσθα ἢ ἀναλυσὶν συλλογισμῶν. ἔχω τὴν δυνάμει, μὲν ἐχθρῶ
 δ' εἰ δὲ ὑπὸ γινώσκωμαι τῶν ποδὶ συλλογισμῶν κατὰ τὸν τῶν. ὑπὲρ δὲ τῶ
 βίῳ τί ποῖ; νυνὶ μὲν λέγω ἀγαθόν, νυνὶ δὲ κακόν. τί τὸ ἀπὸ τοῦ
 τὸ γινώσκωμαι.

τὸ γιναντίου. ἢ ὡς τῶν συλλογισμῶν, ἀμαθία καὶ ἀπειρία.

Γρὸς τὸν οὐ μοιχῆς ποτὲ παταλημμένον. Δ.

ἔχοντ' αὐτὸ, ὅτι ὁ ἀνθρώπῳ πῶς πίσιμ γέγονε· καὶ ἔσθ' ὁ
 ἀνατρέπων, ἀνατρέπει τὸ ἴδιον τὸ ἀνθρώπῳ ἐπιστῆλθ' ἔς
 τῶν δοκῶντων φιλολόγῳ, ὃς κατέληκτο ποτε μοιχὸς ἐν τῇ πόλει.
 ὅσ' ἀλλ' αὖ (φυσίμ) ἀφγνίτες ἔσθ' ὁ πίσιμ, πῶς ὁ πεφύκαμην, ὡς
 βελύωμην τῇ γυναικὶ τὸ γένει· τί ποιῶμην; τί δ' ἄλλο, ἢ ἀπὸ λυμῶν
 καὶ ἀναεῖμην; τίνα; τὸ πίσιμ, τὸ αἰδήμονα, τὸ ὅσιον. ταῦτα μό
 να; γένειάσιμ δ' ἐκ ἀναεῖμην; Φιλίαν δ' ἔ; πόλιμ δ' ἔ; τίνα ἡχώ
 ραν αὐτῶς κατὰ τάσσοιμην; ὡς τίνα τοι χρωμαι, ἀνθρώπῳ. ὡς γένει; ὡς
 Φίλω; ποίω τίνα; ὡς πολίτη; τί σοι πιδύσω; ἔτα σκόδαριον μὲν εἰ
 ἢς ὅτω σαπρόν, ὡς σοι πῶς μὴ δὲν δυνάσθ' ἡγεῖσθαι, ἔξω αὖ ὡς τὰς
 κοπρίας ἐξέριπτο, καὶ ὅδ' ἐκείθην αὖ τις σε ἀνῆγάτο. εἰ δ' ἀνθρώπῳ
 ὡμ, ὅδε μίαν χώραν δυνάσσαι ἀρπληῶσαι αὐθῶ πικρῶν, τί σε ποιή
 σωμην; ἔσω γάρ, Φίλω δ' δυνάσσαι τόπον ἔχειμ, δέλεα δυνάσσαι; καὶ
 τίς τοι πιδύσει; δ' ἔλεις ἐν ἐρίφω αἰ πρὸς αὐτὸς ὡς κοπρίας ὡς
 σκόδ' ἄχρητον, ὡς κοπρίον; ἔτα ὄρες, δ' ἔς με ὡς ἡδύσθ' ἐφεται αὖ
 θρώπῳ φιλολόγῳ; καὶ ὅς γάρ εἰ, καὶ ἄχρητ' οἶον εἰ οἱ σκόλῃκός ἢ
 γανῶκτον, ὅτι ὅδε αὖ τῶν ὡς ἡδύσθ' ἐφεται, ἀλλὰ φούγῃ πάντες,
 ἡμῶν τις δυνάσται, πληξας κατέβαλε. σὺ ἰσχύοντο ἔχεις θιδέτω, ὡς
 ὅμ αὖ πλήξας, εἰς πράγματα τ' ὁ δυνάσας ἐμβάλλειμ. τί σε θέλεις ποιή
 σωμην; ἐκ ἔχεις πρὸς τεβῆς. τί ἐν; ἐκ εἰσὶν αἰ γυναικὶς κοινὰ φύσει;
 καὶ γὰρ λέγω. καὶ γὰρ δ' ἐχρῆσθαι κοινὸν τῶν ἐκκλημμένων. ἀλλ' ὅταν
 μόρῃ γήνηται, αὖ τοι φανῇ ἀνὰ πάσῃ ἀνέλθωμ, δ' τὸ παρακειμένον
 μόρ' ἀλάθρα ἐλέγχομ, ἢ παρακαθεῖς, τὴν χεῖρα λίχνον· ἡμῶν μὴ δ' ὅ
 νη τὸ κρέως ἀρπαῖσαι, λίπαινε ὅς δ' ἀκτύλας, καὶ πορίσειχε. κα
 λὸς συμπτώτης καὶ σωθῆσθαι πν' σωκρατικός. ἄγε, τὸ δ' ἀετρου
 ἐκ εἰς κοινὸν τῶν πολιτῶν; ὅτε ἐν καθίσωσιμ, ἐλθὼμ, αὖ τοι φανῇ, ἐκβα
 λείπινα αὖ τῶν. ὅτω καὶ αἰ γυναικὶς φύσει κοινὰ. ὅταν δ' ὁ νομοθέ
 τῆς ὡς ὁ δυνάτωρ διέλῃ αὖ τὰς, δ' θέλεις τ' αὐτὸς ἴδιον μόρ' ἐκτεῖν,
 ἀλλὰ τὸ ἀλότρου ὕφαρπάξας καὶ λιχνύσας; ἀλλὰ φιλόλογός εἰ
 με, καὶ ἀρχὴ δ' ἡμῶν νοῶ. ἀρχὴ δ' ἡμῶν τοίνυν νοῶν, μοιχὸς ἴδι,
 καὶ ἀπὸς· καὶ αὖ τὸ ἀνθρώπῳ λύνθ', ἢ π
 θηκ'. τί γὰρ εἰσαφῶρι;

Γῶς

Πῶς συνυπαρχει μεγαλοφροσύνη καὶ ἐπιμέλειαν. 1.

Α ὕλαι ἀδιάφοροι· ἢ δὲ χρήσις αὐτῶν ἐκ ἀδιάφορου. πῶς οὖν
τηρήσει τις ἅμα μὲν τὸ δύσαθες, καὶ ἀπαράχην, ἅμα δὲ καὶ ὑπὸ
μελῆς, καὶ μὴ ἐκκαῖον, μὴ δ' ὑπὸ σεσημένον; αὐτὸ μιμῆται τοῦ λυθῆναι
οντα. αἱ ψῆφοι ἀδιάφοροι, οἱ κύβοι ἀδιάφοροι. πόθεν οἶδ' αὖτε τί μελῆ
πίπτει; ἔρ' ὡς οὖν τι δὲ ὑπὸ μελῶς καὶ τεχνικῶς χρῆσθαι, ὅσοι ἢ δ' ἡ ἐ-
μὸν ὄργον ὅστις. ὅτω τοίνυν τὸ μὲν περὶ γυμνασίου, καὶ ὑπὸ τῷ βίῳ ὄρ-
γῳ ἐκείνο. διέλεε τὰ πρᾶγματα, καὶ διάσκευον, καὶ εἶπε· τὰ ἐξ ὧν ἐ-
π' ἐμοί, πωλείσεις ἐπ' ἐμοί. πῶς ζητήσω τὸ ἀγαθόν, καὶ δ' ἐκαστὸν ἐ-
σὼ γ' ὧς ἐμοῖς. γὰρ δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις μηδ' ἐποτρυνε μὴ τ' ἀγαθὸν ὀνομα-
σθαι, μήτε κακόν, μὴ τ' ὠφέλειαν, μήτε βλάβην, μὴ τ' ἄλλο τι εἶναι
τοῖς ἑαυτοῦ. τί ἐν; ἀμελῶς τοῖς τοῖς χρῆσιν; ἐδάμῳς. ὅσοι γὰρ πάλιν τῇ
πωλείσει κακόν ὅστις, καὶ ταύτῃ τῷ πρὸς φύσιν. ἀλλ' ἅμα μὲν ὑπὸ
μελῶς, ὅτι ἢ χρήσις ἐκ ἀδιάφορου ἅμα δύσαθῶς καὶ ἀπαράχως, ὅτι
ἢ ὕλη δ' ἀφ' ὧν ἐκ. ὅπου γὰρ τὸ διάφορον, ἐκεῖ ὅτε βλάψαι με πρὸ
δυνάτου, ὅτ' ἀναγκάσαι. ὅπου βλάψαι καὶ ἀναγκάσαι ἐμὴ, ἐκεῖ
νοῦν ἢ μὲν τὸ δύξιν ἐκ ἐπ' ἐμοί, ὅτ' ἀγαθόν ἢ κακόν. ἢ χρήσις δ' ἢ κα-
κόν, ἢ ἀγαθόν ἢ ἄλλ' ἐπ' ἐμοί. δύσκολον δὲ μίξαι καὶ συναναγαγεῖν
ταῦτα, ὑπὸ μελῶν τὸ πρὸς πεπονητότ' ταῖς ὕλαις, καὶ δύσαθῶν
τὸ ἀνεπιστρέφοντ'· πλὴν ἐκ ἀδυνάτου. εἰ δὲ μὴ, ἀδυνάτου δ' ὅ-
λαιμονῆσαι. ἀλλ' οἷόν τι ὑπὸ τῷ πλὸς ποιεῖν; τί μοι δυνάται, δ' ἐκ-
λέξασθαι τὸν κυβερνήτην, ὅς ἐν ναύταις, τὸν ἡμέραν, τὸν καιρὸν; εἴτα
χαιρῶν ἐμπέπῳκε· τί ἐν ἐπὶ μοι μέλει; τὰ γὰρ ἐμὰ ἐκπεπληρωται.
ἀλλὰ ὅστις ἢ ὑποθέσεις τὸν κυβερνήτην. ἀλλὰ ὅτι ἢ ναῦς καταδύεται.
τί οὐκ ἔχω ποιῆσαι; δ' δυνάμαι, ὅσοι μόνον ποιεῖν. μὴ φοβέμεν· ἀρ-
πνίγωμαι, ὅδε λεκρεαίς, ὅδε ἐγκλωῶν ἔρ' θεῶν· ἀλλ' εἰδώς, ὅτι τὸ
γυμνασίου, ὅ φθαρήναι δ' εἰ. ὅ γὰρ εἰμι αἰών, ἀλλ' ἀνθρώπων, μὲν
εἶναι πάντων, ὡς ὥρα ἡμέρας. γνῶναι με δὲ ὡς τὸν ὥραν, καὶ πα-
ρελθεῖν ὡς ὥραν. τί ἐν μοι ἀφ' ὧν, ὡς παρελθῶ; πότρου πνιγῆς
ἢ πυρεφας; εἴτα γὰρ τοῖς τὸν τὸν δὲ πρὸς ἐλθεῖν με. ὅσοι οὐκ εἰ ποιεῖν
ταῖς καὶ ὅς ἐσθαι ὡς ἐμὴς. ὅσοις αὐτῶν ἀφ' ὧν ἐλθῶν ποδὶ
τὸ ἀρπάζει, ὡς ποδὶ ἀγαθὸν ἢ κακόν. ποδὶ δὲ τὸ βλάψαι καὶ δ' ἐκεῖ
λοιπὸν γὰρ τὸ τὸν ἢ διευθυμίας, γὰρ τὸ τὸν ἢ τέχνη, τὸ τὰς, ἢ δ' ἡ γ-
μοσιῶν· γὰρ μὴ δ' αὐτὸν καὶ τὸν ἐκτείνω, δυνάμαι λαβεῖν αὐ-
τὸ δ' εἰ, ἀν' βάλω, λαμβάνει, αὐτὸ δὲ μετὰ παραχῆς καὶ φόβου δειχόμε

θα, ἢ βωλωμεν αὐτό, ποία ἐπὶ παιδία; πῶς δὲ τῆς δυνάμεως, πῶς δὲ
 τῆς ἐξῆς ὁφείτω αὐτῇ; ἀλλ' ὁ μὲν ὄρεται, βάλλει, μὴ βάλλῃς· ὁ δὲ, μίαν
 ἐβαλόν. ὅσοι δὲ μάχην ὄντι, καὶ ὁ παιδία. τοιγαρὶν σωκράτης ἡδὲ
 σφαιρίζετο, πῶς; παίζετο γὰρ τῷ δικαστικῷ λέγει μοι, φησὶν, Ἀντα
 πῶς με φῆς θεὸν ὁ νομίζετο; οἱ δαίμονες οἱ τίνες εἴναι δοκῶσι; οὐχὶ
 ἦτοι θεῶν παῖδες εἰσιν, ἢ ὅτι ἀνθρώπων καὶ θεῶν μεμιγμένοι τινες;
 ὁμολογήσαντες· δὲ τίς ἐν οἱ δοκεῖ δυνάμει ἡμίονος μὲν ἡγεσθαι εἶναι,
 ὅτις δὲ μὴ; ὡς ἀρπασίῳ παίζω. καὶ τίς ἐκείνῳ γὰρ μίση ἀρπασίῳ; τὸ
 γὰρ, τὸ δειδέσθαι, ἐφυγαδισθῆναι, τὸ πῖναι φάρμακον, τὸ γυναι
 κὸς ἀφαιρεθῆναι, τὸ τέκνα ὀρφανὰ καταλιπεῖν. ταῦτα ἡ γὰρ με
 σω, οἷς ἐπαίξην. ἀλλ' ὅδε γὰρ ἡ παίζω, καὶ ἐσφαιρίζω θυρήμους.
 ἔγωγε καὶ ἡμέας. τίς μὲν ὑπὸ μέλειαν σφαιρικῶς τὰ τίς, τίς δ' ἄλλω
 φορεῖαν ὡς ὑπὲρ ἀρπασίῳ. δὲ γὰρ πάντως περὶ τινος τῶν ἐκτὸς ὑλῶν
 φιλοτεχνεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐκείνῳ ἀποδεδόσθαι· ἀλλ' οἷα αὐτὸν ἡ κέρδιον, τίς
 ποδὶ αὐτῶν φιλοτεχνίαν ὑποδείκνυνται. ἔγωγε καὶ ὁ ὑφάντης, οὐκ ἐ
 ρια ποιεῖ, ἀλλ' οἷα αὐτὸν παραλάβει, ποδὶ αὐτὰ φιλοτεχνεῖ. ἀλλ' οἱ
 σὶ δίδωσι τροφὰς καὶ λιπίσι, καὶ αὐτὰ ταῦτα δυνάμει ἀφελῆσθαι,
 καὶ τὸ σωματίον αὐτό. σὺ λοιπὸν πῶς λαβὰν τίς ὑλῶν, ὀργισθῶ.
 εἴτα αὐτὸν ἐλθέτω μετ' ἐμὲ παθῶν, οἱ μὲν ἄλλοι ἀπαντῶντες οἱ συγχε
 ρήνουνται, ὅτι ἐσώθης. ὁ δ' εἰδώς βλέπει τὰ τοιαῦτα, αὐτὸν ἴδωσι ὅτι
 δύστημόνως ἀνέστράφηκε γὰρ τῷ τῷ, ἐπιτινέσει· σιωπῶνται. αὐτὸν δὲ
 δὲ ἀχρημοσύνην πινὰ ὀφείστωσιν, τὰ γιναντία. ὅσοι γὰρ τὸ χαί
 ρειν δύλῳ, οὐκ ἐκείνῳ τὸ συγχάριον. πῶς ἐν λέγεται τῶν ἐκτὸς ἡνα
 ἵηται φύσιν, καὶ πῶς φύσιν; ὡς ὅταν αὐτὸν εἰς ἀπόλυτον ἤμην. τῷ γὰρ πο
 δὲ ἡ φύσιν εἶναι ὁρῶ τὸ καθαρόν εἶναι. ἀλλ' αὐτὸν ὡς πόδια λάβῃς,
 καὶ ὡς μὴ ἀπόλυτον, καθεύδει αὐτὸν καὶ εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν, καὶ
 ἐκείνους πατήσας, καὶ εἰσιπὶ ὅτι ἀκροπύλαι ὑπὲρ τῶν ὀλῶν· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐ
 πίσει πῶς. τοιοῦτον τι καὶ ἐφ' ἡμῶν ὑπολαβεῖν δεῖ. τίς; ἀνθρώπος·
 εἰ μὲν ὡς ἀπόλυτον σκοπεῖς, ἡ φύσιν εἰς ζῆσαι μέχρι γήρας, πλο
 ῖον, ὑγιαίνειν. εἰ δ' ὡς ἀνθρώπου σκοπεῖς, ἐμὲ ὅλοσινός, δὲ ἐ
 κείνο τὸ ὅλον νῦν μὲν οἱ νοσήσας καθεύκει, νῦν δὲ πλοῦσαι ἐλπίδι
 νόσαι, νῦν δὲ ἀκροπύλαι, πῶς ὡς αὐτὸν εἰσιπὶ ὅτι ἀκροπύλαι. τίς ἐν ἀγα
 νακτεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι ὡς ἐκείνῳ οὐκ ἐπίσει πῶς, ἔτις ὅτι αὐτὸν
 πῶς; τί γὰρ ὅτι ἀνθρώπου; ἐμὲ ὅλοσινός, πῶς πῶς ἡ ἐκ θεῶν
 καὶ ἀνθρώπων, μετὰ ταῦτα δὲ τῶν ὡς ἐχθιστὰ λεγομένης, ἢ τίς οὐκ ἐμὲ

νας. τί μοι πράγματα παρέχεις; ὃν οἶδας, τὰ ἔχοντά με κακὰ; γὰρ
 τόποις γὰρ μοι ὁδόν, γὰρ τίσιν ἔν ἀκθνήσκου μέλω. ἀνθρώποι δ' ἄλλοι
 λοὶ ἀθανάτοι ἐσονται;

Γὼς μαντιστεύει. §.

Διὰ τὸ ἀκαίρως μαντεύεσθαι, πολλὰ πολλοὶ καθήκοντα παρα-
 λείπομεν. τί γὰρ ὁ μάντις διώκει πλεονίστην θανάτου, ἢ κιν-
 δυνός, ἢ νόσου, ἢ ὅλων τῶν πόντων; ἀν' ἔν δειν κινδυνώσασαι ὑπὲρ τοῦ
 Φίλου, ἀν' δὲ καὶ ἀφθανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ καθήκον, πῶς μοι κακὸς ἐπὶ μαν-
 τυνέδωκε; ὃν ἔχω τὸν μάντιν ἑσώ, τὸν ἐρηκτότα μοι τῶν ὁσίων τοῦ ἀ-
 γασθῆ καὶ τοῦ κακῶ, τὸν ὀζυγημένον τὰ σημεῖα ἀμφοτέρω; τί ἔν ἐπε-
 ρεῖαν ἔχω τῶν ἀπλάγχμων, ἢ τῶν οἰωνῶν; ἀλλ' ἀνέχομαι λέγοντες ἔο-
 κέμεν, συμφορὰς οἶ. τί γὰρ ὅστι συμφέρον; οἶδε τί ὁδὸν ἀγαθόν; εἰ ἡ με-
 μάνθηκεν ὡς οὐ τὰ σημεῖα τῶν ἀπλάγχμων, ἔτω σημεῖα πινά ἀγα-
 θῶν καὶ κακῶν; εἰ γὰρ τούτων οἶδε σημεῖα, καὶ καλῶν καὶ ἀκαρῶν οἶ-
 δε, καὶ δικαίων καὶ ἀδίκων. ἀνθρώπε, σύ μοι λέγε, τί σημαίνει ταῦ-
 ζων ἢ θάνατος; πονία ἢ πλεονέκτημα; πότρου δὲ συμφορὰ ταῦτα, ἢ
 ἀσύμφορὰ ὅστι; σὸ μέλω πωθάνεσθαι, διατί γὰρ γραμματικῶς ὁ λέ-
 γεις; γνῶς δὲ ἔν ὅπερ πάντες ἀνθρώποι πλανώμεθα, καὶ πῶς ἀλλή-
 λους μαχομένθα. Ἰσχυρὸς ἢ γυνὴ καλῶς εἴπῃ, ἢ πέμψαι δέλωτα τῆς
 γραμμῆς ὁ ζωοεισμένον τὸ πλῆθος τῶν ὑπομυλίων, καὶ τὸν ἐπόντα, ὅτι
 ἀφαιρήσεται αὐτὰ δομικανός· μάλλον δέλω, φησὶν, ἢν ἐκένθ' αὐ-
 τὰ ἀφείληται, ἢ ἐγὼ μὴ πέμψω. τί ἔν ἡμᾶς ὡς τὸ σιωπῶν μαν-
 τυνέδωκε ἄγει; ἢ δειλία, τὸ φοβεῖσθαι τὰς ἐκβάσεις. Ἰσχυρὸς καλὰ
 κεύρομεν αὐτὸν μάντις· κληρονομήσω κύριος τὴν πατρίδα; ἴδωμεν, ἐπεκ-
 θυσώμεθα. ναὶ. κύριος, ὡς ἡ τύχη δέλει; ἐπ' αὐτὴν εἴπη, κληρονομήσεις· ὡς
 πρὶν αὐτὸ τῶν κληρονομίων εἰληφότης, δύχαις δέμνη αὐτῶν. Ἰσχυρὸς
 κακῶν τοῖς λοιποῖς ἐμπάξουσιν ἡμῖν. τί ἔν, δὲ δειχὰ ὀρέξεως ἀρχέδωκε,
 καὶ ἐκκλίσις; ὡς ὁ ὁδοιπόρος πωθάνεταί περὶ τοῦ ἀπαντήσαν-
 τος, ποτόρα τῶν ὁδῶν φέρει, ὃν ἔχων ὀρεξίαν πρὸς τὴν δεξιὰν μάλο-
 ρον φέρει, ἢ τὴν ἀριστεράν; ὃ γὰρ τούτων πινὰ ἀπελθεῖν δέλει, ἀλλὰ
 τὴν φέρουσαν ὅπως ἴσθαι καὶ ὡς τὸν θεόν ὀρχεῖται, ὡς ὁ δειγόν, ὡς οἷς
 ὁφθαλμῶν χρώμεθα, ὃ πρὸς ἀκαλῶν τοῦ αὐτοῦ, ἵνα ταῦτα μάλλον ἢ
 μὴ δεικνύουσιν; ἀλλ' οἷα γινώσκονται, τούτων τὰς φαντασίας δὲ
 χόλωνται. νῦν δὲ πρέμοντες τὸ ὀρνιθολογικὸν κρατοῦμεν, καὶ τὸν θεόν
 ὡς ἡμεῖς ὀρνιθολογοῦμεθα αὐτῶν, κύριος ἐλέγξῃ, ἐπὶ τρεῖς μοι ὀρελ-

θεῖν. ἀνδράποδον. ἄλλο γὰρ πθίλεις, ἢ τὸ ἄμενον; ἄλλο δὲ πᾶμα-
νον, ἢ τὸ ἄνθεον; τί, τὸ ὄν ὑπὸ θεῷ, ὡς φθάρει τοῦ λειπῶν, πε-
ράγεις δὲ σύμβολον;

Τίς δὲ τὰ ἀγαθὰ. η.

Ο θεὸς ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγαθὸν ὠφέλιμον. εἰνός δὲ πᾶ-
ν ἢ ὅσα τὰ θεῷ, ἐκείνῳ δὲ τῷ τῷ ἀγαθῷ. τίς δὲ ὅσα θεῷ;
σάρξ; μὴ γῆραιτο. ἀχρὸς; μὴ γῆραιτο. φῆμι; μὴ γῆραιτο. νῦν, ὡς ἡμεῖς,
λόγῳ ὁρθός. γνῶναι θὰ τίνυν ἀπλῶς ζητεῖ τῷ ὅσαν τῷ ἀγαθῷ. ἐ-
πεί τι μὴ πᾶν τῷ γνῶναι τῷ ἀγαθῷ; μὴ πᾶν ἀλόγως; ὡς λογικῶς
δὲ ζητεῖν, τί ἐπὶ ἀλλὰ χεῖς ζητεῖς, ἢ γνῶναι τῷ παραλλαγήν τῇ πῶς τὰ ἄλλο-
γα. τὰ φυτὰ δὲ φαντασίαις χρυσικά ὅτι, ὡς ἄλλοις ἐπὶ αὐ-
τῶν τὸ ἀγαθόν. δίδεται δὲ τὸ ἀγαθόν χρύσεως φαντασιῶν. ἀρχὴ μόν-
της; ἀ γὰρ μόντης, λέγει καὶ γνῶναι τοῖς ἄλλοις ὅσοις τὰ ἀγαθὰ εἶναι, καὶ δι-
δαμονίαν καὶ κακοδαμονίαν. νῦν δὲ ἐλέγεις, ὡς καλῶς ποιῆς. εἰ
γὰρ δὲ τὰ μάστιγα χρῆσι φαντασιῶν ἐχθρὰ, ἀλλὰ πᾶν καλὸν ἡμῶν γὰρ τῇ
χρησὶ τῶν φαντασιῶν ἐκείνη. ὡς ἡμῶν. ὑπερβολὰ γὰρ γέγονε ἄλ-
λοις, δὲ ἡμῶν πλεονέμεια. ὅσον δὲ ἐπὶ γέγονε, μὴ πλεονέμεια; ὡς,
ἀλλ' ὅτι νῦν χρῆσι εἰς χρῆμα, βασιλῆς ἐν τῇ διωκόμενῃ. ἀλλὰ νῦν δὲ δὲ
πᾶν πατὸν τῷ αὐτῷ χρῆσι εἰς χρῆμα. ὡς ἄλλοις πλεονέμεια. καὶ χρῆ-
σι φαντασίαις ἄλλως γὰρ πᾶν πατὸν ἐκείνη διωκόμενῃ. καὶ λοιπὸν αὐτῷ
πᾶν ἐπ' αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς πᾶν πλεονέμεια πᾶν καλὸν θεῷ τῇ χρῆσι
τῶν φαντασιῶν, ὡς δὲ ἡμῶν ὅτι ἡμῶν λόγον ἐκείνη αὐτῷ ἡμῶν ὡς ἐπὶ τῷ
ὅτι τὰς χρῆσις ταύτας πᾶν χρῆσι, ἀλλ' ὡς αὐτῷ ὡς ἡμῶν ὡς ὅμοι. οὐ
θέλεις δὲ ἐκείνη ζητεῖν τῷ ὅσαν τῷ ἀγαθῷ, δὲ μὴ πᾶν τῷ, ἐπὶ ὅτι
νός τῶν ἄλλων θέλεις λέγειν τὸ ἀγαθόν; εἰ δὲ ἐκείνη, θεῷ ὅτι καὶ κα-
νὰ ὅτι, ἀλλ' ὡς πλεονέμεια, δὲ μὴ μόνον θεῷ. σὺ δὲ πλεονέμειαν εἰς, σὺ
ἀπόπασμα εἰς τὸ θεῷ ἐχθρὸς τῇ γνῶναι τῷ ὅτι μόνον ἐκείνη. τί δὲ ἀγ-
νοῖς σε τῷ εὐχόμεν; τί δὲ οἶδας πόθεν ἐλύθη; δὲ θέλεις μεμνη-
σθαι ὅταν ἐδίης, τίς ὡς ἐδίης, ὡς πᾶν τρέφεις; ὅταν σιωπῇ χρῆ,
τίς ὡς χρῆ; ὅταν ομιλῇ, ὅταν γυμνάζῃ, ὅταν ὡς λέγειν, ἐκ οἶδας ὅτι
θεῷ τρέφεις; θεῷ γυμνάζεις; θεῷ πᾶν φέρεις; τὰς, καὶ ἀγνοῖς; δὲ
καὶ με λέγειν ἀργυρῶν πᾶν, ἢ χρυσῶν ἐξωδόν; γνῶναι τῷ φέρεις αὐ-
τῶν, καὶ μολύνων ἐκ αἰδομένη, ἀκαθάρτους μὲν δεικνύμενοι, ὡς πα-
ράς δὲ πᾶν εἶσι. καὶ ἀγνοῖς μὲν τῷ θεῷ πᾶν τῷ, ἐκ αὐτῷ τῷ
μῆσας τῇ τῷ πᾶν ποιῇ, ὡς ποιῇ; αὐτῷ δὲ τῷ θεῷ πᾶν τῷ ὡς
δὲ, καὶ

θῶν, καὶ ἐφορῶντ' ὅπαντα, καὶ ἐπακρόντ' ὅ, δὲ ἀεζυῖν ταῦτα
 γνῶντο μὲν ὅ, καὶ ποιῶν, ἀναιδέος ἑλίσσαντο φύσεως, καὶ δεοχά-
 λωτες, λοιπὸν ἡμεῖς τί φοβόμεθα, ἐκπέμποντες νέον ἐπὶ πινυς πρῶ-
 ξεις ἐκ ἑλίσσαντος, καὶ ἄλλως ποίησιν τί, καὶ ἄλλως φάγῃ, καὶ ἄλλως συ-
 νιστάσῃ, καὶ τὰ πενὴν αὐτὸν ῥάκη πόδιτι θῆντα, καὶ ἐπ' αὐτὸν κομῶν
 ἡμῶν, ὅτ' ὅκ' οἶδ' αὐτὸν θεόν, ὅτ' ὅκ' οἶδε μετὰ τὴν ὁρᾶν
 χεῖται. ἀλλ' ἀνέχόμεθα λίγοντ' αὐτ' σὲ ἢ θεὸν ἔχειν, ἐκείν' ὅν θεόν
 δὲ ἔχεις; ὅτ' ἄλλ' οὐ πινυς ζῆτις, ἐκείν' ὅν ἔχεις; ἢ ἄλλ' αὖτε ὁρᾶν ἐκείν' ὅν
 ἢ ταῦτα; ἀλλ' εἰ μὲν τὸ ἀγαλμα ἢ τὸ φειδίον, ἢ ἀβλῶν, ἢ ὁ ζεύς, ἐμὲ
 μνησθὲν καὶ σαυτὸν καὶ τὸ τεχνίτην. καὶ εἰ πινυς ἀδῶν σὺν εἰχλῶ, ἐπει-
 ρῶν ἀν' ἀνδρῶν ἀνδρῶν ποιῶν τὸν κατὰ σκευάσαντ' ὅ, καὶ σεαυτὸν,
 μήδ' ὅτ' ἀπρεπεί γῆματι φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσι. νῦν δὲ σὲ ὅτι ὁ ζεύς
 πεποιήκει, ὅρα δὲ ἀμελῆς οἶον πινυς δαίφεις σεαυτὸν; καὶ τί ὁ τεχνί-
 τῆς τῷ τεχνιτῷ ὁμοῖο, ἢ τὸ κατὰ σκευάσμα τῶν * κατὰ σκευάσματος
 ματι; καὶ ποῖον ὄργον τεχνίτην, οὐδὲν ἔχει τὰς διωκόμενους γὰρ αὐτῶν, ^{σαντὶ}
 ἄς ἐμφαίνει ὅρα ἑλίσσαντος κατὰ σκευῆς; δὲ λίθ' ὅσον, ἢ χαλκῶς, ἢ χρυσός,
 ἢ ἐλέφας, καὶ ἢ ἀβλῶν ἢ φειδίον, ἀπαφ' ἐκτέννασθαι τὴν χεῖρα, καὶ τὴν
 νίκην ἐπ' αὐτῷ δεξαμένην, ἐσηκῶν ὅπως ὅλων τῶν αἰῶνι; τὰ δὲ τ' δεῖ,
 λινάμην, ἐμπνοα, χρῆσιμα φαντασιῶν, δοκιμασιῶν. τὸ τὸν διω-
 κόμεν' κατὰ σκευάσμα ὦν, κατὰ σκευῆς αὐτό; τί δ' ὅτι ὁ μόνον σε
 κατὰ σκευάσμεν, ἀλλὰ καὶ ὅτι μόνον ἐπισύσσει, ὅτ' ἢ κατέθετο. ὅδε τὸ
 ποῦ μεμνήσῃ, ἀλλὰ καὶ κατὰ σκευῆς τὴν ἀπὸρροπῶν; εἰ δὲ ὅρα φε-
 νόμ' οὐ πινυς ὁ θεός ἢ κατέθετο, ὅπως αὐτ' ἡμεῖς; ἢ κατὰ δὲ δωκὲν σε-
 αὐτῶν, καὶ λέγῃ, δὲ ἔχειν ἄλλον πιστότόρον σε, τὸτόρον μοι φύλασσε
 τοῖς τοῖς, οἷος πεφυκῶν, αἰδ' ἡμονα, πιστόν, ὑψιλόμ, ἀκατάπληκτον,
 ἀπαθῆν, ἀτάραχον. εἴτα σὺ ὁ φύλασος; ἀλλ' ὁρᾶσι, πόθον ἡμῶν ὅτος
 ὁ φρεῦν γνῶντο, καὶ σεμνοπρωσῶν; ὅπως κατὰ ξίαν. εἴτι γὰρ ὁ θάρ-
 ρῶν οἷς ἐμαθόν, καὶ συγκρατὶ δέμιον. εἴτι τὴν ἀδῶν τὴν ἐμαυτοῖς
 φεβόμεναι. ἐπεὶ ἡ ἀφετέ με θάρρῃσαι, καὶ τότε σφειδὲ βλεμμα οἶον
 δὲ, ὅτ' ἡμῶν οἶον δὲ τὸτε ὑμῖν δαίξω τὸ ἀγαλμα, ὅταν τελειωθῇ,
 ὅταν σιληπνωθῇ. τί δοκεῖτε; ὁ φρεῦν; καὶ γὰρ οἶον. καὶ γὰρ ὁ ζεύς ὁ γνῶ-
 λυμπία ὁ φρεῦν ἀνίστασθαι; ἀλλὰ πεπνυργῶν αὐτὸν τὸ βλεμμα, οἶον
 δὲ εἶναι τὸν ὁρῶντ',

Ιλ. β.

ὅ γὰρ ἐμὸν παλιν ἀλγέρον, ὅδ' ἀπατηλόν.

τοῖς τοῖς ὑμῖν δαίξω ἐμαυτὸν, πιστόν, αἰδ' ἡμονα, γνῶντο, ἀτάραχον.

μὲν

μή τι ἐν ἀθάνατον, ἀγέμεν, μή τι αὐτοῖς; ἀλλ' ἀρεθύνουσιντα δέως,
 νοσούντα δέως. ταῦτα ἔχω, ταῦτα διώμααι· τὰ δ' ἄλλα οὔτε ἔχω,
 οὐδὲ διώμααι. δίδωμι ὑμῖν νύβρα φιλοσόφου; ποῖα νύβρα; ὅρεξιν ἀνα
 πότνου, ἐκκλισιν ἀπὸ πῶτον, ὁρμῶν καὶ ἡμετέρας, προθεσιν ὡς
 μελῆ, συγκατάθεσιν ἀπὸ πῶτον. ταῦτα ὄψεσθε.

Οτι ὁ διωάμενος τὴν ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν παρῶσαι, τὴν
 φιλοσόφου προσλαμβάνον. θ.

Ὅτι ἐστὶ τὸ τυχερὸν αὐτὸ μόνον, ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πληρῶ-
 σαι. τί γὰρ ὅστις ἀνθρώπου; ζῶον, φησὶ, λογικὸν, ἀνθρώπου. οὐ-
 θύς γὰρ τοῦ λογικῶς, τίνων χωρίζομεθα; τῶν θηρίων, καὶ τίνων ἄλλων;
 τῶν περὶ βλάτων, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅρα ἐν μή τι πῶς ὡς θηρίου ποιήσῃς.
 εἰ δὲ μή, ἀπώλεσας τὸν ἀνθρώπου, ἐκ πληρώσας τὴν ἐπαγγελίαν.
 ὅρα μή τι ὡς πρόβατον. εἰ δὲ μή, καὶ ἔτι ἀπώλετο ὁ ἀνθρώπου.
 τίνα ἐν ποιῶμεν ὡς πρόβατα; ὅταν γὰρ γαστὴρ ὡς γῆρας, ὅταν τῶν αἰ-
 δίων, ὅταν εἰκῆ, ὅταν ἔνταρξ, ὅταν ἀνεπιστρέψῃς. πῶς ἀπεκλί-
 ναμεν; ὡς τὰ πρόβατα. ἴσθι ἀπώλεσας; τὸ λογικόν. ὅταν μαχίμως,
 καὶ βλαβερῶς, καὶ θυμικῶς, καὶ ὡς κῆρας, πῶς ἀπεκλίναμεν; ὡς τὰ
 θηρία. λοιπὸν, οἱ μὲν ἡμῶν μεγάλα θηρία εἰσὶν, οἱ δὲ θηρία κακῶς
 ἐκ καὶ μικρὰ, ἀφ' ὧν ὅστις εἰπεῖν, λέωμεν καὶ φάμεν. εἰς πάντων
 δὲ τέτων ἀπόλλυται ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελία. πότε γὰρ σώζει-
 τοι συμπεπλεγμένον; ὅταν τὴν ἐπαγγελίαν πληρώσῃ. ὡς σωτη-
 ρία συμπεπλεγμένης ὅτι, τὸ ἐξ ἀληθῶς συμπεπλεγμένον. πότε δι-
 ζουμένον; ὅταν τὴν ἐπαγγελίαν πληρώσῃ. πότε αὐτοῖς, πότε λύ-
 ρα, πότε ἵππῳ, πότε λύκῳ. τί ἐν δαυμασόν, εἰ καὶ ἀνθρώπου ὡ-
 σάυτως μὲν σώζεται, ὡσάυτως δ' ἀπόλλυται; αἰετὶ δ' ἐκείνῳ καὶ
 σώζει τὰ κατὰ φύσιν ὅρα; ὅρα τὰ τεκτονικά, τὸν γραμμα-
 τικὸν τὰ γραμματικά. αὐτὸν δ' ἐβίσι γραφῆναι ἀγραμμάτως, ἀναγνῆ-
 κατὰ φθερεῖται καὶ ἀπόλλυται τὴν τέχνην. ἔτι τὸν μὲν αἰσθημο-
 να σώζει τὰ αἰσθημονα ὅρα; ἀρεθύνει δὲ τὸν ἀναιδῆ· ὅρα ἡ πίστις, τὰ
 πίστις. καὶ τὰ γυναικία ἀρεθύνει. καὶ οὗτος γυναικίς πάλιν ἐπαύξει τὰ
 γυναικία· ἐν αἰσθημονα, τὸ ἀπιστοῦ, τὸ λείδρον, λείδρον, ἐν ὁρμῶν
 ὁρμῇ, ὅρα φιλοφρονεῖται αἱ ἀκατάλληλοι λήψεις καὶ ὁδοί. εἰς τὸν
 παρὰ γὰρ οἱ φιλόσοφοι, μή ἀρεθύνει μόνον τοῦ μαθεῖν, ἀλλὰ
 καὶ μετὰ τὴν περὶ λαμβάνειν, εἰς τὰ ἀσκησιν. πολλῶν γὰρ χρόνων τὰ ἐ-
 ναντία ποιῶν εἰσὶν μετὰ, καὶ τὰς ὑπολήψεις τὰς γυναικίς, ταῦς ὅ-
 θας

θαῖς χησικαῖς ἔχουμι. αὐτὸν μὴ καὶ τὰς ὀρεαῖς χησικαῖς ποιήσασιν,
 ὁ δὲ ἄλλο, ὁ ζῆν ἡγεῖται ἐσόμεθα ἀλλοτρίων δογμάτων. ἀρ' ἢ γὰρ τίς ἡ-
 μῶν ὁ δυνάται τεχνολογῆσαι ποδὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὅτι τῶν ὄν-
 των τὰ μὲν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακὰ, τὰ δὲ ἀμφοτέρω. ἀγαθὰ μὲν ἐν ἀρ-
 τῇ, καὶ τὰ μετέχοντα τῇ ἀρετῇ κακὰ, τὰ δὲ γνῶντία· ἀδιάφορα
 ὅ, πλὴν τοῦ, ὑγεία, δόξα. εἴτ' αὖ μετὰ τὴν λέγοντων ἡμῶν ψόφος με-
 ζῶν γήνηται, ἢ τῶν πῶντων τίς καὶ ταχέως ἡμῶν, ὁ ζῆν πλάγην μιν·
 πῶς οὖν φιλόσοφος ἐκείνα ἀεὶ λέγουσιν; πόθεν αὐτὰ πεφρόμενοι; ἔλε-
 γες; ἀρ' ἢ τῶν χειλῶν αὐτόθεν. τί ἐν ἀλλότρια βοηθήματα μοιῶν; τί
 λυβδύεις ποδὶ τὰ μέγιστα; ἄλλο γὰρ ὅστις, ὡς εἰς ταμίειον ἀρ' ἔστι ἀρ-
 τος καὶ οἶον· ἄλλο ὅστις φάγειν. εἰ βρωθὴν ἐπέφθην, ἀνέδοθην, νοδύρα ἐ-
 γήνητο, σάκεον, ἐσῖα, αἶμα, ὕψιστος, οὐπνοια. τὰ ἀρκείμενα, ὅταν
 μὴ δελήσῃς ἐκ περὶ χεῖρος λαβῶν δ' εἶσαι, δυνάσαι· ἀπ' αὐτῶν δ' ἐσσι
 ὁφείλεις; ὁ δὲ, εἰ μὴ μέχρι τοῦ δοκεῖν ὅτι ἔχεις. τί γὰρ εἰς φέρεις, ταῦτα
 ὁ ζῆν εἶδαι, ἢ τὰ τῶν ἐπιδόξων; τεχνολογῶν καὶ καθίστας τὰ ὑπὸ κα-
 ρῶ, ὅτι τάχα ἐκείνους χησικῶς τῶν τεχνολογῶν. τί ἐν σωτικῶν λέγεις
 σιαντῆ; τί ὁ ζῆν πατὴρ αὐτοῦ πολλός; τί ὑποκρίνῃ, ἰσοδῶν; ὡν, ἔλκε-
 νας; ὁ δὲ ὁρᾷς, πῶς ἐκείνους λέγεται ἰσοδῶν; πῶς σύ; πῶς αἰ-
 γυπῆ; καὶ ὅταν πῖνα ἐπαμφοτέρω ἵκοντα ἰδῶμεν, εὐδαμνὴν λέ-
 γειν, ὁ δὲ ἐστὶν ἰσοδῶν, ἀλλ' ὑποκρίνεται. ὅταν δ' ἀναλαβὴν τὸ πᾶ-
 ρος, τὸ τὸ βεβαμμένον καὶ ἡρμημένον, τότε καὶ ἐστὶν ἰσοδῶν, ἢ καλῶ-
 νται ἰσοδῶν. ὅταν καὶ ἡμεῖς τῶν βαπτισαί, λόγῳ μὲν ἰσοδῶν, ὁρ-
 γῶν δὲ ἄλλο τι, ἀσυνπαθεῖς πρὸς τὸν λόγον, μακρὰν ἀρ' τὸ χρῆσθαι τῶ
 ποῖς ἀλέγουμι, ἐφ' οἷς ὡς εἰδότες αὐτὰ ἐπαυρόμεθα. ὅπως οὐδὲ τῶν
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πληρῶσαι δυνάμενοι, περὶ λαμβάνομεν
 τῶν ἑὶ φιλοσόφου τιλικῶς το φορτίου, οἷον εἰς τὴν δ' ἐκείνους λίττας ἀρ' αὐτὸν μὴ ἰλ. η.

Δυνάμενοι, τὸν τοῦ αἵματος λίθου βασάζειν ἡθελόν.

Γὼς ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ καθήκοντα ἐστὶν εὐρεῖν.

Σκέψαι τίς ἐστὶν τὸ πρῶτον ἀνθρώπου. ὁ δὲ ὁρᾷ ἐστὶν, ὁ δὲ ἔχωμι λυ-
 ρεῖν τὸν περὶ αὐτοῦ ὡς ἄλλα ταῦτα τὰ ἄλλα ὑποτεταγμέν-
 να, αὐτῇ δ' ἀδ' ὁλοκλήρῃ καὶ ἀνυπότακτον. σκόπει δὲ, τί τῶν λεχώ-
 ρησαι ἢ λόγον, λεχώρῃσαι θηρίων, λεχώρῃσαι περὶ βᾶτων. ὡς τὸ
 τις πολίτης ἐστὶν τὸ νόμος, καὶ μὲν αὐτὸν ὁρᾷ τῶν ὑποτεταγμένων,
 ἀλλὰ τῶν περὶ θηρίων, παρρησιαστικῶς γὰρ ἐστὶν θεία διοικήσεις, ὅτι πολίτης ἐ-
 τοῖς ἐξῆς ὑπολογισμός. τίς ἐστὶν ἐπαγγελία πολίτου; μηδὲν ἔχειν ἰδίαν παγγελίαν.

Μ

συμφορῶν,

ἀρμυρῶν δὲ μοιχοδύων; τὸ αἰδήμονα, τὸ ἐγκρατὴν, τὸ κόσμον, τὸ πολίτην,
 τὸ γέγονα. τί ἀρμυρῶν δὲ οὐρεζομένων; ἀλλ' ὅτι ὁ φοβεύμενος; ἀλλ' ὅτι ὁ
 δαίς δ' ἴχα ἀπωλείας καὶ ζημίας καὶ οὐδὲν. λοιπὸν εἰ τὴν ζημίαν ζη-
 τῆς γὰρ κέρματι, πάντες οὖτοι ἀβλαβεῖς, ἀζήμοι, αὐτῶν τῶν
 φιλεμένων. ὁ δὲ οὐδὲν αἰνούντων, ὅταν διὰ τὴν τῶν ὀργῶν κέρ-
 μα αὐτοῖς προσγῆνη. ὅρα δ' εἰ ὕπτι κέρματι πᾶντα ἀνάγεις, ὅτι
 οὐδ' ὁ τὴν εἶναι αἰσῶν ἀρμυρῶν, εἰς βεβλαμμένος. ναί, φησι. κεκολλώω
 γὰρ τὸ σῶμα. ἀγε, ὅτι τὴν ὁσφρασίαν αὐτῶν ἀρμυρῶν, οὐδὲν ἀ-
 πομυρῶν; ὑπὸ τῆς ἐν δυνάμει οὐκ εἰς οὐδὲν αἰσῶν. ὁ μὲν ἐκποσάμενος ὁ
 φιλεῖται, ὁ δὲ ἀρβαλὼν ζημιῶται; ποῖαν καὶ λέγεις; οὐδὲν ἔχομεν αἰδῶ
 μου; φύσει ἔχομεν. ὁ δὲ ἀρμυρῶν, οὐ ζημιῶται; οὐδὲν ὁσφραστικῶς
 οὐδὲν ἀρβαλὼν τῶν πρὸς αὐτόν; οὐκ ἔχομεν φύσει τί; πῶς οὐ φύσει, σοφ-
 γνήσιον φύσει, ὁ φιλεῖται φύσει, ἀλλήλων ἀνεκλήσιον. οἷς ἐν εἰς τοῦ
 τα ποιοῦν ἀρμυρῶν αἰσῶν, ὅτις ἡ ἀβλαβὴς καὶ ἀζήμιος; τί ἐν; μὴ
 βλάψω τὸ βλάψαντα; πρῶτον μὲν ἰδὲ τί οὐ βλάβη, ὁ μὴ οὐδὲν
 ὡς ἡκιστος πρὸς τῶν φιλοσόφων. εἰ δὲ τὸ ἀγαθὸν γὰρ πᾶσι φέρει, καὶ τὸ
 κακὸν ὡς αὐτῶς γὰρ πᾶσι φέρει. εἰπέ μὴ οὐδὲν τὸν οὐδὲν λέγεις, τί ἐν,
 ἐπὶ δὲ ἡ ἐκείνος αἰσῶν τὸ βλάψω, πρὸς ἐμὲ καὶ ἀδικοῦ ποιήσας; ἐγὼ ἐμαυ-
 τὸ μὴ βλάψω, πρὸς ἐκείνον ἀδικοῦ καὶ ποιήσας; τί ἐν τὸ τοιοῦτον καὶ φαν-
 ταζομένης; ἀλλ' ὅτις καὶ σωματικὸν ἐλάττωμα εἰς ἐκείνον, ἐκείνῃ βλάβη;
 ὅτις εἰς τὴν πᾶσι φέρει, οὐδὲν αἰσῶν βλάβη; ὅτις τὴν κεφαλὴν ἀλγῆ
 ὅτις παρὰ τοῖς ἀδικοῖς, ὅτις τὸ ὀφθαλμὸν, ὅτις τὸ ἰχίον, ὅτις τὸ ἀχρὸν
 ἀρμυρῶν. ἡμεῖς δὲ ἄλλο οὐδὲν ἐβλάμην, ἢ ταῦτα. τὴν πᾶσι φέρει γὰρ
 πό-
 τρον αἰδήμονα ὁ πᾶσι φέρει, ἢ ἀναίχνητον καὶ ἀπαισῶν, οὐδ' ἐγ-
 γὺς ἀφαιρούμεθα, πᾶσι μόνον γὰρ τὴν χολὴν μέχει τῶν λογαρίων. ποινα
 οὐδὲν μέχει τῶν λογαρίων πᾶσι φέρει. ἔγω δ' αὐτῶν, οὐδὲν τὸ ἐλάχιστον.

Τὸ ἀρχὴν φιλοσοφίας. ια.

Αρχὴ φιλοσοφίας πρὸς τοῖς ὡς δ' εἶ, καὶ ἡ τὴν δύναμις ἀπὸ
 μύθους αὐτῶν, συναισθησις τῶν αὐτῶν ἀδυνάτειας ὁ ἀδυναμίας,
 πᾶσι τὰ ἀναγκῆα. ὁρθογώνιος ἢ γὰρ τριγώνιος, ἢ διέσεως ἡμιτονίος,
 οὐδὲν αἰσῶν φύσει γνῶναι ἢ ἔχομεν ἔχοντες, ἀλλ' ἐκ τῶν τεχνικῶν πρὸς
 ἀνέφεως διδασκόμεθα ἔκαστον αὐτῶν. καὶ ἀφαιρῶ οἱ μὴ εἰδότες αὐ-
 τὰ, οὐδ' οἷον τοῖς εἰδόναι. ἀγαθὸν δὲ ὁ κακὸν, ὁ καλὸν καὶ ἀχρεὺς, καὶ
 πρὸς τὸν τὸ καὶ ἀπαισῶν, καὶ οὐδὲν αἰσῶν καὶ διουχίας, ὁ πᾶσι φέρει
 τὸ καὶ ὡς βλάμην τὸ, ὁ δὲ, τί δὲ ποιήσας, καὶ ὁ δὲ ποιήσας,

αὐτοῖς σκομν, καὶ αὐτοὶ ῥόντες λοιπὸν ἀπαραισώτως χρῶμεθα, λί-
 χρα αὐτῷ μηδὲ ῥομ δ' ἀκτυλομ ἐκτένοντες; ὅτ' ἄρ' οἱμαί ὅτι οὐ εὖρε
 θγν', ἀπαλλάσσειμ μανίας αὐτῶν μόνον τῷ δοκεῖν μέτρῳ πρὸς χρῶμα λῆ-
 ῖνα λοιπὸν ἀπὸ λυγρῶν γνωρίμων καὶ διδυκεῖν κινῶν ὁρμῶμενοι, χρῶ-
 μεθα ὡς ἴπ' ὡς μέγας διηρθρωμένοις τοῖς πολλοῖσι. τί ἄπο πει-
 πῶκεν ὅσ' αὖ ποδὶ ἡς ἡτοίμω; ἡ δ' ὀνή. ὅ παρ' αὐτῶν τῶν κατόν, βά-
 λεῖς ῥομ ζυγόν. τὸ ἀγαθόν δ' εἴ ἐν τοῖς τοῖς, ἐφ' ᾧ θαρρῶμεν ἄξιον; * ὅ-
 μιλ' ἔν βέβαιον ἡ δ' ὀνή. ἄρα ὅν, καὶ βάλε ἔξω ἐκ τοῦ ζυγῶ, καὶ
 ἀπέλασον τὴν χῶρας τῶν ἀγαθῶν μακράν. εἰ δ' ἐκ ὅξυ βλεπῆς, καὶ γν'
 σοὶ ζυγόν ἐκ ἀρκεί, φέρ' ἄλλο. ὡς τῶν ἀγαθῶν ἄξιον ἐπαίρει; καί.
 ἐφ' ἡ δ' ὀνή ὅν παρ' ὅν ἄξιον ἐπαίρει; βλέπε μὴ εἶπ' ὅτι ἄξιον.
 εἰ δέ μή, ἐκτελεσε δὲ τὸ ζυγὸν ἄξιον ἡ γνῶμαι. ὅτω λείνεται τὰ
 πρᾶγματα, καὶ ἴσκαται τῶν κατόνων ἡ τοιμασμένων. καὶ δ' ὡς τοῖς. τὸ φιλοσο-
 φῶν τὸ τὸ ὅν, ὡς τὸ πᾶν καὶ βέβαιον αὐτῶν κατόνων. τὸ δ' ἡ δ' ὀνή φέρ'
 χρῶναι τοῖς ἐγνωσμένοις, ὅτ' ἄρ' τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ὁρῶν ὅν.

Γερί τῷ διαλέγεσθαι. ιβ.

Α μὲν δ' εἰς μάθοντα εἰσφέρει χρῶναι λόγῳ, ἡ κείβωται ὑπὸ τῶν
 ἡμετέρων. ποδὶ ἡ τῶν χρῶναι αὐτῶν τῶν πεσόντων, πελῶς
 ἀγύμναστοι ἐσμέν. δὲς γν' ᾧ θέλεις ἡμῶν, ἡ δ' ὀν τῶν λῆν, τ' πεσόντων
 λεγόμενον, καὶ οὐκ ἐνέει χρῶναι αὐτῶν. ἀλλὰ μικρὰ λινύσας
 ἐν αὐθωπομ, αὐτῶν σκέλ' ἀπαντᾶ, ἐκέν' οὐκ ἐπιδιύαται
 μεταχειρίσασθαι. ἀλλ' ἡ λοιδορεῖ λοιπὸν, ἡ καταγέλασ, ἡ λῆγει, ἡ δ' ὀν
 τα ὅν, ἐκέν' αὐτῶν χρῶναι. ὅ δ' ὅδ' ἡ γνῶς, ὅταν λάβῃ πινά πλα-
 νόμενον, ἡ γαργῶ ὡς τῶν ὁδῶν τῶν δέσσαν, ἐκέν' καταγέλασ ἡ λοι-
 δορσάμεν' ἀπ' ἡ λῆγει καὶ σὺ δ' εἴξομ αὐτῶν τῶν ἀλῆθειαν, ἡ δ' ὀν
 ὅτι ἀπολαθεῖ. μέχει δ' αὐτῶν μὴ λεικνύς, μὴ ἐκέν' καταγέλασ, ἀλλὰ
 μάλλον αὐτῶν τ' ἀδωαμίας τ' σαυτῶ. πῶς ὅν ἐπείσας σωκράτης;
 αὐτῶν λινύσας τὸν πεσόντων λεγόμενον αὐτῶν μαρτυρεῖ, ἀλλὰ δ'
 ὅδ' ἡ γνῶς ἐσέπτο μαρτυρεῖ. τῶν γαργῶ ὅδ' αὐτῶν λῆγει, ὅτι αὐτῶν
 μὲν ἄλλος ἐὼν χεῖρε, αὐτῶν δ' αὐτῶν ἀντιλέγοντι ἀφ' ὅν μαρτυρεῖ,
 καὶ αὐτῶν μὲν ἄλλος οὐκ ὡς τῶν λῆγει, ῥομ δ' ἐκέν' λεγόμενον μό-
 νομ. ὅτω γάρ γνῶναι τί τῶν ἀπ' ἡ γνῶναι, ὡς παύσ' ὄντινα αὐτῶν
 σωματικῶν καὶ τῶν καλῶν, ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτῶν. ἀρᾶν ὅ φθον-
 νῶν χεῖρε; οὐδ' αὖτως, ἀλλὰ μάλλον λυπῆται. ἀπ' τῶν γνῶναι ἐκέν'
 ἡ γνῶναι. τί δ' ὡς τῶν καλῶν δοκεῖ εἶναι λυπῶν, ὅ φθον'.

ζονδύς, μηδὲ φιλόσοφος εἶν' ἀξίον· μηδὲ ἀγνοεῖ σὲ αὐτὸν λυγρὸς, ἀλλὰ
 μέγας αὐτὸς ἔχεις τὴν λάβω τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀκολούθει πάντῃ
 τοῦ ἰχυροτόρου· λέγειν δὲ σώκρας ἐμελέτα, ὁ πῶς αὐτὸν τυραννὸς
 ἔτω ἀλεγομένη, ὁ πῶς αὐτὸν δικαστὴς, ὁ γὰρ τοῦ δεσμοποιῶν λέ-
 γειν διορίους μεμελετήκει, ὁ πῶς ἀλέξανδρου ἔτω λαλῶν, ὁ πῶς
 Φίλιππου, ὁ πῶς αὐτὸν παρὰ τὰς, ὁ πῶς τὸν ὠνησάμενον αὐτὸν ἐκεί-
 νοις, οἷς μεμελετήκει τοῖς δαῖρῶσι. σὺ δ' ὠδὴ τὰς αὐτοῦ βᾶδιζε, καὶ
 ἐκένω ἀρετῆς μηδὲ ποτε. εἰς τὴν γωνίαν ἀπελθὼν κάθητο, καὶ πλε-
 κισυλλογισμός, καὶ ἄλλω πρότεινε. ἐκείσι δ' ὁ γὰρ πόλεως ἔχε-
 μὲν αὐτῷ.

Πρὸς νάσσωνα. ιδ.

Ειπελθόντ' πινὸς τῶν ῥωμαϊκῶν μετὰ ἡδὲ, καὶ ἐπακούοντ' ἐ-
 νὸς ἀναγνώσματος, ἔτ' ἐφ' ὃ τὸ πρόπ' ὅτι διδασκαλί-
 ας καὶ ἀπεισιώπησην. ἀξιδντ' δ' ἐκείνους ὁρᾶν τὰ ἐξῆς, νότον ἔχον-
 ἔφην, πᾶσι τέχνῃ τοῦ ἰδιώτη καὶ ἀπείρου αὐτῷ, ὅταν πᾶσι διδῶται.
 καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν τεχνῶν γινόμενα, τὴν τε χρείαν θυβύς γινόμενα
 ταῦτα πῶς ὁ γίγνεται καὶ τὰ πλεῖστα αὐτῶν ἔχει τι καὶ ἐπαγωγὴ καὶ ἐ-
 πίχρει. καὶ γὰρ σκυτεὺς πῶς μὲν μανθάνει παρὲναι καὶ πᾶσι
 λαθεῖν, ἀπὸ πῆλ' ὅτι ὑποδύμα χρῆσιμον, καὶ ἰδίῳ ἄλλως ἐκ ἀν-
 δρός. ὅτι τέκτων ὁ μὲν μάστιγος ἀνιάρει μαλιστα τοῦ ἰδιώτη ἀρετῇ
 χάνοντι, ὁ δ' ὄργου ὑποδύμασι τὴν χρείαν τοῦ τέκτους. πολὺ ἢ μάλ-
 λον ὠδὴ μεσιτικῆς ὅφει αὐτό. αὐτὰρ πᾶσι τοῖς διδασκομένοις, φανήσε-
 ται τοῖς πάντων ἀτόρπις αὐτοῦ τὸ μάστιγμα· τὰ μὲν τοῖς ἀπὸ τῆς μεσιτικῆς,
 ἡδ' ἐκ καὶ ὠδὴ τῶν τοῖς ἰδιώταις ἀκέρει. καὶ γὰρ ταῦτα τὸ μὲν ὄρ-
 γου τοῦ φιλοσοφῶντ' τοιῶτόν τι φανταζομένη. ὅτι δ' αὖ τὴν αὐτοῦ φιλοσοφῶν-
 βόλησιν συσχεμῶσαι τοῖς γινόμενοις, ὥς μήτε ἡ τῶν γινόμενων ἀκόν-
 τω ἡμῶν γίνεσθαι· μήτε τῶν μὴ γινόμενων, θελόντων ἡμῶν μὴ γίνε-
 σθαι. ὅτι ὅτι πορίεσι τοῖς συσχεμῶσι αὐτῷ, γὰρ ὁρᾷ μὴ ἀρετῇ γίνεσθαι,
 γὰρ ἐκκλίνει δὲ μὴ πᾶσι πᾶσι ἀλύπως, ἀφόβως, ἀταράχως διεξά-
 γειν καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν κοινῶν, πρὸς τὰς χάσεις τὰς τε φυ-
 σικὰς καὶ ὑποθέτους· τὸν ἰόν, τὸν πατόρα, τὸν ἀδελφόν, τὸν πολίτην,
 τὸν ἄνδρα, τὴν γυναῖκα, τὸν γέγοντα, τὸν σωστόν, τὸν ἀρχόντα, τὸν
 ἀρχόμενον. τὸ ὅργου τοῦ φιλοσοφῶντ' τοιῶτόν τι φανταζομένη.
 λοιπὸν ἐφεξῆς τῶν ζητούμεν, πῶς ὅτι ὅτι. ὁρᾷ μὲν ὅτι, ὅτι ὁ τέκτων
 μαζῶν τινὰ, γίνεσθαι τέκτων· ὁ λυβερνήτης μαζῶν τινὰ, γίνεσθαι λυ-
 βερνήτης.

N

βερνήτης.

αὐτομολογῶμεν αἰδομαί αὐτόμωνοι τῇ φύσει, αἰ ὑπολήψεις αἰ
καῖαι καὶ ἐφ' οὐσὶν αἰδοῦμαι. οὐδὲν δὲ λῶν λέγει, ὕβρις με. τοιαῦτά
ἔστι τὰ ἡμέτερά, ὡς γὰρ πανηγύρεις, τὰ μὲν κτήνη παραθησόμενα αἰ-
γεται, καὶ οἱ βόοι. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ὠνησόμενοι, οἱ
δὲ πωλησόμενοι. ὀλίγοι δὲ τινες εἰσιν, οἱ καὶ θεῶν ὀρχόμενοι. ἢ πα-
νηγύρεις, πῶς ἄρα γίνεταί, καὶ διατί, καὶ τίνων οἱ τιθέντες τῶν
πανηγυριῶν, καὶ ὕψι τίνι, ἔτι καὶ γινώσκῃ γὰρ τῇ πανηγύρει ταύτῃ; οἱ
μὲν λῶντες ὡς κτήνη, ἔδωκεν πλείων πολυπραγμονέσι τ' ἥ χόρτον. ὅσοι γὰρ
ποδοκῶσι τῇσι καὶ ἀγροῦ καὶ οἰκίας καὶ ἀρχάς τινας ἀναστρέφει, δε-
ταῦτα ἔδωκεν ἄλλοις ἥ χόρτον. ὀλίγοι δ' εἰσὶν οἱ πανηγυρίζοντες
ἀνθρώποι. φιλοθεάμονες. τί ποτ' ἔμ' ἔστιν ὁ νόστος, τίς ἀνὴρ διοι-
κῆς; ἔδωκεν. καὶ πῶς οἶόν τε, πόλιν μὲν ἢ οἶκον μὴ διώσδαι διαμελίζω,
μὴ δ' ὀλιγοσύν χρόνον δίχα τοῖς διοικέσιν καὶ ἀντιμελεσμένον. τὸ δ'
ἔτι μείγα καὶ καλὸν κατασκευάσμα, ἐκεῖ καὶ ὡς ἔτυχεν ἔτι αὐτῶν
κτῶς οἰκονομεῖσθαι; εἰσιν ἔμ' οἱ διοικῶν. ποῖός τις, ὅπως διοικῶν; ἡμεῖς
δὲ τίνων ὄντων ἔσθ' αὐτοῖς γέγοναμεν, καὶ πῶς τί ὄργισεν; ἄρα γ' ἔχο-
μεν τινὰ ὑπὸ πλοκῇ πῶς αὐτοῦ, καὶ χέσιν, ἢ ὁ δειμίων ταῦτ' ἔστιν
ἢ πάχιστον ἔστιν οἱ ὀλίγοι. καὶ λοιπὸν τὸ τῶ μόνον χολάζουσι, τῷ τῶ
πανηγυριῶν ἰσορήσαντ' ἀπελθεῖν. τί ἔμ' καταγελῶνται ἔσθ' ἔμ'
πολλῶν. καὶ ἐκεῖ οἱ θεῶν ἔμ' ἐμπόρων. καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη σωαί-
δησίμωνα εἶχε, κατεγέλα τῶν ἀλλότῳ τεθωμάστων, ἢ τ' ἥ χόρτον.

Πρὸς τὸς συλητῶς τινῶν ὧν ἐνεργαν ἐμμορόντας. ιε.

Ὅταν ἀκούσῃ τινος τῶν λόγων, ὅτι βέβαιον εἶναι δέ,
καὶ μὲν περὶ αἰρέσεως ἐλδύθρονον φύσει, καὶ ἀναγκαστον, τὰ
δ' ἄλλα βωλυντά, ἀναγκαστά, διούλα, ἀλλότρια, φαντάζονται ὅτι
δεῖ παντὶ τῶν λευγῶν τῶν αὐτῶν ἀπαρβατάως ἐμμελῆν. ἀλλὰ
πρῶτον ὕγιες εἶναι δέ τὸ κεκρυμμένον. θέλω γὰρ εἶναι τόνους γὰρ σώμα-
τι, ἀλλ' ὡς ὑγιαίνοντι, ὡς ἀβλῶντι. αὐτὸς μοι φρενητικὸν τόνους ἔ-
χωρ γὰρ εἰκνύς, καὶ ἀλαζονδὺς ἐπ' αὐτοῖς, ὁρῶ δὲ ὅτι ἀνθρώπων ζή-
ται τῶν θράσυνοντα. ἄρα ἐκ εἰς τόνους, ἀλλ' ἀπονία ἔσθ' οὐκ ἔσθ'
πορ. τοῦτόν ἐστι καὶ ὕψι τ' ὑψὺς πάχιστον οἱ παρακύντες τῶν λόγων
τότων. οἶον καὶ ἐμός τις ἐταῖρος. ἔδωκεν ἐμῶς αὐτίκας ἐκείνῳ ἀρ-
κατοτέρεον, ἐγὼ δὲ ἢ τῇ τρίτῳ ἡμῶν ἐχοντ' αὐτοῖς τῷ ἀρ-
χῆς, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐθιγόν μιν τὴν γῆν. κίρκαι, φησιν. ἀλλ' ὅμως τί
σε μὲν ἀναπαῖσαν, εἰ γὰρ ὁρῶς ἐκείνας, ἰδὲ πᾶσι καὶ θημιθάς, καὶ

σωρηγῶν μὴ ἵνα ἐξέλθῃς· εἰ δ' ἀλόγως ἔκρινας, μεταβῆ· τοῖς λελθῶσι
 σὺν ἐμὸν δ' αἰ. τί ποιεῖς ἀνθρώπους; πᾶσι, ἀλλὰ τοῖς ὀρθῶς. ἐπεὶ
 παθῶν ἄρ' ἵπ' ὅτι νύξ' ὅστις ἀν' αἰδοῖται, μὴ μεταπίθῃ. ἀλλ' ἐμὸν καὶ
 λέγει, ὅτι τοῖς λελθῶσι ἐμὸν δ' αἰ. τί ποιεῖς ἀνθρώπους; πᾶσι, ὅ
 θείας τὴν ἀρχὴν ποιῆσαι καὶ τοῦ θεμελίου, τὸ λείψαν σκέψασθαι πὸ
 τοῦ ὕγιος ἢ ὁχ' ὕγιος, καὶ ὅτω λοιπὸν ἐποιουμένῃ αὐτῶν τὴν δὴ
 ἐνίαν, τὴν ἀσφάλειαν; αὐτὸν δὲ σαπὲν ἡσυχία, καὶ καταπίπτει, ἐκ
 οἷο δόμῃ μὲν τι ὅμ' ὅσω δ' αὐτὸν πλείονα καὶ ἰσχυρότερα ὑπὸ τῆς, ὅσῳ
 δ' αὐτὸν κατενεχθήσεται. αὐτὸν πᾶσις αἰτίας ἐξάγει ἡμῶν ἀνθρώπων
 πορ' ἐκ τῶν ζῶντων καὶ σωτήριον, καὶ αὐτὸν πόλεως πολίτην, καὶ ἡ
 μεγάλῃ καὶ ἡ μικρῇ; εἴτα φόνον ὀργαζόμενῃ καὶ ἀρχαῖον ἀν-
 θρώπων μηδὲν ἡδίκησται, λέγεις ὅτι τοῖς λελθῶσι ἐμὸν δ' αἰ; εἰ
 δ' ἐπὶ ἡλθὲν αἰ πῶς ποτ' ἐμὲ ἀρκεῖναι, εἰδὲ σε ἐμὸν τοῖς λελθῶσι
 σὺν; ἐκείνῃ μὲν ὅν μοι μετεπίδωκε. τῶν δὲ νῦν τινες ἐκίπτε μεταβῆ-
 ναι. ὥς μοι δοκῶ ὁ πρότερον ἡγούμενος νῦν εἰσελθόναι, τὸ ὅτι τὸ πᾶσι
 νικητὰς λεγόμενον, μωρόν ὅτε πείσαι ὅτε ῥηξαίῃ. μὴ μοι ἡμέτερον
 λόγῳ ἔχεις μωρόν. οὐ σὺ με παχέεις. ὅδ' ἔστι. λέγεις. ὅτι γὰρ οἱ μα-
 νομένοι. ἀλλ' ὅσω βεβαιότερον λείνῃσι τὰ ἔκ ὄντα, τοσῶτον πλείον-
 ῃ ἐμὲ βόρῃ δέοντα. ὅθι δὲ τὰ τοῦ νοσούντος πείρῃ, καὶ τὸν ἰα-
 τρὸν πᾶσα λαβὴν νοσῶντος ἐκείνῃ μοι. τί με δὲ ποιεῖς, σκέψαι.
 ἐμὸν ὅτι πείθει δαίμων. ὅτω ὅτι γὰρ ταῦτα ἂν δ' αἰ με ποιεῖς ἐκ οἷο δαίμων.
 λυθὰ δὲ μαθησόμενῃ. ὅ. ἀλλὰ ποδὶ τῶν ἄλλων μοι λέγει. ὅτω δὲ λέ-
 γεις. ποδὶ ποίω ἄλλων. τί γὰρ ὅτι μεῖζον ἢ πρὸς γινώσκοντος ἢ πε-
 διώκαί σε, ὅτι ἐκ ἀρκείῃ τὸ λείπειν γινώσκαι, ὅτι μὴ μεταδίδω. ὅτοι οἱ μα-
 νοῖσι τόνον, ὅχ' ὕγιον. ἀρθρῶν δὲ λω, αὐτὸν με ὅτω ἀναγκάσις. ὅτω
 ἀνθρώπους; τὸ ἐγὼ γινώσκω λείπειν. ἐσθλὸν οὖν ὅτι λείπειν ἐμὲ ἀρκεῖναι,
 ἀργύριον δὲ λαμβάνω. ὅτω, λείπειν ἰδίῃ ὅτι ὅ τόνον νῦν καὶ πῶς
 τὸ μὴ λαμβάνειν, ὅδ' ἐμὲ λωλὺς σε ἀλόγως ποτὲ ῥέψαι πῶς τὸ λαμ-
 βάνειν. καὶ πάλιν λέγει, ὅτι λείπειν. ὅτω ὅτω γινώσκοντος καὶ ῥόνημα
 πᾶσι μὲν σώματι, ποτὲ μὲν ὡδὶ ταῦτα, ποτὲ δ' ἐπ' ἐκείνῃ ῥέψαι τὸ
 ῥόνημα. ὅτω καὶ ἀδίκησι ψυχῇ, ὅπου μὲν ἡλίκην, ἀδίκητον ἔχει. ὅτω
 δὲ καὶ τόνον πῶς ὅτω λείπειν τούτων καὶ τῇ φρονέῃ, τότε
 γίνεται τὸ κακὸν ἀβοήθητον καὶ
 ἀθρόον πόντον.

ὡς ἐρεφόμεθα, ἐπεὶ οὐτε μοι γνᾶ ὧς μέλει πῶς τί ποιήσῃ θς ὡς ἐρε-
 φεται ὁ τοῦ τυχεῖρ πνός, ἀλλὰ ἢ γνῶργίας τ' αὐτοῦ ὡς ἐρεφεται.
 τίς βυλδουμένῳ αὐτῷ ἢ βυλῆς, ὅχι δὲ τοῦ τυχεῖρ ἐκένε ποδὶ δ' ἐβ-
 λούεται. καὶ μὲν τύχη, ἐπὶ ἥρται καὶ λέγει. πῶς γὰρ ἡμεῖς καλῶς
 ἐβυλδουσάμεθα. ἐκ' ἐλεγγόσσι ἀδελφεῖ, ὅτι ἀδυνάτομ ὅσιν ἡμῶν τῇ
 σκεψαμένω, μὴ ὅτως ἐκβλῶαι; αὐτὸ δ' ἐτόρως χωρήσῃ, τεταπένω-
 ται. πάλας ὁχεύεισκει ὁ δ' ἐπ' εἴπῃ ποδὶ τῇ γερονότων. τίς ἡμῶν τῇ
 τῷ γνέκα μάνην πῆλα βε. τίς ἡμῶν ἐκ γνέκοι μὲν ἔπειρ γνῶργίας
 αὐτῇ τίς γνᾶ μοι δότῃ ἵνα ἴδω ὅσον, ὅρ ἐκ πολλῶ χρόνῳ ζητῶ, ὅρ ταῖς
 ἀληθείαις θυγῶν καὶ δύφω. εἴτε νέον εἴτε πρεσβύτερον δότῃ. τί
 ἐν ἐπὶ δαυμάζωμεν, εἰ ποδὶ μὲν τὰς ὕλας τετρίμεθα, γνὲ ταῖς ἐ-
 * νῶργίας ταπεινοὶ θυγῶμονδον, ὁ δ' γνός ἀξιοί, δειλοί, ἀταλαίπωροι,
 ὁλοὶ ἀτυχήματα. ὁ γὰρ μελέτην ἡμῶν, ὁ δὲ μελετῶμεν. εἰ δὲ μὴ τ'
 θάνατον ἢ τὴν φυγὴν ἐφοβήμεθα, ἀλλὰ τὸν φόβον, ἐμελετῶμεν
 αὐτὸν, ἐκένους μὴ ποδὶ πῆψιν ἀφάνεται ἡμῶν καὶ κα. νῦν δ' ἐν μὲν πῇ
 γολῆ γοργοὶ καὶ κατὰ γλωσσῶν. καὶ ζητημάτων ἐμπέσῃ ποδὶ πινῶ
 τῶτων, ἱκανοὶ τὰ ἐξῆς ἐπελθῶν, ἐλκυσθῶν δ' εἰς χρῆσιν, καὶ εὐρήσεις
 τάλανας ναυάγους. πρῶτον σῶσι τὸ φαντάσι ταρακλινῇ, ὅ γνῶσι τί
 ἐμελετῶμεν, καὶ πῶς τί ἐγυμναζόμεθα. λοιπὸν ὡδὶ ἢ ἀμελετῶσι
 αὐτῶν πρῶτε πιστῶ δυνάμεν αἰετῖνα, καὶ πρῶτα λῶσομεν μέζονα τῇ κα
 δεσώτων. οὐδὲν ἐγὼ ὅτε πλείω κατανύφας εἰς τὸν βυθόν ἢ δ' ὡς ἔλα-
 γῶ, ποδὶ βλεψάμεν καὶ μὴ ἴδῶν γλῶ, ὁξίσιαιμαι. καὶ φαντάζο-
 μεν ὅτι ὅλον με δ' εἰ τὸ πῶς ἔλαγῶ ὅσον ἐκ πῆψιν αὐτὸν ναυαγῶσω, οὐκ
 ἐπὶ ὀρετοί μοι, ὅτι μοι τρεῖς ξέσαι ἀρκῶσι. τί ὅρ με ταρῶσαι; τὸ πῶ
 λαγῶ; ὅ, ἀλλὰ δ' ὁ λόγος. πάλιν, ὅταν σεισμὸς γίνῃται, φαντάζο-
 μαί ὅτι ἡ πόλις ὡς πῆψιν μοι μέλει. ὁ γὰρ ἀρκῶς μικρὸν λιβαρίου
 ἢ ἐξω με τὸν ἐγκέφαλον βάλλῃ. τίνα ἐν ὅσιν τὰ βαροῦντα καὶ ἐξι-
 σάντα ἡμᾶς, τίνα γὰρ ἄλλα, ἢ τὰ λόγιατα. τὸν γὰρ ὁξίοντα καὶ ἀ-
 παλλαττόμενον τῇ συνήθῳ καὶ ἐταίρων, καὶ τόπων καὶ σωμα-
 τροφοῦς, τί ὅσιν τὸ βαρὺν ἄλλο, ἢ λόγιατα; τὰ γὰρ παιδία οὐδὲν ὁ-
 ταν ἐλαύσει μικρὰ ἢ τίθῃς ἀπελθούσης, πλάκωντι λαβόντα ὡδὶ
 λείψαι. θέλεις σε ἐν ὅ ἡμεῖς τοῖς παιδίῳ ὁμοιωμένῳ; ἐνὶ τὸν δια-
 ὁ γὰρ ἔσθ' ὡς πλεονεχίῃς ὅσον πάχην ἀξίῳ, ἀλλ' ἔσθ' ὁ δογματῶν ὅρ
 βῶν. τίνα δ' εἰσι ταῦτα; ἀδελφὸν ἀνθρώπου ὅλον τὴν ἡμέραν μελε-
 τῶντα, μὴ δὲ πρῶτον αἰσθῆναι τῇ ἀλλοτρίῳ, μὴ δ' ἐταίρῳ μήτε τό-
 πῳ, μήτε

πω, μήτε γυμνασίοις, ἀλλὰ μὲν ἔσθ' σώματι ἔσθ' αὐτοῖ. μεμνηδὼς
 δὲ τοῦ νόμου, καὶ ἄλλοι πῶς ὁφθαλμῶν ἔχειν, τί δ' ὁ νόμος ὁ δαίμων; τὰ
 ἰδία τυχεῖν, τῶν ἄλλοτρίων μὴ ἀντιποιεῖσθαι, ἀλλὰ διδουμένοις μὲν
 χρῆσθαι, μὴ διδόμεναι δὲ μὴ ποθεῖν. ἀφαιρῶν μὲν δὲ τινος, ἀφαιρῶν δὲ
 ναι. δούλως καὶ αὐτὸν χάριν εἰδότες ὅτι ἐχρήσατο χρόνος, εἰ δὲ λείπῃς
 μὴ καλεῖν τὴν τίτθω ἑμῶν μὲν. τί γὰρ ἡσυχάζει τινος ἡτῶν δέξῃ,
 καὶ ἐκ τίνος κρέμαται. τί κρέμαται ἐκ τίνος ἡσυχάζει τινος ἡτῶν δέξῃ,
 ἡσυχάζει γυμνασίου, καὶ σωφίστου καὶ νεανισκῶν καὶ τριῶν τῶν ἡσυχάζει.
 βίω πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔλθω ὅτι ἐκίπτε τοῦ δῖου δῖου ὕδατος πίνειν μὲν
 λαί. τὸ γὰρ μαρτύριον χεῖρόν δέξῃ τοῦ δῖου δῖου. ἀλλ' ἐκείνῳ μοι συνήθου
 λῶ. καὶ ἄλλοι πάλιν ἔσθ' αὐτοῖς συνήθου, ἐπ' αὐτὸν μὲν τοῖς τῶν πρὸς αὐτοῖς.
 καὶ ἄλλοι πάλιν ἡλῶν. ἔστι τε, εἰς ἑνὸς οὐμοῦ τῶν δούλων ποιῆσαι,
 δομάς τε τὰς νόμων, μαρτυροῦν ὕδατος. ἔσθ' ὅπως τραγωδία γίνε
 ται, ὅταν εἰς μωρὸς ἀνθρώπος προσηματε ἵσχυρον ἔμπειον. πό
 τε δὲ ἀθῆνας πάλιν ἔφθοναι, καὶ τὴν ἀκρόπολιν. τάλας, ἐκ ἀθῆναις
 ἡ βλῆπαι καὶ ἡμῶν; κρέμαται πῶς ἔχεις ἢ μείζον ἰδέειν τοῦ ἡλίου, ὅτι
 λῶν, τῶν ἄστρον, τῶν ἡλίου ὅλης, ὅτι θαλάσσης; εἰ δὲ δὲ παρὰ τοῖς θεῶν *
 ἔσθ' αὐτοῖς τὰ ὅλα, καὶ ἐκείνῳ γὰρ σὰν ἔσθ' αὐτοῖς φέρεις, ἐπὶ ποθεῖς λι
 θάρια καὶ πῶς τῶν κομῶν; ὅταν δὲ μέλλῃς ἀρλῖπῶν αὐτῶν τῶν ἡ
 λίου καὶ τὴν σελῶν, τί ποιήσεις; ἐλάσεις καὶ ἡμῶν ὥς τὰ πᾶσι
 δία; τί δὲ γὰρ τῶν ἡλίου ἐπείσεις; ἡ ἡμῶν, τί ἐμῶν θανόντων, τί σὰν τῶν
 λόφον ἐπὶ τῶν φέρεις, ἐξ ὧν τὰ ὄντα ὑπὸ γράφῃ. ὅτι εἰς τῶν γὰρ ἐπὶ
 ξά τινος. καὶ χρυσὸν πᾶσι ἀνέγνω, ὅτι οὐδὲν ὅτι εἰς τῶν πᾶσι
 θον. πῶς γὰρ μοι μέτεσι τῶν τῶν πᾶσι, ὅτι σὺ κρέμαται μετὶ τῶν
 ὅπως ἀρλῖπῶν, ὅτι ἡμῶν. ὅτι οὐδὲν μετὶ τῶν. ὅτι οὐδὲν μετὶ τῶν.
 ἐκείνῳ τὰ ἀγαθὰ τῶν, ὅτι τῶν δέξῃ ὅτι μέλλῃς βλῆπαι, ὅτι
 τῶν δέξῃ; ὅτι γὰρ ἀθῆναις ἐσθ' αὐτοῖς, ὅτι ἡμῶν, ἀλλ' αὐτὸν τῶν
 γὰρ οὐδὲν, ὅτι γὰρ βατάνοις; ὅτι γὰρ ἐξῆς ὅταν δέξῃ ἐξῆς τῶν
 ποσὶς, καὶ μὴ ἐπὶ παύσειν, ἐπὶ ὅτι αὐτῶν μὲν, ἐκείνῳ ὅτι ὅτι
 δία παρὰ μέναι μέναι αὐτῶν ψυχὰς γὰρ, τὰ γὰρ αὐτῶν ὅτι ὅτι
 μέναι φυγῶν ὅτι φυγῶν ἐπὶ πᾶσι, ὅτι τῶν ὅτι ἀνέγνω καὶ ἀνέγνω
 θῆς, ὅτι δέξῃ ὅτι τὰ πᾶσι ἀρλῖπῶν καὶ ἀνέγνω καὶ ἀνέγνω
 τροφῆς σὺν τῶν, μὲν ἡλῶν καὶ μέναι καὶ τῶν γὰρ ἀνέγνω
 καὶ μέναι; ἀλλ' ἐκείνῳ ἀπαλλοτρίων ὅτι ἀνέγνω. σὺ αὐτῶν ἀνέγνω
 πῆς; οὐδὲν ἀνέγνω, ἀλλ' ὅτι ὅτι σὺ, ὅτι ὅτι, τί οὐδὲν ὅτι ποιῆσαι
 ἔξελεν

ται, ἄλλα δὲ μαθήσεται. ἢ λοιπὸν ὅτι πικρόν τι γινώσκῃς, οὐκ οἶς δ' αὖθις ἀμυνθῆναι,
 καὶ δὲ ἔλαττον ὅσον πολλὰς τῶν τέσεων, ὅπως καὶ θεόπομπον ἔρῃ το
 ρα, ὅπως καὶ πλάτωνι ἐγκαλεῖται ὡς τῷ βέλει δαίμονα ἐκείνου ἀνελθῆναι. τί
 γὰρ λέγεις; οὐκ οἶς ἡμῶν πῶς σὺ ἐλεῖς ἀγαθὸν ἢ δίκαιον, ἢ μὴ πῖνακο
 λαθόντες τί οὖν τῶν ἐκείνων, ἀσήμεως καὶ ἁγνῶς φθελγόμεθα τοῖς
 φωνοῖς; τίς γὰρ οἱ λέγει θεόπομπον, ὅτι γινώσκας ἐκείνου ἡμεῖς ἐκείνου τῶ
 των φυσικὰς καὶ πνευματικὰς. ἀλλ' οὐκ οἶον τε ἐφαρμόζειν τὰς πνευματικὰς
 ταῖς καὶ πνευματικαῖς ὁσίαις, μὴ διαβρωσάντα αὐτάς. καὶ αὖθις ἔ
 ποσκεψάμενον, ποῖαν πινὰ ἐκείνη αὐτῶν ὁσίαν ὑποτακτέον, ἐπεὶ
 πικρὸν τα λέγει καὶ πῶς οὐκ ἰατρὸς. τίς γὰρ ἡμῶν ἐκείνου ὑγιανόν
 τι καὶ νοσηρόν, πρὶν ἰπποκράτη γινώσκειν. ἢ κενὴ τὰς φωνὰς ταύ
 τας ἀπὸ χυμῶν. ἐχόμεν γὰρ τινα καὶ ὑγιανὸν πρόληψιν, ἀλλ' ἐφαρ
 μόσαι δ' ὁμιλήμεθα. ἔλαττον δ' ἐμὲν λέγει, ἀνὰ τὴν οὐρανὸν. δὲ λέγει, δὲ οὐρανὸν
 φῶν. καὶ δ' ἐμὲν λέγει, φλεβοτόμῳ, δὲ λέγει, σικνύατον. τί γὰρ αἰ
 τιον ἀλλόθεν, ἢ ὅτι τὴν τῶν ὑγιανόν πρόληψιν δ' ὁμιλῶν καὶ ὡς ἐφαρ
 μόσαι τοῖς ὑπὸ μέρους. ὅπως ἐκείνη καὶ γινώσκῃς ὡς τῶν βίου ἀ
 γαθῶν καὶ κακῶν, καὶ συμφέρον καὶ ἀσύμφερον, τίς ἡμῶν δ' ἀλλοῖς.
 τίς γὰρ ἡμῶν ἐκείνη τῶν ἐκείνων πρόληψιν; ἀλλ' ἐν διηρημένῳ
 καὶ τελείῳ, ὅσον δ' ἔλαττον. πῶς δ' ἐφ' ἑαυτοῦ αὐτῶν καλῶς ταῖς
 ὑπὸ μέρους οὐσίαις, ἀλλ' οὐκ οὐρανὸν πλάτων μὲν ὑποτάσσας τῇ τῶν
 σίμῳ πνευματικῇ, σὺ δὲ τῇ τῶν ἀλλοῖς. διωκτὸν ἐν οὐρανῷ ἀμφοτέρους ὑ
 μᾶς ὑπὸ τυγχάνουσιν; πῶς οἶον τε; τῇ δὲ τῶν πλάτων ὁσίαις ἐκείνου
 ἐφαρμόζει τὴν τῶν ἀγαθῶν πρόληψιν, ὅσον ὅτι τῇ δὲ τῶν ἀλλοῖς; τῇ γὰρ
 ὑγιανόν; καὶ οὐκ οἶς πάντες οἱ τὰ ὀνόματα λαλόντες, μὴ κενὴ
 ἴσμεν ἐκείνη τῶν, καὶ μηδεμίαν ὑπομελείας ποδὶ τὴν διαβρωσιν
 τῶν πνευματικῶν δέμεθα, τί ἐλαττόμεθα, ἢ πολεμῶμεν, τί φέρομεν
 ἀλλήλους. καὶ τί μοι νῦν τὴν πῶς ἀλλήλους μαχίῳ πῖνακον καὶ
 τῶν μεμνησθαι. σὺ αὐτὸς ἐκείνου ἐφαρμόζεις καλῶς τὰς πνευματικὰς,
 ἔλαττον διυσοῖς, ἔλαττον ἐμποδίζεις; ἀφ' ὧν αὖτε τὴν διδύκτου τύπον
 ἐκ ποδὶ τὰς ὁμάδας, καὶ τὴν ἴσθι ταύτας ποδὶ δ' ἀλλοῖς τεχνί
 αν. ἀφ' ὧν καὶ τὴν τριτὴν τὴν ποδὶ τὰς συγκαταδίσεις. χαρίζομαι
 οἱ ταῦτα πάντα. εἰ μὲν ὑπὸ τῶν πρώτων, καὶ χεῖρὸν αἰδουτῶν πῖνα
 χοντ' ὅτι τὴν ἀπὸ δ' ἐξίτητὸν μὴ ἐφαρμόζειν καλῶς τὰς πνευματικὰς.
 νῦν σὺ διελθὲς τὰ διωκτὰ, καὶ τὰ διωκτὰ. τί ἐν ἐμποδίζεις, ἔλαττον
 διυσοῖς νῦν οὐ φεύγεις τὰ ἀναγκαῖα. ἔλαττον ἐν ποδὶ πῖνακον πινῇ,

διαπί λυσυχῆς, ὅσα τι δέλοντός σε τί ὁ γίνεταί, καὶ μὴ δέλοντο
 γίνεταί; ἀποδείξεις γὰρ αὐτὴ μεγίστη δυσφορίας. Ὡς κακοδαμονίας.
 δέλω τί, καὶ ὁ γίνεταί. καὶ τί δὲ μὴ ἀθλιώτορον ἐμῶ; ὅσοι ὧς
 ἔχ' ὑπομείνασα, ἦλθον ὑπὸ τὸ ἀρκτεῖναι τὰ ἰσά τεκνα, μεγαλοφυῶς
 κατὰ γὰρ ὅσοι. ἔχε γὰρ ἡ δὲ φαντασίαν, οἷόν ὅτι τὸ, ἃ δέλει τινὶ μὴ
 πτωχῶς, εἴτα ὅτω πτωρὶ ὁμοίᾳ τὸν ἀδικήσαντά με καὶ ὑβρίσαν-
 τα. καὶ τί ὁφείτω καὶ κῶς ὅτω ὁμοίᾳ; πῶς ἔν γ' ἡγήται; ἀρ-
 κτεῖν μὲν τὰ τέκνα, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτὴν πτωρὶ ὁμοίᾳ. καὶ τί μοι μέ-
 λαι; τοτέσιρ ἐκπῶσις ψυχῆς, μεγάλη νύξια ἐχέσις. ὁ γὰρ ἡδὲ πῶς
 αἰετοῦ τὸ ποιεῖν ἃ δέλω μὲν, ὅτι ὅσοι ἐκ' ἐξωθεν δὲ λαμβάνει, ὅσοι
 τὰ πρᾶγματα μεταπράττει καὶ μεθαρμοζομένον. μὴ δέλε ὅρ' αὖ-
 ὅσοι, καὶ ὅσοι αὖ δέλεις ὁ γίνεταί. μὴ δέλε αὖ τὸν ἐξάπαντός σοι συ-
 νοικῆν, μὴ δέλε μέλειν γ' ὑποκρίνθω, καὶ ἃ πῶς μὴ δὲ ἄλλο δέλε, ἢ ἃ
 ὁ θεὸς δέλει. καὶ τίς σε ἀπολύσει, τίς ἀναγκάσει; ὁ μάλλον ἢ τὸν δία.
 ὅταν τοῖς τοῖς ἡμέρας καὶ τοῖς τοῖς σιωπῆς καὶ σιωρῆς, τὸ
 φοβῆται μὴ ἀρκτεῖν; χρεῖσαι σε τὴν ὀρεξίαν καὶ τὴν ἐκκλίσην, πε-
 νία καὶ πλῆθος ἀρκτεῖν, πῶς πῶς, ἀλλ' ὅσοι λυσυχῆς, ἀρ-
 χῆς, πῶς, πατρίδι, φίλοις, τέκνοις, ἃ πῶς αὖ τινι τῶν ἀπὸ παρ-
 τῶν, ἀλλὰ τῶν δὲ χρεῖσαι αὐτὰ, τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἐκείνοις παρ-
 ὅσοι. ἐκείνοις κυβερνάτωσαν, μετ' ἐκείνων τετάχθωσαν, καὶ πῶς ὅ-
 τι δυσφορίας; εἰ δὲ φθονεῖς ταλαίπωρε, καὶ ἐλεῖς, καὶ ζήλου τῶν
 καὶ τρεῖς, καὶ μίαν ἡμέραν ὁμοίᾳ πῶς ἢ ὁ κατὰ κλάς καὶ
 σπαντοῦ καὶ τῶν θεῶν, καὶ τί ὑπὸ λῆγας πεποιδὸν δάει. ποῖαν παρ-
 ὅσοι ἀνθρώπων; ὅτι συλλογισμὸς ἐπὶ πράξεως μεταπίπτοντας. ὁ θεὸς ἀρ-
 μαθῆν, εἰ δὲ δυνάτον, πάντα ταῦτα καὶ ἀνθρώπων ἀρξάτης σιωπῆς ἀν-
 ὅσοι, ὅτι μέγιστον ὅσοι ἢ ὅσοι τὸ πρᾶγμα τῶν; καὶ λοιπὸν γίνεταί ἀρ-
 ξάμεν τῶν πτωρῶν ὁμοίᾳ τὰ ἐξῆς, πῶς μὴ δὲ ἔσαι σὲ δέλοντο μὴ
 δὲ; ὅσοι. ὁότε μοι γὰρ νέου ἢ τὰ τῶν τῶν ὑποβολῶν ἐκλυθότα
 εἰς χολῶν, τότε τὸ πρᾶγμα τῶν ἀθλητῶν γηρόμορον καὶ λέγοντα, ὅτι
 ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα χαρίζετο, ἀρκτεῖν δὲ εἰ ὅσοι ποτε ἀπαρ-
 ποδίσω καὶ ἀλύπτω ὁμοίᾳ γαίῃ, καὶ ἀνατῆναι τὸν ἱερέα πῶς τὰ
 πρᾶγματα ὡς ἐλπίσθω, ὅσοι τὸ ἔρανον ἀναβλέπειν ὡς φίλον τὸ
 δεῖ, μὴ δὲ φοβόμενον τῶν συμβῶναι δυνάμεων. διεξάτω τίς ὅ-
 μων αὐτὸν τοῖς τοῖς, ἢ ὅσοι ὅσοι νεανίσκος εἰς τὰ σά, ὅσοι γὰρ εἰμαρ-
 τῶς μῆσαι φιλοπορίαν, σά ὅσοι ταῦτα τὰ κτήματα, σά τὰ βιβλία,
 σὺ οἱ λόγοι, εἰ δὲ ὅταν τοῖς τοῖς ἐκπονήσῃ καὶ κατὰ θῆκε τὸ πῶς

πάλιμ ἐλθὼν μοι εἰπάτω· ἐγὼ θέλω μὲν ἢ ἀπαθῆς εἶναι, καὶ ἀπάρεστα
χρῆσθαι· θέλω δ' ὡς δύσεβης καὶ φιλόδοξος καὶ ὑπομελής, εἰδέναι τί μοι
πῶς δεῖς ὅδε καθήκον, τί πῶς γονεῖς, τί πῶς ἀδελφοί, τί πῶς τῶν
πατριδᾶ, τί πῶς ξγνός, ὄρθρῳ καὶ ὑπὸ τὸν δούτορον τόπον, σὸς ὅδε καὶ
ἔσθ' ἢ, ἀλλ' ἥδη καὶ τὸν δούτορον τόπον ἐκμεμελέτηκα, ἤθελόν μοι
ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ ἀσίτῳ, ἢ ἐμόνον ἐρηρησμένον, ἀλλὰ καὶ καθόλου
σίμῳ, καὶ οἰνωμένῳ, καὶ γὰρ μελαγχολία, σὺ θεός εἶθ' αὐθροπεί· σὺ
μεγάλως ἔχεις ὑπὸ βολαί· ἔ, ἀλλ' ἐγὼ θέλω γινῶναι τί λέγει χρυσίππ
πῶς, γὰρ τοῖς ποδὶ τ' ὑποδιδάσκεις, ἔκ ἀπαύξει μετὰ τῇ ὑπὸ βολῆς ταύτῃ
τῆς τέλει· καὶ τί σοι ὄφελ' ἔσται; πρὸν ἅπαν ἀναγνώσῃ ἢ τοῦ
μὲν πῶς ἀλλὰς ὁρεῖς, ἔγωγε καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε, θέλεις ἀναγνῶναι ἀδελ
φί, καὶ σὺ ἐμοί; θαυμάσιος αὐθροπεί γράφεις, καὶ σὺ μεγάλως εἰς τὸ
ξυνοφῶντ' ἡγεμονεύει, σὺ εἰς τὸ πᾶσι τῶν πῶς, σὺ εἰς τὸ ἀντιδιδόναι,
εἰτ' ἀλλήλοις ὁνειρὸς διηγεσάμενοι, πάλιν ὑπὸ ταύτῃ ἐπανερχέσθαι,
ὡς αὐτῶς ὁρεῖ μενέει, ὡς αὐτῶς ἐκκλίνειτε, ὁμοίως ὁρμάετε, ὑπὸ βάλλει
δί, πῶς θέλει, ταύτῃ οὐκ ἐνέει, ποδὶ ταύτῃ ἀποδίδετε. εἴ τα ὅδε
ζητῆτε δὲ ὑπομνήσονται ὑμᾶς, ἀλλ' ἀρχέει ἐὰν ἀκούητε τῶν πῶς. εἴ
τα λέγετε, ἀφελόσθ' ὑμῶν, ὅδε ὁρχομένη μετὰ ἐκλαυσιν, ὅδε
εἰπὼν εἰς οἶον πρὶς αἰσιν ἀπὸ ὄρχου. τέκνον, αὐθροπεί, ἀφωλύχους.
ταύτ' ὅδε τὰ τοῦ φιλοσόφου, μέγα σοι ἀγαθόν ἔσται σωθῆναι, ποιεῖται
ἢ λύχνον ἀπὸ αἵματος. ἀθανάτη γὰρ εἶναι σε δεῖ, καὶ ἀνδρῶν ταύτῃ
ἐν ὅπῳ λέγω τῶν οἰσιν τῶν τοῦ δοκῆναι εἰδέναι τί τῶν χρυσίμων ἀρ
εἰσάγοντας, ὄρχεσθαι δεῖ πῶς τὸν λόγον, ὡς πῶς τὰ γεωμετρικὰ πῶ
σάρονται, ὡς πῶς τὰ μουσικὰ, εἰ δὲ μή, ὅδ' ἐγγὺς ἐσόμεθα τῇ πῶς
ψαί. καὶ πᾶσι τὰς σωμαγωγὰς ἢ τὰς σωματάξεις τὰς χρυσίμων
μετὰ τῶν ἀντιπάτρων ἢ ἀρχεδήμους διελθόμενοι.

Πῶς ἀγωνισέοι πρὸς τὰς φαντασίας. ιη.

ΠΑΡΕΪΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΜΕΣ ὑΠΟ ΤῶΝ ΚΑΤΑΜΗΛΩΝ ὉΡΓΩΝ ΣΩΣΕ-
ΤΑΙ ΚΑΙ ΑὔΞΕΤΑΙ. Ἡ ΠΟΔΙΠΑΤΗΚΗ ὑΠΟ Τῆς ΠΟΔΙΠΑΤῆς, Ἡ ΤΡΟ-
ΧΑΣΙΚΗ ὑΠΟ Τῆς ΤΡΕΧΕΙΟΥ. ΑὐΤὸ ΔΕΛΕΙ ΑΝΑΓΝΩΣΙΚΩΣ ΕἶΝ, ΑΝΑΓΝΩΣΚΕΙ. Αὐ-
ΤΗ ΓΡΑΦΙΚΩΣ, ΓΡΑΦΕΙ. ὍΤΑΝ ΔΕ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΦΕΞῆς ἩΜΕΡΑΣ Μὴ ΑΝΑΓΝΩῆς,
ἀλλ' ἄλλο τι ΠΡΩΪΣ, ΓΝΩΣΗ Τὸ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ὍΤΩ ΔΙΑΠΕΣΣΕῖΣ ΔΙΕΚΕ
ἩΜΕΡΑΣ, ΑΝΑΣΤΑΣ ὩΔΙ ΧΕΙΡΕΘΟ ΜΑΚΡΟΤΕΡΑΝ ὉΔΟΝ ΠΟΡΙΠΑΤΗΣΑΙ, ΚΑΙ
ὍΤΙ ΠῶΣ Σὲ Τὰ ΣΚΕΛΗ ΠΑΡΑΛΛΕΤΑΙ. ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΝ Εἰ ΤΙ ΠΟΙΕῖΜ ΕΔΕ-
ΛΕΙΣ, ἘΚΤΙΚΟΝ ΠΟΙΕΙ ΑὐΤΟ, ἀλλ' ἔΔΙΣΟΝ ἌΛΛΟ ΤΙ ΠΡΑΪΤΕΙΜ ΜᾶΛΛΟΝ

αὐτ' αὐτοῖς ἔτῳς ἔχει καὶ ὑδὶ τῶν ψυχικῶν, ὅταν ὀργισθῇς, γίνωσκε
 ὅτι ἔμόνον οἱ ἄλλοι γέγονε κακόν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἑξίην ἠύξηναι. καὶ
 ὡς πυνέφρυνάνα παρέβαλον. ὅταν ἡ τῆμῃς τινος γν' σπουδία, μὴ
 τὴν μίαν ἢ ἦσαν ταύτῃ λογίζεσθαι. ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἀκρασίαν σε τέρε-
 φες, ἐπὶ νύξῃ. ἀδωμάτου γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ κλήλων ἔργων, μὴ καὶ
 τὰς ἑξῆς καὶ τὰς διωάμεις, τὰς μὲν ἐμφύεσθαι μὴ πρότορον ὅσας,
 τὰς δ' ὑπὸ τένεσθαι καὶ ἰχυροποιεῖσθαι. ἔτῳς ἀμίλει καὶ τὰ ἀρρώ-
 σήματα ὑποφύεσθαι λέγουσι οἱ φιλόσοφοι. ὅταν γὰρ ἀπαξ ὑδὶ
 ἀπαξίῳ μῆσης ἀργυρεῖ, αὐτὸ μὲν πρὸς αὐτὴν λόγῳ εἰς αἰδοῖσιν * ἀφ' οὗ τοῦ κα-
 κῶ, τίς παυταῖ τε ἡ ὑπὸ θυμία. καὶ τὸ ἡ γμονιὸν ἡμῶν εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς
 ἀρκατέσῃ. ἐὰν δὲ μηδὲν πρὸς αὐτὴν εἰς θόρα πείαν, ἐκείνῃ τις ταῦ-
 τα ἐπάνεισιρ, ἀλλὰ πάλιν ὀρεθισθῇ ὑπὸ τῇ κατὰ κλήλων φαντα-
 σίας, θάτῃ ἢ πρότορον, ἐξ ἡφῆ πῶς τὴν ὑπὸ θυμία. καὶ τότε συ-
 νεχῶς γινομένης κυλῶσθαι λοιπὸν, καὶ τὸ ἀρρώσῃμα βεβαίῳ τὴν φι-
 λαργυρεῖαν. ὁ γὰρ πυνέφας εἶτα παυσάμεν, ἔχ' ὁμοίως ἔχει τρεῖς
 πῶ τοῦ πυνέφας, αὐτὸ μὴ τι θόρα πῶσθαι εἰσέπαι. τοῖς τὸν τι καὶ ὑδὶ τῶν
 τῇ ψυχῆς παθῶν γίνεσθαι. ἰχνη τινὰ καὶ μάλω πῶς ἀρκατέπαισιν γν'
 αὐτῇ. ὅς ἐμὴ τις ἐξ ἀλάφῃ καλῶς, πάλιν ἡ τῇ αὐτῇ μασιγῶ-
 θεί, οὐκέτι μάλω πῶς, ἀλλ' ἔλκη ποιῇ. εἰ δὲ θέλεις μὴ εἶναι ὀργισθῇ,
 μὴ πρὸς σὲ τὴν ἑξίην, μηδὲν αὐτῇ πῶς βαλλεῖ αὐτῇ τινὸν, τὴν πρῶ-
 τῇ ἡσύχατον. καὶ τὰς ἡμῶν ἀρκατέ εἰς δὲ ὠργισθῇ, καὶ θορόν
 εἰσέπαι ὀργισθῇ, νυῖ παρκατέ, εἶτα πῶς ὀνο, εἶτα πῶς ἑξῆς. αὐ-
 τὸ καὶ τρία ἰσθῇ πῶς ἀλίπης, ἐπὶ τῇ τῇ τῇ. ἡ γὰρ ἑξίς ἐκλύε-
 ται τὴν πρῶτῃ, εἶτα καὶ παντελῶς ἀναρῇται, σῆμορον ἐκ ἐλ-
 πῆθῃ οὐδ' αὐτοῖ, οὐδ' ἐφῆς διμύω καὶ τριμύω. ἀλλὰ πῶ-
 σέχθ' ἡμῶν τινῶν ὀρεθισθῇ, γίνωσκε ὅτι κομψῶς οἱ ὄβρι. σῆ-
 μορον καλὸν ἰδῶν ἢ καλῶν, οὐκ εἶπεν αὐτὸς ἐμαυτῶ, ὅτι ὀφειλον τίς
 μετὰ ταύτης ἐκασθῇ. καὶ μακάριος ὁ αὐτὸς ὁ αὐτῇ. ὁ γὰρ τὸν εἰ-
 πῶν, μακάριος ὁ καὶ ὁμοῖος, οὐδὲ τὰ ἐξῆς ἀναρῇται, πῶς αὐ-
 τὴν καὶ ἀρκατέπαι καὶ πῶς κατὰ κλήλων καὶ πῶς τὴν κα-
 ρυφίω καὶ λέγω, εὐ ἐπὶ κῆτε, κομψῶν ὀρεθισθῇ ἐλυσας,
 πολλῶν κομψῶν τὸν τὸν τὸν. αὐτὸ καὶ βελομένης γυναι-
 καρῆς, καὶ νύοντος καὶ πρὸς πῶς πῶς, αὐτὸ καὶ ἀρκατέπαι καὶ
 σπυγγισθῇ, ἀπὸ γυναικαὶ καὶ νικήσῃ. ἔτῳς μὲν ἡδὲ τὸ σῶμα,
 ἔτῳς τὸν τὸν τὸν, ἔτῳς τὸν ἡσύχατον, ὑδὶ τότε καὶ μέγα
 φρονεῖ

φρονεῖν ἄξιον. ἐκ ὑδὶ τρεῖς ἔργα λυεῖσθόντα ὁρώμεθα. πῶς ἐν γήυνῃ
 ὄντος; δέλησον ἀρίστω αὐτός ποτε σεαυτὸν, δέλησον καλὸς φαντασίαι
 τρεῖς θεῶν, ὑπὸ τῶν καθαρὸς μετὰ καθαρῶ σαυτοῦ γήυνεαι, καὶ με-
 τὰ τοὺς θεοὺς. εἴδ' ὅταν πρὸς αὐτῶν τις φαντασία τοιαύτη, πλάττω
 μὴ ὅτι ἔστι ὑδὶ τὰς ἀρδιοπομπήσεις, ἔστι ὑδὶ θεῶν ἀρδιοπομπαίων ἱε-
 ραῖ ἐκείνης. ἀρκῶν καὶ ὑδὶ τὰς τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν σωφ-
 σίας ἀρχωρήσας, πῶς τὸ τῶν γέννη ἀντεξετάζω, ἀν τε τῶν ζώντων
 πινὰ ἔχουσιν, ἀν τε τῶν ἀρθανόντων, ἀπελθε πῶς σωκράτη, καὶ ἴδε αὐ-
 τὸν συγκατακείμενον ἀλκιβιάδην, καὶ ἀσπαζόμενον αὐτὸν πλὴν ὡ-
 ραν. γνῶν μὴ ἔστι οἷον νίκην ποτὲ ἐγνώ. ἐκείνῳ, νηρικηκῶτα ἑαυτόν.
 οἷα δὲ λύμπια, πὸς ὅ ἀφ' ἡρακλῆος ἐγλύετο, ἵνα τίς νῆ αὐτὸν θεὸς δι-
 καίως ἀπαλλάξῃ αὐτόν. χαῖρε πρὸς ὁδοῖ. ἐχί αὐτὸν ἀπὸς ἴσους παῖ-
 κτας καὶ παγκρατίας, ὅδε αὐτὸν ὁμοίως αὐτοῖς αὐτὸν μονομάχους,
 ταῦτα ἀντιπθεῖς, νικήσεις πλὴν φαντασίαν. ἐχ' ἐλκυδίστην ἑαυ-
 τόν. τὸ πρῶτον δ' ἑαυτὸν ὁφύτῃ μὴ σωαρχπαδῆς, ἀλλ' εἰπέ. ἐκ
 δεξιᾶς με μικρὸν φαντασία, ἀφ' ὅτου ἴδω τίς εἰ, καὶ πρὸς τὴν ὅ, ἀφ' ὅτου
 σε δοκιμασώ. καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐφῆς αὐτῇ πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ ζωγραφῶ-
 σαι τὰ ἐφῆς. εἰ δὲ μὴ, οἷχετοί σ' ἔχουσα ὅπως αὐτὸν δέλη, ἀλλὰ μέλλον ἀλ-
 λὴν πινὰ ἀντιστάσας. καλὴ καὶ γήυνεαι φαντασίαν, καὶ ταύ-
 τῃ πλὴν ὅτι παρὰ ἐκ βαλῆ. καὶ ἐνιδιδῆς ὅτω γυμναζεσθαι, ὅπως οἷοι
 ὁμοί γίνονται, οἷα νύκτα, οἷοι τόνοι. νύκτα δὲ μόνον τὰ λογαίαι, καὶ
 πλὴν ὅτι γνῶ. ὅπως ὅστις ὁ ταῖς ἀληθείαις ἀσκητής, ὁ πῶς τὰς τοιαύ-
 τας φαντασίας γυμναζέων ἑαυτοῦ μένον τάλας. μὴ σωαρχπαδῆς,
 μέγας ὁ ἀγῶν ὅστις, θεῶν τὸ ὄργον, ὑπὲρ βασιλείας, ὑπὲρ ἐλευθερίας,
 ὑπὲρ δούρας, ὑπὲρ ἀταραξίας. τὸ δεῦρ μέμνητο. ἐκείνον ὑπὲρ καλῶς
 θῶν καὶ πρὸς αὐτὸν, ὡς αὐτὸν διουσιόρους γνῶ χεῖμωνι οἱ πλείοντες. ποῖ
 γὰρ μέζων χεῖμων, ἢ ὅστις φαντασίαν ἰχυρῶν καὶ ἐκρησικῶν τὸ λό-
 γος; αὐτὸς γὰρ ὁ χεῖμων, τί ἄλλο ὅστις, ἢ φαντασία. ἐπεὶ οἱ ἄλλοι τὸν φό-
 βον τοὺς θανάτους, καὶ φόβος ὅπως δέληας βροντὰς καὶ ἀστραπὰς, καὶ
 γνώσῃ ὅσοι γαλλίῃ ὅστις γνῶ τρεῖς ἡγεμονικῶν καὶ οὐδία. ἀν δ' ἄπαρ
 ἡτληθεῖς εἶπες, ὅτι ὑσέρον νικήσεις, εἶτα πάλιν τὸ αὐτὸ ἴδω, ὅτι ὅτω
 πόθ' ἔφεις κακῶς. ὅτι ἀδυνάτως, ὡς ἐμὴ δ' ἐπιστάνει ὑσέρον ὅτι ἄμαρ-
 τάνεις, ἀλλὰ καὶ ἀρλογίας ἀρξῇ ποιεῖν ὑπὲρ τὸ πρῶτον. ὅτι
 τότε βεβαιώσεις τὸ τὸ ἴσος ὅτι ἀληθεῖς ὅστις,

αἰεὶ δ' ἀμβολιδόργος ἀνὴρ ἄττησι παλαίει.

Πρὸς τὰς μέγας λόγου μόνον ἀναλαμβάνοντες τὰ τῶν
φιλοσόφων. ιθ.

ΟΚυριότιμον λόγῳ, ἀλλὰ τοῖς τῶν πινῶν ἀφορμῶν ἡρώτιδι φαί
νετῇ. κρινῆς γὰρ ὅσας μάχης τοῖς ἴσιν τὸ τοῖς πῶς ἀλλήλων, τῷ
τὸ πᾶν πῶς ἐκλυθὲς ἀληθὲς ἀναγκαῖον εἶναι, ὅτι ὅταν ἀδυνάτω ἀδύ-
νατον μὴ ἀκωλυθῆναι, καὶ ὅταν μὴ δυνάτῃ εἶναι ὅτ' ἐσιν ἀληθὲς, ὅτ' ἐσιν
συνιδῶν τῶν μάχων τῶν τῶν οὐ διόδωρῳ, τῇ τῇ πρώτῳ διενῇ πε-
θανότητι συνεχρήσατο πῶς παρὰ τὸν σῶμα μὴ εἶναι δυνάτῃ, ὅτ' ἐ-
σιν ἀληθὲς, ὅτ' ἐσιν. λοιπὸν ὁ μὲν τις τῶν ταῦτα τηρήσει τῇ διενῇ, ὅτι
ἐσιν τῇ δυνάτῃ, ὅτ' ἐσιν ἀληθὲς, ὅτ' ἐσιν, καὶ δυνάτῃ ἀδυνάτῃ ἔκ-
κωλυθῆναι. ὁ πᾶν δὲ πῶς ἐκλυθὲς ἀληθὲς ἀναγκαῖον ὅτι, καὶ διὰ τὸ οὐ
ποδὶ κλεινῶν φερόμεται οὐκ ὅτι, οἷς ὑποπλὺν συμφορὰς ἐν ἀντίπα-
τρῳ. οἱ δὲ τ' ἄλλα δυνάτῃ δυνάτῃ τ' ὅτι ὅτ' ἐσιν ἀληθὲς, ὅτ' ἐ-
σιν, καὶ πᾶν πῶς ἐκλυθὲς ἀληθὲς ἀναγκαῖον ὅτι. δυνάτῃ δὲ ἀδύ-
νατον ἀκωλυθῆναι. τὰ τρία δὲ ἐκείνα τηρήσει ἀμύχανον, ὅτι τὸ κρινῆς
εἶναι αὐτῷ μάχων. αὐτὸν τίς μὲν πύθεται, σὺ ἢ πῶς αὐτῷ τηρῆς, ἀλλὰ
κρινῆς πῶς αὐτῷ ὅτι οὐκ οἶδα. πῶς ἐλθῃ δὲ ἰσορῶν τοιαύτῳ, ὅτι
διόδωρῳ μὲν ἐκείνα ἐτήρει, οἱ δὲ ποδὶ πανθοῖσιν οἶμαι καὶ κλεινῶν
θῶν τὰ ἄλλα, οἱ ἢ πῶς γένεσθαι τὰ ἄλλα. σὺ ἔν τῳ δὲ γένεσθαι πῶς
τότῳ, ὅταν βασιλεύσῃ τῶν ἐμῶν φαντασίαν, ὅτι συγκρίναι τὰ λε-
γόμενα, καὶ δόγμα πῶς ἐμῶν ποιεῖν αὐτῷ ἢ τὸ ποῦ. ὅτι ὅταν ὅτι
ἐλθῇ τῷ γράμματι. τίς μὲν ὁ τῷ ἐκ τοῦ πατρὸς; πῶς αὐτῷ.
τίνος δὲ ἀδελφοί; ἀλέξανδρῳ καὶ Διόδοτῳ. μὴ δὲ αὐτῷ τίς ἐκεί-
νου. πῶς ἐλθῇ τῶν τῶν ἰσορῶν. πῶς τίνος; πῶς ὁ μὲν γράφῃ ἢ
ποδὶ τῷ αὐτῷ δοκῶ. ὅτι ἐλάνικῳ, καὶ εἰ τις ἄλλος ταῦτα. καὶ γὰρ
ποδὶ τῷ κυριότιμον τί ἄλλο ἔχω ἀνωτόν. ἀλλ' αὐτῷ ἐκ τῶν μάχων
ὅτι συμποσίῳ καὶ ταπλῆσομαι ὅτι πῶς ὅτι, ὅτι ἀντιμέτωπῳ ὅτι
γὰρ φάσκει, γὰρ φάσκει δὲ καὶ γένεσθαι τῶν δυνάμεως ὅτι πῶς
ποδὶ δυνάτῃ, ὅτι κλεινῶν δὲ ἰδίᾳ γὰρ φάσκει ποδὶ τῶν, καὶ ἀρχὴ δὲ
μῶν. γὰρ φάσκει δὲ καὶ ἀντίπατρῳ. ὅτι μόνον δὲ ὅτι τοῖς ποδὶ δυνάτῃ,
ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν ὅτι τοῖς ποδὶ τῷ κυριότιμον. ὅτι ἀνέγνωται, τῶν
συντάξι; ὅτι ἀνέγνωται. ἀνέγνωται. ὅτι τῷ φεληθῆσαι; φεληθῆσαι
ρῶν ἐσιν καὶ ἀκαρὸς τῶν, ἢ νῦν ὅτι. ὅτι γὰρ τῷ ἄλλο πῶς γένεσθαι ἀνα-
γνόντι, ποῖον δόγμα πεποιήσαι ἢ τὸ ποῦ. ἀλλ' ὅτις ἢ μὲν ἐκλυθῇ
ὅτι πῶς αὐτῷ, καὶ τῶν φεληθῆσαι νῦν, τῶν ὅτι γένεσθαι, ὅτ' ἐσο-
μεν.

καὶ δύτυχεντα, ἀφθνήσκοντα καὶ δύτυχεντα, πεφυγαδουμένον
καὶ δύτυχεντα, ἀδύχεντα καὶ δύτυχεντα. Δείξατ' ὑπὸ θυμῷ πινά
νῃ αὖθις δεῦς ἰδ' αἶμ' σωϊνόν, ἀλλ' ἐκ' ἔχετε τ' τετυπωμένον δ' εἶσαι; τὸν
γε τυτπέμενον δείξατε, τὸν ὑπὸ ταῦτα λεκλικώτα, δύτρητὶ κατέ
με, μὴ φθονήσῃτε ἀνθρώπων γόρον τι, ἰδ' αἶμ' δ' εἶμα δ' ἔχει νῦν ἐκ' αἰ
δου. οἷον δὲ ὅτι τὸν δ' ἰα τὸ φειδ' ἰδ' εἶξετε, ἢ τὴν ἀθλῶν, ἐλεφαντι
νου καὶ χρυσῶν καὶ τασκαδύσματος; ψυχῶν δεξιά τὸ τίς ὑμῶν ἀνθρώ
που, θείοντες ὁμογνωμονῆσαι τρεῖς διῶ, ἢ μὴ κέ τι μήτε θεοῦ μήτ'
ἀνθρώπου μέμψασθαι. μὴ ἀρτυχέν πινός, μὴ πόδι πεσῆν πινί, μὴ ὀρ
γισθῆναι, μὴ φθονῆσαι, μὴ ζήστυπῆσαι. τί γὰρ δ' αἶ πόδι πλῆκειν,
θεοῦ δ' ἀνθρώπου ὑπὸ θυμῶντα γηέδα. καὶ γὰρ τρεῖς σώματι τὸ τὸ
τρεῖς νεκρῶν, πόδι τὸ πῶς τὸν δ' ἰα κοινωνίας βυλδουμένον, δείξατε.
ἀλλὰ ἐκ' ἔχετε. τί ἐν αὐτοῖς ἐμπαίξετε, καὶ αὖθις ἐν βόδιε.
καὶ πόδι μελνοὶ γῆμα ἀλλότριον, πόδι πατρίτε λιλέπαι καὶ λωπο
δύτου τῶντων τῶν δ' ἐν πλοσινόντων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. ἢ
νῦν ἐγὼ μὲν παιδιδυτής εἰμι ὑμέτερον. ὑμεῖς δ' ἢ πῶς ἐμοὶ παιδ' οὐ
δε. καὶ γὰρ μὲν ἔχω ταύτῃ ὑπὸ βολῶν ἀρτελῆσαι ὑμᾶς ἀκωλύτους,
ἀναγκαστας, ἀπαρὰ ποδ' ἰσας, ἐλδουδῶς, δὴ δέντας, ἐν δ' αἰμονοῦ
τας, εἰς τ' θεοῦ ἀφορῶντας, γὰρ παντὶ μικρῶ καὶ μεγάλῳ. ὑμεῖς δ' αὖ
τα μαθησόμενοι καὶ μελετήσοντες πάρεστε. διατί ἐν ἐκ' ἀνύετε τὸ
δῶρον; καὶ ὑμεῖς ἔχετε τ' ὑπὸ βολῶν οἷαν δ' αἶ, ἐγὼ πῶς τῇ ὑπὸ
λῆ. ὁ πῶς σκαδύλῳ οἷαν δ' αἶ. τί τὸ λοιπὸν ὄσιν; ὅταν ἴδω τέκτονα, ὁ
ταν ὕλη πάρεσι πῶς ἀκεμλῶν, ἐκ δ' ἐχρῆμαι τὸ δῶρον. καὶ γὰρ τὰδε τοί
νω ὁ τέκτων ὄσιν, μὴ ὕλη ὄσιν. τί ἡμῖν λέιπε; ἐκ' ἐσι διδασκὰ δ' πρᾶγ
μα; διδασκὰ. ἐκ' ἐσι ἐν ἐφ' ἡμῖν; μόνου μὲν ἐν τῷ ἄλλῳ πάντων,
ὅτε πλῶτός δ' ἐν ἐφ' ἡμῖν, ὅδ' ὕγισα, ὅτε δόξα, ὅτε ἄλλο τι ἀπλῶς,
πλῶ ὀρθὴ χεῖς φαντασίαν. ὅδ' ἀκώλυτον φύσει μόνου, ὅδ' ἀνεμ
πόδισον. ὅδ' αὖτ' ἐν ἐκ' ἀνύεται, ἢ πῶς ὑμᾶς, ἢ πῶς τὴν φύσιν τῶ
πρᾶγματ' αὖτ' αὖτ' ὁ πρᾶγμα γὰρ δ' ἐχρῶμενον, ὁ μόνου ἐφ' ἡμῖν. λοι
πὸν δ' ἢ πῶς ἐμέδω, ἢ πῶς ὑμᾶς, ἢ ὅπου ἀλκιδέσθου, πῶς ἀμφοτέ
ρος. τί ἐν δέλετε, ἀρξώμεθα ποτε τοιαύτῃ ὑπὸ βολῶν κομίζεσθαι γὰρ
ταῦτα, τὰ μετρίνῃ ἀφῶμεν, ἀρξώμεθα. μόνου πινδύ
σατέ μοι, καὶ οὐ φεάδε.

Ἐρὸς ἐπιμαρτίους καὶ ἀκαδημαϊκούς. η.

Τοῖς ὑγίαισι καὶ ἡνιάργεσι θ' ἀνέγκης. Ὡς οἱ ἀντιλέγοντες πρὸς
 χῶνται. καὶ χελιδὼν ἔσθ' ἐμίσου ἀν' τις ποιήσας το τεκμήριον
 το ἡνιάργεσι π' εἶν', τὸ ἐπ' ἀνάγκῃ εὐρίσκεισθαι, καὶ ἔρ' ἀντιλέγοντες
 συγχρησάμενοι αὐτοῖς. οἷον εἰ τις ἀντιλέγοι ἔρ' εἶναι τι καθολικὸν ἀ-
 ληθές, δηλονότι τὴν ἡνιάργεσι ἀπόφασις εἶναι ὅφειλε ποιήσας.
 εἰ δὲ γινώσκει καθολικὸν ἀληθές, ἀνδράποδον, εἰ δὲ ἔσθ'· τί γὰρ ἄλλο εἶναι
 ἔσθ', ἢ οἷον εἰ τί εἰς καθολικὸν, ἢ οὐδὲν εἶναι. πάλιν ἀν' τις παρελθὼν
 λέγει, γίνωσκε ὅτι εἰδὼν γινώσκω. ἀλλὰ πάντα ἀτέκμαρτα, ἢ ἄλ-
 λος ὅτι πείσυσόν μοι καὶ ὀφελυθῆσιν, εἰ δὲ μὴ αὐθιγὰ πείσυσόν μοι. ἢ
 πάλιν ἄλλως μάθε πρὸς ἐμὲ ἀνθρώπων, ὅτι εἰ δὲ μὴ γινώσκειται μαθεῖν. ἐ-
 γώ σοι λέγω ἔσθ', καὶ διδάξω σε ἐὰν θέλῃς. τί νυν τούτων ἡσυχάζου
 σιν εἶποι; τί νυν ποτέ οἱ ἀκαδημαϊκοὺς αὐτὸν λέγοντες ὡς ἀνθρώποι,
 συγκατάθετε. ὅτι εἰ δὲ συγκατάθεται, πείσυσά τε ἡμῖν ὅτι οὐ-
 δὲ πείσυσόν εἰδὼν. εἴτω καὶ ἐπικύρῃ, ὅταν ἀναερεῖν θέλῃ τὴν φυ-
 σικὴν κοινωνίαν ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους, αὐτοῖς ἔρ' ἀναερεῖν θέλῃ
 συγχρησάμενοι. τί γὰρ λέγει; μὴ θ' ἀπατάμεν ἀνθρώποι, μὴδὲ παρέγε-
 δι, μὴδὲ ἡσυχάζετε, εἰς ἐκὴν φυσικὴν κοινωνίαν τοῖς λογικοῖς πρὸς ἀλ-
 λήλους, πείσυσά τε μοι. οἱ δὲ τὰ ἐτόρα λέγοντες, θ' ἀπατάμεν ὑμᾶς,
 καὶ πρὸς ἀλλήλους. τί νυν τοῖς μέλεσι; ἀφ' οὗ ἡμᾶς θ' ἀπατάμεθα. μὴ
 τι χεῖρον ἀπαλλάξαι; ἀν' πάντες οἱ ἄλλοι πεσόντων ὅτι φυσικὴ ἐ-
 σιν ἡμῖν κοινωνία πρὸς ἀλλήλους, ὡς ταύτῃ μὴ πάντες ἴσως φυ-
 λαῖσιν, ὡς πολὺν ἡρεσίαν καὶ ἀσφαλῆσθαι. ἀνθρώπων τί ἔσθ' ἡμῶν
 φροντίσεις; τί δὲ ἡμᾶς ἀγρυπνήσεις; τί λυχνίον ἀπ' ἡμῶν; τί ἐπανίστασαι;
 τί τιλικαῦτα βιβλία συγγράφεις, μὴ τις ἡμῶν θ' ἀπατάμεθα πρὸς
 θεῶν ὡς ὑπομελεσμένων ἀνθρώπων; ἢ μὴ τις ἀλλὰ εὐσέβειαν ὑπολάβει
 τοῖς ἀγαθῶν, ἢ ἡδονῶν. εἰ γὰρ εἴπω ταῦτα ἔχει, βαλὼν κἀθόλου, καὶ τὰ
 τοῖς κώλυται ποίει. ὡς ἄξιον ἐκείνων σεαυτὸν, εἰδὼν καὶ πίνει. ὡς συ-
 νοσίαι, καὶ ἀφ' οὗ οὐνε, καὶ ῥέγχει. τί δὲ τοῖς μέλεσι, πῶς οἱ ἄλλοι ὑπο-
 λήθονται πρὸς τούτων; πότρου ὑγιῶς, ἢ εἰ ὑγιῶς. τί γὰρ τοῖς καὶ ἡ-
 μῖν; εἴπω γὰρ περὶ βλάτων τοῖς μέλεσι ὅτι παρέχει ἡμῖν αὐτὰ κακοσύμματα
 καὶ ἀμελεσθέντα, καὶ τὸ τελευταῖον κατὰ κακοσύμματα. εἰ δὲ
 δυνάται ὡς, εἰ δὲ ὡς οἱ ἀνθρώποι κατὰ κακοσύμματα καὶ ἐπ' ἀπαιδίαν
 τὴν ὑποστάσιν ἀκρυστάζειν καὶ πρὸς χεῖρον, καὶ τοῖς ὁμοίοις κα-
 ροσύμματα καὶ ἀμελεσθέντα καὶ αὐτὸν; πρὸς γὰρ αὐτὸν σιωπῶντες

P

ἔσθ' ὡς

[illegible]

σρε φόμνον, ὅτ' ὅτε ταραγμύλοισι, ὅτ' ὅτε ἐκ εἰδόσι, ὅτ' ὅτε λέγασιν,
 ὅτ' ὅτε ἔχουσι κακόν, ἢ ἐκ ἔχουσι, ἢ παρὰ ἡ ἔχουσι, ἢ πῶς παύονται
 αὐτῶν. καὶ αὐτὸν οἶμαι ἐκείναι ἄξιον συνηχῶς, μὴ πρὸς αὐτὸς εἰς
 εἰμὲ ἐκείνων, τίνα φαντασίαν ἔχω πρὸς ἐμαυτὸν, πῶς ἐμαυτῷ χρῶ-
 μαί, μὴ τι καὶ αὐτὸς ὡς φρονίμω, μὴ τι καὶ αὐτὸς ὡς ἐγκρατῆ, μὴ καὶ
 αὐτὸς λέγω ποτὲ ταῦτα ὅτι εἰς τὸ ὑπὸν πεπαίδευμαι, ἔχω ἡ δὲ
 σωματικόν, τὸν μὴ δὲ εἰδότε ὅτι οὐδὲν οἶδα. ὅρχομαι πρὸς τὸ δι-
 δάσκαλον, ὡς ὑδὶ τὰ χρυσήρια, πείθεσθαι παρεσκύλασμένον. ἢ καὶ
 αὐτὸς κορυφῆς μεσὸς εἰς τὴν χορῶν εἰσδύσθαι, μόνον τὴν ἰσορίαν
 μαθησόμενον, καὶ τὰ βιβλία νοήσω ἢ πρότορον ἐκ γένου. αὐτὸ δ' ὅ-
 τ' ὅτε τὴν καὶ ἀλλοις ὅτ' ἐκ μαθησόμενον. αὐτὸν περὶ οἴκῳ ὅτ' ἐπεπύκτου
 καὶ ὅτ' ἐπὶ δαλαρίῳ, τὴν οἰκίαν ἀνάλαστον πεπίπτης, αὐτὸν γέγονας
 σωματικὰς καὶ ὅτ' ἐκ κατὰς ποιήσας ὡς ἑρμῆς, καὶ κα-
 θήμενον κείνους πῶς ὅτ' ἐκ μαθησόμενον τὴν λέξι; πῶς τί ποτ' ἐφλυ-
 κσε τὰ ἐπελθόντα μοι; φθονῶν ἐλάνυθας, τεταπεινωμένον, ὅτι
 οἱ ὅτ' οἴκου φέρει τὸ δίδόν. καὶ καθεὶ μετὰ λεγομένων τῶν λόγων, αὐ-
 τὸς ὅτ' ἐκ ἀλλο γένου μαθησόμενον, ἢ πῶς ὁ πατήρ τὰ πρὸς σε, ἢ πῶς ὁ ἀ-
 δελφός. τὰ λέγασιν οἱ ἐκείνους ἀνθρώποι πρὸς ἐμὲ, ναὶ οἶοντά με πικρὸν
 πῆμ, καὶ λέγασιν ὅτι ἡξί ἐκείνους πᾶντα εἰδώς. ἢ θελον πῶς ποτε
 πᾶντα μαθὼν ἐπελθεῖν. ἀλλὰ πολλὰ πόνου χρεία, καὶ ὅτ' οἴκῳ κακῶς,
 καὶ ὅτ' ἐκ κακῶς. εἴτα λέγασιν, ὅτ' ἐκ ἀφελῆς ἐκ τῆς χορῆς. τίς γὰρ
 ὅρχεται εἰς χορῶν; τίς γὰρ ὡς θόρα πρὸς μαθησόμενον; τίς ὡς πρὸς
 αὐτὸν τὰ δόγματα ἐκείνους μαθησόμενον; τίς σωματικόν μαθησόμενον τίνων
 δίδεται; τίς δὲ δαυμάζει, εἰ ἢ φέρει εἰς τὴν χορῶν, αὐτὰ ταῦτα
 ἀφ' ὅτ' ἐκ πάλιν; ὡς ἢ ἀφ' ὅτ' ἐκ μαθησόμενοι, ἢ ἐκ παρορθῶντες, ἢ ἀλλ' αὐτὸ
 αὐτῶν λαμβόμενοι, ὅτ' ἐκ δίδει. πόθεν, ὅτ' ἐκ γένου. ἐκείνο γὰρ βλέπετε
 μάλλον, εἰ ἢ ὅτ' ἐκ δίδει, αὐτὸν ὑμῖν γίνεται. θέλετε λαλῆναι πρὸς τῶν
 θεωρημάτων, τίς δὲ φλυαρότορος γίνεσθαι; ὅτ' ἐκ παρὲς τινὰ ὑ-
 λω ὑμῖν, πρὸς τὸ ὑπὸ δίδειν τὰ θεωρημάτων; συλλογισμὸς αὐτὰ
 λύνει μετὰ πῶντας. ἐκ ἐφοδῶν τε φλυαριῶν λήμματα, ὑπο-
 θετικὸς; τίς δὲ ἀγανακτεῖται, εἰ ἢ ὅτ' ἐκ παρὲς, ταῦτα λαμβάνει
 τε. ναὶ ἀλλ' αὐτὸν ἀφ' ὅτ' ἐκ παρὲς, ἢ ὅτ' ἀδελφός, ἢ ἐκ ἐκείνους
 σκευδὲς, ἢ σρε βλάσται, τί μετὰ ταῦτα ὡφελήσιν; μὴ γὰρ ὑδὶ ὅτ' ἐκ
 ἡλθόν; μὴ γὰρ τὸ ὅτ' ἐκ ἐκείνους μοι παρακλήσιν; μὴ γὰρ ὅτ' ἐκ τὸ ποτε

λύχνοιν ἤψας, ἢ ἡγρύπνοιας, ἢ εἰς τὸν πρίπτον ἐξελθὼν, πρὸς βα-
λὲς ποτὲ σπαντὶ φαντασίαν πινὰ ἀντὶ συλλογισμῶν· καὶ ταῦτά τινος
ἢ ἐφωδιδύσατε πῶς ποτε, εἴτα λέγετε ἄχρηστα τὰ θεωρήματα; τί-
σι; τοῖς ἐκὼς διὰ χρωμάτων. τὰ γὰρ κολλύρια δὲ ἄχρηστα τοῖς ὅτι διὰ
καὶ ὡς διὰ γυμνασίων, τὰ μαλαγμάτων δὲ δὲ ἄχρηστα, οἱ ἀλτὶρδὸν
δὲ ἄχρηστοι. ἀλλὰ τίσι μὲν ἄχρηστοι, τίσι πάλιν χρήσιμοι; ἀν μὲν πωυθαί-
νω, χρήσιμοι εἰσιν οἱ συλλογισμοί; ὁρῶ σοι ὅτι χρήσιμοι. καὶ δὲ λυγ-
ρὸν εἶξω πῶς. ἐμὲ δὲν τί ὠφελήσασιν; ἀνθρώπων, μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ εἶ-
χρησιμοι, ἀλλὰ καὶ θόλῃ. πυνθιδω μὲν καὶ ὁ δυσὸν τέρμιος, εἰ χρήσιμοι
ἔξω· ὁρῶ, ὅτι χρήσιμοι. ἐμοὶ δὲν χρήσιμοι; ὁρῶ, δὲ. ζήτιον πρῶτον σα-
λῶμας δὲ ῥόδιμα, τὰ ἐλκύνδρια ἀποσθλῶμα. ἔτι ὅμως ἀνδρῶν, τὰ
ἐλκύν πρῶτον θόρακον δύνετε, τὰ ῥόδιμα τὰ ὑπὸ στήθεσσι, ἢ ἐρεμήσασιν
διανοίᾳ, ἀπορίσασιν ἀντὶ τὴν γνέγκασιν εἰς τὴν γολλῶν, καὶ γνῶσι-
δε οἶαν ἰχμὺν ὁ λόγος ἔχει.

περὶ φιλίας. ηβ.

Περὶ ἧς ἐσπόμεθα, φιλεῖ ταῦτα ἐκόντως. μή τι ἐν ποδὶ τὰ κα-
κὰ ἐσπόμεθα σιν οἱ ἀνθρώποι; δὲ λαμῶς. ἀλλὰ μή τι ποδὶ τὰ
μυθεῖν πρὸς αὐτοὺς; δὲ ποδὶ ταῦτα. ἔπολεπετοι τοίνυν, ποδὶ μόν-
να τὰ ἀγαθὰ ἐσπόμεθα καὶ αὐτοὺς. εἰ δὲ ἐσπόμεθα καὶ κακὰ, καὶ φιλεῖ
ταῦτα. ὅσις δὲν ἀγαθῶν ὑπὸ στήθεσσι δύνει, δὲ τὸ αὐτὸ φιλεῖ ἐλπίς. ὅ-
δὲ μὴ διωκόμεθα δὲ λαμῶς τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν κακῶν, καὶ τὰ δὲ λή-
ρα ἀπὸ ἀμφοτέρων, πῶς αὐτὸ ἐπὶ τὸ φιλεῖ διωκόμεθα; τὸ φρονίμου
τὸ φιλεῖ, τοίνυν δὲ μόνον, τὸ φιλεῖ. καὶ πῶς, φησὶν. ἐγὼ γὰρ ἄφρων ὢν, ἐ-
μὲν τὸ φρο- μως φιλεῖ μὲν δὲ παιδίον. θαυμάζω μὲν νῆστος διὰς, πῶς δὲ τὸ πρῶ-
νίμ. τὸν ὁμολογῶντας ἄφρονα εἶναι σεαυτὸν. τί γὰρ τοι λέγει; δὲ χρὴ ἀδύ-
σει; δὲ φαντασίας διακρίνεις; δὲ τροφὰς πρὸς φρόν. τὰς ὑπὸ πείρας
τῶν σώματι; δὲ σκέπῃ; δὲ οἰκισμῷ; πόθον δὲ ὁμολογῶν ἄφρων εἶναι;
ὅτι νῆ δὲ πολλὰς ἐξίστασαι ὑπὸ τῶν φαντασιῶν, δὲ παρὰ σιν, καὶ
ἐπὶ τῶν σὲ αὐτὸ πειθάνοις αὐτῶν, καὶ ποτὲ μὴ ταῦτα ἀγαθὰ ἔπολεμα
βάνεις, εἴτα ἐκείνα αὐτὰ κακὰ, ὅσορον δὲ δὲ ἐτόρα. καὶ ὅλως λυ-
πῇ, φοβῇ, φθονεῖ, παρὰ σιν, μεταβάλλει. ἔπειτα ταῦτα ὁμολογῶν ἄφρων
εἶναι; γὰρ δὲ φιλεῖ μὲν μεταβάλλει; ἀλλὰ πλῆθον μὲν, καὶ ἐδὸν μὲν, δὲ
ἀπὸ τῶν αὐτὰ τὰ πρῶτα γὰρ ποτὲ μὲν ἀγαθὰ ἔπολεμα βάνεις εἶναι,
ποτὲ δὲ κακὰ; ἀνθρώπων ἢ αὐτῶν αὐτῶν ἔχῃ ποτὲ μὲν ἀγαθὸς, ποτὲ δὲ
κακὸς, δὲ ποτὲ μὲν οἰκείως ἔχεις, ποτὲ δὲ ἐχθρῶς αὐτοῖς; καὶ ποτὲ
μὲν

μὴν ἐπαινῆς, ποτὲ δὲ ψίγεις; ναί, καὶ ταῦτα πάχω. τί οὖν; ὁ δὲ ἡ-
 πατημὴν ὁ πόρῃ τινι, δοκεῖ σοι. Φίλῳ ἔῃ αὐτῷ; ὁ πάντῃ. ὁ δὲ με-
 ταπῶτος ἐλόμενος αὐτῷ ἔῃ δύνου αὐτῷ; ὁ δὲ ἔτῳ. ὁ δὲ νυκτὶ
 δορδύμῳ μὴ πινᾷ, ὕδατος δὲ θαυμαζῶν; οὐδ' ἔτῳ. τί οὖν; λιωάει
 ὁ δὲ περὶ εἰσὶν σαίνοντα καὶ πλοσπαίζοντα ἀλλήλοις, ἵν' εἴπῃς
 ὁ δὲ γὰρ Φιλικῶτόρου; ἀλλ' ὅταν ἰδῇς τίς δὲ Φιλία, βάλε ἑρέας εἰς μέ-
 γον, καὶ γνώσῃ. βάλε καὶ σὸς καὶ τὸ παιδίον μέγρον ἀγρίδιον, εἰ γνώσῃ
 πῶς σὺ τὸ παιδίον ταχέως ἀπαρσύξαι θέλεις, καὶ σὺ τὸ παιδίον δύ-
 χη ἀκθανεῖν. εἴτα σὺ πάλιν οἶον ἐξέθρεψαι τέκνον, πάλαι ἐκδορδύ-
 βάλε κορασίδιον κομψόν. καὶ αὐτὸ ὁ γόρῳ θέλεις, καὶ κέννος ὁ νέῳ.
 αὐτὸ δὲ δοξαζομεν, αὐτὸ δὲ λινοδυσάσαι δέη, ὁρᾷς τὰς φωνὰς τὰς τοῦ ἀδ' ὁ
 μέγρον πατρός; χάρις εἰς ὁρῶν φῶς, πατὴρ δὲ ὁ χάρις εἰς δοκῆς; θέλεις
 βλέπειν φῶς, πατὴρ δὲ ὁ θέλει δοκῆς; οἶε, ὅτι ἐκείνῳ ὁ καὶ θέλεις
 τὸ ἰδίον παιδίον, ὅτι μικρόν ἴσῃ; ὁ δὲ πορεύσονται αὐτὸ ἡγωνία, ὁ
 δὲ ἔλγει πολλάκις, ὅτι ὀφελὸς ἐν ὧ μᾶλλον ἐπύρεσος; εἴτα ἔλθον.
 τῷ τὸ πρᾶγμα τῷ, καὶ ἐχίσαντῳ, ὅρα οἷας φωνὰς ἀποδίδωμι. ὁ
 ἐπὶ οὐκ ἔστι καὶ ὁ πολυεὲς οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μητρός, καὶ ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ πατρός; οὐκ ἦσαν σωτεθραμμένοι, συμβεβιωότες, συμπε-
 πηκότες, συγκεκοιμημένοι, πολλὰκις, ἀλλήλους καταπεφικνῶ-
 τες; ὥς εἰ τις οἶμαι εἶδεν αὐτοὺς, κατεγέλασεν αὐτῶν Φιλοσόφῳ,
 ἐφ' οἷς ποτὶ Φιλίας πρὸς ἀδελφολογίαν. ἀλλ' ἐμπροσθεν εἰς τὸ μέγρον ὡ-
 σπὸρ ἑρέως τοῦ τυραννίδος, ὅρα οἷα λίγυσιν. πῶς ποτε εἴσῃ πῶς
 γῶν; ὥς τί μ' ὀρωτᾷς; τοῦ δ' ἀντιτάξομαι λιπῶν σε. καὶ μὲν τοῦ δὲ
 ὀρώς ἔχει. καὶ δύχονται δύχας ποιάσδε. καθόλου γὰρ μὴ ἐξ ἀπατᾶ-
 δε, πᾶν ζῶον οὐδὲν ἔτῳς ὠκείωται, ὥς τοῦ ἰδίου συμφορὸν π. ὁ,
 πᾶν ἐν πῶς ἑὸν φαίνεται αὐτῷ ἐμποδίζον, αὐτὸ ἀδελφός ὁ
 ἑὸν, αὐτὸ πατήρ, αὐτὸ τέκνον, αὐτὸ δρώμενον. αὐτὸ δρας, μι-
 σῆ, πλοβάλλεται, καταρᾶται. οὐδὲν γὰρ ἔτῳ Φιλεῖν πείφεται, ὥς
 τὸ αὐτὸ συμφορὸν ἑὸν πατήρ, εἰ ἀδελφός, καὶ συγγενής, καὶ πα-
 τὴρ, καὶ θεός. ὅταν ἐν εἰς ἑὸν ἐμποδίζον ἡμῖν οἱ θεοὶ δοκῶσι, καὶ
 κέννος λοιδορῶμεν, καὶ τὰ ἰδρύματα τὰ αὐτῶν καταστρέφομεν, καὶ αὐτὸ
 ναὶς ἐμπροσθεν ὡσπὸρ ἀλίξαντο ἐκείλδυσεν ἐμπροσθὶν αὐ-
 τὰ ἀσκληπιᾶ ἀκθανόντῳ τὸ δρώμενον. εἴτα ἑὸν αὐτὸ μὴ γὰρ του-
 τοῦ τίς δὲ τὸ συμφορὸν, καὶ ὁ ὅσον, εἰ τὸ καλόν, εἰ παρὶς, καὶ γο-
 υῖς καὶ Φίλος, σὺ γὰρ τῶν τε πάντων, αὐτὸ δὲ ἀλλὰ καὶ τὸ συμφορὸν,
 ἀλλὰ καὶ

τὸ αὐτὸ
 συμφορὸν,

ἀλλαχθὲ δὲ αὐτὸν Φίλως, καὶ τὴν πατριίδα, καὶ αὐτὸν συγγενεῖς, καὶ αὐ-
τὸ τὸ δίκαιον, οἵχεται ταῦτα πάντα, καὶ ταβαρύνει αὐτὸ τὸ συμ-
φρόνως. ὅπως γὰρ αὐτὸ ἐγὼ, καὶ τὸ ἐμὸν, ἐκεῖ ἀνάγκη ῥέπειν τὸ
ζῶον. εἰ γὰρ σαρκεῖ, ἐκεῖ δὲ λυσιδύου ἐστίν. εἰ γὰρ πτωχεύσει, ἐκεῖνο ἐστίν. εἰ γὰρ
θῆς ἐκδῆς, ἐκεῖνο. εἰ τοίνυν ἐκεῖ ἐμὶ ἐγὼ, ὅπως ἢ πτωχεύσεις, ὅπως μό-
νως καὶ Φίλως ἐσσομαι, οἱ αὖτε δὲ καὶ ὑὸς καὶ πατήρ. ὅπως γὰρ μοι συ-
νοίσει, τιρῆς τοῦ πιστοῦ, τὸν ἀδελφόν, τὸν ἀνεκλήκον, τὸν ἀφικ-
νιστὸν, καὶ σωδωγηνιστὸν, φυλάσσειν τὰς χεῖρας. αὐτὸ δὲ ἀλλαχθὲ μὴ
ἐμαυτὸν δῶν, ἀλλαχθὲ δὲ τὸ καλὸν, ὅπως ἰσχυρὸς γίνεται ὁ ὑδικού-
ρου λόγος, ἀρφαάνων ἢ μηδὲν εἶναι τὸ καλὸν, ἢ ἀρὰ δὲ γινώσκον. ὅπως
ταύτῃ τῇ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀβελωαίᾳ καὶ λακεδαιμόνιοι διεφύρον-
το, καὶ θηβαῖοι πῶς ἀμφοτέρους, καὶ μέγας βασιλεὺς πῶς τῷ ἐλ-
λωδῇ, καὶ μακεδόνες πῶς ἀμφοτέρους, καὶ νῦν ῥωμαῖοι πῶς γέ-
τας. καὶ ἔτι πρότερον τὰ γὰρ ἰλιώ ὅπως ταῦτα ἐχέτω. ὁ ἀλέξανδρος
πομπὴν λαὸς ἐξήγαγε· καὶ εἰ τις αὐτὸν εἶδε Φιλοφρονεμενὲς ἀλλή-
λων, ἢ πείσων αὐτὸν ἔειπεν λέγοντι, ὅτι ἐστὶν Φίλως αὐτὸς. ἀλλ' ἐβλήθη εἰς
δὲ μέγαν μερίδιον, κομφὸν γυναικάριον, καὶ πᾶσι αὐτῷ πόλεμος.
καὶ νῦν ὅταν ἴδῃς Φίλως, ἀδελφὸς, ὁμοιοῦν διοκῶντας, μὴ αὐτόθεν
ἀρφαίνει πᾶσι τῇ Φιλίας τὴν αὐτῇ, μὴ δὲ αὐτὸν ὁμνύωσι, μὴ δὲ αὐτὸν
νάτως ἐχειν λέγωντες ἀπὸ πηλὸν χεῖρα ἀλλήλων. ὅτι ἐστὶ πιστὸν τὸ φαύ-
λον ἢ γυμνιστὸν. ἀβέβαιον ὅστις ἀκρίτου, ἀλλοθὶ ὑπὸ ἄλλης φαντασί-
ας νικώμενον. ἀλλ' ἐξέτατον μὴ ταῦτ' αἰετὶ ἀλλοι, εἰ ἐκ τῇ αὐτῇ γο-
νίᾳ, καὶ ὁμοῦ ἀναπιδραμεμένοι, καὶ ὑπὸ τῇ αὐτῇ παιδαγωγῇ.
ἀλλ' ἐκείνο μόνον, πᾶσι τὸ συμφέρον αὐτοῖς τίθεται. πότερον ἐκτός,
ἢ γὰρ πτωχεύσει, αὐτὸς ἐκτός, μὴ εἴπῃς Φίλως, ὅτι μάλλον ἢ πιστός, ἢ βε-
βαίως, ἢ δαρδραλέως, ἢ ἐλδιδόρως ἀλλὰ μὴ δὲ ἀνθρώπως, εἰ νῦν ἐχθρὸς.
ὅτι γὰρ ἀνθρώπου μὴ δόγματι ὅστις, τὸ ποιεῖν δακνέει ἀλλήλους, καὶ λοιδο-
ρεῖσθαι, καὶ τὰς ὀρηκίας κατακαταβαίνειν, ἢ τὰς ἀγοράς, ὡς τὰ ὄρη,
καὶ γὰρ τοῖς δικαστέοις ἀρδ' εἰκνύνεται τὰ ληστῶν· ὅστις τὸ ἀκρατέως ἐλ-
μοιχὸς καὶ φθορὸς ἀποργαζόμενον. ὅστις ὡς ἄλλα πλημμελοῦν ἀν-
δρωποι κατ' ἀλλήλων, δὲ γὰρ καὶ μόνον ὅπως δόγμα, τὸ γὰρ τοῖς ἀπο-
αίρεσις τίθεται αὐτῶν καὶ τὰ ἐαυτῶν. αὐτὸ δὲ ἀκρότης ὅτι ταῖς ἀληθεί-
αις ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖ μόνον οἴονται τὸ ἀγαθόν, ὅπως πτωχεύσεις,
ὅπως χρεὺς ἐρεθὶ φαντασιῶν, μηκέτι πολυπραγμονήσης, μὴ τ' εἰ ὑὸς
καὶ πατήρ ὅστις, μὴ τ' εἰ οἱ ἀδελφοί, μὴ τ' εἰ πολλῷ χρόνῳ συμπεφοι-
τηκότες

ΤΗΚΟΤΕΣ

πῆνός τ' οὐ καὶ ἐταῖροι. ἀλλὰ μόνον αὐτὸ τοῦτο γινῆς, θαρρῶν ἀρραφά-
νου, ὅτι θέλει ἄσπορ ὅτι πιστοί, ὅτι δίκαιοι. πῶς γὰρ ἄλλαχ' ὀφείλει,
ἢ ὅπου πίστις, ὅπου ἀσπίς, ὅπου δύσις ἢ καλοῦ; τῶν δ' ἄλλων οὐδ' ἄνός.
ἀλλὰ τεθόρα πονέει με τοσοῦτον χρόνον, καὶ ἐκὶ θέλει με; πόθεν οἶ-
δας αὐτοδραποδῆν, εἴ ἔγωγε τεθόρα πονέω, ὡς τὰ ὑποδήματα παογ-
γίξει τὰ ἐκυτὰ ὡς τὸ κλῶθ'; πόθεν οἶδας, εἴ τὴν χρείαν σ' ἀφβα-
λόντα τῆς ἢ σκδυαείας, εἰς σ' ὡς κατεργὸς πινάκιον. ἀλλὰ γυνή
μὲν ἔστι, καὶ τοσοῦτον χρόνον συμβεβίωκα μὲν. πόσον δ' ἡ εὐφύλι-
μετὰ τοῖς ἀμειψάτοις, καὶ τέκνων μήτερος, καὶ πολλῶν. ἀλλ' ὅρμη-
θ' ἤλθον εἰς τὸ μέσον. τί δ' ἔστιν ὅρμηθ'; τὸ δύγμαι, τὸ πῶδε τ' τοῖς ταῦτα.
ἐκείνῳ τὸ θεριῶδ' οὐ, ἐκείνῳ τὸ δ' αὖτ' ὅρμηθ' οὐ τὴν θέλει, τὸ ἐκὶ ἐδω-
εῖν γυναικὶ γαμετῶν, τὴν μητόρα μητόρα. καὶ ὑμῶν ὅς τις ἰαυτὸν
δακνῇ ἢ αὐτὸς τις εἶν' ὀφείλει, ἢ ἄλλον κήσεται ὀφείλει, ταῦτα τὰ δό-
γματα ἐκδοθήτω, ταῦτα μισιστάτω, ταῦτα ὀφείλει λατρεύειν ἐκ τῆς
χρῆς τῆς αὐτοῦ. ὅπως ἔστι πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐτῷ μὴ λοιδορῆ-
ναι, μὴ μαχρῶν, μὴ μετ' ἑαυτοῦ, μὴ βαλάνιζον αὐτόν. ἔπειτα καὶ
ἐτοῖον, τῷ ἢ ὁμοίῳ πάντι, ἀπλῶς. ἢ δ' ἀνομοίον, ἀνεκλήτως, πρῶτος,
πῶς αὐτὸν ἡμῶν, συγγνωμονικῶς ὡς πῶς ἀγνωσῶντα, ὡς πῶς
δ' αὖτ' ἤσκησεν τὸ πῶδε τῶν μεγίστων ὀφείλει χαλεπὸς, ἄτ' εἰδὼς ἀκρεβῶς
τὸ τοῖς πλάτων, ὅτι πᾶσι ψυχὴν ἀκρῶς εὐδρίαν τῆς ἀληθείας, εἴ ἢ
μὴ, τὰ μὲν ἄλλα πρῶτον πάντα ὅσα οἱ ὀφείλει, καὶ συμπείθει, καὶ
συγκληνίσκει, καὶ συμπλύνει, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς γυμναστικῆς ἐξε-
δίδει. καὶ μέχρις αὖτ' ἔχεται τὰ θεριῶδη ταῦτα καὶ μάλιστα δύγματα
γὰρ οἱ ὀφείλει. ὀφείλει δ' ἔτ' ἐκείνοι, ἔτ' ὑμῖν.

Περὶ τῆς τοῦ λέγειν διωνύμου. η γ.

Βιβλίον πᾶς ἀν' ἡδονῆς ἀναγνώ, ἢ ὅραον, τὸ δύσμοτον ἡμῶν
μασι γυμναστικῶν. ἐκείνῳ καὶ λόγος πᾶς ἀν' ἡδονῆς ἀναγνώ, ὡς
ἐκείνῳ, ὡς ἐκείνῳ διωνύμου ὅστις ἀπαγγελτική. ὅρα γὰρ ἡμῶν
μὲν ἀσπιδὸς ὅστις ἀνθρώπου, ἡμῶν δ' οἱ αἰσθητῶν μὲν, ὅτι πᾶς πῶς ἢ
θεῶν χρεῖταις ἀπιδάξει, ὡς ὅρα εἰ ἀνὴρ τὴν διωνύμου τῆς ἀπιδάξης,
ἢ τῆς ἀπιδάξης διωνύμου, ἢ αὐτῆς τῆς φωνητικῆς. εἰκὴ οὐκ οὐκ ὁ θεός
ὁ φωνητικὸς εἰδωκὴν, εἰκὴ τὸν διωνύμου ἡμῶν ἀναγνώ οὐκ οὐκ ἡμῶν
ὁ φωνητικὸς, ὡς μακρὰν ἐξικνύμενον, ἀναγνώ οὐκ οὐκ ἡμῶν

Q τὸ ὅραον

τὸ ὁρωμνῶν; ποῖος ἄγγελος ἔτως οὐκὲς κὴ ὑπὸ μελῆς ἐκὴν δὲ κὴ τὸ με
 ταξὺ ἀόρα ἔτως οὐκὲς γὰρ ἐποίησε, κὴ γνῶνον, ὥς ἐστι τὸ γινωμνῶν
 πῶς διῖκναι δὲ τὸ ὁρασι; ἐκὴν ὃ φῶς ἐποίησιν, ἔκὴν πῶς οὐκὲς, ὅδ' οὐκὲς
 τὸ ἄλλω ὁφελος ἡμῶν ἄνθρωπε, μὴ τ' ἀχάριςτος ἔσθι, μὴ τε πάλιν ἀμνή
 μων τὸ λεισόνων; ἀλλ' ὑπὲρ ἡ τὸ ὁραὺν κὴ ἀκέρει, κὴ νὴ δὲ ἀκέρ
 αὺ τὸ ἡμῶν, κὴ τὸ συδργῶν πῶς αὐτῷ, ὑπὲρ λεισῶν φησὶν, ὑπὲρ
 οἶν, ὑπὲρ ἐλάει, ὑπὲρ ἐλαί, ὑπὲρ ἐλαί, μὲν ἡσὶ δὲ ὅτι ἄλλο τι τοῖς
 δῶκε λεισῶν ἀπάντων τῶν τῶν, τὸ χρυσῶν αὐτοῖς, τὸ δοκιμάειν,
 τὸ τὸ ἄξιον ἐκείνῃ λογισμῶν. τί γὰρ ὅτι τὸ ἀφαινούμενον ὑπὲρ ἐ
 κείνης τῶν τὸ διωάμενον, πόσος τις ἀφία ὅτι αὐτῷ; μὴ π αὐτῇ ἐ
 κείνῃ ἢ διωάμεν, μὴ π τὸ ὁραλῆς ποτ' ἡκείνῃς λεγόμεν τίς τῇ ἐκεί
 νῃς, μὴ τὸ ἀκέρει; μὴ τὸ πῶς; μὴ τὸ λεισῶν; μὴ τὸ ἵππε; μὴ π
 λωός; ἀλλ' ὡς διακονοὶ κὴ δ' ἔλα τῇ γυνάμει εἰσιν, ὑπὲρ τῶν πῇ
 χρυσῶν τὸ φαντασίῳ, ἡμῶν πύθῃ ποσὸς ἐκείνῃς ἀφίον ὅτι, πῶς πῶ
 θάνῃ; τίς τοῖς ἀκέρει; πῶς ἐν διωάμεν τῇς ἄλλῃς διωάμεν λεισῶ
 σων εἰν τῶν τῇς, ἢ κὴ τῶν λεισῶν ἀφαινούμεν χρῆς, κὴ δοκιμάει αὐ
 τῇ ἐκείνῃ, κὴ ἀφαινεῖ. τίς γὰρ ἐκείνῃς οἶδε, τίς ὅτι αὐτῇ, κὴ
 πόσις ἀφία; τίς ἐκείνῃς οἶδε, ὅποτε δὲ χρῆς αὐτῇ, κὴ πόσις μὴ;
 τίς ὅτι ἢ ἀνοίγει κὴ κείνῃς οὐκ ὁφθαλμῶς, κὴ ἀφῶν τὸ δ' ἐκ
 ποσὸς φησὶ, τῇς ὃ πῶς γυνάμει; ἢ ὁραλῆς; ἢ, ἀλλ' ἢ πῶς αὐτῇ, τίς ἢ
 τὰ ὅτι αὐτῇ κείνῃς κὴ ἀνοίγει; τίς κὴ τὸ πῇ ὁρῶν κὴ πῶς ὅτι
 ναι, ἢ πάλιν ἀκέρει; ὑπὸ λόγῳ ἢ ἀκέρει; ἢ ἄλλῃ, ἢ ἢ πῶς αὐτῇ.
 κὴ διωάμεν. εἴτα αὐτῇ ὁρῶν, ὅτι γὰρ τῶν φησὶ κὴ πῶς αὐτῇ ἄλ
 λαις ἀπὸ σῆς διωάμεν ὅτι, μὴ δὲ τὸ ἄλλο συδργῶν διωάμεν,
 πῶς αὐτῇ ἐκείνῃς τὰ ὅτι αὐτῇ ὅτι οἶς τῇ γυνάμει εἰσι διακονοὶ τῶν
 τῇ ὑπὲρ τῇ. αὐτῇ ὃ μόνῃ ὅτι βλέπει, τῇ τῇ τ' ἄλλῃς κειθὸς πόσος
 ἐκείνῃς ἀφία, τῇ αὐτῇ μέλλῃ ἢ μὴ ἄλλο τι ἀφαινεῖ τὸ λεισῶν εἰν
 ἢ αὐτῇ, κὴ τί ποιεῖ ἄλλο ὁ ὁφθαλμῶς ἀνοίγει, ἢ ὁρῶ; εἰ ὃ δὲ τῇ τῇ
 ἡνὸς ὁρῶν γυνάμει, κὴ πῶς, τί λέγει; ἢ πῶς αὐτῇ, εἰ δὲ δ' ἐκ
 σῶσαι τῇς λεισῶν, ἢ ἀπὸ σῆς, κὴ πῶς αὐτῇ ὁρῶν ὁρῶν ἡ
 μὴ, τίς λέγει; ὃ ἢ πῶς αὐτῇ; ἢ ὃ φησὶ αὐτῇ κὴ κειθὸς πῶς
 τὸ ὁνοματῇ, εἰ τῇς αὐτῇ ὁρῶν διωάμεν, τί ἄλλο ποιεῖ, ἢ ὅταν ἐμπέσῃ
 λόγος πόσις ἡνὸς, κειθὸς πῶς τὰ ὁνοματῇ, κὴ συδργῶν ὡς ὁ
 αὐτῇ μὴ τῇ τῇ ἡνὸς. πόσις δ' εἰ πῶς ἀμεινον ἢ σιωπῆσαι, κὴ
 ἔτως.

ὅπως ἀμφοῖν ἢ ἐκείνως, ὅσον πρόπον ἢ ὅσον πρόπον, καὶ τὸ καὶρόν ἐ-
 κάσθ, καὶ τὴν χρείαν, τίς ἄλλη λέγει, ἢ ἡ προαιρετική; θέλεις δὲ αὐτὴν
 πρὸς ἑαυτὴν αὐτὴν καὶ τὴν ψυχὴν; τί δὲ φησὶν, εἰ ὅταν τὸ πρᾶγμα
 ἔχει; ὁ δὲ αὐτὴν τὸ δεικνύον ἐκείνου εἶναι ἐκείνου ὡς δεικνύει; ὁ δὲ ἵππῳ
 τὸ ἵππεως; ἢ ὁ λύκῳ τὸ λύκῳ; ἢ τὸ ὄργανον τὸ λιθαρίζον; ἢ οἱ ἴσθι
 ῥέτου τὸ βασιλέως; τί δὲ τὸ χρώμενον; προαίρεσις. τί αὐτοῖς μέλει τῶν
 πάντων; προαίρεσις, τί ὅλου ἀναιρέτῃ ἀνθρώπου, ποτε μὴ λιμῶ, πο-
 τε δὲ ἀρχόνῃ, ποτε δὲ ἡγεμονίᾳ; προαίρεσις. εἴτα τότε τί ἐκχυρότα-
 ρον ἀνθρώποις ὅστις; καὶ πῶς οἶόν τε τὸ ἀκαλύπτῃ τὰ καλυπόμενα; τῇ
 ὁρατικῇ διωκίμῃ τίνα πείφυκην ἐμποδίζεμεν; καὶ προαίρεσις, ὁ προαι-
 ρετῇ. τῇ ἀκαστικῇ ταῦτα, τῇ φραστικῇ ὁσαύτως, προαίρεσις δὲ τί
 ἐμποδίζεμεν πείφυκην; ἀπροαίρετον ὅσον, αὐτὴ δὲ αὐτὴν δεικνύει
 φέσσει δεικνύει καὶ ἡ μόνη, αὐτὴ γίνετῃ, ἢ ἀρετὴ μόνη. εἴτα τιλι-
 καύτη διώκεται ὅσα, ὁ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὑποταγμένη, πρὸς ἑαυτὴν
 ἡμῖν λεγέτω ἐκείνου εἶναι τὸ ὄντων τὴν σάρκα. ὁ δὲ εἰ αὐτὴ ἢ σὰρξ
 αὐτὴν ἔλεγετο εἶναι ἐκείνου, ἢ ἐκείνου αὐτὴν αὐτὴν. νῦν δὲ τί ὅσον ἐπὶ
 καρδίᾳ, τὸ ταῦτα ἀφαινούμενον, τὸ πρὸς τέλος συγχερμαφός, τὸ τὰς
 φυσικὰς, τὸ πρὸς καλόν, τὸ τὸ πῶγονα καθεκός, τὸ χράζον ὅτε
 ἀπέθνησκον, ὅτι τὴν πελοταίαν ἄρονδ' ἅμα ὁ μακαρίαν ἡμῶν.
 ἢ σὰρξ, ἢ ἡ προαίρεσις; εἴτα τότε τί ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου, καὶ οὐ
 μάνη; ὅταν τυφλὸς ταῖς ἀληθείαις ὁ ὁφείλει; τί δὲ; ἀτιμάζει τίς
 τὰς ἄλλας διωκίμους; μὴ γυνοῖ. λέγει τίς μηδεμίαν εἶναι χρείαν, ἢ προ-
 αγωγὴν τὴν προαιρετικῆς διωκίμους; μὴ γυνοῖ. ἀνόητον, ἀσεβές,
 ἀχάριστον πρὸς τὸ θεόν. ἀλλὰ τὴν ἀξίαν ἐκείνου ἀφαιρούμεν. ἐστὶ γὰρ
 ἡ δὲ ὄντων χρεῖα, ἀλλ' οὐκ ἡλικίαν βοός ὅστις. καὶ λιμὸς, ἀλλ' οὐκ ἡλικίαν οἰ-
 κέτω ὅστις. ὁ οἰκέτω, ἀλλ' οὐκ ἡλικίαν τὴν πολίτην ὅστις. καὶ τῶντων, ἀλλ' οὐκ
 ἡλικίαν τὴν ἀρχόντων. ὁ μὲν τοῖς δὲ τὸ ἄλλα εἶναι ἐκείνου, καὶ ὡς πρὸς
 καὶ τὰ ἑτέρα χρεῖαν, ἀτιμάσιον. ἐστὶ τίς ἀξία ὁ δὲ φραστικῆς διωκίμους
 ως, ἀλλ' οὐκ ἡλικίαν τὴν προαιρετικῆς. ὅταν οὖν ταῦτα λέγω, μή τις
 οἶέτω, ὅτι ἀμελεῖν ὑμᾶς ἀξιώ φράσεως. οὐδὲ γὰρ ὁφθαλμῶν, οὐδὲ
 ὠτῶν, οὐδὲ χερσῶν, οὐδὲ ποδῶν, οὐδὲ ἐδῆν, οὐδὲ ὑποδῆμιον,
 τῶν, ἀλλ' αὐτὴν μετὰ ταῦτα, τί δὲ ὅστις ἐκείνου τὸ ὄντων, τί εἶπω; τὴν
 φραστικὴν οὐ διώκεται, ἀλλὰ τὴν προαιρετικὴν, ὅταν ὁρῇ γήνη-
 ται, ὅσον γὰρ ὅστις τὸ ἐκείνου χρώμενον, καὶ ταῖς ἄλλαις πύσαις

καὶ μικραῖς καὶ μεγάλαις δυνάμεσι. τότε παύρρωθόντ^ο, ἐκ ἀ-
 γαθὸς ἀνθρώπ^ο, ἀγαθὸς γίνετ^ο ἀκρυχθόντ^ο δὲ, κακὸς ἀνθρώ-
 π^ο γίνετ^ο. πρ^ο δ' ἀτυχεῖ μιν, θυτυχεῖ μιν, μεμφομέν^ο ἀλλήλοις, θύα-
 ρεσσόμεν. ἀπλῶς, ὁ λεληθὸς ἦν, καὶ θοδαιμονίαν ποιεῖται τυχόν^ο δι'
 ὑπὸ μελείας, θυδαιμονίαν. τὸ δὲ ἄρην τὴν δυνάμιν φησι φρασηκῆς,
 καὶ λέγειν μὴ εἶν^{αι} μηδεμίαν ταῖς ἀληθείαις, οὐ μόνον ἀχρεῖς δὲ
 πρὸς αὐτὸν δειδωκότας, ἀλλὰ καὶ δειλὸν, ὁ γὰρ τοῖτ^ο φοβεῖσθαι μοι
 δοκεῖ, μὴ εἴπῃ τις δυνάμεις ἤτ^ο τὸ ποῦ, ὃ δυνάμειν αὐτῷ κα-
 ταφρονῆσαι. τοῖτοί εἰσι καὶ οἱ λέγοντες, μηδεμίαν εἶν^{αι} πρὸς ἀλλήλους
 καλὰς πρὸς αἰχ^ο. εἴτα ὁμοίως τὴν κινηθῆναι τὸ θροῖται ἰδύντα,
 καὶ τὸ ἀγέλλεαι ὁμοίως τὴν ἐλόντω, καὶ τὸ εἶχε γυναικαί, καὶ τοῦτο
 μωρὰ καὶ ἀχροῖα, καὶ ἐκ ἐδύτωμ τὴν ἐκείσε φύσιν, ἀλλὰ φοβου-
 μένων μὴ αὐτὸς αἰδνηται φησι φρασηκῆς, θυθὺς στωαρ παιδῆς καὶ
 ἡγήθεις ἀπέλθῃ, ἀλλὰ τὸ μέγα ἴδω, ἀκρυπείν ἐκείσε τὴν αὐτὴν δύ-
 ναμιν τὴν εἶχε, καὶ ἀκρυπίνται ἰδῆν τὴν ἀξίαν φησι δυνάμεις, καὶ
 τὸ κράτιστον τὸ ὄντων κραταμειν, καὶ ἴδω γιν^ο πᾶσι μετὰ δῶκεν
 ποδὶ τὸτ^ο εἰσπιδάκηναι, παύρρωθ^ο τὰ ἄλλα πρὸς ἴδω πεποιμέ-
 νον, ὃ μὲν τοῖς ἀμελοῦνται ὃ δ' ἐκένων ἤτ^ο δυνάμιν. καὶ γιν^ο ὀφθαλ-
 μῶν ὑπὸ μελετητόν, ἀλλ' ἐχ^ος τὸ κρατίστου, ἀλλὰ καὶ τούτων ὅτι τὸ
 κρατίστου. ὅτι ἐκείνο ἐκ ἄλλως εἶχε ἤτ^ο φύσιν, εἰ μὴ γιν^ο τούτοις θυλα-
 γιστοῦν, καὶ τὰ ἐτόρα πρὸς τὰ ἐτόρα ἀεζόμεν. τί δὲ ὅτι τὸ γινόμε-
 νον; οἷον εἴ τις ἀπὼν εἰς τὴν πατρίδα τὴν αὐτοῦ, καὶ διὸ δύνω
 παυδοκείον καλὸν, ἀφ' ἑσσαντ^ο αὐτῷ τῷ παυδοκείον, κατὰ μὲν
 γιν^ο τῷ παυδοκείον. ἀνθρώπε, ἐπελθὼς οὐ φησι πτωχεύσεις; ἐκ εἰς
 ἴδω ὡδ' οὐδ^ο, ἀλλὰ ὅτι τὸτ^ο, ἀλλὰ ὡς μὲν ἴδω, πῶς δ' ἄλλα παυ-
 δοκεία ὡς μὲν; πῶς δὲ λειμῶνδ^ο; ἀλλ' ἀπλῶς ὡς διδοῖ. τὸ γιν^ο πρὸ
 κείνου ἐκείνο, εἰς τὴν πατρίδα ἐπαυθῆναι. αὐτὸ οἰκείον ἀπαλλά-
 ξειν δέεσθαι, αὐτοῦ τὰ τῷ πολίτῃ ποιεῖν, γῆμαι, πουδποιεῖσθαι, ἀφ'
 ξαι πᾶς νομίζουμένης ἀρχῆς. ὃ γὰρ αὐτὸ ὡς μὲν ὁτοῦς ἡμῖν τόπος ἐκ-
 λεξάμενος ἐλήλυθας, ἀλλ' ὅτι οἱς ἐγγύς, καὶ ὡς κατὰ τέταται πολί-
 τῆς, γιν^ο τούτοις ἀναστραφυσόμεν. τοῖτόν τε καὶ γιν^ο τῷ δὲ τὸ γι-
 νόμενον. ἐπεὶ ὅτι λόγου καὶ διαύτης πρὸς ἀσέσεως ἐλθῆναι ὑπὸ τὸ τέ-
 λειον δέ, καὶ τὴν αὐτοῦ πτωχεύειν ἐκινῆσαι, καὶ τὴν δυνάμιν τῇ
 χρηστικῇ τὴν φαντασιῶν ὁρθῶν κατὰ σκόδῃσαι. ἀνὰ γιν^ο δὲ τῇ πρὸς
 οὐσίμ

λαμβάνεις, οἱ δ' ἀκούοντες πάντες ὠφελεῖν τ' ἀφ' ὧν ἀκούουσιν, ἢ ἐν τῷ
 των εὐροῖς αὐτῶν ἢ ὠφελουμένους, αὐτὸν δὲ βλαπτομένους; ἐν τούτοις,
 ἔφη, ἐκ τούτων ἐν ταῦτα οἱ ἢ ἐμπείρως ἀκούουσιν, ὠφελουμένους; ἔσοι
 δ' ἀπείρως, βλάπτον; ὡμολογεί. ἔστιν ἄρα τίς ἐμπειρία καὶ ἀκρό-
 τ' λέγειν, ὅταν ἐν ἀκούειν; οἰκνῇ. εἰ δὲ βούλῃ, ἐν τῷ σκέψαι αὐτό.
 τὸ μουσικῆς ἀφ' αὐτοῦ, τίνος σοι δοκεῖ; μουσικῆς, τὸ δὲ τ' ἀνδριάντα ὡς
 οἱ κατὰ σκευάσαι, τίνος σοι φαίνεται; ἀνδριάντα πῶς. τὸ δ' ἰδίῳ
 ἐμπείρως, ὅδε μῦθος σοι πῶς δ' εἰς φαίνεται; τέχνης; προσδέστω καὶ
 ὅδε, ἀκούειν εἰς τὸ λέγειν ὡς δ' εἰς ἐμπείρως ὅστις, ὁρᾷς ὅτι ἐν τῷ ἀκού-
 εις ὠφελίμως ἐμπείρως ὅστις; ἐν τῷ τελείως ἐν ὠφελίμως, εἰ βού-
 λαι, πῶς τὸ πᾶν ἀφ' αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ μακρὰν ὁδὸν ἀφ' ὁδοῦ τῶν
 τὸς οὐδὲν ἐκείνῳ πᾶς αὐτὸς ὁμολογῆσαι μοι δοκεῖ, ὅτι πῶς γέ γε
 νος τριῶν πᾶσι τὸ ἀκούειν προσδέστω ὁ τ' οὐλοσώφωρ ἀκροσύμβουλος,
 ἢ γὰρ ὅ; πᾶσι τίνος ἐν λέγω πῶς σε, δ' εἴξω μοι. πᾶσι τίνος ἀκούσαι δ' ὅ-
 νασαι; πᾶσι ἀγαθῶν ἐν κακῶν ἔκτος. ἀρὰ γε ἵππας; ὅ, ἀλλὰ βούσ; οὐ.
 τί ἐν; ἀνθρώπων; ναί, οἱ δ' αὖτε ἐν τῷ ὅστις ἀνθρώπων; τίς ἢ φύσις αὐτῶν;
 τίς ἢ γέννησις, ὡς ἔχοντες ἐν τῷ πόλεμ, πᾶσι τὰ ὅσα τε ἴσμεν; ἀλλὰ
 φύσις τί ὅστις ἐννοεῖς, ἢ διδάσσαι ἐν τῷ πόλεμ ἀπολουθῆσαι μοι λέ-
 γοντες; ἀλλ' ἀποδέξωμαι χάρισμα πῶς σε, πῶς; πᾶσι λαοῦς γὰρ αὐτῶν
 τούτων τί ὅστις ἀπόδεξαις, ἢ πῶς τὸ ἀποδέκναι; ἢ οἱ τίνων; ἢ τίνα
 ὁμοία ἢ ἀποδέξωμαι ὅστις, ἀποδέξωμαι οἱ ἐκ ἐστὶ; τί γὰρ ὅστις ἀληθὲς οἰ-
 δας, ἢ τί ὅστις ψεύδους, τί τίνι ἀπολαθῆαι, τί τίνι μάχεσθαι; ἢ ἀπομολογῆ-
 νοῦν ὅστις, ἢ ἀσύμφωνον; ἀλλὰ λινῶ σε πῶς οὐλοσώφωρ. πῶς; πᾶσι
 δ' ἀκούειν σοι τῷ μάχην τ' πολέμῳ ἀνθρώπων, καὶ ὡς ὁμοφρόν; πε-
 ρὶ ἀγαθῶν ἐν κακῶν, ἐν συμφρόντων ἐν ἀσυμφόρων. αὐτὸν ὅδε τῷ
 ὅστις μάχην, ἐκ εἰδῆται; οἴξω ἐν μοι, τί πρᾶν ὁμοφρόνους σοι, λινῶ
 σόν μοι προθυμίαν, ὡς ἢ κατὰ πολλὸν πᾶσι τῶν προβάτων φαίνεται, προ-
 θυμίαν αὐτῶν λινῶ πῶς το φαγεῖν. αὐτὸν ὅστις λίθον ἢ ἀρ' πρὸς πᾶσι, ὅστις
 ἐκείνῳ. ὅταν εἰσὶ λινῶς ἢ μὴ φυσικῶς προθυμία καὶ πῶς το λέγειν,
 ὅταν ὁ ἀκροσύμβουλος φαίνεται, ὅταν αὐτὸς ὁρεθίσῃ, αὐτὸν ὅστις λίθον ἢ
 χόρδον ἢ πᾶσι κείνους, πῶς διδάσκει ἀνθρώπων ὅστις κινῆσαι; ἢ ἄμ-
 πελος μὴ ἔλεγχῃ τῶ γεωργῶν, ὡς μελεῖς, ἀλλ' αὐτῶν δ' αὐτῶν ἐμφα-
 νοῦν, ὅτι ὡς μελεῖται λινῶς ἢ λινῶς αὐτῶν, ἐκκαλεῖται πῶς πᾶσι
 μέλαιν, τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι ἐκκαλεῖται, τίνος ἐκ ἐκκαλεῖται πῶς

τὸ συμ-

ὅτι μετὰ ἡρέθιστος· εἰς τί γὰρ ἀπιδῶν ὀρεθίσω, ὥς οἱ ἱππικὸὶ ποδῶν
αὐτῶν ἱππὺς αὐτῶν ὀφθαλμοί. εἰς τὸ σωματίον; ἀγχιῶς αὐτὸ πλάσσει. εἰς
τὴν ἐδὴ πᾶν; καὶ τὰ αὐτῶν πρυφῶν ἔχεις, εἰς χῆμα, εἰς βλέμμα, εἰς
ἐδὴν; ὅταν ἀκῶσαι θέλῃς φιλοσόφου, μὴ λέγῃς αὐτοῖς ὅτι ἐδὴν μοι λέ-
γεις· ἀλλὰ μόνον δ' εἰκνυέσων τ' ἔκκεν ἄξιον, ἢ ὑπὸ τῆς θεωρίας, καὶ
ὅψι πῶς λινύσεις τ' λέγοντα.

Ὡς ἀναγκαῖα τὰ λογικά. *νε.*

Τὸν πρῶτον δὲ πινθ' εἰπόντ' ὅτι, πείσομαι ὅτι τὰ λογικά
χρήσιμα ὅτι θέλεις, ἔφη, ἀρδίαίωσι τοῖς νῦν. οὐκ ἐν λόγῳ μὲν
ἀρδ' ἐκλήκον διαλεχθῶναι δὲ ὁμολογήσαντ' ὅτι, πῶς γὰρ ἐν εἰς
αὐτῶν σε ὀφθαλμοί; σιωπήσαντ' ὅτι ἄνθρωπος, ὁρᾷς, ἔφη, πῶς αὐ-
τὸς ὁμολογῇ, ὅτι ταῦτα ἀναγκαῖα ὄντι, εἰ χωρὶς αὐτῶν ὅτι αὐτὸ
τοῖς διδάσκει μαθεῖν, πότῳ ἀναγκαῖα ἢ ὅκ ἀναγκαῖα ὄντι.

Τί τὸ ἰδιότῃς ἀμαρτήματος. *νε.*

Παυ ἀμαρτήματα μάχῳ ποδῶν. ἐπεὶ γὰρ ὁ ἀμαρτάνων ἐθέλει
ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καθεστῶσαι, διήλυνον ὅτι ὁ μὲν θέλει ἐποιεῖ.
τί γὰρ ὁ κλέπτης θέλει; πράξει τὸ αὐτοῦ συμφέρον. οὐκ ἐν εἰς ἀνυμφο-
ρον αὐτῷ ὅτι τὸ κλέπτειν, ὁ μὲν θέλει, ἐποιεῖ; πᾶσα ἡ ψυχὴ λογικὴ φύ-
σις διαβεβλήκει πῶς μάχῳ· καὶ μέχρι μὲν αὐτῶν, μὴ πρὸς ἀποδοθῆναι τῷ
ὅτι ἐν μάχῳ ὄντι, ἐδὲν λινύει τὰ μαχόμενα ποιεῖν. πρὸς ἀποδοθῆ-
σαι ἡ, πολλὴ ἀνάγκη ἀρδ' αὐτῶν τ' μάχῳ, καὶ φθόνῳ ὅπως, ὥς καὶ
ἐκ τ' ψυχῆς ἀναδύσασθαι, πικρὰ ἀνάγκη τῷ ἀδανομῶν δὲ ψυ-
χῆς ὄντι. μέχρι δ' αὐτῶν ἐφαντάζειν, ὥς ἀληθεῖς ὑπὸνδρ' αὐτῶν. δι-
νὸς ἐν λόγῳ; ὁ δ' αὐτὸς καὶ πρὸς ἐπὶ τοῦ ἐλεγκτικῆς, ὅπως ὁ δυν-
νάμενος ἐκείνῳ πρὸς εἶσαι τῇ κατ' ἡμᾶς ἀμαρτάνει, καὶ ἀφ' οὗ πρὸς
εἶσαι πῶς ὁ θέλει ἐποιεῖ, καὶ ὁ μὴ θέλει ποιεῖ. αὐτῶν ὅτι οὐκ εἶσαι τίς,
αὐτὸς ἀφ' αὐτῶν ἀρδ' ὁρᾷς. μέχρι ἡ μὴ δ' ἀνύει, μὴ θάυμαζε εἰς ἀνυμ-
νει, καθεστῶμας γὰρ φαντασίαν λαμβάνων, ποιεῖ αὐτό. διατῶν καὶ
σωκράτης ταῦτα τῇ διωκτῇ πεποιθὼς, ἐλεγε· ὅτι ἐγὼ ἄλλον μὲν
ἐδὴν οἶσθα πρὸς ἐκ μάρτυρα ὡς λέγω, ἀρδ' αὐτῶν δ' αὐτῶν πρὸς
λεγομῶν, ἐκείνον ὑπὸ ψυχῆς καὶ καλῶ μάρτυρα. ἐκείνῳ ὅπως,
ἀρδ' αὐτῶν ἀντὶ πάντων. ἡ δὲ γὰρ, ὑπὸ τίνος λογικὴ ψυχὴ λινύει, καὶ
γὰρ ἔπειτα ἐπὶ αὐτῶν θέλει αὐτῶν τε μὴ, λογικῶν ἡγεμονικῶν. δι' ἔξομα
χῳ, καὶ ἀρδ' αὐτῶν. αὐτὸς ὅτι μὴ δ' ἀνύει, αὐτὸς αὐτῶν μᾶλλον ἐγκάλει, ἢ
τῷ μὴ πρὸς ἀποδοθῆναι.

ΚΕΦΑ-

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ.
Κεφάλαια τοῦ τρίτου βιβλίου.

129

α	Περὶ καλλωπισμῶ.	ιε	Οτι δεῖ περισκεμμένως ἐρχε-
σθαι ἐφ' ἑκαστα.
β	Περὶ τίνος ἀσκηθεῖν δεῖ τὸν προ-
νόφαντα, καὶ ὅτι τῶν λυριωτά-
των ἀμελεῖσθαι.	ις	Οτι σύλαβως δεῖ συγκαθιστῆναι
εἰς συμπεριφοράν.
γ	Τίς ἔλκετ ἀγαθῶ, καὶ πρὸς τί
μάλιστα ἀσκητέον.	ιζ	Περὶ προνοίας.
δ	Πρὸς τὸν αἰνέσμενος οὐ θεάτρῳ
αὐθαδέσσαντα.	ιη	Οτι ὅ δεῖ πρὸς τὰς ἀγγελίας τα-
ράσσεσθαι.
ε	Πρὸς τὸς διὰ νόσον πλατυσμέ-
ρους.	ιθ	Τίς χάσις ἰδιώτης καὶ φιλοσόφου.
ς	Σποράδην τινά.	κ	Οτι ἀπὸ πάντων τῶν ἐκτός ἐ-
στιν ὠφελεῖσθαι.
ζ	Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλσυν-
θέων πόλειον, ἐπιμέλειον ὄντα.	κα	Πρὸς τὸς συνόλους ἐπὶ τὸ σοφί-
σθαι ἐρχομένους.
η	Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμνα-
σίου.	κβ	Περὶ κνωισμῶ.
θ	Πρὸς τινὰ ῥήτορα, ἀνιόντα εἰς
ῥάμην ἐπὶ δίκην.	κγ	Πρὸς τὸς ἀναγινώσκοντας καὶ
διαλεγομένους ἐπιδεικνύμενους.
ι	Πῶς δεῖ φέρειν τὰς νόσους.	κδ	Περὶ τοῦ μὴ δεῖν προσπαχεῖν
τοῖς ὄν ἐφ' ἑμῖν.
ια	Σποράδην τινά.	κε	Πρὸς τὸς ἀποπίπτοντας ὡς προέ-
θοντο.
ιβ	Περὶ ἀσκήσεως.	κς	Πρὸς τὸς τέλῃ ἀπορίας διεδοί-
κότητας.
ιγ	Τί ἐρημία, καὶ πόσις ἐρημος.		
ιδ	Σποράδην τινά.		

ΠΕΡΙ ΚΑΛΩΠΙΣΜΟΥ. α.

Ἰσὶν ὅτι τινὸς πρὸς αὐτὸν νεανίσκου ῥητορικῶς, πρὸς
ὁργὸν τὸν ἡσκημένον τὴν κόμην, καὶ τὴν ἄλλην
πόδα βολὴν κατεκωσμένῃ, εἰπέ μοι, ἔφη, εἰς ὅδε
σοι κωὲς τ' εἶναι καλοὶ πινδοὶ καὶ ἵπποι, καὶ ἔτι τῶν ἄλ-
λων ζώων ἑκαστος; οἰκοῦσιν, ἔφη. καὶ ἀνθρώπων
οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ ἀχαροὶ; πῶς γὰρ ὅ; πότερον ὅν καὶ τὸ αὐτὸ ἑκαστα
τάτων γινώσκῃ; αὐτὸς γὰρ καὶ πρὸς ἀγαθὸν ὁμοῦ, καὶ ἰδίως ἑκαστος
ἔτω δ' ὅτι αὐτὸς ἐπειδὴ πρὸς ἄλλο μὲν ὁρῶμεν λευκὰ πεφυκότα,
πρὸς ἄλλο δ' ἵππον, πρὸς ἄλλο δ' εἰς τὸ τυχεῖ ἀκρόναι. καὶ βόλα μὲν
ἐκ ἀτόπως ἀπεφύκει, ἀνδρὲς ἑκαστος τινικαὶ τα καλὰ εἶναι, ὅποτε
ἦν τὴν κατὰ φύσιν κρῶσις ἔχει. ἐπεὶ δ' ἡ φύσις ἑκάστου διωφορὸς
ῥ

ὅστις

παρ' ἡμῶν μοι, ὅτ' ἐμὴ ἐκείνῳ· ὃ δ' ἀπειβέσθη τὰ ἡδαι ὅτι δ' περὶ δῖος
 ἦ, ὅμως ἐπεὶ ἀπ' αὐτοῦ· ἐπεὶ, τί δὲ ἀπὸ πολλῶν ὅδε; διατί δὲ χρῆσθαι
 οὐκ; διατί δ' εἰς ταύτην τὴν χάραν αὐτὴν κατετάχην; ὥστε μὴ
 ἴσῃ, ὅτι πᾶν δ' ἀλκίαιας ὅτι πᾶν αὐτὸν ὀρχεῖται αὐτὸν ἐκ τ' οἰκισμῶν
 διατί δ' ἐπεὶ γράψαι δ' ἸΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ, μολιγὸς αὐτῷ
 νοῦν; ὅτι σὺ κἀπὶ τῆς πάντας ἐπειθεὶς πρὸς ὁντας, ὡς μελεῖται αὐτῷ
 τῷ; ὅδε δὲ τὸ χεῖν σὺν μὲν ὅτι· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ εἰς ταύτην τὴν τάξιν
 ὥστε τὸ δεικνύναι, ὡς φησὶν, αὐτὸς κατετάχην, μὴ κέτι δ' ἐλπίσιν.
 ἀλλὰ καὶ πᾶν δὲ δεικνύει τί λήγει; αὐτὸν ἀφῆτε, φησὶν, ὡς τῶνδε, ἵνα
 μὴ κέτι ταῦτα πρὸς αὐτὸν αὐτῷ, ὅτι ἀνέξομαι, ὅδ' ἀνέσω· ἀλλὰ καὶ νῦν
 ὅτι πρὸς βυτῶν, καὶ ἀπὸ αὐτῶν γινώσκοντι πρὸς ἐλθὼν πρὸς
 μὴ ταῦτα, ἀλλ' ἐν αὐτῷ πρὸς ἀνέξομαι· πολὺ δὲ μάστις αὐτῶν, φησὶν, τῷ
 πολὺ τῷ, ὅτι ἐγγυτῶν καὶ γινώσκουσι. ὅτω πόριος ὅδε ὁ σῶκρας, καὶ
 πολὺ πρὸς γινώσκου; τί δὲ οἱ μέλει τί ποιῶμαι; οἶον καὶ λέγει. κοινῶν
 καὶ ὡς καὶ συγγενῆς, ἀμελεῖς σεαυτῷ, ὅτι τῇ πόλει πᾶσι καὶ πολίτῳ
 καὶ καὶ, καὶ τοῖς συγγενέσι συγγενῇ, καὶ τοῖς γένοιτο γένοιναι. σὺ δὲ τίς
 εἰς γινώσκου; μέγα ὅδε τὸ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ὅτος εἰμὶ, ὡς δὲ μελεῖται αὐτῷ
 πρὸς. ὅδε γὰρ λέοντι τὸ τυχὸν βοῖδιον καὶ μελῶν αὐτῶν αὐτῷ. αὐτῷ
 δὲ ὁ ταῦν πρὸς πρὸς ἀνέξομαι, λέγει αὐτῷ αὐτῷ δὲ, σὺ δὲ
 τίς εἰ; καὶ τί οἱ μέλει; ἀνθρώπε, γινώσκου γινώσκου πρὸς αὐτῷ
 ὅτω γινώσκου, γινώσκου, γινώσκου, γινώσκου, γινώσκου. μὴ δὲ λέγει τῷ ὅτω
 ὅτω; σὺ δὲ τίς εἰ; εἰ δὲ μὴ, ὅτω οἱ φωνῶν πρὸς λαβόμεν· ἐγὼ εἰμὶ οἶον
 τοῦ, οἶον γινώσκου πορφυρῶν, μὴ μ' ἀφῆτε ὅμοιον εἶναι τοῖς ἄλλοις· ἢ τῷ
 φύσει καὶ μεμφο, ὅτι μελεῖται πρὸς αὐτῷ ἄλλως ἐποίησε. τί δὲ
 ἐγὼ τοῖς τῷ; πόρην; σὺ γὰρ τοῖς τῷ, οἶον ἀκέραια ἀλλήλων; ὅφελον.
 ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ πρὸς κατεκείνην πρὸς αὐτῷ πολὺν, καὶ βίβωνα, καὶ
 σὺ εἰς ὅρην πρὸς ἐμὴ ὡς πρὸς φιλόσοφον, ὅτω γινώσκου οἱ ὡς, ὅδ' ἀ-
 πογνωσκῶν, ἀλλ' ὅτω νεανίσκος, τίνα θέλεις καλὸν ποιεῖν; γινώσκου
 πρὸς τίς εἰ, ὅτω καὶ σὺ σεαυτῷ. ἀνθρώπε, εἰ, ὅτω δὲ ὅτω θνητῷ
 ζῶν, χρῆσθαι φαντασίαις λογικῶς. τὸ δὲ λογικῶς, τί ὅτω; φύσει ὁμο-
 λογικῶς καὶ τελείως. τί δὲ, ὅτω αὐτῷ ὅτω εἰς τὸ ζῶν; ὅτω θνητῷ; ὅτω τῷ
 χρῆσθαι φαντασίαις; ὅτω, τὸ λογικῶς εἰς ὅτω αὐτῷ, ὅτω καὶ σὺ καὶ
 καλῶς πρὸς. τὴν καὶ μὴ δὲ ἀφῆτε τῷ πρὸς αὐτῷ, ὡς αὐτῷ ὅτω αὐτῷ.
 ἐγὼ τίνας ἄλλως εἰς πρὸς αὐτῷ; ἀνὴρ εἰ, ἢ γυνή; ἀνὴρ. ἀνδρῶν
 καλῶς πρὸς, μὴ γυναικῶν. ἐκείνη φύσει λέγει γέγονε, καὶ τρυφῶν.

καὶ ἔχῃ τρεῖς πολλὰς, τρεῖς δὲ, καὶ γὰρ τοῖς τρεῖσιν γὰρ ῥώμῃ δέ-
κνυται. ὅσον δ' ἐπ' ἀνδρός ἐστὶ τὸ μὴ ἔχειν. καὶ μὲν φύσει μὴ ἔχει, τέ-
ρας ἐστὶν. αὐτὸ δ' αὐτὸς ἐκαστοῦ ἐκαστοῦ καὶ ἀρτίων, τί αὐτὸν ποιεῖ
μὲν; πρὸς αὐτὸν δέξομαι; καὶ τί περὶ ἀφ' οὗ; δέξω ὑμῖν ἀνδρα,
ὃς θέλει μάλλον γυνὴ εἶναι ἢ ἀνὴρ. ὃ δ' εἰς δέμας τ' ὅσον. ὅσον δὲ δα-
μάσει τὴν περὶ ἀφ' οὗ; γὰρ δὲ δὴ οἶμαι. ὅτι αὐτοὶ οἱ ἡμέτεροι οὐκ ἐπα-
* ρακτοὺς ἐστὶν ὅτι τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὃ ποιεῖσι; ποιεῖσιν. ἀνθρώπων, τί ἐ-
χῆς ἐγκαλέσαι σε τῇ φύσει, ὅτι σε ἀνδρα ἐγγίνυσσε; τί ἔστι; πάσας ἐ-
δοῖς γυναικας γυνήσας; καὶ τί αὐτὸ φελεῖ; ὡς γὰρ ἡσυχάζει; τίς
αὐτὸς ὅσον, εἰ πάντες ἦσαν γυναικὸς; ἀλλ' ὅσον ἀφ' οὗ σοι ὁ πρῶτος
μὲν ποιεῖ, ὅσον δὲ ὅσον αὐτὸ ποιεῖσιν, ἄρα τί ποτ' ἐκείνο τὸ αἶμα τῶν
ῥιγῶν, ποιεῖσιν εἰς ἀπαντα σαυτὸν γυναικας. ἵνα μὴ πλανώμεθα,
μὴ δὲ μὲν ἡμῖν ἀνδρός, τὸ δὲ ἡμῖν γυναικός. τίς θέλει ἀφ' οὗ;
τοῖς γυναικαίοις; ὡς αὐτὸς αὐτοῖς ἀφ' οὗ. ναί. ἀλλὰ τοῖς ἰσχυροῖς
ῥοῖσιν. ὅσον ἀφ' οὗ; καὶ εἰ ταῖς λιναίοις ἐχέομεν, ἐγγὺς αὐτὸ κίναδος
τὸ τὸ αὐτὸ τὸ ὄργον ἐστὶν, ὡς ὅσον ἐγγυθῆς, ἵνα γὰρ αὐτὸν ἀφ' οὗ
λαοὶ χέωσι; τοῖς τὸν σε δῶκεν πολίτῃν καὶ ἡρώων, καὶ ἔτι τὴν
καὶ ἀσυνώμου, ἢ ἐφ' ἡμῶν, ἢ ἐφ' ἀνθρώπων, ἢ ἀφ' ἀνθρώπων; ἀλλ' ὅσον γὰρ
μήσας τίς μετὰ μέλλας; τίς; καὶ ὡς τίς; καὶ παιδία ποιεῖς, εἰ
καὶ ἐκείνα πολλὰ ἡμῖν εἰσάξας εἰς τὸ πολίτευμα; καλὸς πολίτης,
καὶ βελούτης, καὶ ῥήτωρ. τοῖς τὸν δὲ ἐκείνους ὅσον μετὰ ἡμῖν φύσει
ἀνατρεφόμενα, γὰρ δὲ δεῖς, γὰρ νεανίσκος. ἀλλ' ἀπὸ ἀκρόατος τῶν λό-
γων τῶν τῶν ἀπελθόντων σου τῶν εἰπέ, ταῦτά μοι ἐπικύπτει ὅσον ἐφ' οὗ
καὶ, πόθεν γὰρ ἐκείνους; ἀλλὰ θεὸς τίς ποτ' ἀφ' οὗ δὲ ἐκείνους. ὅσον δὲ
αὐτὸ ἐπ' ἡλθῃ ὡς κτήν ταῦτα εἰπέ, ὅσον ἐφ' οὗ λέγειν πρὸς ἐφ' οὗ
να. ἀλλ' ἐν τῶν θεῶν περὶ ὡς, ἵνα μὴ θεοχόλωται ὡς. ὅσον; ἀλλ' αὐτὸ
μὴ καὶ ἐφ' οὗ ἀφ' οὗ σημαίνει γὰρ τί, ὅσον ὅσον ὅσον σημαίνω, ἀλλ'
ὁ θεὸς δὲ αὐτὸν. αὐτὸ δὲ δὲ ἀνθρώπων φωνῆς σημαίνει τί τὸν ἀνθρώ-
πων, ὅσον ποιεῖς λέγειν σοι ταῦτα; ἵνα γνοῖς τὴν δυνάμιν τῶν δυνά-
μιν, ὅτι τοῖς μὲν ὅσον, τοῖς δὲ ἐκείνους σημαίνει. πόθεν δὲ τῶν μεγίστων
καὶ λιγυρώτεσιν, ὅσον καλὸς ἀφ' οὗ σημαίνει, τί ὅσον ἄλλο ὅσον λέγει
ὁ ποιητής, ἐπεὶ οἱ περὶ πομὴν ἡμῶν,
ἐρμῆαν πᾶσι πάντας ἐφ' οὗ πομὴν ἀφ' οὗ φόντω,
μήτ' αὐτὸν ἰστέναι, μὴ τε μὴ ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ.

ὁ ἐρμῆς καὶ τρεῖς, ἐμὲ καὶ αὐτὸν λέγειν ταῦτα. εἰ γὰρ ταῦτα λέ-
γει

ἑσπερ ἡμᾶς, φησὶν, ὅτι οἱ δὲ νυνὶ Φιλόσοφοι, ἀφ' ἧν τὸν πρῶτον τὸ
 ποιεῖν καὶ τὸν διδύκτον, καὶ τὰ γινόντων ποδὶ δ' ὑπὸ τὸν μετὰ πῆλον
 τὰς ἡρώτων, πόραινόντας ἑσπερθετικῶς, ψυδουμένους. δ' εἰ γὰρ,
 * φησὶ, καὶ γὰρ ταῦς ὕλαις ταύταις γινόμενον, ὅτι ἀφ' ἧν τὸν ἀνέξασ
 πᾶν τὸν. τίνα; τὸν καλὸν καὶ ἀγαθόν. σοὶ δ' ὅσον λείπει, τὰς ἄλλας
 ἐκπεπόνηκας. ποδὶ κορμάτιον ἀνέξα πᾶν τὸ εἶναι ἰσθὺς κορμά-
 τισιν καλόν, ἀντέχεις τῇ φαντασίᾳ. ἀν' ὃ γέγραπται ὑπερομῆσι, οὐ
 δακνῶν. νυνὶ δ' ἔτι ἄλλο σοὶ λείπει, ἢ ἀμεταπῆσσαι. τάλας, αὐτὰ ταῦτα
 τα τρέμων μανθάνεις, ἐπὶ ἀγωνίῳ, μὴ τίς σε κατεφρονέσῃ καὶ πω
 θανόμενῳ, μὴ τίς τί ποδὶ σὲ λέγῃ. ἡμῶν τις ἐλθὼν εἶπεν, ὅτι λογι-
 γινόμενος, τίς ἀριστός ὅτι τῶν Φιλοσόφων, πρῶτον τις ἐλεγε, ὅτι εἰς Φι-
 λόσοφον ὁ δαίνα, γέγονε σε τὸ ψυχαιόν, ἀντὶ διακυλίσαι διπλο-
 χυ. αὐτὸ δ' ἄλλος πρῶτον εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν ἀξίων τ' εἶναι ὁ ἀ-
 κροῶς. τί δ' οἶδες; τὰς πρῶτας ἀφορμὰς ἔχει, πλεον δ' ὅτι δ' ἐκ τῶν
 καὶ, ὡς ἰσθὺς δύνῃς, ἐκ κραγας, ἐγὼ αὐτῷ δαίνα τίς εἰμι, ὅτι μέγας
 Φιλόσοφον. βλέπεται δ' αὐτῶν τῶν, τί δέ τις δ' ἄλλων δαίνα.
 ἐκ οἶδας, ὅτι διαγνήσις τῶν Φιλοσόφων ἵνα ὅπως ὁ δαίνα, ἐκ τῶν
 ὅτι δακτυλόν, εἰτα ἐκμανθάνῃ αὐτῷ, ὅτι δ' ὅτι (εἶναι) ὁ δαίνα, ὁ δαί-
 να ὅτι αὐτῶν. ἀνθρωπῶν δ' ἀκτύλῳ δ' εἰσιν, ὡς λῖθον, ἢ ὡς
 ἐξ ὅλου ἄλλ' ὅταν τίς τὰ δόγματα αὐτῷ δαίνα, τότε αὐτῷ ὡς ἀνθρωπῶν
 εἰσιν. βλέπω μὲν καὶ σὲ τὰ δόγματα. μὴ γὰρ ὁ δαίνα ὅτι, ὅτι σὺ
 τῶν πωλείσιν τῶν σου τ' ὅτι δ' ὅτι τίθεις, ἐξ ὅτι βλέπεις εἰς τὰ ἀ-
 πωλείσιν. τί δ' οἶδες ὁ δαίνα, ἐπὶ τίς εἰς δόξας; εἰ Φιλόσοφος; εἰ χυσιπ-
 ποῦ ἀνέγνως, ἢ ἀντίπαλον; εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ ἀρχέδημον, ἀπὸ τῶν ἀπαν-
 τα, τί ἐπὶ ἀγωνίᾳ; μὴ δ' εἰσιν ἡμῶν τίς εἰς; δέ τις σοὶ εἶπεν, τίνα ἢ
 μὴ εἰσιν ἀνέγνως ἀνέγνως πρῶτον, ταπεινόν, μεμψίμοιρον, ὁφύθιμον,
 δαίλον, πᾶν τα μεμψόμενον, πᾶσι ἐγκυλῶντα, μηδέποτε ἰσχυρί-
 αν ἄγοντα, ὡς πόρον. ταῦτα ἡμῶν εἰσιν ἀνέγνως. ἀπὸ λθὲ νυνὶ, ἐπὶ ἀνέγ-
 νωσκε ἀρχέδημον. εἰτα μὴς αὐτῶν κατεπεσὶν καὶ ψοφῆσι, ἀπὸ λθὲν.
 καὶ τοῖς τ' γὰρ σε μὴ δ' ἀνέγνω, οἷον καὶ τ' ἵνα ποτ' ἐκείνου τ' ἵεσιν.
 καὶ ἐκείνου μὴ γὰρ ἐφρόνῃ, ὅτι ὅτι ἀρχέδημον. τάλας, δ' εἰ τις ἀφ' ἧν
 ναὶ ταῦτα τὰ μεμψόμενα πᾶσι; πρὸς τὰ ταῦτα τοῖς διωκαμένοις διχρῶ-
 ταρχῶς αὐτὰ μανθάνειν οἷς ἐφισιν εἰς αἶμα, ἐκ ὁργίζομαι, δ' λυπῶμαι,
 δ' φθονῶ, δ' κωλύομαι, ἐκ ἀναγκάζομαι. τί μοι λοιπὸν; ἀναγκάζομαι, ὅτι
 χίαν ἄνω, ὁ δ' ὅτι, πᾶσι ποδὶ τὰς μετὰ πῆσσαι τῶν λόγων δ' εἰ ἀνα-
 σπείρειται.

ἐφ' ἧν τὸν πρῶτον τὸ
 ποιεῖν καὶ τὸν διδύκτον,
 καὶ τὰ γινόντων ποδὶ
 δ' ὑπὸ τὸν μετὰ πῆλον
 τὰς ἡρώτων, πόραινόν-
 τας ἑσπερθετικῶς, ψυ-
 δουμένους. δ' εἰ γὰρ,
 * φησὶ, καὶ γὰρ ταῦς
 ὕλαις ταύταις γινόμε-
 νον, ὅτι ἀφ' ἧν τὸν ἀνέ-
 ξασ πᾶν τὸν. τίνα; τὸν
 καλὸν καὶ ἀγαθόν. σοὶ
 δ' ὅσον λείπει, τὰς ἄλλας
 ἐκπεπόνηκας. ποδὶ κορ-
 μάτιον ἀνέξα πᾶν τὸ
 εἶναι ἰσθὺς κορμάτι-
 σιν καλόν, ἀντέχεις τῇ
 φαντασίᾳ. ἀν' ὃ γέγραπ-
 ται ὑπερομῆσι, οὐ δακ-
 νῶν. νυνὶ δ' ἔτι ἄλλο σοὶ
 λείπει, ἢ ἀμεταπῆσσαι.
 τάλας, αὐτὰ ταῦτα τα
 τρέμων μανθάνεις, ἐπὶ
 ἀγωνίῳ, μὴ τίς σε κατε-
 φρονέσῃ καὶ πω θανόμε-
 νῳ, μὴ τίς τί ποδὶ σὲ
 λέγῃ. ἡμῶν τις ἐλθὼν
 εἶπεν, ὅτι λογιγινόμε-
 νος, τίς ἀριστός ὅτι τῶν
 Φιλοσόφων, πρῶτον τις
 ἐλεγε, ὅτι εἰς Φιλόσο-
 φον ὁ δαίνα, γέγονε σε
 τὸ ψυχαιόν, ἀντὶ διακυ-
 λίσαι διπλοχυ. αὐτὸ δ'
 ἄλλος πρῶτον εἶπεν, ὅτι
 ἐκ τῶν ἀξίων τ' εἶναι ὁ
 ἀκροῶς. τί δ' οἶδες; τὰς
 πρῶτας ἀφορμὰς ἔχει,
 πλεον δ' ὅτι δ' ἐκ τῶν
 καὶ, ὡς ἰσθὺς δύνῃς,
 ἐκ κραγας, ἐγὼ αὐτῷ
 δαίνα τίς εἰμι, ὅτι μέγας
 Φιλόσοφον. βλέπεται
 δ' αὐτῶν τῶν, τί δέ τις
 δ' ἄλλων δαίνα. ἐκ οἶ-
 δας, ὅτι διαγνήσις τῶν
 Φιλοσόφων ἵνα ὅπως ὁ
 δαίνα, ἐκ τῶν ὅτι δακ-
 τυλόν, εἰτα ἐκμανθάνῃ
 αὐτῷ, ὅτι δ' ὅτι (εἶναι)
 ὁ δαίνα, ὁ δαίνα ὅτι
 αὐτῶν. ἀνθρωπῶν δ' ἀκ-
 τύλῳ δ' εἰσιν, ὡς λῖθον,
 ἢ ὡς ἐξ ὅλου ἄλλ' ὅταν
 τίς τὰ δόγματα αὐτῷ
 δαίνα, τότε αὐτῷ ὡς
 ἀνθρωπῶν εἰσιν. βλέ-
 πω μὲν καὶ σὲ τὰ δόγμα-
 τα. μὴ γὰρ ὁ δαίνα ὅτι,
 ὅτι σὺ τῶν πωλείσιν τῶν
 σου τ' ὅτι δ' ὅτι τίθεις,
 ἐξ ὅτι βλέπεις εἰς τὰ
 ἀπωλείσιν. τί δ' οἶ-
 δες ὁ δαίνα, ἐπὶ τίς
 εἰς δόξας; εἰ Φιλόσο-
 φος; εἰ χυσιπποῦ ἀνέ-
 γνως, ἢ ἀντίπαλον; εἰ
 μὲν γὰρ ἐπὶ ἀρχέδημον,
 ἀπὸ τῶν ἀπαντα, τί ἐπὶ
 ἀγωνίᾳ; μὴ δ' εἰσιν
 ἡμῶν τίς εἰς; δέ τις σοὶ
 εἶπεν, τίνα ἢ μὴ εἰσιν
 ἀνέγνως ἀνέγνως
 πρῶτον, ταπεινόν, μεμψί-
 μοιρον, ὁφύθιμον, δαί-
 λον, πᾶν τα μεμψόμε-
 νον, πᾶσι ἐγκυλῶντα,
 μηδέποτε ἰσχυρίαν ἄ-
 γοντα, ὡς πόρον. ταῦ-
 τα ἡμῶν εἰσιν ἀνέγνως.
 ἀπὸ λθὲ νυνὶ, ἐπὶ ἀνέ-
 γνωσκε ἀρχέδημον. εἰ-
 τα μὴς αὐτῶν κατεπε-
 σὶν καὶ ψοφῆσι, ἀπὸ
 λθὲν. καὶ τοῖς τ' γὰρ
 σε μὴ δ' ἀνέγνω, οἷον
 καὶ τ' ἵνα ποτ' ἐκείνου
 τ' ἵεσιν. καὶ ἐκείνου
 μὴ γὰρ ἐφρόνῃ, ὅτι
 ὅτι ἀρχέδημον. τάλας,
 δ' εἰ τις ἀφ' ἧν ναὶ
 ταῦτα τὰ μεμψόμενα
 πᾶσι; πρὸς τὰ ταῦτα
 τοῖς διωκαμένοις διχρῶ-
 ταρχῶς αὐτὰ μανθάνειν
 οἷς ἐφισιν εἰς αἶμα,
 ἐκ ὁργίζομαι, δ' λυπῶ-
 μαι, δ' φθονῶ, δ' κωλύο-
 μαι, ἐκ ἀναγκάζομαι.
 τί μοι λοιπὸν; ἀναγκά-
 ζομαι, ὅτι χίαν ἄνω,
 ὁ δ' ὅτι, πᾶσι ποδὶ τὰς
 μετὰ πῆσσαι τῶν λό-
 γων δ' εἰ ἀνασπείρει-
 ται.

κρεῖται. Ἰδοὺ μὲν, πῶς ᾠθεῖσιν ἐς λαβὼν, εἰς ὅδε μὲν ἄπο τοῦ ἄπαχ-
 θήσεται. ἐκείνῳ ὅτι ταῦτα. ὧς ἐν παθεσι περὶ σῆμα, πῦρ λαβὼν, ἀεὶ
 καὶ, αὐτὸν τὸν τῶν, ἐν ἄλλῳ, ἐν ὅρῳ. Βυθὶ ζῶντων δὲ τῶν περὶ, σὺ
 μοι κρεῖται μὲν ἐπ' αἰεὶς αὐτὸν σι φέρεις, εἰς τὸ αὐτὸ ὅς ὅτι φέρει, εἰς δὲ
 εἰς τὸ ἄμεσφοντος.

Τίς ὕλη τῆς ἀγαθῆς, καὶ πρὸς τί μάλιστα ἀσηχητέον. γ.

Υλη τ' καλὸς ἔστι ἀγαθὸς, ὁ ἴδιον ἡγεμονικόν· ὁ σῶμα δ' ἱερὸν καὶ ἀλείπτει, ὁ ἀγρός γεωργὸς ὕλην· ὁ ἄρουρος γὰρ καλὸς ἔστι ἀγαθὸς, τὸ χεῖρον δὲ τὰς φαντασίας καὶ φύσιν· πεφύκε δὲ πᾶσα ψυχὴ ὡσαύτως ἑλκεῖται ὑπὸ νόσῳ, πρὸς τὸ ψυχεῖν· ἀνὰ νόσον, πρὸς τὸ ἀδύνατον ἐπιχειρεῖν· ὅτω πρὸς μὲν τὸ ἀγαθὸν ὀρεκτικῶς λινεῖται, πρὸς δὲ τὸ κακὸν ἐκ κλιτικῶς, πρὸς ἃ τὸ μὲν ἀγαθὸν μὴ τε κακὸν ἐκτετόρως· ὡς γὰρ τὸ πῶ καί ποτε νόμισμα ἐκ ἑξέσιν ἀρδουκίμασαι τῷ ἱσχυρίῳ, ὅθεν τῷ ἡλιακῶν ὁπλῶν, ἀλλ' αὐτὸς δειξέμεν, δέλεαι δὲ δέλεαι, πρὸς αὐτὸ αὐτὸ αὐτὸ πῶ καὶ μὴν ὅπως καὶ ὡς ψυχῆς· ἀγαθὸν φανερὸν, οὐδὲν ἐκίνησεν ἐφ' αὐτὸ τὸ κακὸν ἀφ' αὐτοῦ· ὅθεν ποτε δ' ἀγαθὸς φαντασίαν γινώσκῃ ἀρδουκίμασαι ψυχῇ, ὅθεν μάλιστ' ἢ τὸ καί ποτε νόμισμα· γινώσκῃ δὲ ἡγεμονικῶν πᾶσα κίνησις καὶ ἀνθρώπου ἔστι δὲ· ὅθεν πᾶσι οἰκειότατος ὁ περικείμενος τὸ ἀγαθόν· ὅθεν ἐμοὶ ἔστι τῷ πατρί, ἀλλὰ τῷ ἀγαθῷ· ὅπως ἐστὶ σκληρόν· ὅτω γὰρ πέφυκε, τὸ μοι τὸ νόμισμα δὲ δεικνύειν ὁ θεός· ὅθεν ἐστὶ καλὸς καὶ δικαίος τὸ ἀγαθόν ἐκτετόρως ὅπως, οἴχετο καὶ πατήρ ἔστι ἀδελφός, καὶ πατὴρ, ἔστι πάντα τὰ πρῶτα γινώσκοντα· ἀλλ' ἐγὼ τὸ ἐμὸν ἀγαθόν ὡσαύτως ὡς σὺ γινώσκεις, ἔστι ἀγαθὸν ὡς αὐτὸ τὸν πατήρ σὺ ἐμὸν ἀλλ' ἐκ ἀγαθόν· ἀδελφός σὺ ἐμὸν ἀλλ' ἐκ ἀγαθόν· ἐάν δ' ἐν ὁρῇ περαιρέσει δῶμεν αὐτὸ τῆρεν τὰς χεῖρας, ἀγαθόν γίνεται· ἔστι λοιπὸν ὁ ἦν ἐκ δὲ τῶν ἐκχωρῶν, ὅτω τὸ ἀγαθὸν συγχέειν· αἰεὶ τὰ χρήματα ὁ πατήρ, ἀλλ' ἐστὶ βλάπτει· ἐφ' ὃ πλεονεξία γὰρ, ὅθεν καὶ θεός· μὴ ἔστι αἰσθητός· μὴ ἔστι πῶς· μὴ ἔστι φιλοφρονεῖ· ἐκ ταύτης ἔστι ψυχῆς, τίς δὲ δεικνύει ἐκ βαλῆν· ὅθεν ὁ ζῶν· ὅθεν γὰρ ἡ δεικνύει, ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸ ἐποίησε, καὶ δεικνύει οἶον ἔχον αὐτὸς, ἀκώλυτον, ἀνὰ ἀνάγκην, ἀπὸ ἀπόδοσιν· ὅταν ἔρ' ἄλλω ἄλλο τὸ νόμισμα ἢ ἐκένους δειξέμεν, ἔχον δὲ αὐτὸ αὐτὸ πῶς ἀπόδοσιν, ἐκλήλυσεν ἐπὶ τῷ ἐκχωρῶν καὶ πῶς· αὐτὸν πατὴρ τίνι νόμισμα ἐκχωρῶν· ἀπὸ γινώσκον· δειξέμεν, ἔστι ἀπόδορε ὁ θεός· ἐκλήλυσεν μοι χεῖρας, τίνι νόμισμα πῶς πῶς πορρασιδούς· ἡ δὲ, φησὶ, δὲ νόμισμα, ἔστι πῶς ὡς μοι δὲ πῶς γινώσκον·

ποντες, τὸν αὐτὸν ἀρχόντα, τὸ καίσαρ. Ὁ δὲ λέγει, ὅτι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὅταν
 ἀποβάλλοντα, δὲ ἐμελλοῦ καὶ αὐτοῖς ὅταν ἀποβάλλωμεν; εἰ γὰρ μὴ δὲ ὅ-
 ταν ἀποβάλλωμεν, μὴ δὲ σὺ ἀποβάλλῃς; εἰ δὲ οὐκ, τί χαλεπαίνεις, εἰ σε ἐμε-
 μήσαντο; τίνας γὰρ ἔχουσιν μμήσαντα οἱ πολλοί, ἢ αὐτὸν ὡς δὲ ὄντα
 τὰς ὑμᾶς; εἰς τίνας ἀπιδώσιν ἐλθόντες εἰς τὰ διατρά, ἢ ὑμᾶς; ὅρα
 πῶς ὁ ἐπὶ τὸν ποταμὸν καίσαρος θεωρεῖ. λέει κραγεῖν, καὶ γὰρ τοῖνυν κραυ-
 γάζω ἀναπνοῆς, καὶ γὰρ ἀναπνοῆς. οἱ δὲ οὖτοι αὐτοῖς ἀναπνοῆς
 κραυγάζοντες, ἐγὼ δὲ ἔκ' ἔχω δόλως, ἀντὶ πάντων αὐτῶν. ὁ γὰρ δὴ
 ναμαί κραυγάζω, εἰ δὲ οὐκ αἶσθαι σε ἔν δὲ, ὅταν εἰσέρχῃ εἰς τὸ διατρά, ὅτε
 κενὸν εἰσέρχῃ, καὶ πρὸς ἀειγμά τοις ἄλλοις, πῶς αὐτῶν δὲ θεωρεῖν.
 τί δὲ σε ἐλθοῖς; ὅτι πᾶς ἀνθρώπος μὴ εἰς τὸ ἐμποδίζομαι. ἐκείνοι
 σε φανωθῶμαι ἡδὲ τὸν δόλωνα, σὺ ἐτόρῃ. ἐκείνοι δὲ ἐπὶ τὸν ποταμὸν,
 σὺ ἐκείνοις, σὺ ἐν εἰσόδῳ ἰσχυρότερος. ἐκείνοι δὲ ἐδωῶντο ἐπὶ τὸν πο-
 ταμὸν, τὸ ἐμποδίζομαι. τί δὲ ἐλθῃς; ἵνα σὺ μὴ ποιῇς δὲ ἐλθῃς, ἐκεί-
 νοι μὴ δὲ ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐλθῃς; καὶ τί δαυμασόν; οἱ γὰρ οὖτοι τὸν ποταμὸν
 ἐλθοῖς, ὅταν ἐμποδίζονται ὅτι αὐτοῖς; οἱ ναῦται δὲ ἐλθοῖς; τὸ
 καίσαρα παύοντα ἐλθοῖς; τί δὲ; δὲ γινώσκεις ὁ ζεὺς; ὅτι καίσαρ
 εἰ δὲ ἀπαγγέλλονται τὰ λεγόμενα; τί δὲ ποιῇ; οἱ δὲ οὐκ ὅτι αὐτῶν
 τὰς αὐτῶν ἐλθοῖς; καὶ οὐκ ἔστι τίνων ἀρξῆς, τί δὲ; εἰ δὲ εἰσερχό-
 μεθα εἰς τὸ διατρά, ὅτε εἰσέρχῃ, ἃ γὰρ ἵνα σώφρων σε φανωθῇ; ἀλλ' ἐ-
 κείνο, ἃ γὰρ ἵνα πειρήσῃ τὸν ἐμαυτοῦ πειράσειν ἡδὲ ταύτης. ὅτι οὐκ
 ἡδὲ φύσιν ἔχουσιν. ἐμοὶ πρὸς ἐμὲ ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐλθῇς. γὰρ οὖτοι ἐν, ἵνα
 λατὸν νικήσῃ καὶ μὴ δόλῃ, ἐμὲ βλάπτῃ. τίνα δὲ ἐλθῶ νικήσαι; τὸν
 νικῶντα. καὶ ὅταν αἰ νικῶσιν, ὅν θέλω. ἀλλὰ ἐλθῶ σε φανωθῶμαι σὺ
 φρονεῖς. γὰρ οὐκ ὅσους θέλεις ἀγῶνας ἄγων, ἀλλὰ κέρυφον αὐτὸν, νέμεα,
 πύθια, ἰθύνια, ὀλύμπια. γὰρ φανερὸν δὲ μὴ πλεονέκτης, μὴ δὲ ὑφάρ-
 παζε τὸ κοινόν. εἰ δὲ μὴ, ἀνέχεσθαι ἐλθοῖς; ὡς ὅταν ταῦτά ποιῇς
 τοῖς πολλοῖς, εἰς ἵνα ἐκείνοις καὶ βίῃς στυγῇ.

Εἰς τὸν ποταμὸν παύοντα.

Νοσῶ, φησὶν, γὰρ οὐδὲ καὶ βέλομαι ἀπὸ τῆς εἰς οἶκον. γὰρ οὐκ
 ἔστι αὐτοῦ ὅτι σὺ δὲ σκεπῆς, εἰ πὶ ποιῇς γὰρ οὐδὲ τὸν ποταμὸν
 πειράσειν τὸν στυγῇ φρόντων, ἵνα ἐπαινοθῇ; εἰ μὴ γὰρ μὴ δὲ
 αὐτοῖς, πειράσειν ὅτι ἐλθῇ. ἀπὸ τῆς, ὡς μελὸς τὸν γὰρ οὐκ ὅτι
 ναταῖ σὺ τὸ ἐγὼ μὴ γὰρ οὐκ ἔστι φῶς, τὸ γὰρ ἀγρίδιον δωῆσέ τοι,
 τὸ γὰρ κόρυμβον αὐξήσει, τὸν πατὸρα γηροκομήσεις, γὰρ πὶ ἀγορᾷ

S

ἀνάστα.

ἀναστραφίση, ἀρξῆς κακὸς καὶ κῶς. τί ποτε ποιήσεις τῶν ἐξῆς. εἴ ἢ πα
 ρακολευθεῖς σαυτῷ, ὅτι ἀρβαλλεῖς πινά δὴγματα φαύλα, ὡς ἄλλα
 αὐτ' αὐτῶν ἀναλαμβάνεις, καὶ τὴν σαυτοῦ σάσιν μετατίθειαι ἀπὸ
 τῶν ἀποβαρέτων ὑπὲρ τὰς ἀποβαρέτους. καὶ ποτ' ἐπὶ πρὸς οἱμοῖ, ὅς λῆγες
 εἶς τὸν πατέρα, εἶς τὸν ἀδελφόν, ἀλλὰ δὲ ἐμὲ, ὅτι ὑπολογίζου
 ὅτι οἱδίας, ὅτι καὶ νόστος καὶ δύνανται καὶ καταλαβέμεν ἡμᾶς ὁφεί
 λουσι; τί ποιεῖν τας; τὸν γεωργὸν γεωργεῖν καὶ καταλαμβάνει, τὸν
 ναυπηγὸν πλεόντα. σὺ τί θέλεις ποιῶν καὶ καταληφθῆναι; τί ποτε μὴ
 γὰρ ποιεῖν τὰς διὰ καὶ καταληφθῆναι; τί ἔχεις τὸς ἐρεῖσιν ποιῶν
 καὶ καταληφθῆναι, ποιεῖς ἐκείνο. ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ καταληφθῆναι γήραιοτο, μὴ
 διγνός ἄλλος ὑπὸ μελεμνῶν, ἢ τὴν ἀποβαρέτους τὴν ἐμῆς, ἢ ἀπαθῆς, ἢ
 ἀκώλυτος, ἢ ἀναγκαστός, ἢ ἐλθὺν ὅτι ταῦτα ὑπὸ τοῦ δέλω
 εὐρεθῆναι, ἢ ἐπὶ δυνάμει τῷ δέλω, μὴ πὶ πρὸς βίωσιν τὰς γῆ
 λας; μὴ πὶ πρὸς ἄλλα ἐχρησάμεν ταῖς ἀφορμαῖς ὡς ἐδωκας; μὴ πὶ
 ταῖς ἀδούσις ἐλλοῖς; μὴ πὶ ταῖς πρὸς βίωσιν; μὴ πὶ ποτ' ἐνέ
 λειπαι; μὴ πὶ ἐμεμψάμεν σὲ τὴν διοίκησιν; γνῶσις ὅτι ἡθέλησας ἐγὼ
 οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐγὼ ἐκώμ. πρὸς ἐχρησάμεν σὲ δέλωνος, ἀλλὰ χαίρω.
 ἐκ ἡρξας, ὅτι σὺ ἐκ ἡθέλησας. ἐδὲ ποτ' ἐπεθύμησας ἀρχῆς, μὴ τί με
 τὸς γῆρας συγνότρου εἶδον; μὴ ἐπὶ πρὸς ἡλθόν; ποτὲ φαιδρῶ τῷ
 πρὸς ὡπ, ἐπὶ πὶ ὑπὲρ τὰς, ἐπὶ πὶ σημαίνεις; νυνὶ με δέλεις ἀ
 πελθεῖν ἐκ τῆς πανηγύρεως; ἀπαιμι, χαίρω σοι ἔχω πᾶσαν, ὅτι ἐξίω
 σάς με συμπανηγύρεσας, ἐγὼ ἰδὲν ὄργας ἰσάσας, ἐγὼ τῇ διοίκησει σὲ
 συμπαρακολευθεῖσαι. ταῦτά με γνῶνυμένον, ταῦτα γὰρ φοντα,
 ταῦτα ἀναγινώσκοντα καὶ ἀλάβοι ὁ δυνάστης. ἀλλ' ἡ μνηστὴρ με τὴν
 κεφαλῇ νοσῶντος ἐκράτησας. ἐπὶ πὶ τὸν πρὸς τὴν μετῶρα, ἀ
 ξιῶ γὰρ εἰ τὴν κεφαλῇ κρατῶντος νοσῶντος. ἀλλ' ὑπὲρ κληναρίου
 κομψὸς γνῶνυμένον καὶ κέμεν. ἀπὸ πὶ σὺ ὑπὲρ τὸ κληναρίου, ἢ ὑγιαίνων
 ἀξιῶ εἰ ὑπὲρ πρὸς καὶ τακῶς. μὴ τὸν πρὸς ἀπὸ πρὸς, ἀδυνάσας ἐκ
 ποιῶν. ἀλλ' ὁ σωκράτης τί λέγει; ὡς ὁρᾷ ἄλλος τις, φησὶ, χαίρει τὸν
 ἀγρόν τὸν αὐτοῦ ποιῶν ἐρεῖσιν, ἄλλος δ' ἵππον ἔτως ἐγὼ κερήμε
 ραν χαίρω τῷ παρακολευθῶν ἐμαυτῷ βελτίονι γινόμενῳ. πρὸς τί; μὴ πὶ
 πρὸς λῆξας; ἀνθρώπων, θυφῆμαι, μὴ πὶ πρὸς θεωρημασας; τί ποιεῖς;
 εἰ μὴ δ' ἐλέπω τί ὅτι ἄλλος, πρὸς δ' ἀγρολῶντος οἱ φιλόσοφοι. ἐδὲ γὰρ
 εἰ δὲ καὶ εἶναι, τὸ μὴ ποτ' ἐγινώσκουσιν; μὴ δέω, μὴ ἀνθρώπων; μὴ
 ἐμψάμεν μολιγῆς; τὸ αὐτὸ πρὸς ὡπ ἢ ἐγὼ ἐκφῶντος εἰς φῶντος

ταῦτα

ταῦτα ὡς ἂν δὲ σπαράττης, καὶ ὁμῶς ὁδ' ἐποτρὺ εἶπεν, ὅτι οἷός τις, ἢ διδάσκει, εἰ δὲ τις λεγείσθαι ἤται, ἢ θεωρημάτια, ἀπὺ γὰρ πῶς προ-
ταγόραν, πῶς ἐπείαν. Ὡς γὰρ εἰ λαχονά τις ζήτῳ ἐλεύθερος, πῶς τ'
ἐκπερὸν αὐτὸν ἀπὸ γὰρ. τίς ἐν ὑμῶν ἐχρ' ταύτῃ τὴν ὑποβολὴν;
ἐπεί τοι εἰ ἔχετε, Ὡς γινώσκετε αὐτὸν ἡδ' ὡς, Ὡς ἐπεινᾶτε, Ὡς ἀπεινήσκε-
τε, εἰ τις ὑμῶν ἡράδην κορασίς κομῆσ', οἷόν τις ὅτι ἀληθὴ λέγω.

Σποράδην τινά. σ.

Πυθομένη δὲ ἐν τῷ τῷ νῦν μάλλον ἐκπεποννημένη τῷ λόγῳ, τὸ
τοῦ μεζονδὸς πεπονηαὶ ἦσαν· ἦν τὴν πῆ, ἐκπεπὸννηται, Ὡς
ἦν τὴν μεζονδὸς πεπονηαὶ τότε ἦσαν· καὶ ὁ νῦν ἐκπεπὸννηται, ἦν
ὥς καὶ πεπονηαὶ νῦν ἐνρεθίζονται. καὶ νῦν μὲν ὡς συλλογισμὸς ἀ-
ναλυσὶν ἐκπεπὸννηται, καὶ πεπονηαὶ γίνονται. ποτὲ δ' ὡς τὸ ἡγεμο-
νικόν· ἦν φύσιν ἐχον πηρῆσαι, Ὡς ἐπεινᾶτο, Ὡς πεπονηαὶ ἦσαν. μὴ
ἐν γὰρ ἄλλαστε, μὴ δὲ ζήτῳ ὅταν ἄλλο ἐκπονῆς, ἐν ἄλλῳ πεπονηαίμεν.
ἀλλ' ἴδε, εἰ τις ὑμῶν πῶς τὸ τῶν ὡς, Ὡς Ὡς ἦν φύσιν ἐχον Ὡς διεξά-
γειν, ἐκ πεπονηαί. δὲ γὰρ γὰρ ἐνρεθίζεις. ὁ σωδῶν, ἀντήν. ἢ γὰρ
ἐκ ἀγωνίζεσθαι, ὅπως μὴ ἐρείσω. εἰ μὴ, ὅπως ἐρείσω ὅστις. εἰ τὰ ἦν
τὸ ἀγρόν θείας, ἀλβε αὐτὸ οἰκίτας, ἀλβε τὴν ἀρχὴν, ἀλβε τὸ σωμά-
τιον. τὴν δ' ὅρεξιν ἐκ ποίησις ἀρετὴν κλημῶν, ὅδε τὴν ἐκκλισην πόδι-
πῶν κλημῶν. εἰς ὅσον μόνον τὸ ἀγῶνα καθεῖσι, τὸ ποδὶ τῷ πεποινηαί.
πῶς ἐν τὸ μελλεῖ ἀντήντος εἶναι· πυθομένη δὲ ἐν τῷ τῷ πῆ, ὅστις ὁ κοινὸς νῆς.
ὥσπερ (φῶσι) κοινὴ τις ἀνὴν λέγοιτ' αὐτὸν, ἢ μόνον φωνῶν ἀρετὴν κλημῶν, ἢ
τὸν φθόγγον ἐκείνῃ κοινῇ, ἀλλὰ τεχνικὴ ὅπως ἐν τῷ, ὅδε οἱ μὴ παυ-
τάπασι διεσπαραμμένοι τῷ ἀνθρώπων, ἦν τὰς κοινὰς ἀφορμὰς ὁρῶ-
σιν, ἢ τοιαύτη κατὰ σῶσις, κοινὸς νῆς καλεῖται. τῷ νῆσι αὐτὸν μαλα-
κὸς, ἐκ ἐνὶ πεπονηαί εἰς ὅσον. οὐδὲ γὰρ τυρὸν ἀγκίστρον λαβεῖν. οἱ δ'
ἐνφυεῖς, ἀλλὰ ἀρετὴς, ἐκ μάλλον ἐχονταί τὸ λόγῳ. διὸ Ὡς ὁ ῥῶν
τὰ πολλὰ ἀπ' ἐπὶ τῶν, τὸ τῶν δοκιμασθεῖν χρόνον τῷ δὲ φωνῶν καὶ
ἐφ' ὧν. ἔλεγε γὰρ, ὅτι ὡς ὁ λίθῳ ἀλλὰ ἀναβάλλας, ἐν ἐχθρίσεται καὶ
τῶν ὧν αὐτὸν κατὰ σῶσιν ὅπως Ὡς ἐνφυεῖς, ὅπως μάλλον ἀρετὴς
τοῦ τις αὐτὸν, τοσούτῳ μάλλον νδύει ἐφ' ὧν πεφύκεν.

Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλσθέρων πόλεων, ἐπιπύρεον ὄντα. ς.

Τὸ ὑ διορθῶν εἰσελθόντ' Ὡς αὐτὸ (ὡς δὲ ὅστις ὡδικρεῖται)
ἄξιον, ἐφ' ὧν ἐν δὲ τῶν ἡμῶν, πῶς ὑμῶν τῷ φιλοσόφῳ πω-
θάνεσθαι, καὶ ὁ πόρ αὐτὸν εἰς ἐξ' ὧν πόλιν ἐλθόντας πῶς τῷ πολιτῷ Ὡς
S 2 εἰδόντων,

να ἀγαθὸ ἐκπλήσσει. ὁ πλεονεχὲς δὲ ἀγαθόν, καὶ τὸ ποιητὴν τῶν κατὰ
 τὴν φύσιν ὁδῶν, ὅστις μὴ ποιεῖ τὸ κατὰ φύσιν, ὅστις μὴ τὴν τοῦ γένους
 γυναικὴ ἀγαθὴν ἔχει, ἀνδρῶν δὲ λαθεῖν, ἀνδρῶν δὲ φλυαρεῖν ὁ ἀνὴρ,
 καὶ αὐτὸν περὶ κτηναρχίας ἔχει, ἐν δὲ τοῖς οἰκιστοῖς δὲ,
 εἰς γὰρ τέλει, εἰς ἀπολαύσιν οὗ τοῖς λόγμασι. εἰ δὲ μή, ὅθεν διόσεις
 ἡμῶν τῶν λεγομένων σωκράτους. καὶ αὐτοὶ γὰρ ἄλλα λεγόμενα, ἄλλα δὲ
 ποιούμενα. ἡμεῖς λέγομεν τὰ καλὰ, ποιοῦμεν τὰ αἰσχροτάτα. οὐ γὰρ
 τίαν ὁμοφροσύνην διεσπασμένοι, διωκόμεθα τὰ καλὰ, ποι-
 οῦμεν τὰ αἰσχροτάτα. τὸ θεῖον βί. ὡς οὖν ὡς οὖν πόλιν. ἐγὼ δὲ γὰρ.
 ὅθεν ἐγὼ, ὅθεν γὰρ γαμψέον. ἀλλ' ὅθεν παιδοποιεῖται. ἀλλ' ὅθεν πολίτευ-
 τέον. τίς γὰρ γὰρ; πόθεν οἱ πολῖται; τίς αὐτῶν παιδοῦσι; τίς ἐφ-
 βαρχει; τίς γυμνασάρχων; τί δὲ καὶ παιδοῦσι αὐτῶν; ἀλλὰ κτε-
 μόνιοι ἐπαιδοῦντο, ἢ ἀθηναῖοι; λαβέ μοι νέον, ἀγαγε ἡμῖν τὰ λόγ-
 ματά σου. πονηρὰ ὅτι τὰ λόγματα, ἀνατρεπτικὰ πόλεως, λυμάν-
 κα οἰκόν, ὅθεν γυναιξὶ πρὸς πόντον. ἀφ' οὗ ταῦτ' ἀνθρωπεί, ἡμε-
 μονόση πόλιν. ἀφ' οὗ σε δὲ, κτενέειν δικαίως, ἀπ' ἐχέδαι τῶν ἀλλοφ-
 ων, βί καλῶν γυναικῶν φαίνονται μηδ' εἶναι ἢ τὴν σὺν, καλὸν πᾶν
 διαμνησθῆναι, καλὸν ἀργυρώματι μηδ' ἐν, χρυσώματι μηδ' ἐν. τὸ τοῖς σύμ-
 φωνα δὲ λόγματα ζητητέον, ἀφ' οὗ ὁρμώμεθα ἢ δὲ ὡς ἀφ' ἐξ πραγμά-
 των, ὅθεν πᾶν ὡς πᾶν τὸ ἀγαθόν καὶ νικῆσαι. ἀνδρῶν πᾶν
 δανότι τι ἐκείνων, καὶ φιλοσοφίαν πᾶν ποτε καὶ τὴν ἐξ οὐρανῶν
 τις ὡς, σωπῶντες ἡμῶν ἐπ' αὐτὰ, καὶ ὡς οὖν ὡς οὖν, τί αὐ-
 γήνται; γὰρ τῶν ἐξ οὐρανόθεν τὴν ἐξ οὐρανόθεν ὅθεν; ἀφ' οὗ, ἢ ἢ τέχνη; χ-
 ρὸς ὅστις μὴ ἢ σάφει. πενηγόμενα δὲ, τὰ χεῖρὸς ὅθεν. ὅθεν καὶ κα-
 κὸν τὰ φίλον; τὰ μὴ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτὰ, τὰ ἢ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτὰ, τὰ δ' αὐτὰ τὰ
 πενηγόμενα. ὅθεν καὶ ἀνθρώπων ὅθεν ὡς οὖν, τὰ σαρκί-
 ὅθεν, ἀλλὰ τὰ πενηγόμενα. τίνα ὅθεν ταῦτα; πολιτεύονται, γαμψέον,
 παιδοποιεῖται, θεῖον σέβειν, γονέων ὡς οὖν, καὶ ὅθεν ὅθεν, ὅθεν
 ἐκκλίνειν, ὅθεν, ἀφορμῶν, ὡς ἐκαστον τῶν ὅθεν, ὡς πεφύ-
 κται. πεφύκεται δὲ ὡς; ὡς ἐλδύοι, ὡς γυμναῖοι, ὡς αἰδ' ἡμο-
 νος. ποῖον γὰρ ἄλλο ζῶον ὁρμύει; ποῖον αἰσχροτάτα λαμβά-
 νει; τὴν δὲ ἡδονὴν ὡς οὖν, ὡς οὖν, ὡς οὖν, ὡς οὖν, ὡς οὖν, ὡς οὖν, ὡς οὖν,
 πεφύκειν ἐκκαλίστην, ἢ γὰρ τοῖς ἡμῖν φόντιν ὅθεν, ὅθεν, ὅθεν, ὅθεν,
 ἐγὼ πλεονεχὲς εἰμι, καὶ ὅθεν ὅθεν, ὅθεν μοι ὅθεν. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῶν φιλο-
 σοφείν; ἀφ' οὗ τὰ χρυσώματα καὶ τὰ ἀργυρώματα, τίς βί καὶ ὅθεν

τωρ; ἀλλὰ ἐν λειτῆς εἰμι τῷ ἐκλιώμεν. οἷδ' αὖς λείναι, τί σε ἐποίησεν
 εἰδέναι; καὶ σὲ μοι κωδίκου ἐγραψεν. γραψάτω δὲ ἵνα λείνῃς πε-
 εἰ τῷ κωδίκῳ, ἐν τί σοι ὀφελος; ὁμῶς ἢ πᾶς λειτῆς ἐγγύς; τίς τίνος
 χεῖρα κρατεῖ; τίς τὴν συμφοράν, ἢ τὴν νεκρωσίν; τίνος πῶς τὸν τῶ
 νος κωμῆς; τίνι πέμψας δῶρα; εἴτα ἐν αἰδομένη, οὐ βλάπτει ἄξιόν ἐ-
 σι λειτῶν εἶναι, ὅς τε νεκρωσίν; ἀλλὰ δυνάμει, ὅν θέλω, εἰς φυλακὴν βα-
 λῆναι, ὡς λίθου. ἀλλὰ δυνάμει φυλοκοπήσαι, ὅν θέλω, ὡς ὄνου. ἐκ ἑσ-
 ῶν ἀνθρώπων ἀρχή. ὡς λογικῶν ἡμῶν ἀρξοῦ, δεικνύς ἡμῖν τὰ συμ-
 φέροντα, καὶ ἀποδιδόντα. δεικνύς τὰ ἀσύμφορα, καὶ ἀφραφῆ-
 σόμεθα. ζήλωτάς ἡμᾶς κρατεροὺς ἀνδρῶν σεαυτῶν, ὡς σῶκράτης ἐαυτῶν.
 ἐκείνῳ δὲ ὡς ὁ ἀνθρώπων ἀρχοῦ, ὁ κρατεροὺς ἀνδρῶν ὡς σῶκράτης ἐαυ-
 τῶν αὐτῶν τὴν ἀρχήν τὴν αὐτῶν, τὴν ἐκκλίσιν, τὴν ὀργήν, τὴν ἀφορ-
 μὴν. ὅσον ποίησιν, ὅσον μὴ ποίησιν. εἰ δὲ μὴ, εἰς φυλακὴν σε βαλῶ.
 ἐκείνῳ δὲ λογικῶν ἢ ἀρχὴ γίνεται, ἀλλ' ὡς ὁ ζεύς διέταξε, ὅσον ποίη-
 σιν. αὐτὸ δὲ μὴ ποίησιν, ζήμῳσιν, βλάβῃσιν. ποίαν βλάβῃσιν; ἀλλὰ
 ἐδεμίαν, ἀλλὰ εἰ μὴ ποίησιν ὁ δεικνύς. ἀρχὴ τῶν πῶν, ἐν αἰδομένη-
 να, τὸν κῶσμιον. τῶν αὐτῶν ἀλλὰς βλάβας μέλλονας μὴ ζητεῖ.

πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμνασίου. η.

Ως πρὸς τὰ ὀρωτήματα τὰ σωθικά γυμναζόμεθα, ὅταν
 πρὸς τὰς φαντασίας κεραιώμεθα εἰς γυμναζόμεθα. πρὸς
 νῆσι γὰρ ἡμῖν καὶ αὐτοὶ ὀρωτήματα. ὁ ὅς ἀπέθανε, τί δ' ἐν τῷ
 πόνειναι, ἀποβαίνει τοῦ, ὁ καὶ ὁ. ὁ πατήρ τοῦ δεικνύς ἀνελκυστόμου
 κρατεῖ, τίς δὲ δεικνύς; ἀποβαίνει τοῦ, ὁ καὶ ὁ. ἐλὺπῃς ὑδὶ τῶν
 πρὸς τὴν κεραιὴν καὶ ὁ. γυμναζόμεθα πρὸς τὴν ἀγαθὴν. ἐκ
 ὅπως ἐβιζώμεθα, πρὸς τὸν ὅσον. ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γὰρ ἀλλὰ συγκαταβύσμε-
 θα. ἢ ἐν φαντασίᾳ κρατεροὺς γίνεσθαι. ὁ ὅς ἀπέθανε, τί ἐγγύς;
 ὁ ὅς ἀπέθανε, ἄλλο ἐγγύς; ὁ δ' ἐγγύς. τὸ πλοῖον ἀπώλετο, εἰς φυλακὴν
 ἀπ' ἐγγύς. τί γέγονεν; εἰς φυλακὴν ἀπ' ἐγγύς. τὸ δ' ὅτι κρατεροὺς πῶν
 χῶν, ὅς αὐτὸν ἐκείνῳ πρὸς τὴν κεραιὴν. ἀλλ' ἐν ὀρωτῶν τῶν
 δεικνύς; ὅτι σε ἀπομνηστικῶν ἐποίησεν, ὅτι μεγάλῳ φυχῶν, ὅτι ἀφεί-
 λην αὐτῶν τὸ εἶναι καὶ ὅτι ἐξεί σοι πᾶχοντι τῶν δεικνύς, οὐ
 δὲ τὴν θύραν λῶξιν, ὅταν δὲ μὴ ποίᾳ ἀνθρώπων, ἐξελθε, καὶ μὴ ἐγ-
 κλάει. πῶς ἐχρῆσθαι ὡς πρὸς τὴν κεραιὴν, αὐτὸν δὲ γινώσκοντα, ἀν-
 σπον. ἰταλικὸς ὁ μάλισα δεικνύς αὐτῶν κεραιὴν ὅσον. πῶν
 μὴ χαλεπῶς τοῖς ἰδίοις, ὡς ἀνέκτα πᾶχον, οὐ δυνάμει (ἐφν)
 φέρειν.

φόβον. ἀπόλλυτέ με. ποιήσετέ με τοῖς τοῦ γένεσθαι, δέξαστέ με.

πρὸς τινὰ ῥήτορα, ἀνιόντα εἰς ῥώμην ἐπὶ δίνῃ. δ.

Εἰσελθόντ' ὁ δὲ πιν' πῶς αὐτὸν, ὃς εἰς ῥώμην ἀνέει δίκλιν ἐ-
 χων πόδι λιμῆς τ' αὐτῷ, πυθόμην· τίς αἰτίαν δὲ ἡ αἰσιν,
 ἐπρωτίστως τοῦ ἐκείνῃ τινὰ γνώμην ἔχει πόδι τ' πράγματι· εἰ μὲν
 πωθάνῃ τί πράξῃς γὰρ ῥώμην, φησὶ, πότρου καὶ περὶ τῶν ἀρετῶν
 ξη, θεωρήματα πῶς ἴδω ἔκ' ἐχῶ. εἰ δὲ μὲν πωθάνῃ πῶς πράξῃς, ἴδω
 εἰπέω· ὅτι εἰ μὲν ὁρθὰ δόγματα ἔχεις, καλῶς· εἰ δὲ φαῦλα, κακῶς. παν-
 τὶ γὰρ αἰτιῶν τὸ πράσσειν τι, δόγμα. τί γὰρ ὅστις δὲ περὶ μνηστῆρας· πῶς
 σὺ τις χερσὶ τοῦ βλῦναι λεωσίω. τὸ δόγμα τί ὅστις, δὲ ὁ νῦν αὐδῶν εἰς
 ῥώμην. τὸ δόγμα. καὶ μετὰ χειμῶν· καὶ κινδύνῳ, καὶ ἀνάλωμάτῳ;
 ἀνάγκη γὰρ ὅστις. τίς τοι λέγῃ ἴδω τὸ δόγμα; ἔκ' ἐν εἰς πάντων αἰτίαν τὰ
 δόγματα, φαῦλα δὲ τίς ἔχει δόγματα, οἷον αὐτὸν ἢ τὸ αἰτιῶν, τοῖς τοῦ
 καὶ τὸ ἀρετῶν μνηστῆρας· ἔκ' ἐν πάντ' ἔχοντι ὑγίαν δόγματα, καὶ σὺ καὶ
 ὁ ἀντίδικός σου; καὶ πῶς ὁ ἀρετῶν μνηστῆρας; ἀλλὰ σὺ μάλλον ἢ ἐκείν'· ὁ ἀρε-
 τῶν; οὐκ εἰς σοί, καὶ ἐκείνῳ. καὶ τίς μακρομνήστῆρας. ἴδω πονηρὸν κριτήριον.
 ἀλλὰ δέξασθε μοι, ὅτι ἐπίσκεψιν τινα ὁ ἀρετῶν μνηστῆρας πεποίησαι τῶν
 σκευτῶν δόγματῳ. καὶ ὡς νῦν εἰς ῥώμην πλείους ἢ τῶν πωθάντων
 εἰν λεωσίω, καὶ οὐκ ἀρετῶν τοι μνηστῆρας γὰρ οἶκω, πῶς πλείους ἔχοντι ἄς
 εἰς, ἀλλὰ μέζονός τις ἢ ὁ ἀρετῶν μνηστῆρας, καὶ ὁ ἀρετῶν μνηστῆρας. πότε ὅτως
 ἔπλεον σκευτῶν τῶν δόγματῳ ἀρετῶν μνηστῆρας τὰ σκευτῶν, καὶ εἰς τὴν
 φαῦλον ἔχεις, ἐκβαλεῖν; τίς πῶς ἐκβαλεῖν τὰς ἀρετῶν μνηστῆρας; ποῖον χρό-
 νον ἐπὶ τῶν ἀρετῶν σκευτῶν ποῖον ἡλικίαν; περὶ τῶν ἀρετῶν μνηστῆρας. εἰ μὲν αὖ
 χυμῶν, αὐτὸς πῶς αὐτῶν. ὅτι πῶς ἡς, ἀρετῶν μνηστῆρας τὰ σκευτῶν δόγματῳ;
 ἔκ' ἐν δὲ πᾶσι ποιῆς, ἐπὶ τῶν ἀρετῶν μνηστῆρας; ὅτι ἡ ἀρετῶν μνηστῆρας ἡ δὲ
 ἀρετῶν μνηστῆρας ἡ δὲ ἀρετῶν μνηστῆρας, καὶ αὐτὸς ἐμελέτας, τίς τοι λέγειν ἐφαντάζει; ὅτι ἡ
 νεανίσκῳ, καὶ ἡ δὲ ἀρετῶν μνηστῆρας, καὶ δίκας αὐτὸς ἐλεγεῖν, καὶ οὐδὲν
 μνηστῆρας, τίς σοί ἐπὶ ἴσῳ· ἐφάνη γὰρ; πῶς δὲ αὐτὸν ἐλεγεῖν ὑπὸ πιν' ἀρετῶν
 μνηστῆρας, ὅτι πονηρὰ ἔχῃς δόγματα; τίς γὰρ τοι δέλεος εἴπω; βοήθησόν
 μοι εἰς τὸ πράγμα. οὐκ ἔχω πῶς ἴδω θεωρήματα. οὐδὲ σὺ, εἰ τοῦ-
 τῶν ἀρετῶν μνηστῆρας πῶς ἐμε, οὐκ ὡς πῶς φιλόσοφον ἐλεγεῖν, ἀλλ'
 ὡς πῶς λαχνοπώλῳ, καὶ ὡς πῶς σκευτῶν. πῶς τίς ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι
 φιλόσοφοι θεωρήματα; πῶς ἴδω, ὅ, τι αὐτὸν ἀρετῶν, τὸ ἡγεμονικόν ἢ θεωρήματα
 μὲν κατὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεφθαρῇ, μικρόν σοι δοκεῖ ἴδω; ἀλλὰ
 τὸ μέγιστον, τί οὐκ; ὅστις γὰρ χρόνον χρόνον ἔχει, καὶ ἐπὶ παρὰ χρόνον
 αὐτὸν

αὐτὸ λαβῆν· εἰ δὴ ὡς αἰ λαμβανέ· εἴτ' ὁρᾷς, σωὲ βαλὼν ὑπὸ κτήτω
 ὡς λίθῳ, ὡς ἀνδριάντι. εἰ δὲ οὐ γὰρ με, καὶ πλείον ἐδ' ἔνι. αὐθρῶ πω δ'
 ὡς ἀνθρώπῳ συμβάλλει, ὃ τὰ δόγματα αὐτοῦ καταμανθάνω, καὶ
 γὰρ τῷ μὲν τὰ ἴσα δεικνύω, καὶ τὰ μαθεῖ με τὰ δόγματά, δ' ἐξόν μοι
 τὰ σά· καὶ ὅτ' ἔγω λέγει, συμβεβηκέναι μοι. ἐλὲν ξωμλὴν ἀλλήλους. εἰ π' ἔ-
 χω καὶ ὅν δόγμα, ἀφ' ἑλὲ αὐτό· εἰ π' ἔχεις, δεῖς εἰς δ' μέδω. τοῦτο δὲ θε-
 λοσόφῳ συμβάλλει· δ', ἀλλὰ πάροδος δὲ, καὶ ἔως τὸ πλοῖον μιδο-
 μεθα, διωάμεθα καὶ ἐπικρίτου ἰδῆν, ἰδῶμεν τί ποτε λέγει. εἴτ'
 ἐξελεύμεν, ἐδὲν ὡς δ' ἐπικρίτου, ἐλοῖται ἱερὴν, ἐβαρβαρίζε. τίν' ὅ γ' ἔ-
 ἄλλος λειπόμεν εἰς ὁρᾷς, ἐλὲν αὐτὸς ἱερὴν, φησὶν, ὡς ἄγρον ἐχ' ἔγω,
 ὡς ἐδὲ σὺ ποτὶν εἰς ἀργυρεῖ ἐχ' ἔγω, ὡς οὐδὲ σὺ λήνην καλὰ, ὡς οὐ-
 δὲ σὺ. πῶς τοῦτ' ἴσως ἀρκεῖ ἐκείνο εἰπῆν, ὅτι ἀλλὰ χρῆαν αὐτῶν ἐκ
 ἔχω. σὺ δ' αὖ πολλὰ κτήνη, ἄλλων χρῆαν ἔχεις· θέλεις οὐ θέλεις, πῶ
 χότορός με εἰ. τίν' ὅ γ' ἔχω χρῆαν; τ' οὐ μὴ πῶντ' ὅ γ' ἔχω, τοῦτο δὲ λαβῆν,
 τοῦτο δὲ φῶσιν ἔχειν τὴν δεικνύω, τοῦτο δὲ παρὰ σέθεν. πᾶσιν, δ' πᾶ-
 σιν· τί μοι μέλει; οὐ μέλει. πλεονότορός σε εἰμί· οὐκ ἀγωνιστὴν τί φρο-
 νήσῃ ποδὲ μὲν ὁ λαίλαξ, ἐδ' ἔναι κολακίδω τότε γνέκα. ταῦτα ἔχω
 αὐτῶν τῶν ἀργυρωμάτων, αὐτῶν τῶν χρυσωμάτων. σὺ χρυσῶ σκόνῃ, ὁ-
 σρᾷ κινου· τὸν λόγον, τὰ δόγματα, τὰς συγκαταθέσεις, τὰς ὁρμὰς,
 τὰς ὁρᾷς. ὅταν δὲ ταῦτα ἔχω καὶ φῶσιν, ὁρᾷς μὴ φιλοτεχνήσω
 καὶ ποδὲ τὸν λόγον; οὐ γὰρ ὡς ἔγω, οὐ ποδὲ παρὰ τοῦ μετ' ἐμὴ δεικνύω. τί πι-
 ῆτω, μὴ ποδὲ παρὰ τοῦ μετ' ἐμὴ; τὸ τὸ τὴν ἀνθρώπων πικρότορον ἔχω; ὅμως ὅταν
 μηδὲν ἔχητε, παρὰ σέθεν, εἰς θέατρον εἰσὶν ὁρᾷς, ἢ ἀναλύετε ὁρᾷς
 ὁ φιλόσοφός μὴ ἐδ' ὁρᾷς τεταρτὸ αὐτοῦ λόγον. σὺ κρυάλλιν, ἐγὼ
 τὰ τοῦ φιλοσοφίου. σὺ μὲν ἔρῃνα, ἐγὼ τὰ τοῦ ἀφροσύνοντος. οὐ πᾶν
 τα μικρὰ φαίνεται αὐτῷ ἔχεις, ἐμοὶ τὰ ἐμὰ πάντα μεγάλα. ἀπλήρω-
 τός σε ὅτι μὴ ὑπὸνυμία, ἢ ἐμὴ πεπληρωτοῦ. τοῖς εἰς σφρόβρογρον λε-
 ράμιον καθιῆσι τὴν χεῖρα, καὶ ἐκφύρσιν ἰχθυόεντα, ὅσοι συμβαί-
 νει, αὐτὸ πληρώσει τὴν χεῖρα, ἐδ' ὁρᾷς καὶ δὴ αὐτοῦ, εἴτα κλάει. ἀφ' ὅ-
 ὅλῃνα ἐδ' αὐτῶν, καὶ ἐδ' οἷσις. καὶ σὺ ἀφ' ὅ- τὴν ὁρᾷς μὴ πολλῶν ὑπὸ
 δύμει, καὶ οἷσις.

Γῶς φέρειν δὲ τὰς νόσους. 1.

Εκάστῳ δόγματι, ὅταν ἢ χρῆα παρῇ, πρόσθερον αὐτὸ ἔχῃ δὲ.
 ἐπ' ἀρίστω, τὰ ποδὲ ἀείδει· γὰρ βαλανίω, τὰ τοῦ βαλανίου. γὰρ
 τῇ κοίτῃ, τὰ ποδὲ τῇ κοίτῃ.

μήδ'

μὴ δ' ὕπνου μαλακοῖσιν ἐπ' ὁμμοσι πρὸς δόξα δαῖ,
 πρὶν τῷ ἡμετέρῳ ὄργῳ λογιζομένῳ ἐκαστα.
 τῷ πρὸς βίῳ; τί δ' ὀρέξαι; τί μοι δέον ἐκτελέσαι; ἀρξάμενος
 δ' ἅρ' τὸ δέ, ἐπέξειδι, καὶ μετέπειτα, δεινὰ μὲν ὀρέξας ὑπὸ πλησίον
 χρῆσθαι δέ, τόρπον καὶ τότ' αὖτ' οὐδ' εἰς χεῖρας κατέχειν χρῆσθαι δέ, ὅχ' ἵνα δ'
 αὐτῷ ἀναφρονῶμεν, ὥς εἴα τὸ πάλιν ἅπολλοι. πάλιν γὰρ πωρετῶ,
 τὰ πρὸς ἑαυτῷ μὴ αὐτὸς πωρετῶμεν, ἀλλ' ὅτι πάντα, καὶ ὑπολαβάνει
 δαί. αὐτὸς ἐγὼ ἐπὶ φιλοδοξίᾳ, ὅθεν εἰς γινέσθω. πῶς ποτ' ἀπελθόντα
 τὸ σωματικόν, ὑπομελῶμαι, εἴ τι καὶ πωρετὸς ἐκ ὀρέχεται. τὸ δὲ φι-
 λοδοξῆσαι, τί ὅστις; ὅχι πρὸς ἀσκήσασθαι πρὸς τὰ συμβαίνοντα; οὐ τὸ φιλοδο-
 ξῆσαι, ὅτι τοιούτῳ τι λέγεις; αὐτὸς ἐγὼ παρασκησάμενος, φῶσαι.
 μαί πρὸς τὸ πρῶτον φέρειν τὰ συμβαίνοντα, ὅθεν εἰς γινέσθω ὅσον εἰ-
 τις πληγὰς λαβὼν ἀρξάμενος τὸ παγκρατίζεσθαι. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἔξει
 κατὰ λῦσαι, καὶ μὴ διαίρειται. γὰρ δ' αὖτ' ἐπὶ αὐτὸς κατὰ λῦσαι καὶ φιλοδο-
 ξῆσαι, τί ὅστις; τί δ' εἰ λέγεις αὐτῷ ἀφ' ἐκαστοῦ τῷ πρῶτον
 ὅτι γὰρ ἐκαστὸς ἐγὼ μὴ ἀρξάμενος, ὑπὸ ἑαυτοῦ ἡσυχάζει. ὁ δὲ εἰς λέγει, ὅστις
 μοι ἀπόδοσιν εἰ νομίζω ἡθλησας, εἰ φεαγόντα εἰς, εἰ ἐγὼ μὴ
 οὐκ, εἰ τὸ ἀλλήλων ἡσυχάζει. εἴτ' ἐπ' αὐτὸ τὸ ὄργον κατὰ μαλακίαν
 νῦν τὸ πωρετῶ καὶ αἰετός ἐστι. ἑαυτὸς καλῶς γινέσθω. τὸ δὲ φαν, δὲ φαν
 καλῶς τὸ πωρετῶ, πωρετῶ καλῶς. ἐκ εἰς ἐπὶ σοι; τίς σε βιάσεται; ἀλλ'
 λατρεῖν μὲν βιάσεται ὁ ἰατρός καλῶς δὲ δὲ φαν, ὅστις δὲ φαν. καὶ φαν
 γὰρ μὲν βιάσεται, πωρετῶ καλῶς οὐ βιάσεται. ἀλλ' οὐ φιλοδοξῶ
 τίς δ' ὅστις φιλοδοξῶ; αὐτὸς ἀποδοῦν. ὅχι ἵνα εὐροῖς; ὅχι ἵνα δι-
 σαθῇς; ὅχι ἵνα ἡττῶ φύσιν ἔχης, καὶ διεφάγης; τί βιάσεται, πωρετῶντα
 ἡττῶ φύσιν ἔχεις; ἡ γὰρ μοι; γὰρ δ' αὖτ' ὅστις ἐλεγχῶ τὸ πρῶτον
 εἰ δοκιμασία τὸ φιλοδοξῆσαι. μὲν γὰρ ὅστις καὶ ἑαυτὸς τὸ βίον, ὥς
 πόριπαι, ὥς πλῆθος, ὥς ὁδοιπορία, ὅτι καὶ πωρετὸς. μὴ τί ποτε
 παρ' ἡμῶν ἀγινώσκεις; ὅτι τὸ πωρετῶν. ἀλλ' αὐτὸς καλῶς πόριπαι
 τῆς, ἔχεις τὸ πωρετῶν πόριπαι. αὐτὸς καλῶς πωρετῶν, ἔχεις τὰ πω-
 ρετῶν. τί ὅστις καλῶς πωρετῶν; μὴ θεὸς μὲν φαντασάμενος, μὴ ἀνθρω-
 πον, μὴ θλιβέναι ὑπὸ τῷ γινόμενῳ ἐν καλῶς, πρὸς δ' ἐχέσθαι
 τὸν θάνατον, ποιεῖν τὰ πρῶτον ὅταν ὁ ἰατρός ἐσθλὸς ᾖ, μὴ
 φοβῶμαι τί εἴπω; μὴ δ' αὐτὸς εἴπω, καμνῶς ἔχεις, ὑποφάσκειν. τί γὰρ
 εἰ ἀγαθὸν εἴπω; ὅταν γὰρ ὑγίαινον, τί εἰς τὸ ἀγαθόν; μὴ δ' αὐτὸς
 πῃ, κακῶς ἔχεις, ἀθυμῶν. τί γὰρ ὅστις κακῶς ἔχεις; γίγνεται τὸ δὲ
 λυθῶσαι

λυθῶναι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν σῶμασι. τί ὅν δεινόν ὅστις ἐὰν νῦν μὴ ἐγγίσις, ὅσορον ἐκ ἐγγίσις; ἀλλὰ ὁ νόσμος μέλλει ἀνατρεπεῖσθαι, σὲ ἀρθάνοντ. τί ὅν κολακίδεις τὸν ἰατρόν; τί λέγεις, ἐὰν διελυγὴν οὐκ ἔξω, τί πῶς ἔχεις αὐτῶν ἀφορμῶν, τῶν ἐπαύραι ὀφρῶν; ἐχέει δὲ τὴν αὐτὴν ἀφίαν αὐτῶν ἀρθιδίως, ὡς σκυτῆς ποδὶ τὸν πόδα, ὡς τέκνον ποδὶ τὴν οἰκίαν, ὅτω καὶ τῶν ἰατρῶν ποδὶ τὸ σωματίον. ὃ ἐκ ἐμόν, δὲ φύσει νεκρόν. τὸ τῶν ὁ καιρός ὅστις τῶν πυρέσωντι. αὐτῶν τε ἐκ πληρώσει, ἔχει τὰ αὐτῶν. ὃ γὰρ ὅστις ὄργον τῶν Φιλοσόφου, ταῦτα τὰ ἐκ τῶν πυρέσων, ὅτι οὐκ αἰσίου, ὅτι τὸ ἐλάδιον, ὅτι δὲ σωματίον, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἡ γεμονιότης τὰ δὲ ἔξω, πῶς; μέγιστον μὴ ἀλογίως κατὰ ταῦτα ἀναστρεφείσθαι. πῶς ὅν ἐπὶ καιρός τῶν φοβησάτων; πῶς ὅν ἐπὶ καιρός ὄργης, πῶς φόβος, ποδὶ τῶν ἀλλοτρίων, ποδὶ τῶν μηδὲν ἄξιων; δὲ γὰρ ταῦτα πρόχειρα ἔχειν δὲ, ὅτι ἔξω τῶν πτωχεύσεων ὁ δὲ ὅστις ὅτι ἀγαθόν ὅτε κακόν; καὶ ὅτι ὃ δὲ πτωχεύει δὲ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ἐπακολούθει. ἐκ τῶν ὅτων μοι πτωχεύει δὲ αὐτῶν, ὅς, ἀλλὰ ὅσον μὴ ἐκένθ' ὅφεται. ἐγὼ δὲ ὡς αὐτῶν πτωχεύει δὲ αὐτῶν, ὡς δὲ ἡ γένεσις τοῖς πῶς ἐκένθ' ὅσον δὲ ἐμόν ὅστις, ἐκένθ' ὅσον δὲ ἀλλοτρίον, ὅσον δὲ οὐκ ἐκένθ' ὅσον δὲ αὐτῶν, ἐκένθ' ὅσον δὲ αὐτῶν.

Σποράδην τινά. ια.

Εἰσὶ τινες ὡς ἐκ νόμου ὅστις ταγματίζει κολακίαις, τοῖς ἀπειθεῖσι τῇ θεῇ διοικήσει. ὅς αὐτὸν ἀλλοτρίον ἐγγίσιτον ἀγαθόν πῶς τὰ πτωχεύει καὶ φθονέτω, ὡς θυμείτω, κολακίδεω, ταρσεύει. ὅς αὐτὸν ἀλλοτρίον, λυπεύει, πτωχεύει, θρυλέτω, δυνεύει. καὶ ὅμως ὅτω πικρῶς κολακίδεω, ἀρσεύει δὲ αὐτῶν ἀμείβει. μέμνηται τί λέγει ὁ ποιητής ποδὶ τῶν ἰατρῶν,

ἔξω δὲ μοι θέμις ὅστις, ὅς δὲ κακίῳ σέθεν ἔλθοι.

ὅσον ὅν καὶ ὡς πατρὸς πρόχειρον ἔχειν. ὅς μοι θέμις ἔστι, ὅς δὲ κακίῳ σέθεν ἔλθοι, πᾶσι, ἀπὸ μῶσαι. πῶς γὰρ δὲ εἰς ἀπᾶν τῶν πατρῶν. καὶ ἐπὶ ἀδελφῶν, πῶς γὰρ δὲ εἰς ἀπᾶν τῶν ὁμογνῶν. ὅς ὅτω καὶ τὰς ἄλλας χεῖρας ἐν ἑαυτῶν ἐπὶ ἡμῶν δὲ δία.

Περὶ ἀσκήσεως. ιβ.

Τὰς ἀσκήσεις δὲ οὐκ ὅστις τῶν πῶς ἀφύσιν καὶ πῶς ἀλόγων ποιείσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν θαυμαστικῶν ὅστις δὲ δὲ οὐκ ἀλλοτρίον, οἱ λέγοντες Φιλοσόφου. δὲ σκολόν ὅστις γὰρ καὶ τὸ ὡς χροίνου ποδὶ πατῶν, καὶ οὐ μόνον δὲ σκολόν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀλλοτρίον, τὸν καὶ ὅστις δὲ καὶ ἡμῶν μελετᾷ,

πελεταῦ, ὡδὶ χροινίς ποδιπατῆρ, ἢ φοίνικα ἰσάνειν, ἢ ἀνδριάντας
 ποδισαμβάνειν; ὁ δ' αὖ μὴ οὕτως. ἀλλ' ἐπὶ τὸ δύσκολον παῦ. ὡδὶ κύνιδουρον,
 ὡδὶ τήλιδον πῶς ἀσκησὶν; ἀλλὰ τὸ πρόσφορον ἔρδ' περικεμένον ἐκπο
 νηθῆναι. τί δ' ὅτι τὸ περικεμένον ἐκπονηθῆναι; ὁρᾷς καὶ ἐκκλίσαι
 ἐκωλύτως ἀναστρέφεται. ὅσον δὲ τί ὅτι; μήτε ὁρεγόμενον ἀρτυγχε
 νειν, μήτ' ἐκκλινόντα ποδισίπῃ. πῶς ὅσον ἐν καὶ τῷ ἀσκησὶν ῥέ
 πειν δ' αἶ. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀναπόδουκτον χεῖρ τῷ ὁρεφειν, καὶ τῷ
 ἐκκλινόντα ἀπερίπῃ. αὐτὸν μεγάλως καὶ σωεχὺς ἀσκήσεως. ἴδι,
 ὅτι ἐὰν ἔξω ἐάσῃς ἀρστρέφεται αὐτῷ ὡδὶ τὰ ἀποαίρετα, ὅτε τῷ
 ὁρεφειν ὡδὶ τὸν κινῶ ἔξαις, ὅτε τῷ ἐκκλινόντα ἀπερίπῃ. καὶ ἐπὶ
 τὸ ἐδ' ἰχυρόν πενηταί, πῶς μόνον ταῦτα ἐθισμένων ὑμῶν
 χρῆσθαι ὁρεφειν καὶ ἐκκλίσαι, οἷα ἔρδ' ἔδει τῷ γυμνασίου ἐδ' ἀντι
 θέναι. ὅτι οὗτος ὁ πολὺς ὀλιγὸς ἔρδ' φαντασίῳ, ἐκείνῳ ἀντιπιδνῆναι τὸ
 ἀσκητικόν. ἐπὶ τοῦ κινῶ ἔχω πῶς ἡδονῶν ἀν' ἀτυχιστῶν ὡδὶ τὸ γυμνα
 σίου ὑπὲρ τὸ μέτρον. ἔρδ' ἀσκήσεως γυμνα. ἐκκλινόντα ἔχω πῶς ἔρδ'
 ἔχω καὶ γυμνασίου πῶς ὅσον τὰς φαντασίας ὑπὲρ τὸ ἀρεσκῆσαι
 τῷ ἐκκλινόντα ἀρ' παρὰ τὸ τοῦτο. τίς γὰρ ὅστις ἀσκητικὸς; καὶ ἐπὶ ὁ
 ὁρᾷς μὴ χρῆσθαι, ἐκκλίσαι δὲ πῶς μόνον τὰ πενηταίκα χρῆσθαι. καὶ
 μελετῆν μάλλον γυμνασίου διυσηκατάπονήτοις. καὶ δ' ὅτι ἄλλω πῶς ἄλ
 λα ἀσκητικόν. τί ἐν ὧς ποιᾷ τὸ φοίνικα σῆσαι, ἢ τὸ ἐγὼ δ' ὀρεματῆ
 νῆν, καὶ ὀλμον καὶ ὑπόρον ποδισφῆν; ἀνθρώπων, ἀσκητικὸν εἰ γοργόν
 αἶ, λοιπὸν ὅσον ἀνέχεσθαι ἀπμαδῆς μὴ ἀχιδεθῆναι. εἰ δ' ὅτι πῶς πῶς
 βίον, ἵνα λέγῃ πληθεῖς τίς, εἰ πῶς αὐτὸς πῶς αὐτόν, ὅτι δ' ὅσον ἀν
 θρωπίναν ποδισφῆν. εἰτα καὶ οἰναρέω καμῶν χρῆσθαι, μὴ εἰς τὸ
 πολὺ πίνειν (καὶ γὰρ ποδισφῆν ἐπαρῆσθαι ἀσκητικὸν εἰσι) ἀλλὰ πῶς
 τὸν εἰς τὸ ἀρεσκῆσαι καὶ ὑποσφῆν ἀπῆχεσθαι, καὶ πῶς πῶς πῶς.
 εἰτα ποτε ὑπὲρ δυνάμειος, εἰ ἄρα καὶ θῆσεις δύναμειος αὐτὸς σαυτῶ
 ὑπὲρ τὸ γινώσκειν, εἰ ὁμοίως ἡγῶσι σε αἱ φαντασίαι. ταπρῶτα ἡ φῶν
 γε μακρὰν ἀρ' ἔρδ' ἰχυροτόρῳ. ἀνιστῶ ἢ μελέν καρασιδίῳ καμῶν,
 πῶς νῆον ἀρ' χρομένον. ὡδὶ φῆν. χύτρα, φασί, καὶ πῶς ὅσον συμφῶ χύτρα καὶ
 νῆ. μετὰ τῷ ὁρεφειν καὶ τῷ ἐκκλινόντα, δ' ὀντόρ' τῶν τῶν, ὅ ποδισφῆν οὐ
 τῷ ὀρμῶν καὶ ἀφορμῶν δύπειθῆς ἔρδ' λόγῳ, ἵνα μὴ παρὰ λαί. συμφωνεῖ.
 ῥόν, μὴ παρὰ τόπον, μὴ παρὰ ἄλλω τινὰ τοιαύτῳ ἀσυμμετρίαν.
 τῶν τῶν ποδισφῆν τὰς συγκαταθέσεις, ὅ πῶς τὰ πιδανὰ καὶ ἔλκυν
 σαι. ὡς γὰρ ὁ σωκράτης ἔλεγεν, ἀνέξετασιν βίον μὴ ζῶν; οὕτως

ἀνέξε' ἔκαστον φαντασίαν μὴ παραδ' ἔχειν, ἀλλὰ λέγειν, ἐκδέξασθαι, ἀφ' οὗ ἴδω τίς ἐστι, καὶ πόθεν ὄρχη, ὡς οἱ νυκτοφύλακες. δέξομαι μοι τὰ σιωπῆματα, ἔχεις δ' ἄρα τὴ φύσεως σύμβολον, ὃ δ' εἰ τὴν παραδεχθῆσαι μὲν ἔχειν φαντασίαν, καὶ λοιπὸν, ὅσα ἔσθ' ὁ σώματι περὶ σέ γε, τὰ ὑποφῶν γυμναζόντων αὐτὸ, αὐτὸ μὲν ὡς περὶ πρὸς ὄρεσιν καὶ ἐκκλησίαις, εἴη αὐτὸ καὶ αὐτὰ ἀσκητικὰ, αὐτὸ δὲ πρὸς ἐπίδ' ἔστιν, ἔξωθεν δὲ πῶς ὅδε, καὶ ἄλλο τι θεωρεῖν, καὶ διὰ τὰς ζητῶντες αὐτὸν ὁρῶντας ὡς μεγαλὰ ἀνθρώπων. εἴθε αὖτε καλῶς ὁ ἀρχαῖος ἐλεγγον, ὅτι ὅταν θίλῃς σὰν ἔσθ' ἄσκησαι, δι' ἑσὶν ποτε καύματ' ἐφίληνσαι ἐρώγων ψυχῶν, καὶ ἐκπύου, καὶ μισθῶν ἐπίσης.

Τί ἐρημία, καὶ ποῖος ἐρημος. ιγ.

Ερημία ὅδε, κατὰ τὰς τις ἀβοήθητος. ὃ δ' ὁ μόνος ὢν, οὐθὺς καὶ ὄρχηται. ὡς οὐδ' ὁ γὰρ πολλοῖς ὢν, ἐκ ὄρχηται. ὅταν γὰρ ἀρ-
λίστωμεν ἢ ἀδελφόν, ἢ ἕν, ἢ φίλον ὃ πρὸς ἀναπαύομεθα, λίσσομεν
ἀρλελεῖσθαι ὄρχηται. πολλὰ γὰρ ἔσθ' ὡς ὡς ὄντες, ποσὸν ὅλως ἡμῶν
ἀπαντῶνται, καὶ τοῦτο σιωποῦνται, ἐδ' ὅτι πληθὺς δὲ λίσσομεν
ἔχοντες. διὰ τοῦτο ὁ ὄρχηται, καὶ τὴν γέννησιν ἀβοήθητος τις εἶναι, καὶ
ἐκείνου πῶς βλέπειν βολομένους. εἴθε αὖτε ὅταν ὁ δὲ λίσσομεν, τό-
τε μολίσις ὄρχηται λίσσομεν ἑαυτοῦ, ὅταν εἰς λίσσας ἐμπέσωμεν. ὃ δ'
ἀνθρώπων ὅς τις ἀρλελεῖται ὄρχηται, ἀλλὰ πῶς καὶ ἀδελφόν καὶ
ὡφελίμους. ὡς εἰ ὁ μόνος εἶναι ἀρλελεῖ πρὸς τὸ ὄρχηται εἶναι, λέγει ὅτι καὶ ὁ
Ζεὺς γὰρ τὴν ἐκπύουσι ὄρχηται ὅδε, καὶ κατὰ κλαίει αὐτὸς ἑαυτοῦ, τὰ
λαῖς ἐγὼ, ὅτε τὴν ἡρὰν ἔχω, ὅτε τὴν ἀβύσσον, ὅτε τὴν ἀπόλλωνα, ὅτε
ὅλως ἢ ἀδελφόν, ἢ ἕν, ἢ ἕνα, ἢ συγγενῆ. ταῦτα καὶ λέγουσιν τι-
νὸν, ὅτι ποιεῖ, μόνος γὰρ τὴν ἐκπύουσι. ὃ γὰρ ὡς ὡς δι' ἐξαγαγὼν
μόνος. καὶ ἀπὸ τούτου φυσικὸν ὄρχηται, ἀρλελεῖ φύσει κοινωνικὸν εἶναι
καὶ φιλαλληλῶν, καὶ ἡδὲ σιωποῦνται ἀνθρώποις. ἀλλ' ὃ δὲ
ἡ πόρ δ' εἰς λίσσας καὶ πρὸς αὐτὸν παρασκευάζειν ἔχειν, τὸ δυνάσθαι αὐτὸν
ἑαυτοῦ ἀρλελεῖν, δυνάσθαι αὐτὸν ἑαυτοῦ σιωπῆσαι. ὡς ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἑαυ-
τοῦ σιωπῆσαι, καὶ ἡ συγχίζει ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ γίνωσκει τὴν διοίκησιν τὴν
ἑαυτοῦ οἷα ὅδε, καὶ γὰρ ὡς ὡς γίνετο περὶ τὸς αὐτοῦ ἑαυτοῦ. ὃ τὸ καὶ
ἡμᾶς δυνάσθαι διὰ αὐτοῦ ἑαυτοῦ λαλεῖν, μὴ πρὸς αὐτοῦ ἄλλων εἴθε
πρὸς ἡμᾶς, μὴ ἀρλελεῖν, ἐπιστάντων τῇ θέᾳ διοικήσει, τῇ αὐτῇ πρὸς τὰ ἄλ-
λα χρεῖται ὡς βλέπειν πῶς πρὸς τὸν εἰς χροῖον πρὸς τὰ συμβαίνον-
τα, ὡς νῦν, τίνος ὅδε τι τὴν θλίβοντα, ὡς αὐτὸν ὁρᾶν οὐθὺς καὶ
ταῦτα,

πᾶσα μεγάλη δυνάμις ὑποφαιδρῆς τῶν ἀρχιερέων. φέρειν ἔν δὲ
τὰ βασιλεῖα καὶ δυνάμει· ἀλλὰ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ἐχὶ τῶν φησιν καὶ.
μελέτησόν ποτε στρατηγῶν ὡς ἀρξῶν, ἵνα ποδ' ὡς ὑγιαίνων στρα-
γάγης. ἀσπίδων, ὑδροπότισον, ἀπόχου ποτὲ πανταπασιν ὀρε-
ξέως, ἵνα ποτὲ καὶ δυνόγως ὀρεχθῆς. εἰ δ' δυνόγως, ὅταν ἔχῃς τίς γὰρ
σεαυτῶν ἀγαθόν, εὐ ὀρεχθῆσιν. ἔ, ἀλλ' εὐδέως ὡς ἑοροὶ διαγερν ἐδίλο-
μιν, καὶ ὠφελείμ ἀνδρώπας. ποίαν ὠφείλαι; τί ποιῆς; σαυτὸν γὰρ
ὠφείλῃς. ἀλλὰ περὶ τρέψαι αὐτὸν δέλεις. σὺ γὰρ περὶ τρέψαι; δέ-
λεις αὐτὸν ὠφείλῃς; δ' εἴθιμ αὐτῶν ὑπὸ σαυτῶ, οὓς ποιεῖ Φιλοβ-
ρία, καὶ μὴ φλυαρεῖ. ἐδίωκ, αὐτὸν συνεδιόντας ὠφείλει πίνων, αὐτὸν πί-
νοντας εἴκων πᾶσι, παραχωρεῖν, ἀνέχου καὶ. ἔτως αὐτὸν ὠφείλει.
καὶ μὴ κατεξέρει αὐτῶν τὸ σαυτῶ φλέγμα.

Σπεράδην τινά. 101.

Ως οἱ καλοὶ τραγωδοὶ μόνοι ἄσαι ἔδιδυνται, ἀλλὰ μετὰ
πολλῶν ἔτως γίνονται μόνοι ποδὲ πατήσαι ἔδιδυνται. ἀνθρώ-
ποι, εἰ πῆ, καὶ μόνον ποδὲ πατήσαι, καὶ σαυτῶν ἀλήθειαν, καὶ μὴ ἐν
τῷ χορῷ κερύπῃ. σκέπῃ τί ποτε, περὶ βλεψαί, γνῶσις διηγι, ἵνα γνῶς
τίς εἰ. ὅταν τις ὑδωρ πίνῃ, ἢ ποῖν τί ἀσκητικόν, καὶ πάσης ἀφορμῆς
λέγει αὐτὸ πῶς πάντας, ἐγὼ ὑδωρ πίνω. ἔπειτα γὰρ ἔσθ' ὑδωρ πίνεις,
ἔπειτα ὑδωρ πίνεις; ἀνθρώποι, εἰ βί λυσίτελῃ πίνεις, πίνε· εἰ δὲ μὴ,
χολοῖως ποιεῖς. εἰ δὲ συμφορεῖ σοι, καὶ πίνεις, σὺ πά, πῶς αὐτὸν δι-
σπερεδντας τοῖς ἀνθρώποις. τί ἔν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων δέλεις; τῶν
πρᾶξιόνων τὰ μὲν περὶ γνῶσις πρᾶξιόνων, τὰ δὲ καὶ ποδὲ πατήσαι,
τὰ δὲ κατ' οἰκονομίαν, τὰ δὲ καὶ συμποδὲ πατήσαι, τὰ δὲ κατ' ἡσυχασίαν.
οἴσις. δύο ταῦτα ἐξελείμ τῶν ἀνθρώπων, οἴσις καὶ ἀπισίαν. οἴσις γὰρ ἔν
ἐπισίαν. ὅτι, ἔδοκεν μολιγνὸς πρὸς δὲ αὐτῶν ἀπισίαν, τὸ ὑπολαμβάνειν μὴ
διωκτὸν εἶν' εὐρεῖν σε, ποδὲ πατήσαι. τὴν μὲν ἔν οἴσις ἔν
λεγχῶν ἐξαιρεῖ, καὶ ἔσθ' πρῶτον ποιεῖ σωκράτης. ὅτι δ' ἐν ἀδωῖα
τέρῃ δὲ τὸ πρᾶγμα, σκέψαι καὶ γνῶσις. ἔδοκεν σε βλάψαι ἢ ζήτη-
σις αὐτῇ, καὶ γνῶσις ὅτι Φιλοβόρην τὸν ἐστὶ, γνῶσις πῶς γνῶσις ἐστὶ,
ἀπαραποδίσως ὀρεξέει γνῶσις, ἐκκλίσσει. ἀρεῖσων ἐμὴ σὺ ὅτι πα-
τήμα ὑπαλκός ἐστιν, ἀλλὰ λέγει ἐγὼ δεδιμαρχίαν, σὺ δ' εἰ. εἰ δ' εἰ
ἵπποι ἡμῶν, ἐλεγε αὐτὸν, ὅτι ὁ πατήμα ὠκύτερον ἢ, ὅτι ἐγὼ ἔχω
πολλὰς λειβάς, καὶ χόρτον, ἢ ὅτι κομῶ ἀποδὲ φαχίαν. εἰ ἔν ταῦτα
σε λέγοντες, εἰ περ, ὅτι ἐσὼ ταῦτα, τρέχω μὲν ἔν' ἄλλῃ, ἐπὶ ἀνθρώπων
πρὸς ἔν

πρὸν ἐδὲν ὅτι τοῦτον οἶον ἐφ' ἵππου δρόμου, ὃς δ' ἔγνω δὴ σέεται ὁ
 χεῖρων καὶ ὁ λεγέτωρ; μή ποτ' ἔστιν αὐδ' αἰς, πίσις, δικαιοσύνη; ὅς τις
 δείκνυε λεγέτωρα σεαυτὶν, ἵν' ὡς ἀνθρώπος ἦς λεγέτωρ. ἂν μοι λέγῃς
 ὅτι μεγάλη λακτίσω, ὁρῶ ὅτι ἀγῶν, ὅτι ὕψι ὄντος ὄργου μέγα φρονεῖς.

Ὅτι δὲ περὶ σε μολὼς ἐρχέσθαι πρὸς ἑαυτὰ. 12.

Εκὰς ὄργης σκόπει τὴν καθαγυμίαν καὶ τὴν ἀνολύθαι, ἢ ὅπως
 ὄργη ἐφ' αὐτό. εἰ δὲ μὴ, τὴν μὲν πρῶτον ἡβας πρὸς ὅπως, ἂν
 μηδὲν ἦν ἐξῆς γνέθυμι καὶ ὅπως ὁ δ' ἀναφανγνέτωρ τινῶν, αἰ-
 χρῶς ἀρῆσθαι. διὰ δὲ ὅλυν πια νικῆσαι. ἀλλὰ σκόπει τὴν καθαγυμί-
 να αὐτό, καὶ τὴν ἀνολύθαι καὶ ὅπως ἂν ὅτι λυσιτελή, ἂν πρὸς ὄργης.
 δεισεῖς θυτακτεῖν, ἀναγνώφαγναι, ἀπὲρ χεῖρα πεμμάτωρ, γυμνα-
 ζέσθαι πρὸς ἀνολύθαι, ὡς τεταγμένη, γνέθυμι, γνέθυμι, μὴ
 ψυχρὸν πίνειν, μὴ οἶον ὅτ' ἐτυχὼν ἀπλῶς ἰατρῶν γὰρ παρὰ δεδιώκει
 να σεαυτὸν, ὅρῳ ὕψις ἀπὸ τῆς ἑτα γνέθυμι ἀγῶνι παρὰ ὅπως ἐδάδειν, ὅ-
 τι χεῖρα ἐμβαλεῖν, ὁφρὺν σρέψαι, πολλὰ ἀφῶν κατεπείν, κασι-
 γαθῶναι, καὶ μετὰ τούτων πάντων ἔδ' ὅτι νικηθῶναι. τοῦτα λογι-
 σάμεν, ἂν ἐτι θέλῃς ὄργης ὕψι ὅτι ἀθλῆναι. εἰ μὴ, ὅρα ὅτι ὡς τὰ πικ-
 ρὰ ἀνασφαθίς, ἂν νύ μὲν ἀθλητὴς παίξει, νύ δὲ μονομάχος,
 νύ δὲ σαρπίς, ἔτα τραγῶδες, ὅταν ἴδῃ καὶ δαυμάσῃ. ὅτω καὶ
 σὺ νύ μὲν ἀθλητὴς, νύ δὲ μονομάχος, ἔτα ὁμιλόφου, ἔτα ῥή-
 τωρ. ὅλη δὲ τῇ ψυχῇ ἐδ' ὅτι, ὡς ὁ πύθιος, παῦ ὅτι ἴδῃς μιμῆ, ἢ
 αἰεὶ ὅτι ἄλλο ὅτι ἄλλο ἀφ' ἑσέ, τὸ σὺν ὅδον δ' ἀπαρέσκει. ὅτε ῥυμῆς
 σκέψῃς ἡλθόν ἐπὶ τι, οὐδὲ πρὸς ὁδὸς ὅπως ὅλην τὸ πρᾶγμα, ὅδ' ἔ-
 βασάνισας, ἀλλ' εἰ καὶ κατὰ ψυχρὰν ὑπὸ θυμῶν. ὅτω πινὲς ἴδ' ὄν-
 τος ὁμιλόφου, τὴν ἀνύσαντες τιν' ὅτω λέγοντ', ὡς θυφρά-
 πης λέγει, καὶ τοὶ τίς ὅτω δυνάσται εἰπῆν ὡς ἐκείν', διελουσι καὶ
 αὐτοὶ ὁμιλόφου. ἀνθρώπου, σκέψαι πρῶτον τί ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔτα
 καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν, τί δυνάσται βασάσαι. εἰ παλαιός, ἴδ' ὅσον
 σὺν ὅπως, σὺν μικρός, τὴν ὁσφυῖ. ἀλλ' ὅτω γὰρ πρὸς ἄλλο ὅπως
 δοκῇς ὅτι τῶν ποιῶν, δυνάσται ὁμιλόφου. δοκῇς ὅτι δυνάσται
 ὡσαύτως ἐδίει; ὡσαύτως πίνειν, ὁμοίως ὄργη ζέσθαι, ὁμοίως δυνά-
 ρεῖν, ἀγρυπνῆσαι, δ' εἰ πονῆσαι, νικῆσαι τινος ὑπὸ θυμῶν, ἀπελ-
 θεῖν ἀπ' ἑν' οἰκίῳ, ὑπὸ παιδαρεῖα καὶ φρονεθῶναι, ὑπὸ ἑν' ἀπα-
 τῶν κατὰ γλαυθῶναι, γνέθυμι ἑλαστον ἔχειν, γνέθυμι, γνέθυμι, γνέ-
 θυμι, τῶν πρὸς σκέψαι ὅπως, εἰ ὅπως, πρὸς ὄργης. εἰ θέλῃς ἀνολύθαι
 καὶ ἄλλοις.

ταλλάτταται τῶτων ἀπάθειαν, ἐλδυσθείαν, ἀπαρξίαν· εἰ δὲ μὴ, μὴ
 πρόσγε μὴ ὡς τὰ παιδία, νυῦ μὲν φιλόδοξος, ὅσους ἢ τελώνης,
 εἴτα ῥήτωρ, εἴτα ἐπίτροπος· καὶ σαρξ· ταῦτα δ' συμφωνεῖ, ὅτι σε
 δεῖ ἀνθρώπων εἶναι, ἢ ἀγαθὸν ἢ κακόν. ἢ τὸ ἡγεμονικόν σε δεῖ ἐξ ὁργῆς
 ζεῖν τὰ σπαστοῦ, ἢ τὰ ἐκ τῶν ποδῶν τὰ ἐσω φιλοπόνει, ἢ ποδὶ τὰ ἐξω·
 τούτοις, φιλοσόφως σωσὶν ἔχειν, ἢ ἰδιώτῃ. ῥύφω τίς ἐλεγε, γὰρ βα
 σφάγῃ τῷ, ὅτι νυῦ πεινοῖα ὁ κόσμος διοικῆται. ὁ δὲ, μὴ, παρὰ
 γὰρ ποτ' ἔφη ἀπὸ γὰρ βα κατεσκεύασα, ὅτι πεινοῖα ὁ κόσμος
 διοικῆται.

Οἱ δὲ λαβῶς δεῖ συγκαθίστα εἰς συμπεριφορά. 19.

Απὸ γὰρ τῶν συγκαθίστα τισιν ὑπὸ πλείον, ἢ εἰς λαλιαν, ἢ εἰς
 συμπόσια, ἢ ἀπλῶς εἰς συμβίωσιν, ἢ αὐτὸν ἐκείνοις ὁμοιω
 θῆναι, ἢ ἐκείνους μεταθέσθαι ὑπὸ τὰ αὐτοῦ. ἐγὼ γὰρ ἀνθρώποις ἀπεσθῆσ
 μῆλον αὐτῶν πρὸς τὸν καὶ ὁμῶς, ἢ αὐτὸς ἐκείνους, ἢ ἐκείνους ἑα
 καύσει. πικρὸν δὲ ἐν τῷ λινδῶν ὄντῃ, ὁ λαβῶς δὲ τοῖς ἰδιώταις
 συγκαθίστα εἰς τὰς τοιαύτας ποδὶ φορὰς; μεμνημένους, ὅτι ἀμήχα
 νοι, τὸν σιωναντρίβον μῆλον τῷ ἡσβολημῶν, μὴ καὶ αὐτὸν ἀπὸ αὐ
 σαι φάσβόλης, τί γὰρ ποιήσεις, αὐτὸν ποδὶ μονομαχίῃ καλῆς, αὐτὸν
 εἰς πῶν, αὐτὸν ποδὶ ἀθλητῆν, αὐτὸν τὸ ἐπὶ τῶτων χεῖρου, ποδὶ ἀνθρώπων;
 ὁ δὲ να κακός, ὁ δὲ να ἀγαθός· ὅσοι καλῶς ἐγγύετο, ὅσοι κακῶς. ἔτι
 αὐτὸν σκώπῃ, αὐτὸν γελῶν, αὐτὸν κακοποιῶν· ἔχει τίς ὑμῶν παρὰ σκεδῶν,
 οἷον ὁ λιβαριστὴς τὴν λύραν λαβῶν· ὡς ἐν δὲ ἀφ' ἀμῶν τῶν χορ
 δῶν, γινῶναι τὰς ἀσυνφωνίας, καὶ ἀρμόσασθαι τὸ ὄργανον; οἷον εἰς
 σκεδῶν τῶν δυνάμειν, ὡς ἐν πᾶσι συμφορὰ ἔχειν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὅσοι
 σωόντας, πόθεν ὑμῖν; ἀλλ' ἀνάγκη ὑποτῆν ἰδιωτῶν ὑμῶν ποδὶ γ
 δου. ὅτι ἐν ἐκείνοις ὑμῶν ἰσχυρότεροι; ὅτι ἐκείνοι μὴ τὰ σεπὰ τοῦ
 τα ἀπὸ δὲ γμάτων λαλῶσιν, ὑμεῖς δὲ τὰ κομψὰ ἀπὸ τῶν χαλῶν. ὅτι
 ὅσοι ἀπὸ τῶν δῶν, καὶ νεκρῶν, καὶ σικχαῶν δὲ ἀκρόντα ὑμῶν ὅσοι
 τρεπῆκός, καὶ τὴν ἀπὸ τὴν τὴν ταλαίπωρον, ἢ ἄνω κῆτω θενλῆ
 ται. ὅπως ὑμεῖς οἱ ἰδιῶται νικῶσι. πᾶντα γὰρ ἰσχυρόν τὸ δόγμα,
 ἀνίκητον τὸ δόγμα. μέχρις ἂν ἐν παγῶσιν ἐν ὑμῖν ἀπὸ κομψαῖ ὑπο
 λήψας, καὶ δυνάμειν ἵνα ποδὶ ποιήσῃ περὶ ἀσφάλειαν, συμβου
 λῶν ὑμῖν ὁ λαβῶς τοῖς ἰδιώταις συγκαταβαίνειν· εἰ μὴ, καθε
 μόραν ὡς κηρὸς ἐν ἡλίῳ· ὅτι τακῆσται ὑμῶν, εἰ ἵνα ἐν τῇ χολῇ ἐγ
 γραφετε. μακρὰν δὲ ἀπὸ τῶν ἡλίου πᾶν ποτε ὑμῶν τε, μέχρις ἂν ἡ
 εἶναι

εἶνας τὰς ὑπολήψεις ἔχῃτε. ὁ δὲ ἄλλος καὶ τῷ πατρὶδ' ὡμ συμβολὴν
 εἰσι ἀρχωρῶν οἱ φιλόσοφοι· ὅτι τὰ παλαιὰ ἔθνη ποδῖμα ἄ, καὶ δὲ ἐπὶ
 ἀρχὴν γῆν ἐδῶκεν ἄλλ' ἐθισμόν. ὁ δὲ φρόνιμος αὖτ' ἀπαντῶντας καὶ
 λέγοντας, ἰδὲ ὁ δῶκεν φιλοφροῦν, ὁ τοῖο καὶ ὁ τοῖο. ἔτω δ' οἱ ἰατροὶ
 αὖτ' μακρονοσοῦντας ἐκπέμπουσιν εἰς ἄλλω χώραν, καὶ ἄλλοι ἀφ' αὐτῶν
 καλῶς ποιοῦντες. καὶ ὑμεῖς ἀντεβλάψατε ἄλλα ἔθνη. πῶς ἔσονται ὑμῶν
 τὰς ὑπολήψεις, καὶ γινώσκετε αὐταῖς. ὁ δὲ ἄλλ' ἡθὺς ὑπὲρ θεοῦ, εἰς
 μονομαχίαν, εἰς ξυστόν, εἰς κίρκον, εἰδ' ἐκείθεν ὦδε, δ' αὖτις ἡθὺς
 καὶ οἱ αὐτοὶ. καὶ ἔθ' ἡμῶν ἐδῶκεν, ἔτε περὶ ἡμῶν, ἔτ' ὑπὲρ σοφίᾳ ἐφ'
 αὐτόν, καὶ παρατήρησις, πῶς χρῶμαι ταῖς περὶ πῆδ' ὡς φαντα
 σίας, καὶ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν· πῶς ἀρκεῖν οἶμαι πῶς αὐτὰς, ὥς δ' εἰ
 ἢ ὥς δ' εἰ ὑπὲρ λόγου τοῖς ἀποκρινομένοις, ὅτι ὁ δὲ πῶς ἐμὲ. εἰ μὴ πῶς
 ἔτ' ἔχετε, φέρετε ἔθνη τὰ πρότερον, φέρετε αὖτ' ἰδιώτας, εἰ δὲ
 λεῖτε ἀρξάμενοι ποτε πινὲς εἶναι.

Περὶ προνοίας. ιβ'.

Ὅταν τι τῇ προνοίᾳ ἐγκληθῇ, ὑποσάφηναι, καὶ γνώσι ὅτι καὶ
 λόγῳ γέγονε. ναί, ἀλλ' ὁ ἄδικος πλέον ἔχει. γὰρ τίνας; γὰρ ἀρ-
 εῖω. πῶς γὰρ τὸ τό σ' ἐρέτω ὅτι, ὁ καλὰ δύνει, ἀναγκαστέ, ἀ-
 γρυπνέ. τί θαυμαστόν; ἀλλ' ἐκείνο βλέπε, εἰ γὰρ τοῖς πῶς εἶναι πλέον
 σ' ἔχει, εἰ γὰρ τῷ αὐτῷ ἡμῶν. ὁ γὰρ εὐρήσεις. ἀλλ' ὅπου ἐρέτω, ἐκεί σ' αὐ
 τὸν εὐρήσεις πλέον ἔχοντα. καὶ γὰρ ποτ' εἴποιμι τινὶ ἀγανακτῶντι ὅτι
 φιλόσογος * δύτυχός, ἡθέλει αὐτὸν σ' ὅρα κοιμᾶσθαι; μὴ γάρ. ἀτυχέ
 τό, φησιν, ἐκείνη ἡ ἡμέρα. τί δὲ ἀγανακτεῖς, εἰ λαμβάνει τι αὐτῷ οὐ
 πωλὲς; ἢ πῶς μακροχρόνιος τὸν ὅρα τὸ τῶν, αὐτὸν ἀπὸ δύχου, κτώμενον
 ἐκείνα; ἢ τί κακόν ποιεῖ ἢ πρόνοια, εἰ τοῖς ἐρέτωσι τὰ ἐρέτω δίδω
 σιν; ἢ ἐκείνους ἐρέτω αὐτῶν ὡς εἶναι, ἢ πλεονεξία; ὡς μολόγει. τί δὲ ἀγα-
 νακτεῖς ἀνθρώπων, ἔχωρ δ' ἐρέτω; μεμνηθεὶς ὅτι αὐτῶν, καὶ προχείρου
 ἔχετε, ὅτι νόμος δ' τὸ φυσικόν, τὸν ἐρέτῳνα τὸ χέροντος πλέον ἔ-
 χειν, γὰρ ὅτι ἐρέτω ὅτι, καὶ ὁ δ' ἐποτ' ἀγανακτῆσεται. ἀλλ' ἡ γυνή μοι
 κακῶς χρῆται καλῶς. αὐτὸς πωθάνηται, τί ὅτι ὅτι, λέγει, ἡ γυνή
 μοι κακῶς χρῆται; ἀλλ' ὅτι ὅτι; ὁ πατήρ μοι ὁ δὲ δίδωσι,
 ὅτι δὲ κακόν ὅτι, ὅτι ὅτι αὐτῶν αὐτῶν δὲ πῶς θέναι, καὶ πῶς κατὰ
 ἴδυσθαι. ὁ δὲ ὅτι τὸν πῶν ἐκείνους ἐκβάλλειν, ἀλλὰ τὸ δ' ὅγ-
 μα τὸ πῶν αὐτῶν καὶ ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι.

V

Οπ

Οτι ὁ δὲ πρὸς τὰς ἀγγελίας ταρασσέσθαι. ιη.

Ο τὴν **Γ**οι τί πρὸς αγγελίᾳ ταρακτικὸν, ἐκείνῳ ἔχε πρόχειρον, ὅτι ἀγγελία πρὸς ἑδνὸς πρὸς αἰρετικὴ γίνεται, μὴ τι γὰρ δύναται **Γ**οι τίς ἀγγεῖλαι, ὅτι κακῶς ἐπέλαβάν, ἢ κακῶς ὠρέχθη; οὐδ' αὖτως, ἀλλ' ὅτι ἀπέθανε τις. τί ἔν πρὸς σέ, ὅτι σε κακῶς τις λέγει; τί ἔν πρὸς σέ, ὅτι ὁ πατήρ τάδε πᾶσι ἐριμάζετο; ὕδι πῖνα; μὴ τι ὕδι τὴν πρὸς αἰρεσίαν; πρὸς γὰρ δυνάται; ἀλλ' ὕδι τὸ σωματίον; ὕδι τὸ πῆρ σείδιον; ἐσώθη; ἔκ ὕδι σέ. ἔκ ἑμ' ἀλλ' ὁ κριτὴς ἀφραίνεται, ὅτι ἡσέβησας, πρὸς σὺν κράτους δ' ἔκ ἀπεφύωντο οἱ δικασαί; μὴ τι σὺν ὄργῳ ὕδι, τὸ ἐκείνου ἀφελῶν; ἔκ. τί ἔν ὅτι **Γ**οι μέλει; ἐστὶ τί τοι πατὴρ σου ὄργῳ, ὃ αὐτὸς μὴ οἱ πληρώσει, ἀπώλεσε τὸ πατὴρ, τὸν φιλόσοφον, τὸν ἡμῶν. ἄλλο μὴ δὲ ζητεῖς τὸς γένεα αὐτοῦ ἀφελῶν; ἐσέποτε γὰρ γν' ἄλλω μὴ τις ἀμαρτάνει, εἰς ἄλλο δὲ βλάπτει. πάλιν σὺν ὄργῳ τὸ ἀφελῶν μὴ δὲ δυνάτως, ἀλλ' ἡμῶν, ἀφελῶν. εἰ δὲ μὴ, ἀπώλεσας καὶ σὺ ἐν ἑμῶν, ἐν ἀδ' ἡμῶν, τὸν γηνναῖον. τί ἔμ, ὁ κριτὴς ἀκίνδυνος ὕδι; ἀλλὰ κακῶς τὰ ἴσα κινδυνώδεις. τί ἔμ ἐπὶ φοβῇ, τί ἐκείνῳ λείνῃ; τί **Γ**οι καὶ τῷ ἄλλοι τῷ κακῶ; σὺν κακῶ ὕδι, ἐκ κακῶ ἀφελῶν. ἔκ. φυλάσσε μόνον. λείνῃ δ' ἢ μὴ λείνῃ, ὡς ὄργῳ ὕδι ὄργῳ, ὅτι κακῶ ἄλλω ὕδι. ἀπαιεῖ **Γ**οι ὁ δ' εἰνα. ἐμοί; ἔκ. λέγει σε. αὐτὸς ὁ φεταί, τῶς ποιεῖ τὸ ἴδιον ὄργῳ. μέλει σε κατὰ κινῶν ἀδ' ἡμῶν. ἀλλ' ἡμῶν.

Τίς γὰρ ἰδιώτης καὶ φιλόσοφος. ιθ.

Η πρὸς τὴν ὁμοφροσύνην ἰδιώτης καὶ φιλόσοφος, ὁ μὴ λέγει, εἰ μοι ὁμοφροσύνη τοι πατὴρ, ὁμοφροσύνη τὸν ἀδελφόν, εἰ μοι ὁμοφροσύνη τὸν πατέρα. ὁ δ' αὖ ποτ' εἰπεῖν ἀναγκαῖον εἰ μοι, ὡς ἡσέβησας λέγει, δὲ ἐμὲ; πρὸς αἰρεσίαν γὰρ ὕδι δυνάται λωλύσαι ἢ βλάψαι ἀπὸ αἰρεσίαν, εἰ μὴ αὐτὴ ἐκ αὐτῆς. αὐτὸς ὕδι ὅτι ἐκείνῳ μὴ αὐτῶν, ὡς ὅταν διωκόμεν αὐτοὺς αἰτιῶν, καὶ μὴ μὴ ὅτι ὕδι ἄλλο ταραχῆς ἢ ἀκαταστασίας αἰτιῶν ὕδι ἢ λόγῳ, ὁ μὴ ὕδι ὡς πᾶσι θεοῖς, ὅτι πρὸς ἡμῶν. νῦν δ' ἄλλω ὁ δὲ ὕδι ἀρχῆς ἐκ λείνῃ. οὐδὲς ἐπὶ πατὴρ ἡμῶν ὄντων, ἢ τί τινι εἴποτε πρὸς ἡμῶν χρίσιν; ὅτι ἡμῶν ἐπὶ πᾶσι σὺν, ἀλλὰ τὸν λείνῃ ἐπὶ τῇ. τί γὰρ ἐπὶ πᾶσι ὁ λείνῃ; ὁμοφροσύνη τὸν πατέρα, εἰ μοι μετὰ βλῶν αὐτοῦ; πάλιν αὐτὸς μὴ ὕδι ὡς φεταί ἐκ βαλάντιος, ὅτι πρὸς ἡμῶν κατὰ ἐμὴ τὴν ἀθυμίαν ὁ πατὴρ γὰρ, ἀλλὰ δὲ τὸν μάγιστον. ἀνθρώπων, μὴ ἐκείνους σε πατὴρ γόν

γὼν κρεττοῦσα μὲν, ἀλλὰ τὸ παιδίον ἡμῶν, ὅσον ἐπ' ἀνθρώπου, ὅσον ὡφέ-
λει. ὅτ' αὖ καὶ αὐτὸν ἐκτρέφοντες φαινόμεθα παιδίον. πάντες γὰρ γινώσκουσιν,
ὁ ἄριστος ὅν γραμματεῖς, ὁ ἀγαθὸς γραμματικὸς ὅν βίον, ὁ ἀπ' αὐτοῦ βίον.

ΟΤΙ ἀπὸ πάντων τῶν ἐκτός ἐστιν ὠφελεία. κ.

Εἰ δὲν θεωρήσῃς τὰ φαντασίων πάντας σχεδὸν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ
κακὸν γινώσκεις ἡμῖν ἀπέλιπον, ὅχι δ' ὅν τοῖς ἐκτός. ὅς τις λέγει ἀγα-
θόν, δὲ ἡμῖν ἐστὶν κακόν, τὸ νύκτα ἐστὶν. μέγιστον δὲ κακόν, τὸ βίαιον ἐσ-
ταῖον. ἀλλὰ τί; τίς μὲν ὑπὸ σήμερον ἀγαθόν, τίς δ' ἀπ' αὐτοῦ κακόν.
ὥστε καὶ περὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, σπουδαίον δὲ ὑπὸ σήμερον τὸ κακόν
ἐστὶν αὐτό. ἐστὶ δὲ ὅν ὅτ' αὐτὸ καὶ ὡς βίον. ὅς τις ἀγαθόν, νόσος δὲ κακόν;
ὅς ἀνθρώπου. ἀλλὰ τί; τὸ καλὸς ὑγιάνειν, ἀγαθόν; δὲ κακὸς, κακόν. ὥστε
καὶ ἀπ' νόσου ἐστὶν ὠφελιμὴν, τὸν διότι σὺ. ἀπ' ἀνθρώπου γὰρ ἐκείνου;
ἀπ' ἀνθρώπου γὰρ ἐκείνου; μικρὰ δὲ δοκεῖ ὁ μὲν οἰκεῖν ὠφελιμὴν, ὅς
τὸ ἀπ' ἀνθρώπου; οἰκεῖται τίς ἐκ τῶν ὠφελιμῶν, οἶα ἐκείνου. ὠφελιμὴν.
ἐκ ἀνθρώπου, ἐκ ἐτήριον τὸν φιλόπατριον; τὸν μεγάλον φρονεῖ; τὸν πι-
στόν; τὸν γυναικόν; ὡς δὲ καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν πάντων; δὲ ποῦ
ποιεῖται τὰ φαντάσματα; τὸν δὲ καλὸν ἐκ αὐτοῦ ἐλαμβάνει; τὸν ἀγνόν; τὸ μι-
σὸν πατριον; τὸν φιλόφονον; ἀλλὰ, δοκεῖ δὲ μικρὰ ὠφελιμὴν ἀπ' ἀνθρώπου
νόσος; ἀλλὰ τὸ τὸ ἀπ' αὐτοῦ πατὴρ μεγαλὰ ὠφελιμὴν, ζῆσαι ὅπως ἀ-
γνόν καὶ ἀβλήως. ὅσον γὰρ ἐκ ἀπ' αὐτοῦ; παύσαι δὲ αὐτὸν δεῖς ὅ-
μως, ὅς ὅλας θαυμάζοντες. παύσαι δὲ αὐτὸν δεῖς ποιῶντος;
περὶ τὸν δὲ πρᾶγμα τῶν, εἴτα δὲ αὐτὰ καὶ τὸν ἀνθρώπου τὸν αὐ-
τὰ ποιεῖται ἢ ἀφαιρεῖται διὰ μὲν τῶν. ἐστὶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ φελε-
διμὴν; ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ὅσ' ἐστὶν. τί δὲ ὠφελί; τὸν ἀβλή-
τῶν ὁ περὶ γυμνασίου μὲν; τὰ μέγιστα. καὶ ὅπως ἐκ τῶν περὶ γυμνασίου
γίνεται, δὲ ἀντικείμενον γυμνασίου, δὲ ἀόριστον, τὸ πρᾶγμα. ὅς. ἀλλὰ ὁ
μὲν τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ὅσ' αὐτοῦ, καὶ ὅς ὅπως κατὰ
τίς, ὠφελί; καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ καλὸς ποῖται λέγει, ἀπ' αὐτοῦ ὅπως ἀμ-
φοτέρως. καὶ ὅσ' αὐτοῦ ὅπως ἐκείνου, τὸς τῶν αὐτοῦ ὠφελί-
μαί ἐγώ. εἰ δὲ τίς πρὸς ἀόριστον με γυμνασίου, ἐκ ὠφελί; τὰς τέ-
σι τὸ μὲν εἰδέναι ἀπ' ἀνθρώπου ὠφελί; τὰς. κακὸς γέγονεν αὐτῶν.
ἀλλὰ ἐμοὶ ἀγαθός, γυμνασίου καὶ τὸ ἀγνόν, τὸ ὡς αὐτοῦ. κακὸς πα-
τὴρ αὐτῶν. ἀλλὰ ἐμοὶ ἀγαθός, τὰς τέσι τὸ τὸ ἐκ τῶν ἀβλήων. ὅς ἐλπίς
(φυσίον) ἀπ' αὐτοῦ, ἀπ' αὐτοῦ ἐστὶν. ἀλλὰ ὁ δὲ ἐλπίς φέρει, καὶ αὐτὸν ἀγα-
θόν

θόν, ποιήσω. φέρει νότον, φέρει θάνατον, φέρει ἀφρίαν, φέρει λοιδορίαν, δίκην τὴν πᾶσι τῶν ἐχόντων, πάντα τοῦτα τῶν βαβίλων τῶν ἐξ ἐμοῦ φέλημα ἔσται. ἐμὸν δὲ τί ποιήσεις; τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἵνα σε κοσμήσω, ἢ ἵνα δείξω σε ὁρῶν δὲ αὐτὸ τί ὅσον ἀνθρώπου, τῶν βελήματι φύσεως παρακωλυθῶν. τὴν νόσον τί ποιήσεις; δείξω αὐτῇ τὴν φύσιν, ὥστε πρὶν αὐτῇ, θύσασθαι, θυροῦσθαι, ἵατρὸν δὲ καὶ κούσῳ, ὅτι θύομαι ἀφθάνειν. τί ἐπὶ ἄλλο ζητεῖς; παῖν δὲ αὐτῶς, ἐγὼ αὖ ἐποιήσω μακάριον, θύσασθαι, σεμνόν, ζηλωτόν. ὦ, ἀλλὰ βλέπε μὴ νοσήσῃς, καὶ ὅσον ὅσον εἰς πρὸς ἐλεγε, βλέπε μὴ λάβῃς ποτὲ φαντασίαν τοῦ τὰ τρία τέσσαρα εἶναι καὶ ὅσον ἀνθρώπου, τῶς καὶ ὅσον; αὐτὸ δὲ πᾶσι αὐτῶν ὑπολάβω, πῶς ἐπὶ με βλάψαι; ὅχι δὲ μάλλον καὶ ὠφελήσει; αὐτὸν πᾶσι τῶν γινώσκοντων δὲ εἰς ὑπολάβω, αὐτὸν πᾶσι νόσον, αὐτὸν ἀναρχίαν, ὅτι ἀφῆκε μοι; ὅτι ὠφελήμα ἔσται; τῶς ἐν ἐπὶ τῶν ἐκ δὲ τὰ κακὰ καὶ τὰ γαθὰ δὲ με ζητεῖς; ἀλλὰ τί; τοῦτα μέχρι ὧς, εἰς οἶκον δὲ ὅσον ἀφῆκε μοι; ἀλλὰ οὐδὲς πρὸς τὸ παιδάριον πόλεμος, πρὸς αὐτὸν γέγονας, πρὸς αὐτὸν σκώψαντας, πρὸς αὐτὸν κατὰ γυναικας, καλῶς γινώσκοντες, ὅτι με καθεμύραν ἐξέλεγε καὶ ἐμὲ εἰλότα.

Πρὸς τὸς συνόλους ἐπὶ τὸ σοφιστικὸν ἐρχομένους. κα.

ΟΤΙ τὰ θεωρήματα ἀναλαβόντες φυλάττοντες αὐτὰ ἐξέμεσαι θέλω, ὥς οἱ σομαχικοὶ τὴν τροφὴν. πρῶτον αὐτὸ πρὸς τὸν, εἰ δὲ ὅσον μὴ ἐξέμεσαι. εἰ δὲ μὴ, ἔμετ' ὅσον ὅσον γίνεταί, πρῶτον καὶ καθαρὸν καὶ ἀβρωτόν. ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν ἀναδιδόντων δειξέτω πῶς ἡμῖν μετὰ βολῶν τοῦ ἡγεμονικῶς τοῦ σεαυτοῦ, ὥς οἱ ἀθληταὶ αὐτῶν ὡς ἀφ' ὧν ἐγυμνάδιον ἔφασκεν, ὥς οἱ τὰς τέχνας ἀναλαβόντες ἀφ' ὧν ἐμάθομεν. ὅτι ὁρῶντες ὅτι τέκτονες καὶ λέγει, ἀκούσας τε καὶ λέγοντες πᾶσι τῶν τεκτονικῶν ἀλλ' ἐκμιδωσάμεν οἰκίαν, ταῦτα καὶ τα σκευάσματα, δεικνύοντες ὅτι ἔχει τὴν τέχνην. τοῦτον πᾶσι καὶ σὺ ποίησον. φάσκει ὡς ἀνθρώπου, πῶς ὡς ἀνθρώπου, κοσμήθητι, γὰρ μόνον, παιδοποιήσον, πολίτευσαι, ἀνάγκη λοιδορίας, γνέγκαι ἀδελφόν ἀγνώμονα, γνέγκαι πατέρα, γνέγκαι υἱόν, γέγονα, σωσίδου. τοῦτα ἡμῖν δειξέτω, ἵνα ἴδωμεν ὅτι μεμάθηκας τοῖς ἀληθείαις τῶν φιλοσόφων. ὦ, ἀλλ' ἐλθόντες ἀκούσατέ με χάρις, λέγοντες. ὕπαγε, ζήτε τίνων κατεφράσεις. καὶ μὴ ἐγὼ ὑμῖν ἐξηγήσομαι τὰς ἡμετέρας, ὥς ὅτις τὴν λέξιν ἐξελύσας καθαρῶς τὰ περὶ αὐτῶν

πρὸς αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ φερόμενοις. εἴτα τὸν γένει ἀκρίβως
 σιμῶν οἱ νέοι τὰς πατριόδας, καὶ αὐτὸν γονεῖς αὐτῶν, ἢ ἑλθόντες λεξέ-
 διασιν ἐκ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ φερόμενων; ὃ δὲ αὐτὸν ὑποσφραῖσαι ἀνεκτικῶς,
 σωδονητικῶς, ἀπαθείς, ἀταράχως, ἐχοντάς τε ἐφόδιον καὶ πρὸς τὸ
 βίον, ἀφ' ὧν ὁρμῶμενοι φέρειν δυνήσονται τὰ συμπίπτοντα καλῶς,
 καὶ προσμεῖδοντες αὐτῶν; καὶ πόθεν οὖν μεταδιδόναι τούτων, ὧν οὐκ
 ἔχεις; αὐτὸς γὰρ ἄλλό τι ἐποίησας ἐξ ἀρχῆς, ἢ πρὸς ταῦτα κατετρέ-
 βης, πῶς οἱ συλλογισμοὶ ἀναλυθῇνται, πῶς οἱ μεταπίπτοντες,
 πῶς οἱ τρεῖς ἡρωτῆσαι πρβαίνοντες. ἀλλ' ὁ δεινὰ χολῶν ἔχει, ὅτι
 μὴ καὶ γὰρ οὐκ εἰκὴ ταῦτα γίνεται, ἀνδράποδον, ὃ δ' ὡς ἔτυχεν.
 ἀλλὰ καὶ ἡλικίαν εἶναι δέει, καὶ βίον, καὶ θεὸν ἡγεμόνα. ὃ δ' ἀκρί-
 βως μὲν δὲ δέει ἀναγεῖναι, μὴ θύσας τοῖς θεοῖς, καὶ παρακαλέ-
 σαι αὐτοὺς βοηθῆσαι; ὃ δ' ἀπείρσις ἄλλως οἱ ἀνθρώποι, εἰ μὴ τὴν δέμην
 τῶν ὡδὶ καλεσάμενοι. τιλικῶς δὲ ὄντας ἀφ' ἑαυτοῦ φερόμενους, ἀνδρῶν
 ἀσφαλῶς ἀφ' ἑαυτοῦ; καὶ οἱ τούτω πεσόντες δύτυχῶς πεσελόντων
 τοῦ; τί ἄλλο ποιεῖς ἀνθρώπε, ἢ τὰ μυθήσια ἐξορῆναι, καὶ λέγειν, οἴκ-
 μου ὅστις καὶ ἦν ἐλθούσιν, ἰδὲ δ' εἰ γινώσκεις ἐκείνους ὁροφάντας, εἰ γὰρ ποῖ
 σὺ ὁροφάντων ἐκείνους ἡγήσῃ, καὶ γὰρ ἡγήσῃ καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἐκείνους
 χεῖρ, καὶ γὰρ διαδ' ὅσον ἐκείνους διαδ' ὅσον, καὶ γινώσκεις. αἰ φωναὶ αἰ αὐτοῦ,
 τὰ γινόμενα. τί οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ φέρεις ταῦτα ἐκείνων; ἀσεβέστατε ἀνθρώπε, οὐ-
 δὲμ ἀφ' ἑαυτοῦ φέρεις; καὶ πρὸς τὸ ποῦ ταῦτα ὠφελεῖ, καὶ πρὸς αἰαρόν, εἰ
 μὲν τὰ θυσιῶν δέ, καὶ μετ' ὀνύχων, καὶ περὶ γυνδύος, καὶ περὶ ἀκρίβειας
 νοῦ πῃ γινώμῃ ὅτι ἰσοῖς πεσελόντες, καὶ ἰσοῖς παλαιῶν. ὅπως
 ὠφέλιμα γίνεται τὰ μυθήσια, ὅπως εἰς φαντασίαν ὀρχόμεθα, ὅτι
 ὡδὶ παιδεία καὶ ἐπανορθώσει τὴν βίαν καὶ τὰς ἀθῆναις πάντα ταῦτα ὑπο-
 τῆν παλαιῶν. σὺ δ' ἐξαγγέλλεις αὐτὰ, καὶ ἐξορῆναι, πρὸς αἰαρόν, πα-
 ρὰ τὸ ποῦ, ἀνδρῶν ἀνδρῶν, ἀνδρῶν ὑγιείας. ὃ δ' ἐδὴ ταῦτα ἔχεις ὡς δέει τὸν
 ἰσοφάντων, ὃ καὶ μὲν, ὃ σφόδρον οἶον δέει, ὃ φωνῶν, ὃ καὶ ἡλικίαν, οὐχ
 ἡγνυίας ὡς ἐκείνους. ἀλλ' αὐτὰς μόνους τὰς φωνὰς ἀνελιφῶς λέ-
 γεις, ἰσοφάντων αἰ φωναὶ, αὐτὰς καὶ αὐτὰς. ἄλλου τρόπου δέει ὡδὶ
 ταῦτα ἐλθεῖν, μέγα ὅστις τὸ πρᾶγμα, μυθικῶς ὅστις, ὃ ὡς ἔτυχεν, ὃ δὲ
 τρεῖς τυγχόντι δεδωμένον. ἀλλ' ὃ δὲ ὅσον εἶναι τυχόν ἐξαρκεῖ, πῶς τὸ
 ὡδὲ καὶ ἡλικίαν νέων δέει δέ καὶ περὶ χερόπιτα εἶναι ἡλικίαν, καὶ ὡδὲ περὶ
 πῆτα πῶς ὅσον, ἢ τὸν δέει. καὶ σῶμα ποῖον, καὶ πῶς πάντων τὸ θεὸν
 συμβαλόντων ταῦτα τὴν τὴν χώραν κατεχέειν ὡς σωφράτει συνεβό-

λονε τὴν ἐλεγκτικὴν χώραν ἔχειν, ὥς διογῆναι τὴν βασιλικὴν καὶ
 ὑπερπλακτικὴν, ὥς ζῶντι τὴν διδασκαλικὴν καὶ δογματικὴν. σὺ
 δὲ ἀτρεῖς ἀνόγεις, ἄλλο ὅδε ἔχω ἢ φάρμακα· πῶς δὲ, ἢ πῶς ὑπὸ
 τίθεται ταῦτα, μὴτε εἰδῶς, μὴτε πολυπραγμονήσας. ἰδὲ ἐκείνῳ
 ταῦτα, κολλύρια καὶ γὰρ ἔχω, μὴ ἔνι τὴν δυνάμει τὴν χρηστικὴν
 αὐτοῖς; μὴ ἔοιδας ὅτι πότε ἐν πῶς ὠφελήσει, ὅτι τίνες; τίς ἐν κυβού-
 οῖς ἐν τοῖς μεγίστοις; τίς ἐκ διοργῆς; τίς ὑπερχειρὲς πράγματι, μηδὲ γνῶ-
 σι περὶ σπουδῆς; ἀφ' οὗ αὐτὸ τοῖς διωκαμένοις, τοῖς κωμῶσι, μὴ περὶ
 βε καὶ αὐτὸς ἀεὶ ὁ φιλοσοφία εἴη σαυτῇ, μηδὲ γινῆσθαι τῇ
 βαλόντων τὸ ὄργον. ἀλλὰ εἰ σε ψυχραγωγὴ τὰ θεωρήματα, καὶ ἡμῶς
 νῦν αὐτὰ εἴρεται αὐτὸς ὑπὸ σεαυτοῦ φιλόδοξον δὲ μηδὲ ποτ' εἴπης
 σεαυτῷ. μὴ δ' ἄλλὰ ἀνάγκη λέγονται. ἀλλὰ λέγει, πεπληνκτοῦ, ἐ-
 γὼ γὰρ ὅτ' ὀρέγομαι ἄλλως ἢ πρότερον, οὐδ' ὁρμῶ ἐπ' ἄλλα, οὐδὲ
 συγκατατίθεμαι ἄλλοις, οὐδ' ὅλως ἐν γήρῃ φαντασῶν παρήλλα-
 χά τι ἀπ' ἐλ πρότερον κατὰ σέως. ταῦτα φρονεῖ καὶ λέγει ποδὶ σε
 αὐτοῦ, εἰ δέ τις τὰ κατὰ ξίαν φρονεῖ· εἰ δὲ μὴ, κύβου, καὶ ποῖος ἂν
 ποῖος. ταῦτα γὰρ οἱ πρῆπει.

Περὶ κωμῆς. κβ.

Πυθομένη δὲ τῇ γνώμῃ τινὸς αὐτοῦ, ὅς ἐφαίνετο ὑπερβῆναι
 ἔχων περὶ τὸ κωμῆσαι, ποῖον τινα εἶναι δὲ τὸν κωμῆζοντα, καὶ
 τίς ἢ πρόληψις ἢ τὸ πρᾶγμα τῷ σεκλώμεθα, ἐφ' ἧς γοῶν. το-
 σῶν δ' ἔχων εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲν δεῖ πηλικύτω πρᾶγματι ὑπερβαλ-
 λόμεν, θεοχόλωτός ἐστι, καὶ ὅδε ἄλλο ἢ δημοσία δέλει ἀρχημο-
 νεῖν. ὅδε γὰρ ἐν οἰκίᾳ καλῶς οἰκουμένη περὶ λῶν τις, αὐτὸς ἐαυτῷ λέ-
 γει, ἐμὲ δὲ οἰκονόμον εἶναι· εἰ δὲ μὴ, ὑπερσφαις ὁ κύριος, καὶ ἰδὼν αὐ-
 τὸν σεβαστῶς εἰσαπασσόμενον, ἐλκύνσας ἐπεμν· ὅτω γίνεται καὶ ἐν
 τῇ μεγάλῃ πόλει ταύτῃ. εἰ γὰρ τις καὶ ἐνθάδε οἰκοδομότης, εἰς
 εἰς εἰσατάσσω. σὺ ἥλιος εἶ, δυνάσαι ποδὶ ὀρχόμεν· ἔνι αὐτῇ περὶ
 καὶ ὥρας, καὶ οὗ καρπὸς αὐξάνει καὶ τρέφει, καὶ ἀνέμους κινεῖ· ὅ-
 ανέναι, καὶ τὰ σώματα τῇ ἀνθρώπων δορυμαίνειν συμμετρως. ὅ-
 παγε, ποδὶ ὀρχε, καὶ ὅτω διακίνας ἀπ' τῇ μεγίστῃ τῶν μικρότατα.
 σὺ μοχάριον εἶ, ὅταν ὑπερφανῇ λίαν, τὸ σαυτῇ πρᾶσσε· εἰ δὲ μὴ, οἰμώ-
 ξεις. σὺ ταῦτα εἶ, περὶ λῶν μάχε· σὶ γὰρ ὅτω ὑπερβάλλει καὶ πρῆ-
 πει, καὶ δυνάσαι αὐτὸ ποιεῖν. σὺ δυνάσαι ἢ εἶδαι τὸ στρατόνμα-
 τ· ὑπὸ ἡλίου, ἴσι ἐγαμίνων, σὺ δυνάσαι τρεῖς ἐκ τοῦ μονομαχῆ-
 σαι.

σαι, ἴσι ἀχιλλεύς . εἰ δὲ θορόσῃς πῆρελθωμ ἀντίποιετο φῖ ἀρχῆς, ἢ οὐκ αὖ ἐτυχεν, ἢ τυχεῖν αὖ ἡχαμόνησεν γνῖ πλείοσι . καὶ συμβουλεύσας πρὸς προσηματῶ ἀπομειλῶς, ἔκ ἔσιμ οἶον δοκεῖ βι . τριβώνιον καὶ νυῦ φορῶ, καὶ τότε, ἔξω κοιμῶμαι καὶ νυῦ, σκληρῶς καὶ τότε κοιμῶμαι . περὶ δόλιον περὶ σλῆφομαι καὶ εὐλόμ, καὶ περὶ δὲ χρόμνος αἰτῆρ, ἀρξομαι αὖ ἀπαντῶντας λαϊδορεῖν . καὶ ἴδω τινὰ δρωπα κίζομνον, ἀποτιμήσω αὐτῶν . καὶ ὁ κρόμιον πεπλαστότα, ἢ γνῖ ἡσκι νοῖς περὶ πατῶντα, εἰ τοῦτόν τι φαντάξῃ τὸ πρῶγμα, μακρὰν ἀπ᾽ αὐτῶν, μὴ περὶ σέλθης, εἰ γνῖ πῶς σέ. εἰ δ᾽ οἶον ὅτι φαντάζομνον, ἔκ ἀπαξιοῖς σεαυτῶν, σκέψαι ἑλίκω προσηματῶ ἀποχερεῖς . πρῶτον γνῖ τοῖς ἡτῶ σαυτῶν, ἔκτε δὲ σε ὁμοιοι γνῖ εἰ γνῖ φαίνεσθαι, οἷς νυῦ ποιῆς εἰ δὲ ἐγκαταλύτω, οὐκ ἀνθρώπων ὄρεξιμ ἀρῆσαι εἰ πάντε λῶς, ἐκκλισιμ ὡς μόνον μεταθῆναι τὰ περὶ αὐτῶν, σοὶ μὴ ὀργυλ εἶν, μὴ μύμιν, μὴ φθονορ, μὴ ἔλεον, μὴ κορσίσιν σοὶ φαίνεσθαι καλῶν, μὴ δοξαῖον, μὴ παυδ᾽ αἰον, μὴ πλάκων τάειον . ἐκείνο γρῖ εἰδῶς εἰδῶς, ὅτι οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι αὖ τοῖς περὶ βέλωνται, εἰ τὰς οἰκίας εἰ τὸ σιῶτῶ, ὅταν τι τῶν εἰδῶν ποιῶσι, καὶ τὰ ἐρῶντα πολλὰ ἔχουσιν . ἐκκλεκε τῶν δύραν, ἐσακγῶς τινὰ περὶ τοῖς πατῶν, αὖ τις ἐλθῃ, λέγει ὅτι ἔξω ὅσιν, οὐ κορσίζει . ὁ κορσὶς δ᾽ ἀντὶ πάντων τῶν τῶν ὀφείλει τῶν αἰδῶ περὶ βέλωνται . εἰ δὲ μὴ, γυνὸς καὶ γνῖ ἡσκι ἀχαμονήσῃ . ὅταν οἰκία ὅσιν αὐτῶν, ὅταν δύρα, ὅταν οἱ αὐτῶν τοῖς πατῶν, ὅταν σιῶτῶ . ὅτε γρῖ θέλειμ τί εἰ ἀκρὺν ἡσκι αὐτῶν τῶν ἡσκι αὐτῶν εἰ δὲ μὴ, ἀπ᾽ ἡλθῶν, ἀπ᾽ ὧς εἰ κορσὶς, τῶν ὑπαεθρομ, τῶν ἐλδύθρομ . ἡρκοται τι τῶν γνῖ τὸς φοβεῖσθαι, ἡρκοται γρῖ αὐτῶν ἔχειμ τὸ ἀποκρῦντῶν . οὕτε ὅταν θέλμ δυνάσται, περὶ γὰρ αὐτῶν ἀκρὺν τῶν καὶ πῶς αὐτῶν εἰ ἀκρὺ τῶν ἐμπέσι ὁ παυδ᾽ αἰον ὁ κορσὶς, ὁ παυδ᾽ αἰον γρῖ, οἷα πᾶσαιμ ἀνδρῶν . ταῦτ᾽ εἰ δὲ αἰδῶς, ὡς αἰδῶς οἷον τ᾽ εἰ εἰς ὅλης ψυχῆς, ὡς αἰδῶς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ; ἀμύχανον, ἀδωῶκτον . πρῶτον οὖν τὸ ἡγεμονικὸν σε εἰ τὸ σαυτῶν κατὰ τὸν ποιῆσαι, εἰ τῶν γνῖσασιν ταῦτῶν νυῦ ἐμοὶ ὡς ἡσκι δυνάσται, ὡς τῶν τέκτονι τὰ εὐλόμ, ὡς τῶν σκυτῶν τὰ δόρματτα . ὅταν δ᾽ αἰδῶς γρῖς τῶν φαντασῶν . τὸ σαμ᾽ αἰον δὲ εἰ πῶς ἐμὲ, τὰ τῶν μόρην εἰ πῶς ἐμὲ . δαυῶτῶ ; ὅρξῃδω ὅταν θέλμ, εἴτε ὅλον, εἴτε μόρους τινός . φοβῶν . καὶ ποῦ ; δυνάσται ὡς ἐκβαλεῖμ ἔξω τὸ ἡσκι ; οὐ δυνάσται . ὅταν δ᾽ αὖ ἀπ᾽ ἐλθῶν, ἐκ εἰ ἡλθῶν, ἐκ εἰ σελῶν, ἐκ εἰ ἀσῶν, γνῖ πνιαι .

γνύπνια, οἰωνοί, ἢ πῶς θεὸς ὁμιλία. εἴθ' ὕτω πῦρα σκευασάμενον, ἔκ
 ἑστὶ τόποις ἀρκεῖσθαι τὸν ταῖς ἀλυσθεῖαις λιμνῶν. ἀλλ' εἰδέναι δεῖ,
 ὅτι ἄγγελος ἄρ' τοῦ διός ἀπέσταλται καὶ πῶς αὖθις ἀνθρώπους πρὸς
 ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὑποδείξωμ' αὐτοῖς ὅτι πεπλάσινται, καὶ ἀλο-
 λαχθ' ζητοῦσι τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὅπως ἔκ' ἐσιν ὅπου
 δ' ἐσιν, ἔκ' γινθιμῶνται. καὶ ὡς ὁ διοργάνος ἀπαχθεὶς πῶς Φίλιππον
 μετὰ τὴν γν' χειρωνεία μάχην, κατὰ σκοπὸν εἶν'. τοῦ γὰρ ὄντι κα-
 τὰ σκοπὸς ὅστις ὁ λιμνῶν, τοῦ τίνος ὅστις ἀνθρώποις Φίλα, καὶ τί
 να πολέμα. καὶ δ' εἰ αὐτὸν ἀκρεβῶς κατὰ σκοπὸν ἀμύνομαι, ἐλθόντ' ἀ-
 παγγεῖλαι τὰ ληθῆ, μὴδ' ὑπὸ φόβου ἐκπλαγῆντα, ὥς αὖ μὴ ὄντας
 πολέμους δεῖξαι, μήτε τινὰ ἄλλον τρόπον ὑπὸ τῶν φαντασιῶν πα-
 ραταραχθῆναι, ἢ συγχυθῆναι. δεῖ ἔν αὐτὸν διώσθαι ἀνατενόμε-
 νοι, ἀν' ὕτω τύχη, καὶ ὑπὸ σκηνῶν βασιλικῶν ἀνδρῶν, λέγειν τὸ
 τοῦ σωκράτους ὡς ἀνθρώποι, ποῖ φέρετε; τί ποιεῖτε; ὡς ταλαιπωροί,
 ὡς τυφλοὶ ἄνω καὶ ὑπὸ τοῦ κυλινδρεῖ ἀλλήλων ὁδὸν ἀπὸ φέρετε, τὴν δ'
 σὺν ἀρελοισιπότες ἀλλαχθ' ζητεῖτε τὸ ὄρυξ καὶ τὸ ἡγεμονικόν, ὅ-
 πως ἔκ' ἐσιν ὅδ' ἄλλα δεικνύοντ' ὅτι πιδύετε. τί αὐτὸ ἔξω ζητεῖτε;
 γν' σώματι; οὐκ ἐσιν. εἰ ἀπιστεῖτε, ἴδετε μύθων, ἴδετε ὀφθαλμοῖς. γν'
 λήσσει οὐκ ἐσιν εἰδ' ἀπιστεῖτε, ἴδετε κροῖστος, ἴδετε αὖ νύκτας πλῆσι-
 ος, ὅσους οἰμωγῆς ὁ βίος αὐτῶν μεσὸς ὅστις. γν' ἀρχὴν ἔκ' ἐσιν. εἰ μὴ γὰρ
 εἴθε αὖθις δις καὶ τρίς ὑπὸ τῶν, διδ' αἰμόνας εἶν' ἔκ' ἐσὶ δέ. τίς πόρῃ
 τότ' ἀπιστοῦμεν; ὑμῖν τοῖς ἔξωθεν τὰ ἐκένων βλέπετε, καὶ ὑπὸ
 τῶν φαντασιῶν πρὸς λαμπροῖς, ἢ αὐτοῖς ἐκένων; τί λέγετε; ἀκού-
 σατε αὐτῶν ὅταν οἰμώζωσι, ὅταν σφύωσι, ὅταν δι' αὐτὰς τὰς ὑ-
 πατάς καὶ τὴν δ' ὄψαν καὶ τὴν ὑπὸ φάνειαν ἀβλιώτορον οἶοντ' ὡς
 ὑπὸ κινδυνώτορον ἔχειν. γν' βασιλείας; ἔκ' ἐσιν. εἰ δέ μὴ, νόθων αὖθις
 δ' αἰμὼν ἐγγύετο, ὡς σαροδανῶ παλ'. ἀλλ' ὅδ' ἀγαμέμνων διδ' αἰ-
 μὼν, καὶ τοῖς κορυφώτορ' αὖθις σαροδανῶ παλ' καὶ νόθων. ἀλλ' αὖ
 τῶν ἄλλων ῥεγκόντων, ἐκείν' ὅτι ποιεῖ;

πολλὰς ἐκ κεφαλῆς πρὸς ἐλύνοντας ἔλκετο χρεῖτας.

καὶ αὐτὸς τί λέγει; πλάζομαι ὡς, φησὶ, καὶ ἀλαλύνεσθαι, κραδίη
 δ' ἐμοὶ ἔξω σπῆλαι ἐκθρόσκει. τὰς, τί τῶν σῶν ἔχει κακῶς; ἢ ἀπὸ
 σις; οὐκ ἔχει. τὸ σῶμα; οὐκ ἔχει. ἀλλὰ πολύχρυσος, καὶ πολύχαλ-
 κος. τί ἔν τῳ κακῶν ὅστις; ἐκείνο δ', τί ποτε ἡμέλειται σὺ, καὶ κατέ-
 φθαρται ὡς ὀρεγόμεθα, ὡς ἐκκλίνομεν, ὡς ὀρμῶμεν καὶ ἀφορμῶμεν.

ὡς

πῶς ἡμέλειται; ἀγνοῖ τὴν ἐσὶαν τοῦ ἀγαθοῦ, πῶς ἡμεῖς πεφυκε, καὶ
 τὴν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἰδίαν ἔχει, καὶ τὸ ἀλλότριον. καὶ ὅταν τι τῶν ἀλ-
 λοτρίων κακῶς ἔχη, λέγει, εἰς μέν μοι, οἱ γὰρ ἐμὲ μὴ ἀνιδυνούσι. τα-
 λαίπωρον ἡ γέμονόν μου, καὶ μόνον ἀτμήλειται καὶ ἀδράπιδον.
 μέλλουσι ἀφθνήσκου ὑπὸ τῶν τρώων ἀναρεθγίνετο. ἀν δὲ αὐτῶς οἱ
 πρὸς μὴ ἀρεκτένωσι, καὶ μὴ ἀφθάνωσι; ναί, ἀλλ' ἔχ' ὑφ' ἑνὶ πάντων.
 τί ἐν δ' ἀφ' ὧν; εἰ γὰρ καὶ οὗτος ὅτι τὸ ἀφθάνειν, αὐτὸ δὲ οὐκ, αὐτὸ καὶ
 ὅτι; ὁμοίως καὶ οὗτος ὅτι, μὴ ἡ ἀλλότριά μέλλει γίνεσθαι, καὶ τὸ σωματικὸν χω-
 εῖζεσθαι καὶ ἡ ψυχὴ; ὁ δ' ἐν σοὶ, ἀφ' ἡμετέρων τῶν ἐμὲ μὴ, ἡ δὲ οὐκ ἐκ
 κλεισται; καὶ ἐξέσι; ἀφθάνει; ἐξέσι. τί δ' ἐν πρὸς τῶν εἰς, βασιλίδος, καὶ
 τὸ τοῦ διὸς σκῆπτρον ἔχων; ἀτυχὴς βασιλεὺς δ' γίνεται, καὶ μέλλου καὶ
 ἀτυχὴς θεός. τί δ' ἐν εἰς; ποιμὴν ταῖς ἀλυσταῖς. ἔτι γὰρ ἡλίας, ὡς οἱ
 ποιμάνον, ὅταν λυκὸς ἀρεπάσῃ τί τῶν περὶ βῆτων αὐτῶν. καὶ ὅτι δὲ
 πρὸς βῆται εἰσι, οἱ ὑπὸ τοῦ ἀρχέμενοι. τί δὲ καὶ ἡρχε, μὴ π' ὄρεξίς ὑ-
 μῶν ἐκινδυνεύετο, μὴ π' ἐκκλίσαι, μὴ ἡ δὲ οὐκ, μὴ π' ἀφορμή; καὶ φησιν.
 ἀλλὰ τὸ ἀδελφὸν καὶ τὸ γυναικῶν καὶ ἡρώων. ἐκ τῶν ἐξ ὧν μέγα,
 εὐδελῶν καὶ μοιχῶν γυναικῶν καὶ καὶ φρονήτων ἐν τῶν τρώων;
 πίνων ὄντων; φρονίμων ὄντων, καὶ ἀφρόνων; εἰ φρονίμων; τί αὐτοῖς πολε-
 μεῖται; εἰ δὲ ἀφρόνων, τί ὑμῶν μέλλει; γὰρ τίνι δὲ ἀγαθόν; ἐπὶ δὲ
 γὰρ τῶν εἰς, ἐπὶ ἡμῶν ἐνέει, ἀγγελεῖ. καὶ κατὰ σκοπεῖ. ὅπου δὲ
 καὶ τε, καὶ δὲ ἐλετε καὶ τῶν αὐτῶν. εἰ π' ἐλετε, εὐρετε αὐτὸν γὰρ ὑμῶν
 ὅν, καὶ αὐτὸν ἐξω ἐπλάζεσθαι, καὶ αὐτὸν ἐκτεῖται τὰ ἀλλότρια ὡς ἴστω. καὶ
 εἰς τῶν αὐτῶν ἐφ' αὐτῶν, καὶ αὐτὰς τε τὰς περὶ ἡμῶν εἰς ἔχετε, ποῦ
 ὅν ἡ φαντάζεσθαι τὸ ἀγαθόν; τὸ δὲ οὐκ, τὸ δὲ οὐκ αἰμονισμός, τὸ ἀπαρ-
 τιστον. ἀλλ', μετὰ δὲ αὐτὸ φυσικῶς δὲ φαντάζεσθαι, ἀξιόλογον δὲ φαν-
 τάζει, ἀβλαβὲς δὲ φαντάζεσθαι. γὰρ ποῖα ἐν ὑλῇ δὲ ἐκτεῖται τὸ δὲ οὐκ
 καὶ ἀπὸ τοῦ διὸς; γὰρ τῶν δὲ οὐκ, καὶ τῶν ἐλδύδων; γὰρ τῶν ἐλδύδων.
 τὸ σωματικὸν ἐν ἐλδύδων ἔχετε, καὶ δὲ οὐκ; καὶ ἴστω. καὶ ἴστω ὅτι τῶν
 εἰς δὲ οὐκ ὅτι; ποδῶν, δὲ φθαλμίας, δὲ οὐκ, τυράννης, πυ-
 ρός, σιδ' ἡρώ, πάντες τοῖς ἡρώ τοῖς; ναί. δὲ οὐκ πῶς ἐν ἐπὶ ἀνεμὸς δὲ
 σον εἶναι; καὶ δὲ οὐκ τῶν τῶν σωματικῶν; πῶς δὲ μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸ
 φύσει νεκρὸν, καὶ γὰρ, ὁ πῶς; τί ἐν; καὶ δὲ οὐκ ἔχετε ἐλδύδων; μὴ ποτε δὲ
 δὲ οὐκ. καὶ τίς ὑμῶν ἀναγκάσαι δὲ οὐκ, συγκαταδέσθαι τῶν ψυ-
 δὲ οὐκ φαινομένων; καὶ δὲ οὐκ. τίς δὲ, μὴ συγκαταδέσθαι τῶν φαινομένων ἀ-
 λυσταῖς; καὶ δὲ οὐκ. γὰρ δὲ ἐν ὅρατε, ὅτι ἐστὶ τί γὰρ ὑμῶν ἐλδύδων φύσει.

ὁ αὐτὸν γυμναζέει; ἀλλ' ὁ μὲν ἡρακλῆς ὑπὸ θυρυδῆως γυμναζέ-
 μιν, οὐκ ᾔνοιζεν ἀθλῆναι, ἀλλ' ἀόκνως ἐπέτελει πάντα τὰ
 προστάματα. οὗτο δ' ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ γυμναζόμενον,
 μέλει κεκραγῆναι καὶ ἀγανακτεῖν· ἄξιον φορεῖν τὸ σκῆπτρον τοῦ
 διογῆνους. αἶνον τί λέγει ἐκείνῳ πυρρῶσιν πῶς αὖτε παρόντας κα-
 καί (ἐφη) λεφθαλαί, ὁ μὲν εἶπε; ἀλλ' ἀθλητῆν μὲν ὀλεθρον ἢ μάχην ὀ-
 ψόμενοι, ἄπειτα ὁ δὸν προσάτιναι εἰς ὁ λυμπάαν· πυρρῶτι δὲ καὶ ἀνθρώ-
 πῳ μάχην ἰδίῃν ὁ δὲ λέγει; ταχὺ γ' αὖ ὁ ποιῶνς ὁ γὰρ ἐκείνῳ τῷ θεῷ,
 καὶ ταπεινοφύτῳ αὐτῷ, ὡς παρὰ ξίαν αὐτῷ χρωμένῳ, ὅς γε γινέσκει
 λωπίζετο ταῖς πρὸς αἰσέσι, καὶ δέαιμα εἶναι ἡμῖν τῶν παρόντων. ὁ δὲ
 τίτιν γὰρ ἐγκαλέσει; ὅτι δύστημονεῖ; ὅτι κατηγορεῖ; ὅτι λαμπροτόκῳ
 ὑπὸ δεικνύται τῷ ἀρετῶν τῷ αὐτοῦ; ἀγε, πῶς πρὸς πρὸς αἰσέσι δὲ τί λέγει;
 πῶς δαυατῶ, πῶς πόνον, πῶς συνεικνύει τῷ δὲ δαίμονι τῷ αὐ-
 τοῦ τῇ μεγάλῃ βασιλείῳ; μάλλον δ' αὐτὸ συγκριτῶν ὅτι εἶναι. ὅπως
 γὰρ ταρταρῶ καὶ λύπῃ καὶ φόβῳ, καὶ ὀρίξαι ἀτελεῖς, καὶ ἐκκλί-
 σεις πῶς πῶς οὐσαι, καὶ φθόνοι καὶ ζήλοισιν, πῶς ἐκείνῳ πῶς οὐδὲ
 δὲ δαίμονι; ὅπου δ' αὖ ἢ σαπρὰ ὀδύματα, ἐκείνῳ πάντα ταῦτα
 εἶναι ἀνάγκη. πηθομένου δὲ τοῦ νεανίσκου, εἰ νοσήσεις ἀξιοῦντο. ὁ δὲ
 λου πῶς αὐτῷ ἐλθεῖν ὡς νοσοκομῆτιναι, ὑπακούσει· πῶς δὲ ὁ λου
 μοι δώσεις λιμνὴν, ἐφη. οἷον γὰρ αὐτῷ ἄλλου εἶναι τοῖς τοῖς, ἢ ἄξιον
 ἢ ὁ λου αὐτῷ ἀρῖθμῶντα. κοινὸν ὅν εἶναι οἷον αὐτῷ τοῦ σκῆπτρου καὶ
 τοῦ βασιλέως, καὶ δαίμονι ἀξίον, εἰ μέλλει ὁ λου ἀξιοῦντα, ὡς
 διογῆνους ἀντιδρῶν ἐγχεῖν, ὡς ἐκείνῳ διογῆνους. ἢ οὐκ εἶ, ὅτι χρο-
 ρεῖν αὐτῷ αὐτῷ λέγειν πρὸς ὁ χρόνον, ὁ λου ὅτι αὐτῷ; ἐκείνῳ
 αὐτῷ ἀξίον ἡ γινέσκει τοῦ πῶς αὐτῷ εἰς ἐλθεῖν. ὡς αὖ οἱ δοκῇ, ὁ γὰρ
 μήνῃ τοῖς τοῖς. κοινὸν μᾶλλον πῶς βλέπει κοινῶν, γὰρ ἢ πῶς ἐξεί-
 ἀρσκέπεισιν τῷ βορίαν, ἵνα μὴ πῶς ὑγῆς. σὺ δὲ μοι δοκεῖς δέλειν
 εἰς οἷον πῶς ἀπελθῶν, ὅτι χρόνος χροταδιῶναι. τί εἶναι καὶ ὁ δὲ
 εἶναι πρὸς αἰσέσι πηλικύτῳ; γὰρ μὲν δ' ἐφη, ὁ πῶς πρὸς αἰσέσι
 παρὰ ληφθέντων ὑπὸ τοῦ λιμνῶν. αὐτοῖς σοφὸν ἐφη δὲ ὡς, τάχα
 μὲν ὁ δὲ ἡμῖν τίς ῥαδῆως ὁ δὲ τοῦ λιμνῶν. πῶς γὰρ γινέσκει αὐτῷ
 τῷ ταῦ τῶν τῶν διεξαγωγῶν; ὁ μὲν δ' αὖ ὑποβῶμεθα, ὁ δὲ λιμνῶν
 ὁ γῆμαι αὐτῷ, καὶ πῶς οὐ ποιήσεται. καὶ γὰρ ἡ γῆμαι αὐτῷ εἶναι ἄλλῃ
 εἶναι, καὶ ὁ πῶς ὁ δὲ ἄλλῳ τοῖς τοῖς, καὶ τὰ πῶς οὐτως

ἀνατραφῆσεται. τοιαύτης δ' ὅσης κατὰ σάσεως, οἷα νῦν ὄντι ὡς γὰρ
 παρὰ τὰ ξείνη, μή ποτ' ἀπορίσσωσιν εἶναι δ' αὖ τὸν λιυικὸν ὅλον πῶς τῇ
 στρατηγίᾳ τοῦ δεῦξ' ὑποφύεται ἄνθρώποις διωκόμενον, ὃ πῶς δεδμε-
 νορ καὶ δῆκεσιν ἐδιωκτοῖς, ὃ δ' ἐμπειροπλήμων οὐκ ἔστιν, ὡς πρὸς βασι-
 νωρ ἐκείνῳ σώσει τὸ τοῦ καλῶς καὶ ἀγαθῶς πρόσωπον. πρῶτον δ' ἀρ-
 τὸν ἀγγελορ, ὃ κατὰ σκοπορ, καὶ κέρυκει τῶν θεῶν. ὅρα γὰρ ὅτι δει-
 αὐτὸν ἀρδίζουσαι, τίνα τῶν πρὸς τὸν ἀρδιδόνα, τοῖς ἄλλοις
 συγγενέσι φιγωναίῳ, αὐτῇ τῇ γυναικί· εἰς νοσηκίαις λοιπὸν ἐκ-
 κλείεται, εἰς πορισμὸν, ἵνα τ' ἄλλα ἀφῶ. δει αὐτὸν κορυκτοῦ μορ ἐ-
 χειρ, ὅπως τὸ θορόμιν ποιήσει τῷ παιδίῳ, ἵν' αὐτὸ λῶσιν εἰς σκῆλιν·
 εἰς τὴν τεκνὸς τῇ γυναικί, ἑλατορ, ἑραββάτιον, ποτήριον· γίνε-
 ἡδὴ πλῆθ' οὐκ ἀδύνατον. τὴν ἄλλω ἀχολίαν, τὴν παρὰ σκῆλιν, πῶς μοι
 λοιπὸν ἐκείνῳ· ὁ βασιλεὺς ὁ τοῖς κορυκτοῖς πρὸς δουλείᾳ,
 ὡς λαοὶ τ' ὑποφύεται καὶ τότε μέμνηται;
 ὅρ δ' εἰς αὐτὸν ἄλλος ὑποφύεται, αὐτὸν γεγαμνηκίαις, αὐτὸν περὶ τοιοῦ-
 μένης, τίς καλῶς γινώσκει τῇ αὐτῇ γυναικί, τίς κακῶς, τίς στραφεί-
 ται, ποῖα οἰκία θυσαθεῖ, ποῖα δ' ὡς ἱετὸρ ποδὸς χέμενον, καὶ τῶν
 σφυγμῶν ἀπὸ μὲν σὺ πυρὸς ἦται, σὺ κεφαλῶν γῆς, σὺ ποδῶν
 γῆς· σὺ αὐτὰν τορ, σὺ φάγε, σὺ ἀλῶσιν τορ· σὺ δ' εἰς μὲν ἔλθω, σὺ δει
 ἑλθῶν. πῶς γοῶν τῶν εἰς τὰ ἐδιωκτοῖς καὶ θῆκοντα γὰρ δεδμεῖν; οὐ
 δει αὐτὸν ποιεῖσαι ἱματιστῶν τοῖς παιδίοις, ἀγε πῶς γραμμα-
 τῶν ἀρσῶναι πινυκίδια, ἔχοντα γραφεῖα, ὑμῶν, καὶ τοῖς τοῖς
 ἑραββάτιον ἐκμῶσαι. ὃ γὰρ ἐκ τῆς κορυκίας ἐλθόντα διώκται
 λιυικῶν εἶναι. εἰ δὲ μὴ, ἐκείνοισιν αὐτὰ γινώσκοντα εἶναι, ἢ ὅπως ἀρ-
 κτεῖναι. σὺ περὶ πῶς κατὰ γοῶν τὸν λιυικόν, πῶς αὐτὸν τὴν βασιλεί-
 αν ἀφαιρῶμεθα; ναί. ἀλλὰ ἐκείνῳ ἐγὼ μὲν πορίσασθαι μοι λέγεις ὃ ἐ-
 ρωτῶ· γινώσκοντα, καὶ γινώσκοντα, ἡ δὲ ἄλλω κατὰ τῆναι. ἡμεῖς δ' οὐ
 τῶν κορυκτῶν γὰρ καὶ ἀποδιδάσκοντα ζητοῦμεν. καὶ ὅπως ζητοῦντων,
 ὃ ἐκ ἐκείνων ταύτην τῇ κατὰ σάσει πρὸς γοῶν τῶν λιυικῶν τὸ
 πρῶτον. πῶς ὅρ ἐλθῶν, φησὶ, στρατῶσαι τὴν κοινωσίαν, τὸν δὲ οὐκ ἔστι
 ζορ δ' οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων οἱ δὲ οὐκ ἔστιν τρία κακὸν γινώσκοντα
 αὐτὸν αὐτῶν εἰσάγοντων, ἢ οἱ ὑποφύονται πᾶν τῶν κατὰ σάσει
 ἀνθρώπων, τί ποιεῖται, πῶς διώκοντα, τὴν ὡς ἐλθῶνται, τὴν ὡς
 μελῶσι πρὸς τὸ πρὸς ἡμῶν; καὶ οὐκ ἔστιν ἐκείνῳ μείζονα ὡς ἐλθῶνται, ὅσοι τε
 κινῶν αὐτοῖς κατὰ τῆναι, ἐκμῶντων τὸν ἀνθρώπον ἀφαιρῶντων; καὶ
 ὁμοῦ

ὁμῆρες πλείονα τῇ κωνωνίᾳ συνεβολητο πρίαμ^ο· ὁ πρῆντικὸν τα
 γηυνήσας ποδικαθάρματα, ἢ δ' ἀναδός, ἢ αἰόλ^ο. εἴτα στρατηγία μὲν,
 ἢ σωτήρια πινά ἀπείρξει γὰρ μὲν ἢ παιδοποιίας· καὶ δ' ὀφείλει εἶτα
 αὐτ' ἐδ' ἄνδρος ἡλ' ἀχθαι τὴν ἀτεκνίαν. ἢ δὲ τῷ λιυικῷ βασιλείᾳ ἐκ
 εἶσαι ἀταξία· μήποτε ἐκ αἰδανόμεθα τῷ μεγέθους αὐτοῦ, ἐδὲ φαντα
 ζόμεθα κατὰ ξίαν τὸν χειρακτῆρα τοῦ διοργάνους; ἀλλ' εἰς αὐτὸν νῦν ἄρ
 βλέπομεν, πῶς τραπέζης πυλαωρὸς, οἱ δ' ἐδὲν μμῶνται ἐκένους,
 ἢ εἰ ὅτι ἀρὰ πόρδωνδ' γίνονται, ἀλλὰ δὲ ἐδ' ἴσ' ἐπεί ἐκ αὐτῶν ἡμᾶς ἐκί
 νη ταῦτα, ἐδ' αὖν ἐπεβαυμαλζομεν, εἰ μὴ γαμήσει, ἢ παιδοποιήσε
 τῇ. ἀνθρώπου, πάντας ἀνθρώπους πεπαιδοποιῶνται, αὐτὸν ἀνδρᾶς ἴσ' ἔ
 χειρ, τὰς γυναικῶν θυγατέρων· πᾶσι δ' ἔτι πῶς ὁρᾶται, ὅτι
 πάντων κηδεταί. ἢ σὺ δοκεῖς ὑπὸ ποδὶ ὀργίας λαιδρεῖσθαι τοῖς ἀ
 παντῶσι; ὡς πατήρ αὐτὸν ποιεῖ, ὡς ἀδελφός, καὶ τῷ κρινῶ πατρός
 ὑπερέτης τῷ διός, αὐτοὶ δ' ὀφείλῃ, πυνθὲν καὶ εἰ πολιτὸν ἴσεται, σκ
 νίω. μέζονα πολιτεῖαν ζητῆς, ἢς πολιτὸν ἴσεται, εἰ γὰρ ἀδελφάοις,
 πρὸς ἐλθὼν ὀφείλει ποδὶ πρὸς ὀφείλῃ, ἢ πόρῳ. ὅν δ' εἰ πᾶσι ἀνθρώποις
 ὀφείλει καὶ ποδὶ, ἐπίσης μὲν ἀδελφάοις, ἐπίσης δὲ κρινάοις, ἐπίσης δὲ
 ἑσθ' αὐτοῖς· ἐπὶ πόρῳ, ἐδὲ ποδὶ πρὸς ὀφείλῃ, ἐδὲ ποδὶ ἐπὶ κρινάοις, ἢ πο
 λέμεν, ἀλλὰ ποδὶ διδασκαλίας καὶ κακοδαιμονίας, ποδὶ οὐτυχίας
 καὶ δυστυχίας, ποδὶ δολείας καὶ ἐλδοδρίας. πηλικαὶ τὴν πολιτεῖ
 αν πολιτὸν ὀφείλῃ ἀνθρώπου, σὺ καὶ πωθάνῃ, εἰ πολιτὸν ἴσεται; π
 ον καὶ, καὶ εἰ ἀρξῇ; πάλιν ὀφείλει μωρῷ, ποῖαν ἀρχὴν μέζονα, ἢς ἀρ
 χει; χρεῖα μὲν τοι καὶ σώματ'· ποῖδ' ὅτ' ἐπὶ τοῖς τῷ. ἐπεί τοι αὐτὸν φθισ
 κὸς πρὸς ὀφείλῃ, λεπθὲς καὶ ὠχρὸς, ἐκίπ' ὁμοίαν ἐμφασιν ἢ μαρτυ
 ρία αὐτοῦ ἔχει. δὲ γὰρ αὐτὸν ἐμόνον τὰ ἐλ' ὑψὺς ὑπὸ δαιμονοντα
 παρὶς αὐτῶν τοῖς ἰδὴ τοῖς, ὅτι γὰρ ἐχέτω δίχα τῶν δαιμονοντων
 εἶν' ὑπὸ αὐτῶν καλὸν καὶ ἀγαθόν· ἀλλὰ καὶ εἴα τὸ σώματ'· γὰρ δὲ
 κινῶνται, ὅτι ἢ ἀφελῆς καὶ λιτὴ καὶ ὑπαιδρ^ο δίαται ἐδὲ δ' ὁ σώμα
 λυμαίνεται. ἰδὲ καὶ τότ' ἐμαρτύρῃς εἰ μὴ ἐγώ, καὶ δ' ὁ σώματ' ἐμόν. ὡς
 διοργάνους ἐποίησ' ἐλβωρ γὰρ ποδὶ ὀφείλῃ, καὶ καὶ αὐτὸ τὸ σώματ' ὑ
 πέρσ' ἐφ' αὐτὸν πολλὰς. ἐλεῖ μὲν δὲ λιυικὸς ἐπάτης δοκῇ, πάντας
 ἀρξῇ φρονταί, πάντας πρὸς ὀφείλῃ. ἐδὲ γὰρ ἔνταρτον αὐτὸν δὲ
 φάνεσθαι, ὡς μὲν ἦν ἰδὲ αὐτὸν ἀνθρώπου ἀπὸ βῆμ'· ἀλλ' αὐτὸν τὸν
 αὐτὸν αὐτὸν δὲ καὶ αὐτὸν εἶν', καὶ ἀγνώστῳ. δὲ δὲ καὶ χρεῖν πρὸς
 ναὶ πολλὰ φουσικῶν τῶν λιυικῶν, καὶ ἀφύπναι· εἰ δὲ μὴ, μὴ γὰρ γίνε

ὅτι τὸ χεῖρον ἀνάγκη νικᾶσθαι ὑπὸ τοῦ κρείττονος, ὅπως χεῖρον ὄντι καὶ
 δὲ σωματίου τῶν πολλῶν χεῖρον, καὶ ἀδυνατέον τῶν ἰσχυροτέρων. οὐ-
 δὲ ποτ' ἔτι εἰς ὄψιν καταβάνει τὸν ἀγῶνα, ὅπως δυνάτω νικηθῆ-
 ναι, ἀλλὰ τῶν ἄλλοτρίων δυνάεις αἰσθάνεται, τῶν δὲ λαῶν ἐκ ἀντιποιεῖ-
 ται. ὅπως δὲ πελοπίδης καὶ χρένης τῶν φαντασῶν, ἐκείνους ὅτε ὅμο-
 ματὰ ἔχει, ἐν εἴπῃς ὅτι ἀγῶν τυφλὸς ὡς πρὸς αὐτόν. μή ποτε συγ-
 καταθέσεις πελοπίδης; μή πεδρὸν ἐκείναι; μή πεδρεῖς ἄρτα δολιχι-
 κή; μή ποτε ἐκκλίσας πεδρὶ πῶλον καὶ ὑποβολὴν ἀτελής; μή ποτε μέμφεις
 μή ποτε ταπείνωσις, ἢ φθόνος ἢ πλοῦτος ἢ πεδρὸν ἢ πολλὰ, καὶ σωτή-
 ρις. τῶν δ' ἄλλων γνῆται, ὑπὸ τῆς ἐρέχεις, ἐρῶν παῖδας, ληΐδης πελοπί-
 δος ὅς γίνεται, τύραντος ὅς γίνεται. σωματὶς δὲ; ναί. καὶ ἡγεσιδῶς
 δὲ; ναί. καὶ ἀρχὸν καὶ ἡμῶν; τί ἔτι αὐτῶν τότῳ μέλει; ὅταν ἐν ἡμέ-
 ρῃ τούτῳ αὐτὸν ἐκφοβῇ, λέγῃ αὐτῶν, ὑπαγε γῆτες τὰ παιδία,
 ἐκείνοις τὰ πεδρῶν φοβοῦρά ἐστιν. ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι ὀδραίναντά ἐστιν,
 ἔσθω δὲ ὅς ἐδὲν ἔχει. πρὸς τοῦτου πρῶτα βουλόμην. ὥς ἐάν
 ᾖ δόξῃ, τὸν θεῶν σοι ὑποδείξω, ὃ ἰδὼ σοι πρῶτον παρὰ σκεδὺν ὡς
 ἰδὼ γὰρ τί καὶ ὁ ἑκτωρ λέγῃς τῇ ἀνδρομάχῃ, ὑπαγε (φροσὶ) μᾶλ-
 λον εἰς οἶκον, καὶ ὑφαίνει. πόλεμος δ' ἀνδρῶσι μελήσει πάντες, μᾶλ-
 λιστα δ' ἐμοί. ἔτι καὶ ἡ ἰδία παρὰ σκεδὺς σωθήσεται, καὶ ἡ
 ἐκείνης ἀδωαμίαις.

Πρὸς τὰς ἀναγινώσκοντας καὶ διαλεγ-
μούς ἐπιθειμήτως. κγ.

[illegible]

λέγεις, δ' οὐτε καὶ ἀκούσεται με ἀναγινώσκοντι· ὁ μὲν, σκεῖται πρὸς
 τὸ μὴ εἶπαι αὐτὸ ποιεῖν· εἴτ' αὖ εὖρεται, πάλιν φέρεις, σκεῖται εἰ ἐφ' ὃ
 δίδω, ὡφελῆσαι θέλεις, ἢ ἐπαινεθῆναι. οὐδὺς ἀκούεις λέγοντα, ἐμοὶ
 δὲ τοι πρὸς τῶν πολλῶν ἐπαίνος τίς λόγος; καὶ καλῶς λέγεις, ἐδὲν γὰρ
 ἔσθ' ἡμεσικῶ, καὶ ὁ μεσιπὸς ὅστις, ἐδὲ ἔσθ' ἡλωμνησικῶ. ἐκὼν ὡφελῆ
 σαι θέλεις. πῶς τίς ἐπέε καὶ ἡμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ τρέχωμεν εἰς τὸ ἀ
 κροατῆριόν σε. νῦν δ' αὖτα τοῖς ὡφελῆσαι καὶ ἄλλους, μὴ αὐτὸς ὡ
 φελῆμεν; ὅ. ἐδὲ γὰρ εἰς τεκτονικῶν ὁ μὴ τέκτων, ἐδὲ εἰς σκυτῶν
 τικλὼ ὁ μὴ σκυτεὺς. θείλεις ἐν γυνῶναι εἰ ὡφελῆσαι; φέρεις σε τὰ δόγ
 ματα φιλόσοφου. τίς ἐπαγγελία ὀρέξεως; μὴ ἀρτυγχαίνειν. τίς ἐγκλί
 σεως; μὴ ποδὶ πίπτειν. ἄγε πληρῶμεν αὐτῶν τῶν ἐπαγγελίων. ἐπέ
 μοι τὰ ληθῆ· αὐτὸ δὲ ψύσει, ὅρῳ τοι. πρῶτον ψυχρότερόν σε τῶν ἀκροα
 τῶν σωεληόντων, καὶ μὴ ὑπὸ βοσκάντων τοι, τεταπεινωμένον; ὁ
 ἥλιος. πρῶτον ἐπαινεθεὶς, ποδὶ μερῶ, καὶ πᾶσι μὲν ἐλεγδόν, τί τοι εὐδξαι;
 θαυμαστός ἐνέχει, τὼν ἐμῶν τοι σώπειαν. πῶς δ' εἴποι ἐκείνος; τὸ
 ποῖον; ὅπως δ' ἐγγραφά τῶν πάντων καὶ τὰς νύμφας; ὑποφρυδῶς. εἰπά
 μοι λέγεις, γν' ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει ἡ ψύσις ἀναστρέφειν; ὑπάγε, ἄλ
 λου μὲν πείθει. τὸν δ' εἴνα δὲ πρῶτον ἐκ ἐπίνους πρὸς τὸ τοι φαινόμενον; τὸ
 δ' εἴνα δ' ἐκ ἐπολάκιδον τὸν συγκλητικόν; ἢ βελίς σε τὰ παλαιὰ
 εἶναι τοιαῦτα; μὴ γῆροιο. τίς; ἐν γνέκα ἐπίνους καὶ ποδὶ πέδον αὐ
 τόν; ὅφρυς νεανίσκος, καὶ λόγων ἀκροατὴς. πῶς γν' ὅστις ἐμὲ θαυμά
 ζει. εἰρηκας τὼν ἀπόδειξις. εἰπα τί δοκεῖ τοι; αὐτοὶ σε ὅτι ὁ κρατα
 φρονεῖσι λεληθότως; ὁταν ἐν ἀνθρωπῶ συνειδῶς ἐαυτῶν μὴ γν' ἀ
 γαθόν, μὴ τε πεποιητόν, μὴ τε γνῶμεμενόν, εὖρε φιλόσοφον τὸν λέ
 γοντα, μεγαλοφύνης καὶ ἀπλῶς καὶ ἀκόραιο, τί δοκεῖ ἄλλο αὐτῶν
 λέγειν, ἢ ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς ὅστις; ἀρβέβληκον οἶον; ἢ τῶ
 διδασκόντα; ἢ τῶ, φυσί, τὸν διδασκόντα πῶς δίδω. ὅ. μαρὲ ἄλ
 λα πῶς δίδω φρονέειν; τῶ γὰρ γνέκα καὶ σὲ θαυμάζω. ἀκούειν αὐτῶ
 τίνα λέγει; ὅτι τινος με ποτὲ χρεῖαν ἔχειν; ἐπέ μοι, τί μεγαλοφύνης
 ὄργον ὑπὸ δ' ἐλκεται. ἰδ' ὅ σιωεῖς τοι ῥοστόν χρόνον, ὡς λαγομῶν σε
 ἀκήκοον, ἀναγινώσκοντα; σε ἀκήκοε, καὶ τίς αὐτοῖς; ἐπίστραπῆαι
 ἐφ' αὐτόν; ἢ δὴ καὶ γν' οἷς κακῶς

πᾶν, πῶς ἐθέλει αὐτὸ, ὅτι πρῶτον μάθε τί λέγεις, εἴθ' ὅτω λέγῃ. ὅτως
 ἐν κακῶς ὁρᾷ καὶ μινος, καὶ χάσκων πρὸς αὐτὸ ἐπαινέοντα, καὶ ἀρι-
 μῶν αὐτὸν ἀκρόντως σε, θέλεις ἄλλαν ὠφελεῖν; σήμερόν μου πολλῶ
 πλείονον ἤκουσαν νῆα πολλοί, δοκῶ μιν ὅτι πρὸς ταῦτα. οὐδὲ γὰρ
 λέγεις, θεὸς αὐτῶν χιλίας, δίδων· οὐδ' ἐποτρύνουσιν ποσούροι, πῶ
 θεν αὐτό; καὶ καμψῶς ἀνιδόνοντες λόγων τὸ καλόν, λυρεῖ, καὶ λί-
 θον λινῆσαι δυνάσται. ἰδίῳ φωνᾷ Φιλόσοφος, ἰδ' ὅς διὰ θεοῖς ὠφελῆα
 σόντες ἀνθρώπους, ἰδίῳ ἀκροῦς ἀνθρώπου λόγῳ, ἀνεγνωκῶς τὰ σω-
 κρατικά ὡς σωκρατικά, καὶ δὲ ὡς λυσία, καὶ ἰσοκράτους πηλίκους ἐθαύ-
 μαζε; τίσι ποτε λόγοις; ἀλλὰ τίνι ποτε λόγῳ, τὸ τ' ἐκείνου τελεό-
 τηρον; μὴ γὰρ ἄλλως αὐτὰ ἀνεγνώκατε, ἢ ὡς ὠδ' αἰετῶν; ὡς εἴ γε ἀναγι-
 νώσκει, ὡς δ' εἰ, καὶ αὐτὸς πρὸς τοὺς ἐγγίνεσθαι. ἀλλ' ἐκείνο μάλλον ἐβλέ-
 πετε, ἐμὲ δ' αὖτις ἐμὲ λυρεῖ ἀκροῦναι καὶ δυνάσται. βλάψαι δ'
 οὐκ ἔστι, ὅτι ὡς ἐγὼ αἰετῶν τοῖς, οἷον μολὼν πρὸς ἑμὲ, ἢ τῷ
 λόγῳ, ὅς αὐ μοι σὺ περὶ βέλους φάινεται. ὁρᾷ τις ἤκουσε
 σωκράτους ποτὲ λέγοντος, ὅτι οἱ δὲ καὶ διδασκῶν; ἀλλὰ ἄλλοι
 ἀλλὰ χροῖ ἐπεμπε, τοιγαρὶν ἤρχοντο πρὸς αὐτόν, ἀφ' ἑνὸς Φιλόσο-
 φοις ὡς αὐτὸ συσπλάτναι. καὶ κείνος ἀπ' ἡγεῖται σωτῆσαν; οὐκ ἄλλὰ
 πρὸς ἐμὸν ἐλεγε, ἀκρόν μου σήμερον, ὁρᾷ λεγομένην ὅτι τοῖς αἰετῶν
 καὶ ὁρᾷ; τί σε ἀκρόν; ὡς δὲ αἰετῶν μοι θέλεις, ὅτι καμψῶς στυπθεῖς
 τὰ ὀνόματα. στυπθεῖς ἀνθρώπου, καὶ τί τοι ἀγαθόν ὅστις; ἀλλ' ἐπαινε-
 σόν με. τί λέγεις τὸ ἐπαινεῖν; εἰπέ μοι, καὶ καὶ θαυμαστῶς. ἰδίῳ λέ-
 γω, εἰ δ' ἐστὶν ἐπαινεῖν ἐκείνο, ὅ, τί ποτε λέγῃσι οἱ Φιλόσοφοι τῇ τ'
 ἀγαθῷ κατηγορίᾳ, τί σε ἔχω ἐπαινεῖσαι; εἰ ἀγαθόν ὅστις τὸ φερέειν
 ὁρᾷ, δίδασκόν με, καὶ ἐπαινεῖσω. τί δὲν ἀκρόν; δ' εἰ τ' ὁρᾷ τὸν ἀκρόν;
 μὴ γάρ οἱ δ' ἐγὼ μιν ὅς καθ' ἑαυτοὺς ἀκρόν ἀκρόν, μὴ δὲ ἐν τούτῳ γένεσθαι
 καθ' ἑαυτοὺς με δίδωσάντα; ἀκρόν τι λέγει σωκράτης. ὅς γὰρ αὐ
 πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τῇ δὲ τῇ ἡλικίᾳ, ὡς ὁρᾷ μετὰ κίω πλάττονται λό-
 γος, εἰς ὑμᾶς εἰσφέρειν, ὡς ὁρᾷ μετὰ κίω, φησὶν. ἐστὶ γὰρ ὅστις ὄντι καμ-
 ψόν τὸ τέχνη, ἐκλέξαι ὀνομασία, καὶ ταῦτά στυπθῆναι, καὶ πα-
 ρελθόντα θυφύς ἀναγνώσθαι ἢ εἰπεῖν καὶ μετὰ ξὺ ἀναγινώσκοντα
 ὡς φερέειν, ὅτι τούτοις ὅ πολλοὶ δυνάσται πρὸς ταῦτα. καὶ τὴν
 ὑμετέρων σωτηρίαν. Φιλόσοφος δ' ἐπ' ἀκρόν πρὸς ταῦτα; οὐκ ἔστι
 ὡς ὁρᾷ ἀγῶν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτόν, ἢ τρῶν, οὕτω δὲ ἐπ' αὐτόν ἀγῶν

αὐτὸν ὠφελήσασθαι μάλιστα· ποῦ ἴατρος πῶς κελεύει, ἵνα τίς αὐτῷ ἴαται
 πύθῃ· λέγει τοι νῦν ἀκούω, ὅτι καὶ οἱ ἱατροὶ παρακαλοῦσιν ἡμῶν.
 πάλιν ἐπ' ἐμὸν πῶς κελεύωτο, πῶς κελεύω σε ἰλθόντα ἀκούσαι, ὅτι σοὶ
 κερκῶς ὄντι, καὶ πᾶν τῶν μάλιστ' ὠδμηλῶν, ἢ ὅτι σε ὠδμηλὴ ὄδω, καὶ
 ὅτι ἀγνοεῖς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, καὶ κακοδαίμων εἶ καὶ δυνε-
 χής. κομψὴ πῶς κλησῇς. καὶ μὲν αὖ μὴ ταῦτα ἐμποῖς ὅτ' ὀφλο-
 σάμενος λόγῳ, νεκρὸς ὄντι καὶ αὐτός, καὶ ὁ λέγων, εἴωθε λέγειν ὁ ῥαφός,
 εἰ δὲ χολαῖται ἐπικινέσαι με, ἐγὼ δ' ἐδὲν λέγω. περιγέρῃ ὅπως ἐλε-
 γην, ὡδ' ἔκαστον ἡμῶν καθεύδον ὀκνῶν, ὅτι τίς ποτε αὐτῶν ὁρᾷ
 βλακὴν ὅπως ἡπείρω τ' ἰννομενίῳ, οὐτὼ πῶς ὁφθαλμῶν ἐπὶ τὰ
 ἐκὰς κακὰ ἱατροῦ ὅστις αὐτῶν, τὸ τ' ὀφλοσάμενος χολαῖται. ὃ δ' αὖ
 ἡδὲ γὰρ ὅπως ἐβλήθη, ἀλλ' ἀλγίσαντας. ὁρᾷ γὰρ ὁ ἄλλος, ἀλλ' ὁ
 μὲν ὧμον ἐκβεβληκώς, ὁ δ' ἀπόστημα ἔχων, ὁ δὲ σύριγγα ἔχων, ὁ δὲ
 λεφθαλμῶν. εἴτ' ἐγὼ καθεύδων ὑμῖν λέγω νομάτια ἐπὶ ὠδῶν.
 μάτια, ἵν' ὑμεῖς ἐπικινέσαντες με ἐβλήθητε, ὁ μὲν ὧμον ἐκφορῶν
 οἶον εἰς λυγίαν, ὁ δὲ τὴν λεφθαλμῶν ὡσαύτως ἔχουσαν, ὁ δὲ τὴν σύ-
 ρινγα, ὁ δὲ τὸ ἀπόστημα. εἴτα τότε γίνεσθαι ἀπολημνίσουσι αὐτῶν
 ποιητῶν, καὶ αὐτὸν γονεῖς αὐτῶν τῶν ἀρλεπῶν, καὶ αὐτὸν φίλους,
 καὶ αὐτὸν συγγενεῖς, καὶ τὸ κῆρσέ διοι, ἵνα σοι εὖ φασιν, ὠδῶν
 πια λέγοντι· ὅσοι σωκράτης ἐπείει· ὅσοι βίωσι· ὅσοι βελανθίνης· τί
 ὄν; ὅτι ἐστὶν ὁ πῶς τρεπῆνός χειρακτῆς; τίς γὰρ ὁ λέγει; ὡς ὁ ἐλεγκ-
 κός, ὡς ὁ διδασκαλικός. τίς οὖν πῶς ποτε τίταρτον ἐπιμετὰ τέ-
 τω, τὸν ὠδῶν κληνόν; τίς γὰρ ὄντι ὁ πῶς τρεπῆνός; δυνάσται καὶ
 ἐνὶ καὶ πολλοῖς δειφαί τὴν μάχην ἡν ἡ βυλίωντα. καὶ ὅτι μάλιστ'
 πᾶν τῶν φροντίσεων, ἢ ὧν θέλουσι. θέλουσι μὲν γὰρ τὰ πῶς δου-
 μονίαν φέρωντα, ἀλλὰ χρὴ δ' αὐτὰ ἱκτοῖ. ὅσοι ἵνα γῆνται, δει-
 τεθῶσι χίλια βάθρα, καὶ πῶς κληθῶσι αὐτὸν ἀκροσμένους, καὶ σὲ
 ἡ κομψὴ σολία ἢ τριβωνίῳ ἀναβάντα ὠδῶν πῶς κληνόν, διαγράφει
 πῶς ἀχιλλεύς ἀπέθανε. πᾶν ὅτι, αὐτὸν θεῶν ὑμῖν, καὶ ὁ νόμαται
 καὶ πῶς γατα κατὰ χυμῶν τῶν, ὅσοι ἐφ' ἑαυτοῖς. ὅτι αὐτὸν πῶ-
 τρεπῆνός τῶν, ὅταν ὁ λέγων ἐμφαίνῃ ὅτις ἀκούσιν, ὅτι χεῖρ αὐ-
 τῶν ἔχει. ἢ εἰπέ μοι, τίς ἀκούων ἀνιγνώσκων τίς σου, ἢ ἀλεγομέ-
 νου, πῶς αὐτῷ ἡγωνίασιν, ἢ ἐπεράφει εἰς αὐτῶν; ἢ ὄντι αὐτῶν
 ἐπὶ κελῶς μου ἡπείρω ὁ ὀφλοσάμενος, οὐκ ἐπὶ δει τῶν πῶσι· οὐχί
 δ' αὖ

καὶ δ' αὖ αὖτ' ἢ πρῆναι ἀλλήλοισι, αὖτ' δ' ἀπαλλάττεσθαι. τοῖς μὲν οὖν
νῦσι χαίροντας, τοῖς δ' ἀπαλαττομένοις μὴ ἀχομένους. ὁ δ' ἄνθρω-
πος πρὸς φύσει μεγαλόφρων εἶν', καὶ πάντων τ' ἀποβαρέτων
καταφρονητικός, ἐτι κακῆνο ἔρχηκε, τὸ μὴ ἐξορίσθαι, καὶ περὶ
φυγῆναι τῇ γῇ, ἀλλὰ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους ἔσθαι τόπους, ποτὲ ἢ χειρῶν
τινῶν ἐπαγασῶν, ποτὲ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ θεῷ ἔσθαι. καὶ τῷ ὁδυσ-
σεὶ τὸ συμβαῖν τοῖς τὸν τί λυῖ.

Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδιον ἔστι, καὶ ἐτι πρόδωκεν
τῷ ἥρακλει, ποδελθεῖν τὴν οἰκονομίαν ὅλῳ, ἀνθρώπων ὑβρίν τε
καὶ θυνομίαν ἐφορῶντα, ὅτ' ἢ μὲν ἐκβάλλοντα ὁ καθεύδοντα,
τὴν δ' ἀντιστάλλοντα. καὶ τοῖς πόσους οἱ αἰετὶς ἔρχηται ἐν δόξαις; πό-
σους γὰρ ἀργεῖ, πόσους γὰρ ἀδωμάς, πόσους δὲ ποδελχομένους ἐκλήσας;
ὅς γε καὶ ἐγάμει, ὅτε καὶ αἰετὸς ἐφάνη αὐτῷ, ὅτ' ἐπαυδοποιεῖτο. καὶ αὖ
παύσας ἀπέλιπον, οὐ σφῶν, οὐδὲ ποδῶν, ὅτ' ὡς ὄφρα νῦν ἀχίς.
ἦ δει γὰρ, ὅτι ὅστις ὅστις ἀνθρώπος ὄφρα νῦν ἀχίς, ἀλλὰ πάντων αἰεὶ καὶ
δωμάς ὁ πατήρ ὅστις ὁ καθεύδων. ὅτ' ἢ μέγχι λόγῳ ἡκικῆς, ὅτι
πατήρ ὅστις ὁ ζεύς τ' ἀνθρώπων, ὅς γε καὶ αὐτῷ πατὴρ ὡς αὐτῷ,
καὶ ἐκάλει. καὶ πρὸς ἐκείνῳ ἀφορῶν, ἐπρατήν αὐτῷ ἐπράττει, καὶ γὰρ τοῖς
πανταχὲ ἔχων αὐτῷ διατρεῖν θυλαμῶν. ὅτ' ἐποτε δ' ὅστις οἶον
τ' εἰς τὸ αὐτῷ ἐλθεῖν, θυλαμῶν, ὅτ' ἐποτε τ' οὐ πρὸν ὡν. τὸ γὰρ θυ-
λαμῶν, ἀπὲρ δὲ πᾶντα αὐτῷ, πεπληρωμένῳ πινὶ εὐκρίναι.
οὐ δ' ἔτι πρὸς αὐτῷ αὐτῷ, οὐ λιμόν. ἀλλ' ὁδυσσεὺς ἐπεπίν-
θει πρὸς τῇ γυναικί, ὅτ' ἐκλασεν ὑπὸ πένθους καθεύδωντος, οὐδ' ὅμνη-
ρον πάντα πρὸς αὐτῷ, καὶ τοῖς μύθοις αὐτῷ; ἦ, εἰ ταῖς ἀληθείαις ἐ-
κλασεν, τί ἄλλο ἢ ἐδυσχεῖ; τίς δὲ καλός τε καὶ ἀγαθὸς δυνεχῆς; τῷ
ὄντι κακῶς διοικεῖται τὰ ὅλα, εἰ μὴ ὑπὸ μελέτῃ τοῦ ζεύς τ' ἐκὼν τ' πολι-
τῶν, ἢ ὅσῳ ὅμοιοι αὐτῷ θυλαμῶν, ἀλλὰ ταῦτα οὐ θεμίτῃ, οὐδ' ὅ-
σῳ γυνθιμῶν. ἀλλ' ὁδυσσεὺς εἰ ἢ ἐκλασεν ὁ δούρῳ, οὐκ ἔτι
ἀγαθός. τίς γὰρ ἀγαθὸς ὅστις; ὁ οὐκ εἰδὼς ὅς ὅστις; τίς δ' οἶδ' ὅστις, ὅτ'
λελκομένης ὅτι φθαρτὰ τὰ γυρόμενα, καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπων συ-
νῆναι οὐδὲν αὐτῷ αἰεὶ; τί ἐν, τ' μὴ δυνάτωρ ἐκείνῳ; ἀνδραποδῶ
διδῶν ὁ κλίβανον ξύου, θεομαχῶν τὸν ὡς μόνον οἶον τε τοῖς λόγμασι
τοῖς ἐκὼν. ἀλλ' ἢ μήτηρ καὶ σφῆ, μὴ ὁρῶσά με. δῆλόν γ' οὐκ ἔμαθε τό-
πος αὖτ' ὅστις; ὅτ' οὐ τὸ πρὸ φημί, ὅτι οὐκ ὑπὸ μελέτῃ, τ' μὴ οἰμῶν
αὐτῷ.

αὐτῶν. ἀλλ' ὅτι ὃ δέει θέλειν τὰ ἀλλότρια ἐξάπαντ. λυπηρὸν ἢ
 ἄλλου, ἀλλότριόν ὄσιν. ἢ οἱ ἐμὴ, ἐμὸν. ἐγὼ δὲν τὸ ἴδιόν μου πάλιν ἐξά-
 παντ. ἐπ' ἐμοὶ γὰρ ὄσι. τὸ δὲ ἀλλότριον περιέσσωμαι ἢ δυνά-
 μιν, ἐξάπαντ. οὐ περιέσσωμαι. εἴ μὴ θεομαχήσω, ἀντιβήσω
 πρὸς τὸν δία, ἀντιβήσομαι αὐτῷ πρὸς τὰ ὅλα. καὶ τὰ πύχιστα
 θεομαχίας ταύτης. ἀπὸ θεῶν οὐ μόνον παύσονται πάσι δυνάμειν ἐκτίσου-
 σιν, ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ μὲν ἡμῶν νυκτὸς δὲ τῶν ἡνιπνίων ἐκπλη-
 ρῶν, ταρσασόμεν. πρὸς πᾶσαν ἀπαγγελίαν, τρέμων ἐξ ὑψισ-
 τῶν ἀλλοτρίων, ἡς περιέλωμαι ἑαυτῶν τῶν ἐμῶν. ὅπως δὲ ῥώμης
 τίς ἡκεῖ. μόνον μὴ τι κακόν. τί δὲ κακόν; ἐκεί σοι συμβεῖναι δυνάται,
 ὅπως μὴ εἴ; ἀλλ' ἐλπίς ἐλάττω. μόνον μὴ τι κακόν. ὅπως σοι πᾶς τόπος
 δυνάται δις συχέας εἶναι. ὅπως κακόν, ἐκεί σε ἀτυχῆναι, ὅπου
 αὐτὸς εἴ; ἀλλὰ καὶ πόρῳ θαλάσσης, καὶ δὲ γραμμῶν. οὕτως
 ἀσφαλὲς οἶ τὰ πράγματα ἐχθρῶν. τίς εἴ, ἀν' ἀρετῶν οἱ ἐκεί θύοις;
 τί γὰρ αὐτῶν ἄλλο, ἢ οἱ θνητοὶ ἀπεθάνον. ἢ πῶς ἅμα μὲν γινώσκαι θέ-
 λεις, ἅμα μηδενός. τὸ σόφισμα μὴ ἰδέσθαι θάνατον; οὐκ οἶδ' ὅτι ἔν
 τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ καὶ ποικίλα ἀρετῶν ἀνάγκη; τὸ μὲν
 πρὸς τὸν γινώσκαι λείπονται, τὸ δὲ λησύνει, τὸ δὲ τύραννον; τοῦτο γὰρ
 τὸ πόδεχον. τοῦτο οἱ σιωπῶντες, ψυχή καὶ καύματα, καὶ τροφὰς
 ἀσύνμετροι, καὶ ὁδοιπορίαι, καὶ πλῆθος, καὶ ἀνέμοι, καὶ πόδες, καὶ
 ποικίλαι, τὸ μὲν ἀπώλουν, τὸ δὲ ἐξώρουν. τὸν δὲ εἰς πρὸς βίαν,
 ἄλλοι δὲ εἰς στρατίαν ἐνέβαλον. καὶ βίαν πόρῳ, πρὸς πάντα ταῦτα
 ἐπὶ ἡμῶν, πρὸς τῶν, ἀτυχῶν, δις συχῶν, ἐξ ἄλλου ἡρτημένῳ, καὶ
 τὸ τοῦτο ἐχθρὸς, ὃ δυνείν, ἀλλὰ μυρίων ὑπὸ μυρίοις. ταῦτα ἡκεῖν πρὸς
 τοῖς φιλοσόφοις; ταῦτα ἐμάνθανον; οὐκ οἶδ' ὅτι στρατὸς τὸ γινώσκαι ὄσι;
 τὸ δὲ φυλάττειν, τὸ κατὰ σπουδήν ἐκτελεῖν, τὸ καὶ πολέμῳ
 συντα. ὅπως οἶδ' ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ αὐτῷ, ὃ δ' ἀμεινον. σὺ δ' ἀφεί-
 κες τὰ πρὸς πύχιστα. τὸ στρατηγόν, ἐγκαλεῖς ὅταν τίς τοι πρὸς
 ταχθῇ τραχύτορον, καὶ ὃ πρὸς λαοὺς, οἷον ἀφαινεῖς (ὅσον ὑπὸ σοί)
 τὸ στρατόν. ὅτι αὐτὸς σε πάντες μὴ μὲν, ὃ πρὸς σκῆψαι τίς, ὃ
 χαίρειν πρὸς βαλεῖ, ὃ ἀγρυπνήσει, ὃ λινδυνώσει, ἀλλὰ ἄχρη-
 στὸς στρατόν. πάλιν γὰρ πλοῖον ναύτης αὐτὸς πλῆθος, μὲν χῶρον κα-
 τεχεῖ, τὰ ταῦτα πρὸς λιπαρεῖς. αὐτὸς ὃ ὑπὸ τῷ ἰσθμῷ ἀναβλεῖναι δέει, μὴ
 θέλει, αὐτὸς τῶν πρῶτον δὲ στραμῶν, μὴ θέλει, καὶ τίς ἀνέφεταί σου.

λυβερνήτης; ἐχί δ' ὡς σκόλῳ ἄχρηστον ἐκβαλεῖ; ὁ δὲ γὰρ ἄλλο, ἢ ἐμπο-
 διον, ἢ κακὸν πᾶσι δαίματι τ' ἄλλω νουτ'. οὕτω δὲ ἔφ' ἑαυτὸν. στρα-
 τεῖα τίς ὅστις ὁ βίῳ ἐκείνῳ, καὶ αὐτὴ μακρὰ καὶ ποικίλη, τηρεῖν σε
 δεῖ τοῦ στρατιώτου πρόσονδμα, ἢ στρατηγῶν προδοσιμὴ ἐκείνη, εἰ
 οἷόν τε μακροδούμῳ ἢ δέλφ. ὁ δὲ γὰρ ὁμοῖον ἐκείνῳ ὁ στρατηγός,
 ἢ ὅτι, ὅτι ἢ τῇ ἰσχυρῇ, οὐτὲ ἢ τῇ ἡβῇ ὑποφροχλῶ. τίταται γὰρ
 πολλὴ ἡ γαμονία. καὶ ἐκ γὰρ ταπεινῇ ἐνὶ χώρῃ, ἀλλ' αἰ βουλδοτύης,
 ἐκ οἷο δ' ὅτι τ' οἰδοτορ, ὀλίγα μὲν δεῖ οἰκονομεῖν, ταπὸλλα δ' ἀφ' ὧν
 μῆν ἀρχοντα ἢ ἀρχόμενῳ, ἢ ὑποφροχλῶντα ἐνὶ ἀρχῇ, ἢ στρατοδούμῳ, ἢ
 δικάζοντα; εἴτα μοι θέλεις, ὡς φησὶ, πωσὶν πτωχεύειν αὐτοῖς ἰσποῖς,
 καὶ πωσὶν πτωχεύειν; ἢ δ' ὅτι γὰρ ὅτι. τίς ὁ φησὶ; ἀλλὰ ἢ ὡς μοι ἰσποῖς
 ὅτι, ἢ μὴν καλὴ ἡ δούτῃ. τί ἄλλο λέγουσιν, οἱ τέλος ποιῶμενοι τῇ
 ἡδονῇ; ἐκ αἰδομένη πίνων ἀνθρώπων φωνῇ ἀφ' ἧς, ὅτι ὑδου-
 ρείων ἢ λινάδων. εἴτα τὰ ἐκείνων ἔργα πρᾶσσων, ἢ τὰ δόγματά
 ἔχω, τὸς λόγους ἡμῖν λέγεις τὸς ζῶντων ἢ ὑποφροχλῶν; ἐκ αἰδομένη
 φησὶ ὡς μακροτάτω τ' ἄλλοτρία, οἷς κοσμή, μηδὲν βι πωσὶν πτω-
 σιν; ἢ τὸ ἄλλο θέλουν ἐκείνοι, ἢ καλὸν δούμῳ ἀπὸ πωσὶν πτωσῶν ἢ ἀναγ-
 κάσων, ἢ ἀνασάντες ἐφ' ἡσυχίας χερσὶν αὐτῶν, ἢ τὸ πρόσοντο ἀπο-
 πλῶμαι, εἴτα γράψαι ἢ ἀναγνῶναι ἢ θέλουν, εἴτα φλυαρεῖσαι τί
 ποτ' ἐπανόμῳ ὑπὸ τ' ὀλίμῳ, ὅτι αὐτὸν λέγουσιν. εἴτα εἰς πόρπη-
 ὅν προελθόντες, ἢ ὀλίγα πωσὶν πτωσάντες λυκάδῃ, εἴτα φαγεῖν,
 εἴτα κοιμηθῶναι. οἷαν δὴ καὶ τὴν καλὴν δούμῳ τὸς οἰδοτορ εἰνός, τί αὐ-
 τὸς λέγεις; ἔφ' ἡμῖν τεκμαίρεαι. ἄγε φέρε μοι ἢ σὺ τὴν σάντω δῆ-
 τριβῶν καὶ ποθείς, ζῆλωτὰ τ' ἀληθείας ἢ σωκράτους καὶ διαγνήεις.
 τί θέλεις γὰρ ἀβλύαις ποιεῖν; τοῦτα αὐτὰ. μὴ ἢ ἔτορα; τί ἐν σάντῳ
 σάντ' εἶν λέγεις; εἴτα οἱ μὲν τ' ῥωμαίων πολιτείας κατὰ φανδομένην,
 καλὰ βῶν δ' πικρὰς. τὸς δ' ὅτι μεγαλὴ ἢ σεμνὴ κατὰ φανδομένην
 πρᾶγματὸς ἢ ὀνόματ' ἢ, ἀδῶν ἀπαλαλῇ ἢ ἡδονῇ δεῖ; ἢ τὸ πό γε οὐ
 δυνατὸν ἄλλὰ νόμῳ θεῶν ἢ ἰσχυρὸς ἢ ἀναπόδραστ' ὅτις ὅστις,
 ὁ τὰς μεγίστας εἰς πρᾶσσομένης καλᾶς πρᾶ τ' τὰς μεγίστας ἀμαρ-
 τανόντων. τί γὰρ λέγεις; ὁ πρᾶσσομένην τὰ μηδὲν πρὸς αὐτ', ἔσω
 ἀλάζων, ἔσω λιγνόςδε, ὁ ἀπαθῶν τῇ θεῇ διοικήσει, ἔσω ταπει-
 νός, ἔσω δούλῳ, λυπεῖσθω, φθονεῖτω, ἐλεεῖτω, τὸ κεφάλαιον πάν-
 των, δυνατὸν καίτω, θελῶν καίτω, τί αὐτῶν; θέλεις μετ' ἑλπίνα βδραπθῆναι;

ἐπὶ θήραις αὐτοὶ πορεύονται· εἰ δὲ οὐκ εἰ λόγῳ. ὑπὲρ τῆ πατρίδος,
 ὑπὲρ τῆ συγγενείας, ὑπὲρ ἀνθρώπων, οἷον τι μὴ ἀπέλθης; ἀλλ' ἐπὶ τῇ
 τῆς τοῦ σκυτίως ἐκ ἀρχαίων πορεύομεν, ὅταν δ' ἐν ὑποδύμῳ
 τῶν, ὅσ' ἐπὶ τῆς τοῦ λυπουροῦ, ὅταν θεία διακω. ἐπὶ δὲ τῆς τῆς
 σίωμ, ὅταν τινὸς ὁμοίος δ' ἐν. νῆα, τὸν σκυτία γὰρ οὐ θαυμασῶ, μηδὲ
 τὸν πλούσιον, οὐδὲ τὸν λυπουρόν κολακίδυσσῶ, μηδὲ τὸν πλούσιον.
 πῶς ἐν τύχῳ οὐ δέομαι; ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω, ὅτι ὡς τὸν ξόμῳ ἀπὲρ
 χον, ὅχι δὲ μόνον ἵνα πρᾶξῃς τῷ σαυτῷ πρέπον; τί ἐν ἐπὶ πορεύο-
 μαι; ἢ ἀπέλθης, ἵνα ἀποδεδωκὸς ἢς τῇ τοῦ πολίτου ἔργα, τὰ ἀδελ-
 φοῦ, τὰ φίλου, καὶ λοιπὸν μέμνη, ὅτι πρὸς σκυτία ἀξίαι, πρὸς
 λαχονοπώλῳ, ὅσοντος μεγάλου ἢ σμινδ' ἔχοντα τῇ ὀξυσίαν, καὶ
 αὐτὸ πολλὰ πωλῶ, ὡς ἐπὶ τῆς θείας ἀπέρχῃ. ὁβολοῦ γὰρ εἰσι,
 τελευτῶ δ' ἐκ εἰσῆ. ὅταν καὶ ταῦτα, τῇ ἐπὶ θύραις ἐλθεῖν ἄξιον τὸ
 πρᾶγμα ἔσω. ἀξίαι καὶ τῇ διαλεχθῶμαι ὅπως ἔσω, διαλεχθῶμαι.
 ἀλλὰ τῇ χεῖρα δ' εἰ καὶ ταχέως, καὶ θαυμάσιον δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔπαυσε, τελευτῶ δ' ἐν λυσιστελεῖ μοι, εἰ δὲ τῇ πόλει, οὐχὶ τοῖς φί-
 λοις, ἀπολίσσαι τῇ πολίτῳ ἀγαθόν τῇ φίλῳ, ἀλλὰ δέξῃς μὴ πρὸς
 θυμῷ, μὴ ἀνύσας· πάλιν ἐπελάθε, τίνος ἦν καὶ ἐλήλυθας. οὐκ
 οἶδ' ὅτι ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός, εἰς ποιεῖ τῇ δέξῃ ἦν καὶ, ἀλλὰ τῇ
 περὶ πρᾶξαι καλῶς; τί ἐν ὀφελος αὐτοῦ, τῇ πρᾶξαι καλῶς; τί δ' ὀ-
 φελος τοῦ γράφοντι τὸ δῖον ὄνομα, ὡς καὶ γράφειν αὐτό; τὸ γρά-
 φαι, ἐπελάθον ἐν οὐδ' ἦν; σὺ δ' ἡμεῖς ἐπαθλὸν ἀνδρείῳ ἀγαθῷ μεζον,
 τῇ καλὰ τῇ δίκαια πράττειν; ἢ οὐλύμπια δ' ἐ θέλεις ἄλλο οὐδ' ἦν;
 ἀλλ' ἀρκεῖν τοῖς δοκῇ, τὸ ἐξεφανῶντα οὐλύμπια. οὐτω σοὶ μικρόν καὶ
 οὐδ' ἦν ἀξίον εἶναι φαίνεται, τὸ εἶναι καλὸν καὶ ἀγαθόν καὶ θυσιαί-
 μονα; πῶς ταῦτα ὑπὸ θεῶν εἰς τὴν πόλιν ταῦτ' εἰσχυμῶν, καὶ
 ἦν τῇ ἀνδρείῳ ὀφείλων ἀπείδαι, τίτθας ὑπὸ τοῖς καὶ μέμ-
 νω, καὶ ἀμύψει σε καὶ ἀποθνήσκῃς καὶ ἀνέοντα γυναικα μωρὰ; οὐ-
 τως οὐδέποτε πᾶσι πειδίον ὡς νήπιον; οὐκ οἶδ' ὅτι ὁ τὰ πει-
 δίον ποιῶν, ὅσῳ πρὸς ἐν τῇ, τοσούτω γελοῖότερόν; ἢ ἀβλύαις
 δ' ὅσοντα ἐώρας, εἰς οἷον αὐτῇ φοιτῶν; ὁμ' ἐβλόμην, τῇ ἦν δὲ τῇ
 τῇ θελεῖ ὁρᾶν; τῇ ὁμ' βλάει, ὅσον μόνον μὴ ταπεινῶς, μὴ μετ' ὀρέξεως
 ἢ ἐκκλήσεως, καὶ ἔστα τὰ σὰ καλῶς. ὅσον δ' ἐκ τῇ ἐλθεῖν ὅσον,
 εἰδ' ἦν τῇ ὑπὸ θήραις σῶμαι, ἀλλ' ἦν δὲ ἦν τῇ δόγμασιν; ὅταν τῇ
 ἐκτός.

[illegible]

γίνεταυτὸν τὸ σῶμα, καὶ ἀσαφείας ἐκ τῆς αὐτοῦ ταύτα γὰρ ταῦ
 τα ἴν' ἑτοίμων εἶσιν εἰς ἑτοῖρα μεταβολαί, ὅτι ἀπώλεια, ἀλλὰ τε
 παγμένης τῆς οἰκονομίας καὶ διοικήσεως. τὰ τέστιν ἀρδηνία, καὶ μετα-
 βολὴ μικρὰ. ὥστε θάνατον, μεταβολὴ μέγαν, ἐκ ἐκ τῶν νῦν ὄντων
 εἰς ὅτι οὐκ, ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μὴ οὐ. ἐκείνη δὲ ἔσται, ἀλλ' ἄλλο
 τί, ὅτι οὐκ ὁ νόσμος χρεῖαν ἔχει. καὶ γὰρ σὺ ἐγγύς, ἐκ ὅτι σὺ ἠθέλη-
 σαι, ἀλλ' ὅτι ὁ νόσμος χρεῖαν ἔχει. Ἰακώβος ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς μεμ-
 νημένος τίς τ' ὄντι, καὶ πόθεν ἐληλύθει, καὶ ὅπως τίνος γέγονε, πῶς
 μόνον τότ' ὄντι, πῶς τὴν αὐτὴν χώραν ἐκπληρώσει ὑπάρχων. ὁ δὲ
 περὶ τῶν θεῶν ἐτιμῶν δέλεος, ὡς ἐλθόντος, ὡς γρηναίου, ὡς σὺ
 ἠθέλησας. σὺ γὰρ με ἀκόλυτον ἐποίησας γὰρ τοῖς ἐμοῖς. ἀλλ' ἐκεί-
 νος χρεῖαν ἔχεις, καλὸς οὖν γήροιο. καὶ μέχρι νῦν ἴσας ἐμὸν, δὲ ἄλ-
 λου ὁ γὰρ. ὁ νῦν οὖν περὶ τῶν ἀπορρήτων. πῶς ἀπορρή; πάλιν
 ὡς σὺ ἠθέλησας, ὡς ἐλθόντος, ὡς ὑπερῆρης σός, ὡς ἠδὲ μὴ σου
 ἴν' ἑτοίμων καὶ ἀπαγορευμένων. μέχρι δὲ αὐτὸς ἴσας τριβῶ
 γὰρ τοῖς σοῖς, τίνα με θέλεις εἶναι, ἀφ' ἑνὸς ἡ ἰδιώτην, βασιλὴν ἢ δι-
 μότην, στρατιώτην, στρατηγόν, παιδιδότην, ἢ οἰοθεσπότην. καὶ αὐ-
 τὸν γὰρ καὶ τῆς ἐγγυαίας, ὡς λέγει ὁ στωικὸς, μυριάκις ἀρδηνί-
 ας προτόρου, ἢ ταῦτα ἐγγυαίαν. πῶς δὲ μὴ εἶναι θέλεις; γὰρ ὁ
 μὴ ἐκείνους, ὅπως ἢ φύσιν διεξαγωγὴν ἐκείνων ἀνθρώπων, ὅτι
 ἀπελθὼν ἔξω, ἀλλ' ὡς σὺ μοι σημαίνοντες τὸ ἀνακλινόμενον, ἐκ ἀρ-
 λείπων σε μὴ γήροιο. ἀλλ' αἰδοῦμαι, ὅτι με χρεῖαν ἐκ ἔχεις. αὐτὸς δὲ
 δῶτα ἢ φύσιν διεξαγωγὴν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἄλλου, ἢ γὰρ εἶμι ἢ ἄλλους
 ἀνθρώπους, ἢ μεδ' ὡς εἶμι. ταῦτα νυκτὸς, ταῦτα ἡμέρας προέχεις
 ἔσω. ταῦτα γὰρ φέρει, ταῦτα ἀναγινώσκει, πῶς τῶν αὐτῶν λόγους
 πιεῖται, αὐτὸν πῶς αὐτὸν, πῶς ἑτοῖμον, μὴ ἔχεις μοι πῶς ὥστε
 θῆσαι; καὶ πάλιν ἄλλω ἐλθεῖν ἢ ἄλλω. εἴτα αὐτὸν γήροιο ἴν' ἑτοί-
 μων ἀβελήτων, δυνάμεις ἐκείνο πρῶτον ὑποκρίσει σε, ὅτι ἐκ ἀπὸς
 οὐκ ἐκείνου. μέγα γὰρ ὡς πάντων τῶν ἡδονῶν γήροιο. ἔτι δὲ
 ὁρᾷς καὶ σὺ, ὅτι ἡδονῶν οὐκ ἐκείνου, ἡδονῶν ἀρδηνίαν ὡς, ἡδονῶν ἐκεί-
 νου, ἡδονῶν εἰς φυλακὴν ἀπότακτον ὡς. εἴτ' αὐτὸν ὑπερῆρη ἢ
 σαυτοῦ, καὶ τὴν αὐτὴν χώραν ὅτι ὅτι τὸ συμβεβηκός, δυνάμεις αὐ-
 κληνῶν, ὅτι ἐκ τῶν ἀπορρήτων, ἴν' ἑτοίμων. τί δὲ πῶς ἐμὲ;
 εἴτα τὸ λυσιτελεῖν, τίς δὲ αὐτὸ καὶ ὑπὲρ πομφυγῶν; ὁ γὰρ μὲν, ἢ ὁ

τω, ἀρκὲς αὐτὸς ὑγιαίνων καὶ οὐδ' αἰμονῶν.

Πρὸς τὸς ἀποπικησοντας ὡν προέθεντο. ηι.

Σκέψασθαι πῶς ἐφ' οἷς μὴν οὐ φραίνῃ ἀναμνησκόμην, ἐφ' οἷς δὲ ἄχθῃ καὶ εἰδωλόν, ἀνάλαιβε ἡ ἀκείνα ὧν ἀπώλιθον. ὃ γὰρ ἀρ κνητέον τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον ἀγωνιζομένοις, ἀλλὰ τὸ πληγὰς λαπῆον. ὃ γὰρ ὑπερὶ πάλης καὶ παγκρατίος ὁ ἀγὼν πρόκειται, ὃ καὶ τυχόντι καὶ μὴ τυχόντι, ἔξῃσι μὴν πλείους ἀξίω, ἔξῃσι δὲ ὀλίγοι ἐν ἰγνὴ δία ἔξῃσι μὴν οὐ τυχεσάτω, ἔξῃσι ἡ κακοδαίμονες αὐτῶν εἶναι. ἀλλ' ὑπερὶ αὐτῶν οὐ τυχεῖς τὸ οὐδ' αἰμονίας. τί εἶναι; ὃ δ' αὖ ἀπαυδισάμενον γνῶταί τε, λαλῶν τις πάλιν ἀγωνίζεσθαι. ὃ δὲ δ' εἰ ποδὶ μένειν τρεφάμεν ἄλλω, ἢν ἔλθῃ ἄλλο ἀλύμπια ἄλλ' οὐθὺς ἀναλαβόντι καὶ ἀνακτισσάμεν ἑαυτὸν, τὴν αὐτὴν εἰσφύροντι περὶ θυμῶν, ἔξῃσι ἀγωνίζεσθαι καὶ πάλιν ἀπέπαις, πάλιν ἔξῃσι. καὶ ἀπαφ νικῆσης, ὁμοιῶς εἰ τῷ μὴ δ' ἐποπτεῖται ἀπαιτῶντι, μόνον μὴ ὑπὸ ἔθους τοῦ αὐτοῦ, ἢ δ' ὡς αὐτὸ ἀρετὴν ποιεῖν, καὶ λοιπὸν ὡς ἡ ἀλὸς ἀθλητῆς ποδὶ δόρχειν. ὁμοιῶς τὴν ποδὶ δόρχειν, ὁμοιῶς τοῖς ἀρφυγῶσι οὐ τυχεῖν ἢ τῷ με φαντασία παιδισκαλίας καὶ δ' τί γὰρ πρῶτον οὐχ ἡ τῇ δόλῳ; περὶ θυμῶν μοι γίνεται ψέφα τινὰ πρῶτον γὰρ ὃκ' ἐψέφα; ὅπως ἡμῖν λαλῆς, ὡς ἀξίμην ὁ δ' ἐλεηλυθὼς οἶον εἰ τις τῷ ἰατρῷ λαλῶντι λέσσεσθαι, λέγει, πρῶτον γὰρ ὃκ' ἐλεσάμεν; αὐτὸν δ' οἰατῶν αὐτῷ ἔχῃ λέγειν, ἀγὼν λέσσεσθαι ὃν τί ἐπαθὺς; ὃκ' ἐπύρεξας; ὃκ' ἐκεφαλὰ λυγισας; καὶ σὺ ψέφας πρῶτον τινὰ, ὃ κακοκῆδους ὄργον ἐπύρεξας; ὃ φλυαῖς; ὃκ' ἐθρεψῆς σὺ τὴν ἐξίτην ταύτην, πρὸς βαλῶν αὐτῇ τὰ οἰκία ὄργας; ἡ τῇ θείας δὲ τοῦ παιδισκαλίας, ἀπῆλθον ἀξίμην; τί εἶναι τὰ πρῶτον λέγεις; εἰ δ' αὖ οἶμαι μεμνημένον, ὡς οἱ δ' ὅλοι τῶν πληγῶν, ἀπέχεσθαι τῶν αὐτῶν ἡμαρτημάτων. ἀλλ' ὃ ὁμοιον. γνῶταί τε μὴ γὰρ ὁ πόνος τὴν μνήμην ποιεῖ. ὡς δὲ τῶν ἡμαρτημάτων, ποῖος πόνος; ποῖα ζημίαι; πότε γὰρ ἡ δόλῳ φθόνῳ τὸ κακῶς γνῶναι; οἱ πόνοι ἀρετῶν οἱ τῶν χειρατελειῶν, ἐκόντων ἢ ἀκόντων ἡμῶν, ὡφελήμοι.

Πρὸς τὸς τὴν ἀπορίαν δεδοκότας. ηστ.

ΟΥκ ἀγχιμήν, δ' ἄλλοτ' ὧν καὶ ἀγχιμῆς τῶν δραπέτων, πῶς ἐκείνοι φθόνοντ' ἀρλείπειν αὐτὸν ἀσπότης, ποίοις ἀγχοῖς πεπονθότες, ποίοις οἰκείοις; ὃκ' ὁ ὀλίγον ὅσον πῶς τὰς πρῶτας ἡμῶν ὑφελόμενοι, εἰδ' ὅσον ἀγχοῦς ἢ καὶ θαλάττης φέρων.

του, ἄλλω ὅζ' ἄλλως ἀφορμῶν πῶς τὸ στρατὸν φειδῶν φιλοτέχνου-
 τες; καὶ τίς πώποτε στραπέτης λιμῶν ἀπέθανε; σὺ δὲ βέβαιος, μὴ
 λίπη τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰς νύκτας ἀγρυπνῆς, ταλαιπώρη. ἔτω
 φλὸς εἶ, καὶ τὴν δόλον ἔχ' ὁρᾷς, ὅποι φόβος ἢ τῶν ἀναγκαίων γήθια;
 πῶ γὰρ φόβος; ὅπου καὶ ὁ πυρετός, ὅπου καὶ λίθος ὑπὸ πτεσάν, εἰς θα-
 νατον. ὅσον ἔν' ἀπολλέεις δ' αὐτὸς εἰπὼν πῶς αὐτὸν ἐτόρυν; πολλὰ δ'
 ἀνέγνως τοιαῦτα, πολλὰ δ' ἐχρησάμενος ποσάκις δὲ ἡλαζονόσω, ὅτι
 πρὸς γὰρ τὸ ἀρθάνειν μετρίως ἔχεις; ναὶ ἄλλα καὶ οἱ ἐμοὶ πρήνυσσι.
 τί ἔν; μή τι καὶ ὁ ἐκείνων λιμός; ἀλλὰ χεῖρ φόβος; ἐχί καὶ ἡ αὐτὴ πε-
 κάθασθαι; τὰ κατὰ τὰ αὐτὰς; ἐθέλεις ἔν' ἐκείνῳ βλέπειν, θαρρόν πῶς
 πᾶσαν ἀρεῖαν καὶ γῆθ' ἴδαν, ὅπου καὶ αὐτὸν πλησιωτάτως καὶ τὰς ἀρ-
 χὰς τὰς μεγίστας ἀρξάντας, καὶ αὐτὸν αὐτὸν βασιλεῖς καὶ τυράννους δ' αἰ-
 κατελθεῖν; ἢ σὲ πεινῶντα, αὐτὸν ἔτω τύχη, ἐκείνους δὲ διαφράζοντας
 ἑαυτὸν ἀπεψιῶν καὶ μέθης; τίνα πώποτε ἐπαύτιον βραδύως εἰδὼν, μὴ
 γόροντα; τίνα δὲ ἐκ ἐχθρογέμων; ἀλλὰ γινώσκοντες τὰς νύκτας καὶ
 τὰς ἡμέρας, καὶ χαμαὶ ἐξέμιμναι, καὶ ὅσον αὐτὸν ἀναγκαῖον σιτῶ-
 νες, ἐγγὺς ἡκούσι τοῦ μηδ' ἀρθάνειν διασῶν. ἔγραψα; ἔπει-
 σαλὼν γὰρ; ἔδύραυ ἀλλοτρίαν φυλάττειν; ἀλλὰ αἰχρόν εἰς ταῦτα
 ἐλθεῖν τὴν ἀνάγκην. μάθ' ἔμ' πρῶτον, τίνα τὰ αἰχρὰ ὄντι; καὶ ἔως
 ἡμῖν λέγε σαυτὸν φιλόδοξον. τὸ νῦν δὲ, μηδ' αὐτὸν ἄλλος τις ἐπὶ σε,
 ἀνέχε. αἰχρόν ὄντι, τὸ μὴ σὸν ὄργον, ἔσ' αὐτὸν ἐκ εἰς; ὁ ἄλλως ἀ-
 πλῶττικος, ὡς κεφαλαλγία, ὡς πυρετός. εἰ σὺ οἱ γονεῖς παγίησθαι
 ἤσαν, ἄλλως ἢ κληρονόμος ἀπέλιπον, αἱ ζῶντες ἐκ ἐπαρκῶσι, ἔ-
 σθ' ὅντι ταῦτα αἰχρὰ ὄντι. ταῦτα ἐμάνθανον πατρὶς φιλοσόφοι;
 ἐθέλεις ποτε ἡκούσας, ὅτι αἰχρόν ψεκτῶν, τὸ δὲ ψεκτῶν αἰχρὸν ὄντι τὸ ψέ-
 γας; τίνα ἔστι τῶ μὴ αὐτὸ ψέγας ὄργον, ὁ αὐτὸς ἐκ ἐποίησε; σὺ ἔμ' ἐ-
 πίησας σὲ τὸ πατέρα τοῦτον; ἢ ἐξέτισαι ἐπανορθώσας αὐτόν; δίδ-
 ονταί σοι ὅρα; τί ἔν' εἰ σὲ θέλεις, τὰ μὴ διδόμενα; ἢ μὴ τυγχάνοντα
 αὐτῶν αἰχμῶνεται; ἔτω ἢ αἰχρὸς φιλοβῶν, ἀφοραῖν εἰς ἄλλους, καὶ
 μηδὲν αὐτὸς ἐλπίζειν ἐκ σαυτοῦ; τοιγαρὶν οἴμωξε, αἱ σφῆ, καὶ ἔστι,
 δεδουκώς μὴ ἔχῃς τροφὰς αὐτοῖν. ποῦ δ' ἔστι δ' ἀλαρίων βέβαιος, μὴ
 ψῆ, μὴ φύγη, μὴ ἀρθάνῃ. ἔτω σὺ ζῆθι, καὶ μὴ πᾶσι μηδ' ἐποτε, ὅς
 τις ὀνόματι μόνον πῶς φιλοβῶν πρὸς ἡλθόν, καὶ τὰ θεωρήματα
 αὐτὸν ἐπὶ σοὶ κατήχησας, ἀχρηστὰ ὑποδείξας καὶ ἀνωφελῆ τοῖς
 ἀναλαμβάνουσιν. ἐθέλεις ποτε δὲ δόξαίης ὠρεχθῆς, ἀπερξείας, ἀπα-
 θείας;

θείας· ὁ δὲ γὰρ τότε γνέκε ἐθόρᾳ πόλυσας, συλλογισμῶν δὲ γνέκε
 πολλὰς. ὁ δὲ ἔπειτα τούτων τινα τῶν φαντασιῶν διεβασάνισας αὐτὸς
 ὑδὶ σεαυτοῦ· διώαμαι φόβου, ἢ ὁ διώαμαι φόβου; τί μοι τὸ λοιπὸν
 ὄσκει; ἀλλ' ὡς πάντων ἐχόντων τοὺς καλῶς καὶ ἀσφαλῶς, ποδὶ τοῦ τε
 λαοῦ τοῦ κατεγίνετο τόπου, τοῦ Φιλαμεταπῆωσιος, ἢ ἀμετάπῆωτα
 χῆς· τίνας; τὴν Δελίαν, τὴν Ἀχύνειαν, τὴν Δαυμασμον τῶν πλεσίων,
 τὴν Ἀτελῆ ὄρεϊν, τὴν Ἀρτενικκὴν ἐκκλησίαν. ποδὶ Φι τούτων ἀσ-
 φαλείας ἐφρόντισεν, ἕκαστοι πεσοκτῆσαι δὲ πρῶτον ἐκ τοῦ λόγου,
 εἴτα τούτω ποδοποιεῖν τὴν ἀσφάλειαν; καὶ ἵνα πῶποτ' εἰδόν, θείγ-
 ῃ ποδοιοκδομῶντα, μηδ' ἐνὶ ταχείᾳ ποδὶ βαλλόμενον αὐτόν; ποδὶ
 θυρωρὸς καθίσταται, ὑδὶ δὲ μιᾷ θύρᾳ; ἀλλὰ σὺ μελετᾷς ἀρδην
 εἰς διώαται, τίνα μελετᾷς, μὴ ἀρδην ἐκδομῶντα; ὅρα βουσιμάτων. ἀρ-
 τήνων; οἱ εἴθι μοι πρῶτον τί περὶς, τί μετρηῖς, ἢ τί ἰσάνεις; εἰδ' ὅπως
 ὑπὸ δέκνυν τοῦ ζυγίου, ἢ τοῦ μέδοντος. ἢ μέχρι τίνος μετρήσεις τὴν
 ποδοίον; ὁ ταῦτά σε ἀρδην εἰκνύειν οἶς, ἃ ποιεῖς σὺ ἀνθρώπος δύσλα-
 μονας; ἃ ποιεῖ πεχωρῆν αὐτοῖς τὰ πρᾶγματα ὡς θέλεις; δι' αὐτὸ
 δὲ μὴ μετρεῖται ὁ δέκνυν, ἐγχελεῖν ὁ δέκνυν, περὶ δέκνυν τῇ διοικήσει τῶν
 λαῶν; ταῦτά μοι δέκνυν. ἰδ' ὁ δέκνυν, φησὶν. ἀνάλυσω τοὺς συλλογισ-
 μούς· ὅσον δὲ μετρεῖν ὄσκειν. ἀνδράποδον, τὸ μετρεῖν μόνον δὲ ἔκτισι. ὅρα
 ταῦτα ναυὶ τίνας δίκας, ὡς ἡμέλεισας Φιλοσοφίας. τρεῖς μὲν, ἀρ-
 πνῆς, μετὰ πάντων βελόνων. καὶ μὴ πᾶσι μὲν ἀρδην μὲν τα βε-
 λόνματα, κακῶς οἷσι βελόνων. εἴτα φοβῆσθαι, ὡς δοκεῖς· σὺ
 δὲ λυμὸν φοβῆ, ἀλλὰ δέδουκας μὴ ὁ χῆς μάγειρον, μὴ ὁ χῆς ἄλλον
 ὁ φωνητῶν, ἄλλον τὸν ὑποδύοντα, ἄλλον τὸν γινώσκοντα. ἄλλος σὺ
 τρεῖς μὲν, ἄλλος σὺ ἀνδρῶν τρεῖς. ἢ γὰρ βελόνων ἐκδομῶν
 μόνον, καὶ ἐκτείνεις σεαυτοῦ ὡς οἱ ἐκταρῶν μόνον, τρεῖς μὲν γὰρ
 ὄσκειν· εἰδ' ὁ ἀλείψης ὡς αὐτὸς λέγει, μετὰ βελόνων, δὲ πλεονόμην, καὶ φαλῶν
 αὐτὸ λαβε, παρὰ δὲ τὸν ὄμνον· εἴτ' ἐλθὼν ἐκ τοῦ βελόνων εἰς οἶ-
 κον, λαυγαῖς, ὁ δὲ εἰς φόβου φαγεῖν, εἴτ' ἄρον τὰς τραπέζας, πῶς
 γινώσκου. ὅσον φοβῆ, μὴ ὁ δὲ τὴν ζῶν ἀρδην εἰδόν. ἐπεὶ τοῦ τῶν ὑγιαίνον-
 των μάθε, πῶς οἱ δίδου ζῶσι, πῶς οἱ ὀργάται, πῶς οἱ γνησίως Φιλο-
 σοφῶνται, πῶς σωκράτης ἐχέσειν, ἐκείνος μὴ μὲν γινώσκων· ὁ παρὰ
 δὲ τὸν πῶς διοικήσει, πῶς ἐκτείνεις, ὡς αὐτὸς γινώσκων καὶ ἀντὶ τῶν. ταῦτα
 αὐτὸς ἐχέειν, ἐξ ὧς παύσῃ, ὁ ζῶσις θαρρῶν τῶν, ὡς μόνον θαρρῶν γν-
 ὄσκειν, ὅρα πῶς, τῶν ἡμετέρων, τῶν ἀναφαιρέτων, τῶν τῶν τῶν περὶ
 εἰς

δε πρῶτα στρατοσάμην· ὅσα τάχα εἶδε σύ, πρῶτον μὲν ἐξελή-
 λυθε νυκτός, ὅτε ὁ γέτας εἰς πολὺν ἐξελθὲν. ἀλλ' εἰ πρὸς λυαγνὰ ἐ-
 ποῖτο αὐτόν, πόλλ' αὖ ὑπὸ κραγῶσιν, ἢ τὴν πικρὰν δολαίαν ἀπλο-
 φυράμην· ἐξήλθον. εἶτα τί λέγεις; παιδισκὰ εἰς μέγεθος, φησὶ, καὶ τὰς
 δολωκὰς ἀτελεῖς, ὅν' εἰς τῶν πολεμίων πώποτε. ταλας, ὥς καὶ
 παιδισκὰς δ' ἔλθ'· εἰ, καὶ παιδισκὰς δύτελός. τίς ἔτι σαυτὸν
 ἐλδύδρον λέγεις; τίς ἢ πεφύργος σε τὰς στρατίας; εἶτα ξίφος αἰτῶ,
 καὶ πῶς τὸν αὐτὸν δύνοίαις μὴ διδόντα χαλεπαίνει. ἢ δ' ὥρα τῇ μισοῦ-
 σιν ἐμπεῖν, καὶ δαῖναι, καὶ λαλοῦν· πάλιν ἢ μικρὰ δύμενός τις, ἐπαί-
 ρεται. πλὴν καὶ τότε πῶς; μὴ δ' ὑπὸ θυμῷ, ἢ φοβέσθαι; σκέψαι δ' ὑπὸ
 τῶν ζώων, πῶς χρώμεθα τῇ γνώσει τ' ἐλδύδρας. λέοντας τρέφουσιν
 ἡμέτεροι ἐγκλείουσιν, καὶ σιτίζουσι, καὶ κομίζουσιν ἡνίοι μετ' αὐτῶν. καὶ
 τίς οὐκ εἶδεν τὸν λέοντα ἐλδύδρον; οὐχὶ δ' ὅσῳ μαλακώτερον διεξά-
 γει, τοσούτῳ δυνικώτερον; τίς δ' αὖ αἰδοῖται καὶ λογισμὸν λαβών,
 βλάσῃ τῶν ὡς εἶναι τῶν λεόντων; ἀγε. ἰὰ ἢ πῶς αὐτὰ ὅταν ληφ-
 θῇ, καὶ ἐγκλεισθῇ τρέφεται, οἷα πάχει, ζυτῶντα ἐκφυγεῖν; ἢ
 γνῶναι αὐτῶν λιμῶς ἀφάρεται μᾶλλον, ἢ ὑπομῖναι τὴν τοιαύτην
 διεξαγωγὴν. ὅσα δ' εἰς ἀσώζονται, μόγις καὶ χαλεπῶς, καὶ φθίνοντα·
 ἀλλ' ὅλως εὐρὴν τί τρέφουσιν, ἐξέπιδ' ἡμεῖς ὅπως ὀρέγεται τῇ φυ-
 σικῇ ἐλδύδρας, καὶ τὸ αὐτόνομα καὶ ἀκάλυτα εἶναι. ἢ τί τοι καλὸν
 ὅστις γνῶσθαι; οἷα λέγεις; πῆτε αὖτε φησὶ ὅπως θείω, ὑπαιθεὶς διὰ
 γαίης, ἀδ' ἡ ὅταν θείω· σύ με πάντων τῶν ἀφαιρῇ, καὶ λέγεις, τί
 τοι καλὸν ὅστις; ἀφ' ὅσον ἐκείνα μόνον ὁρῶμεν ἐλδύδρα, ὅσα τὴν ἀλωσιν
 εἰσφύει, ἀλλ' ἅμα τε ἐάλω, καὶ ἀρθάνοντα διεφυγῇ; ὅτω καὶ διογέ-
 νης πῶς λέγει, μίαν εἶναι μηχανὴν πῶς ἐλδύδραν, τὸ δύσλως ἀρθνή-
 σκειν. καὶ τῷ πόρῳ βασιλεῖ γράφει, ὅτι τὴν ἀθλιωταύτην πόλιν κα-
 ταδελώσας εἰς δωμάσας, εἰς μᾶλλον, φησιν, ἢ εἰς ἰχθύας. πῶς; εἰ γὰρ
 λήψομαι αὐτῶν; ἀν' ἁλβης, φησὶν, δύθους ἀρλιπόντες σε οἰκόν-
 του, καὶ ἀπὸ οἱ ἰχθύων. καὶ γὰρ ἐκείνων ὅν' ἁλβης, ἀπέθανε. ἢ
 εἴ τοι ληφθῇ τὸν αὐτὸν ἀρθνήσκει, τί σοι ὅστις τῇ παρασκευῇ ὀφε-
 λθ'· ἴστέστιν ἐλδύδρα ἀνδρὸς φωνή, αὐτὸς ἢ ζήτησάτω· τὸ πρῶτον
 μα, καὶ ὡς ὁ εἰς εὐρησάτω. ἀν' ἁλβης ἀλλ' ἀλλοῦ ζητῆς ἢ ὅπου ὅστις, τί
 θαυμαστόν ἐστι οὐδ' ἔποτε αὐτὸ εὐρίσκει; ὁ δ' οὐλθ'· δύθους δύχεται
 ἀφ' ἐλδύδρας ἐλδύδρα. ἀφ' ἧς δ' οἰκῆτε ὅτι τοῖς εἰρησώνας ὑπὸ θυμῷ
 διώκει ἀργύριον; εἰ, ἀλλ' ὅτι φαντάζεται, μέχρι νυκτὸς τὸ μὴ πε-

χηκίνας τότε, ἔμποδίζεσθαι καὶ δυστροπεῖν. ἀν' ἀφελῶ, φησὶν, οὐβύς
 παῖτα εὐροια, ὁ δὲ γνὸς ὑπὸ σφ' ἐφομαι, πᾶσι μὲν ὡς ἴσθ' καὶ ὅμοι' λα-
 λῶ, πορεύομαι ὅπως θέλω, ὁρῶμαι ὅθεν θέλω καὶ ὅπου θέλω. εἴτα ἂ-
 πηλὸν θορόω τοι καὶ οὐβύς μὲν ἐκ' ἐχωρ ποὶ φάγῃ, (ἦ τ' εἴ τίνα κολα-
 κούσει, παρὰ τίνι δ' ἐπνήσει, εἴ τ' ἢ ὁρῶται τοι σῶμα π', καὶ πᾶ-
 ραι τὰ δεινότητά. ἀλλ' ἔγωγε τίνα φάτῃ, ἐμπέπῃσιν εἰς διελίαν
 πολὺν ἢ πωτόρας χαλεπώτορας. ἢ ἢ οὐ πορῆσιν ἀνθρώπων ἀπει-
 ρόκαλ', περὶ ληκε πωδισκίαιον, καὶ δυσυχῶν ἀνακαίεται,
 καὶ τὴν διελίαν ποδεῖ. τί γὰρ μοι κακῶν ἡμῶν; ἄλλος μ' ἐνέδου, ἄλ-
 λος μ' ἐπέδ' εἰ, ἄλλ' ἐπρεφῇ, ἄλλ' ἐνέδομαι, ὀλίγα αὐτῷ ἐπ' ἔπι-
 ρίττω. νῦν δὲ πάλας οἶα πάγω; πλείοσι δ' αὐτῶν αὐτῷ ἐνός. ὅμως δ'
 ἐὰν διακτυλίσας, φησὶ, λάβω; τότε γ' ἐνέδεται διελίῳ, ἢ οὐδ' αἰμο-
 νίατα. περὶ μὲν ἵνα λάβω, πᾶσαι ὡς ἔστιν ἄξι' εἴτα λαβὼν,
 πάλιν ταῦτά. εἴτα φησὶν, ἀν' μὲν στρατεύσασμαι, ἀπὸ πηλῶν πᾶν-
 των ἦν κακῶν. στρατεύεται πᾶσαι ὅσα μασιγίας, ὅθεν ἦτον δ' οὐ-
 τόραν αὐτῷ στρατίαν, καὶ τρίτῳ. εἰδ' ὅταν αὐτῷ τ' ἡσυχάσῃ αὐτῷ-
 θῆ, καὶ γήνηται συγκλητικὸς, τότε γίνετ' διελί'. εἰς σύλλογον δ'
 χέμεν, τότε τὴν καλλίω καὶ λιπαρώτάτῃ διελίῳ δ' αὐτῷ.
 ἵνα μὴ μωρὸς ἦ, ἀλλ' ἵνα μάθῃ ἂν ἐλεγεῖν ὁ σωκράτης, τί ὅτι ἦν ὄντων
 ἐκαστον, καὶ μὴ εἰκὴ τὰς πελοπόννησας ἐφαρμόζει ταῖς ὑπὸ μέρας ὁσείας.
 εἴθε γὰρ ὅτι τὸ αἶτιον τοῖς ἀνθρώποις πάντων ἦν κακῶν, τὸ τὰς πε-
 λοπόννησος τὰς κοινὰς μὴ δυνάσθαι ἐφαρμόζειν ταῖς ὑπὸ μέρας. ἡμεῖς δ'
 ἄλλοι ἄλλα οἰόμεθα· ὁ μὲν ὅτι νοσεῖ; οὐδ' αὖτως, ἀλλ' ὅτι τὰς πελο-
 νήσας ἐκ' ἐφαρμόζει, ὁ δ' ὅτι ἦν ὡς ὅστις, ὁ δ' ὅτι πωτόρα χαλεπὸν ἐ-
 χαι ἢ μνηστῆρα, ὅθεν δ' ὅτι οὐκ αἰσῶν ἐχίλειος ὅστις. εἴθε δ' ὅστις γ' καὶ μό-
 νοι, τὸ τὰς πελοπόννησας ἐφαρμόζει μὴ εἰδέναι, ἐπεὶ τίς ἐκ' ἐχαι κακῶ
 πρόκλητον, ὅτι βλαβερὸν ὅστις, ὅτι φονικὸν ὅστις, ὅτι πᾶσι τὸ πρὸς
 ἀκρίκον ὁμότητον ὅστις. πρόκλητος πελοπόννησας οὐ μὲν χετοῦ, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ
 ὑπὸ τὸ ἐφαρμόζειν. τί ἔν τὸ κακὸν ὅστις εἴθε, καὶ βλαβερὸν καὶ φονι-
 κόν; λέγει, τὸ καίσαρ μὴ εἶναι φίλον. ἀπὸ ἡλθον, ἀπὸ πέσις ἢ ἀρμα-
 γῆς, θλίβεται, ἦ τ' εἴ τὰ μὲν πρὸς τὸ πελοπόννησον ὅτι τυχεῖν τ' ἐ-
 λ' εἶναι καίσαρ, ὅθεν ἦτον τὸ ζήτουμένης οὐ τέτυχε. τί γὰρ ὅστις,
 ὁ ζῆτε πᾶς ἀνθρώπων; οὐκ αἰσῶν, οὐδ' αἰμονῆσαι, πᾶντα ὡς θέλῃ
 ποιεῖν, μὴ ὡς λυέσθαι, μὴ ἀναγκάζεσθαι. ὅταν ἔν γήνηται καίσαρ
 ἐλ', ὡς περὶ τὴν κωλύμεν, ὡς περὶ τὴν ἀναγκάζεμεν, οὐ-
 σαβεί,

ἔσω καὶ ταῦτα. δοκεῖ δὲ τοῖς ἑλδύδροις αὐτεξέσιόν τι καὶ αὐτόνο-
μον; πῶς γὰρ ἔξόντινα αὐτῶν ἐπ' ἄλλω λωλύσαι ὅτι, καὶ ἀναγκάσαι,
θαρρῶν λέγει μὴ εἶν' ἑλδύδροι καὶ μὴ μοι πάππος αὐτοῖ καὶ πῶ-
πάππος βλέπε, καὶ ὧν ἡ ζήτησις καὶ πρᾶσις ἄλλ' αὐτὸς ἀκούσας λέγον-
τες ἔσθω καὶ ἐκ πάππος, κύριε, ἡμῶν δώδεκα ῥάβδοι πρῶτα γὰρ, λέ-
γει δ' ἄλλω. ἡμῶν ἀκούσας λέγοντες, τάλας ἐγὼ οἶα πάππος, λέγει δ' ἄλλω.
αὐτὸς ἀπὸ πῶς ἀρκυαλόμηνον ἴδης, μεμφομένην, οὐροσσοῦντα, λέ-
γει δ' ἄλλω, πῶς πόρφυρον ἔχοντα. αὐτὸς ἔμμεν τῷ τῶν μὴ ποῖν, μὴ
πῶς ἔππος ἑλδύδροι ἄλλα τὰ δόγματα αὐτοῖ κατὰ μαθε, μή τι ἀ-
ναγκάσαι, μὴ τι κωλύειν, μὴ τι οὐροσσοῦντα; καὶ εὖρος τοῦτο, λέ-
γει δ' ἄλλω. αὐτοὺς ἔχοντα γὰρ σαπυαλίοις, λέγει ὅτι οὐκ αὐτοῖ
ἀρκυαλίοις, εἰδ' ἡμῶν καὶ γνώσῃ οἶα πάππος. τίς ἡμῶν; πᾶς ὁ αὐτεξου-
σίαν ἔχων ἦν ὡς αὐτοῖ πινῶν δειλομένων πῶς τὸ πῶς ποῖν αὐ-
τα, ἡ ἀφελείδου. ὅτως ἔν πολλοὺς κυρίους ἔχοντες; ὅτως. τί γὰρ πρᾶγ-
ματα πῶς τῶν τῶν κυρίους ἔχοντες ἐκείνους δὲ πολλοὺς ὅτι. ἡμῶν
τα αὐτὰ καὶ καὶ αὐτὸς τῶν τῶν πινῶν ἔχοντες ἔχοντες, κυρίους εἶν'. μετὰ
τοῖς οὐδὲς αὐτοῖ τὸν καίσαρα φοβεῖται, ἀλλὰ τὸν θάνατον, φονίαν,
ἀφαιρέσει ἦν ὄντων, φυλακίαν, ἀπῆλυν. ὅδε τοῖς τίς τὸν καίσα-
ρα, αὐτὸς μὴ τι ἡ πολλὰ ἄξιον. ἀλλὰ πῶς τοῖς τοῖς ἀπῆλυν, στρα-
τηγίαν, ὑπατέαν, ὅταν ταῦτα τοῖς ἀπῆλυν, καὶ μισῶν, καὶ φοβῶ
μεθα, ἀνάγκη αὐτὸς ἔχοντες αὐτὸν ἔχοντες, κυρίους ἡμῶν εἶν'. ὅδε ὅδε
καὶ ὡς δεῖς αὐτοῖς πῶς σκυνῶν. γὰρ, ὅτι τὸ ἔχον ἔχοντες
τοῖς μείζους ἀφελείας, δεῖς ὅδε. εἰ ὑποτάσσοντες κακῶς, ὅδε δ'
ἔχει τοῖς μείζους ἀφελείας ἔχοντες, δεῖς ὅδε. εἰ γὰρ ὑποτάσσοντες
κακῶς, ὅδε δ' ἔχει τοῖς μείζους ἀφελείας ἔχοντες, ἀνάγκη καὶ
τὸ γρηόμηνον ὅδε αὐτὸν ἐπὶ γρηόμηνον κακῶς. τί ὅδε τὸ ποιοῦν ἀ-
κώλυτον τὸν ἀνθρώπον, καὶ αὐτεξέσιον; πῶς τῶν γὰρ ὅδε ποιεῖ, οὐδ'
ὑπατέαν, ὅδε ἔπαρχίαν, ὅδε βασιλείαν, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι εὐεθλῶναι.
τί ἔν ὅδε, ὅδε γὰρ γράφει ἀκώλυτον ποιεῖ καὶ ἀπαρὰ πόλιν; ἡ
ὑπὸς ἡμῶν τῶν γράφει. τί δὲ γὰρ τοῖς λιθαρίζει; ἡ ὑπὸς ἡμῶν τῶν
λιθαρίζει. ὅδε καὶ γὰρ τοῖς βίβλιν, ἡ ὑπὸς ἡμῶν τῶν βίβλιν. ὡς μὲν ὅδε ἀπὸ πῶς ἀ-
κώλυτας, σκέψαι αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸς ἡμῶν τῶν ὑπὸς ἡμῶν τῶν ὑπὸς ἡμῶν
ἐπ' ἄλλοις ὄντων, γὰρ ἔχειται ἀκώλυτον εἶν'; ὅδε γὰρ ἔχειται ἀπαρὰ πό-
λιν; ὅδε. ὅδε καὶ τὸν ἑλδύδροι. ὅρα ἔν, πόλιν ὅδε ἔχοντες ὅδε ἡ
μῶν μόνοις ὅδε, ἡ πάντες ἡ τῶν ἡμῶν ὅδε, τίς δ' ἐπ' ἄλλοις. πῶς
λέγεις;

[illegible]

τὸ ὀρμητῆσαι
ἀνώλυτον
μόνον.

δ' ἀγαφῆα ἢ, ἢ στραπώτης ὑπὸ λαβητοῦ, ἀφόν, μὴ αὐτίτεινε, μη-
 δὲ γογγυζέ. εἰ δὲ μὴ, πληγὰς λαβὼν, ὅδε μὴ ἦτορ ἀφλῆς ἢ τὸ ὄναριον.
 ὅταν δὲ πῶς τὸ σῶμα ἔτῳς ἐχθρὸν σε δέη, ὅρα τί ἀφλῆς περὶ πῶς τὰ
 ἄλλα, ὅρα τὸ σῶμα τὸ γνῆκα πᾶσιν ἀνὰ ζέται· ὅταν ἐκείνο ὄναριον
 ἢ, τὰ ἄλλα γίνεται χαλινάριον τὸ ὄναριον, βαγμάτια, ὑποδμάτια, λα-
 βαι, χόρτ· ἀφόν καὶ κῆνα, ἀπόλυε δὲ τὸν ἐπὶ ὑπολώτορον ἢ δὲ ὄ-
 ναριον. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πᾶσιν ἀνὰ ζέται πᾶσιν ἀνὰ ζέται, ἐπὶ τῇ ἀ-
 σκήσει ἀσκήσεις, τὰ ἀλλότρια ἀφ' ἧν ἰδίῳν ἀσκήσειν, τὰ κωλύ-
 ῃς ἧν ἀκωλύτωρ, τὰ πῶς ἐαυτὴν ἡγεῖται, ἐκείνα μὴ πῶς ἐαυτὴν·
 γνῆκα ὡς ὡς ἐφ' ὅπως ἐχθρὸν ὁρῆς, γνῆκα τῷ ἐκκλισμῷ. μή τι τι
 φοβῆ πινά; ἐπὶ τῇ πινῇ γὰρ φοβῆς; πινῇ τῇ σκαυτῇ; ὅπως
 ἢ ὅσα τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ; καὶ τίς τῶν ὁρῶν ἐχθρὸν ἔχει; τί ἀφ-
 λῆται αὐτὰ διώκται; τίς ἐμποδίσαι; μᾶλλον ἢ τὸν θεόν. ἀλλ' ὅ-
 περ τὸ σῶμα τὸ, καὶ ἐπὶ κτίσεως, ὡς ἦν ἀλλοτρίῳ, ὡς ἦν
 ὅδε πρὸς σε καὶ τί ἄλλο ἐξ ἀρχῆς ἐμμελίας, ἢ ἀσκήσειν τὰ σά καὶ
 ὅσα, τὰ ὑπὸ τοῖς καὶ οὐκ ὑπὸ τοῖς, τὰ κωλύτῃ καὶ ἀκωλύτῃ; τίνος δὲ
 γνῆκα πᾶσιν ἀνὰ ζέται τοῖς φιλοσόφοις; ἵνα μὴ μὴ ἦτορ ἀτυχῆς καὶ δυ-
 συχῆς; ὅδε μὴ ἀφόν μὴ ὅπως ἐσμ', ἐπὶ τῇ ἀτάραχῃ. λῦπη δὲ τί πῶς
 σε; ὡς γὰρ πᾶσιν ἀνὰ ζέται φόβος γίνεται, ἐπὶ λῦπῃ παρόντων,
 ὑπὸ θυμῶν δὲ τίνος ἐστι; ἦν μὴ γὰρ πᾶσιν ἀνὰ ζέται, ἢ τῇ καλῶν ὄν-
 των καὶ παρόντων, σὺ μμετροῦ ἔχεις καὶ καθιστάμεν τῷ ὁρῆσι.
 ἢ γὰρ ἦν δ' ἀπῶρετόν, οὐδὲν ὁρῆσι. ἵνα καὶ τόπον * ἢ τὸ ἀλλοτρίον
 ἐκείνο καὶ ὡς ἐσμ', καὶ πᾶσιν ἀνὰ ζέται ἢ πᾶσιν ἀνὰ ζέται. ὅταν οὐ πῶς
 τὰ πρᾶγματα ὅπως ἐχθρὸν, τίς ἐστι ἀνθρώπου διώκται φόβος ἐστίν;
 τί γὰρ ἔχει ἀνθρώπου ἀνθρώπου φόβος, ἢ ὁφθαλμοί, ἢ λαλήσεις, ἢ ὁ-
 λως σωματικὰ φέει; μᾶλλον ἢ ἵππος ἵππῳ, ἢ λῦων λῶνι, ἢ μέ-
 λιος μελίῳ. ἀλλὰ τὰ πρᾶγματα ἐκείνα φόβος ἔστι. ταῦτα δ'
 ὅταν ποιεῖν τίς διώκται τινι, ἢ ἀφελῆται, τότε καὶ αὐτὸς φο-
 βος γίνεται. πῶς οὐκ ἀκρόπολις καταλύεται; οὐ σιδήρω, οὐ δὲ
 πυρὶ, ἀλλὰ ὁρῆσι. καὶ γὰρ τῷ ὅσον γὰρ τῇ πόλει καταβέβηκεν, μὴ
 τι καὶ τῷ τῷ πυρὶ; μὴ καὶ τῷ ἦν καλῶν γυναικῶν; μή τι
 ἀπλῶς τῷ γὰρ ἢ μὴ ἀκρόπολιν, καὶ αὐτὸ γὰρ μὴ τυράννης ἀφ' ἐβλή-
 καμεν; ὅς ἐφ' ἐκείνους καὶ μὴ ὁρῆσι, ποτὲ μὴ αὐτὸς, ποτὲ
 δ' ἄλλους; ἀλλ' ὅσον ἀφ' ἐβλήκαμεν, καὶ ὅσον κατεβέβηκεν τῷ ἀκρόπο-
 λιν, ἐκ βέβηκεν αὐτὸς τυράννης, τὸ σῶμα τὸ ἀφελῆται, τὰ μὴ αὐτῷ,
 τῶς

τὰς διωάμεις, τὴν λιπῆσιν, τὴν φήμι, ἀρχαίς, πῦμας, τέκνα, ἀδελ-
 φούς, φίλους, τοῦτα πάντα ἡγήσασθαι ἀλλότρια. καὶ γὰρ ἡθὺς ἐκ-
 βληθῶσιν οἱ τύραννοι, τί ἐπ' ἀρετῇ χέζω τὴν ἀκρόπολιν; ἐμὸν γὰρ
 καὶ ἐσώσῃ γὰρ τί μοι ποιεῖς; τί ἐπ' ἐκβολῇ αὐτοῦ θρυφόμενος; πῶς γὰρ
 αὐτῷ αὐθαδέομαι; ἐπ' ἄλλως ἔχουσι τὰς ῥάβδους, καὶ αὐτοὶ κινεῖν, καὶ
 τὰς μαχάρας, ἐγὼ δὲ πῶποτ' ἐθέλω ἐκωλύθην, ὅτ' ἡ ἀγαθὴ
 ἐμὴ μὴ θέλω. καὶ πῶς ἄρα διωατὺν; πῶς καὶ τὰ τέταρτά μου τὴν
 ὀργὴν ἔχει; θέλει μὲ ἐκείνῳ πυρρῶσαι; καὶ γὰρ θέλω. θέλει ὀρ-
 μαῖν ἐπὶ τις; καὶ γὰρ θέλω. θέλει ὀρεγέσθαι; καὶ γὰρ θέλω. θέλει με τυ-
 χεῖν τινός; καὶ γὰρ βούλομαι. οὐ θέλει; οὐ βούλομαι. ἀφ' ἑαυτοῦ οὐ θέ-
 λω, τίς ἐπιμελεσάμενος διώσται παρὰ τὸ ἐμοὶ φαινόμενον, ἢ ἀναγ-
 κῆσαι; οὐ μάλλον ἢ τὸν δία, οὐτὼ ποιοῦσι καὶ τῷ ὁδοιπόρῳ οἱ ἀ-
 σφαλέςδροι, ἀκνήκοον ὅτε λησυνέται ἢ ὁδός, μόνος ἐπὶ τοῦ καθεῖναι,
 ἀλλὰ ποδὲ μένει συνοδίαν ἢ πρὶς βόλῳ, ἢ ταμίῳ, ἢ ἀνθυπάτῳ·
 καὶ πῶς καὶ τὰ τέτταρα ἑαυτὸν, παρὸρρεται ἀσφαλῶς· οὐτὼ καὶ γὰρ
 ἔστιν ὡς μοι ποιεῖ ὁ φρόνιμος. πολλὰ λησῆα, τύραννοι, χεῖρόνδ',
 ἀρχαί, ἀρχολαί τῷ φιλάτῳ. πῶς πρὸς κατὰ φύσιν; πῶς ἀλῆσθαι
 τῷ παρὲλθῃ; ποῖαν συνοδίαν ποδὲ μένας ἀσφαλῶς διέλθῃ; τίνας
 πῶς καὶ τὰ τέτταρα ἑαυτῷ; τῷ δ' ἐνὶ πλοσίῳ; τῷ ὑπακίῳ; τί μοι ὁφεί-
 λος; αὐτὸς ἐκδύνει, οἰμῶζ, πονεῖ. τί δ' αὖτ' ὁ συνοιδοπόρῳ; αὐτὸς
 ἐπ' ἐμὲ στραφεῖς, λησῆς με γήνηται; τί ποιήσω; φίλος ἐσσομαι καὶ ἄ-
 ρῳ. ἐκείνους μὲ ὄντα ἐταῖρον, ὅδε αἰς ἀδικήσει. πρῶτον γὰρ, ἵνα γήνωμαι
 λαμπρῶς, ἄμειν δὲ ἰλῶμαι. τί παθεῖν; ποσάκις καὶ ὑπὸ πόσῳ λησθῶ
 θλήω; εἴτα ἐὰν γήνωμαι, τί ὅτος θνητὸς ἔστιν. ἀντὶ αὐτοῦ ἐκ λυγροῦ πα-
 ρεσάσεως ἐχθρὸς με γήνηται, ἀναχωρήσας πᾶν ποτε λησέσθαι; εἰς ὅρ-
 μιν, ἄγε, ἐκεῖ πυρρῶς ἐκ ὀρεγέσθαι; ἢ γήνηται; ἐκ ἐμῶν εὐρεῖν ἀσ-
 φαλῇ συνοδόν, πρὸς ἡγεμόνα, ἀνεπιβόλῳ πρὸς; ὅτ' ἐπ' ἐλπίσει καὶ γὰρ
 νοεῖ, ὅτι ἐὰν τῷ θεῷ προσκατατάξῃ ἑαυτὸν, διελύσεται ἀσφαλῶς.
 πῶς λέγεις πῶς καὶ τὰ τέτταρα; ἵν' ὁ αὐτὸς ἐκείνους θέλῃ, καὶ αὐτὸς θέλῃ. τί ὁ
 αὐτὸς ἐκείνους μὴ θέλῃ, ἄρα μὴ αὐτὸς θέλῃ. πῶς ἔρ' ἄρα γήνηται; πῶς
 γὰρ ἄλλως, ἢ ὡς κελεύει τὰς ὁρμὰς τῆς θεᾶς, καὶ τὴν διοίκησιν; τί
 μοι δ' ἐδωκεν ἐμὸν καὶ αὐτὸς ἐξέσθαι; τί αὐτῷ κατέλιπε; τὰ πῶς αὐτῷ
 καὶ μοι δ' ἐδωκεν, ἐπ' ἐμοὶ πεποίηκεν ἀνεμπόδισα, ἀκώλυτα. δὲ σὺ
 μάτῳ πάλιν, πῶς ἐδωμάτῳ ἀκώλυτον ποιῆσαι; ὑπὲρ ταξὶν ἔρ' ἐπ' ἔρ'
 ὅλῳ πρὸς τῷ τῷ καὶ τῷ, τὰ σκεῦη, τὰ οἰκίαν, τὰ τέκνα, τὴν γυναικα

τί ὅν θεομαχῶς; τί δέλω τὰ μὴ δελητά; τὰ μὴ δοδυνάτα μοι ἔξ ἀπάν
 τ' ἔχειν; ἀλλὰ πῶς; ὥς δ' ἐδοτο, καὶ ἐφόσον δυνάτα. ἀλλ' ὁ δὲ
 ἀφαιρεῖται. τί ὅν ἀντιτείνω; οὐ λέγω, ὅτι ἡλίβιθ' ἔδομα, τὴν ἰσχυρὰ
 πόρον βιαζόμενθ', ἀλλ' ἐπὶ πρόπορον ἀδικῶ. πόθ' γὰρ ἔχωρ αὐ-
 τὰ ἡλθον; ὁ πατήρ μοι αὐτὰ ἔδωκεν. ἐκείνη δ' ἐτίς; τὴν ἡλίον δ' ἐτίς
 πεποίηκε, καὶ καρπὸς δ' ἐτίς; τὰς δ' ὥρας τίς; τὴν δ' πῶς ἀλλήλους
 συμπλοκῇ καὶ κοινωσίαν τίς; εἴτα σύμπαντα ἐληφῶς πρὸ ἄλλων,
 καὶ αὐτὸν σεαυτὸν, ἀγωνικτῆς καὶ μέμφει τὸν δόντα, ἂν σε τί ἀφέ-
 ληται; τίς ὦν; καὶ ὡς τί ἐληλυθῶς; οὐχὶ ἐκείνος σε εἰσήγαγεν; οὐχὶ
 ὅς φῶς ἐκείνος σοι εἰδείξεν; οὐ σιωδρῶς ἔδωκεν; οὐκ ἀδίκησεις; ὃ λό-
 γου; ὥς τίνας δ' εἰσήγαγεν; οὐχὶ ὥς δυνάτου; ὃς ὥς μετὰ ὀλίγῃ σαρκι-
 σίῃς ζήδοντα ὡς γῆς; καὶ δελητόμηνον τὴν διόικησιν αὐτοῦ, καὶ
 συμπολιτὸν δύνοντα αὐτῶν, καὶ σιωδρῶς τὰ δόντα πῶς ὀλίγον; οὐ δέ-
 λεις ὅν, ὥς δ' ἐδοτοί σοι, θεοσάμενθ' τὴν πομπῇ καὶ τὴν πανή-
 γυριν, εἴτα ὅταν σ' ἔξ ἀγῆ, πορδύεσθαι πρὸς κωήσας, καὶ διχαρεῖσθαι
 σὰς ὑπὲρ ὧν ἦκαστες καὶ εἰδόντες; ἀλλ' ἐπὶ ἑορτάζεσθαι ἡθελον. καὶ γὰρ
 οἱ μύσας, μυσάδων τὰ γὰρ δὲ καὶ οἱ γὰρ ὀλυμπία, ἄλλους ἀθλητὰς βλέ-
 πειν. ἀλλὰ ἡ πανήγυρις πόδας ἔχει, ἐξελθε, ἀπαμειβῆσθαι ὥς δύχα-
 ρειςθ', ὥς ἀδελφῶν. δὲ ἄλλοις τόπον δέει γινώσκειν καὶ ἄλλους, καὶ ἀ-
 πὸρ καὶ σὺν ἐργῶν καὶ γυμνασίων, ἔχειν χώραν, καὶ οἰκήσεις, καὶ τὰ
 ὑποτιθέσθαι. αὐτὸ δ' οἱ πρῶτον μὴ ὑπεξέλγῃ, τί ὑπολείπεται; τί ἄ-
 πλινθ' εἰ; τί ἀνέκωνθ'; τίς σφοδρῶς τὸν κόσμον; ναί, ἀλλὰ τὰ τεκ-
 νία μετ' ἐμαυτοῦ εἶναι δέλω, καὶ τὴν γυναικα. σὰ γὰρ ὅστις; οὐχὶ τοῦ
 δόντ' ὅν; οὐχὶ καὶ τοῦ σὲ πεποινητό; εἴτα οὐκ ἐκνήσθαι τῶν ἄλλων
 τριῶν; οὐ πρὸς ἀχρήσεις τῶν ἱερέων; τί ὅν μ' εἰσῆλθαι ὡς τῶν; καὶ
 εἰ μὴ ποιεῖ σοι, ἐξελθε. ὃς ἔχει χρῆσιν διατοῦ μεμψιμοίρου. τῶν σιωδρῶ-
 ταζόντων δ' εἶτα, τῶν συγχωροδύνων, ἢ ὑποκροτῶσι μάλλον, ὑπὸ
 δειλῶσι, ὑμῶσι δὲ τὴν πανήγυριν. καὶ ταλαπύρους δὲ καὶ δι-
 λῶς, οὐκ ἀκρόως ὄψεται ἀφελυμένους τῇ πανηγύρει. οὐδὲ γὰρ
 πρὸντ' ὅν ὥς γὰρ ἐορτῇ δύνον, οὐδ' ἔξ ἐπλήρη τὴν χώραν τὴν πρὸς
 πρῶτον, ἀλλ' ὠδυνῶν, ἐμέμφοντο τὸν δαίμονα, τὴν τύχην, καὶ συ-
 νόντας ἀναιδῆναι καὶ ὧν ἔτυγον, καὶ τῶν αὐτῶν δυνάμεων, ἃς ἐλή-
 φασιν πῶς τὰ γυναικία, μεγαλοψυχίας, γυναικίους, ἀνδρείας,
 αὐτῶν τῶν ζήτημάτων ἐλδοθείας. ὡς τί ὅν εἰληφὲ τοῦτα; χρῆσθαι
 μὲνθ', μέχεθ' τίνθ'; μέχεθ' αὖ ὁ χρῆσθαι δέλη, αὐτὸν ἀναγκαῖα μὴ πρὸς

μή

μὴ πρόσσχε αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔσαι, σὺ αὐτὰ αὐτοῖς μὴ ἔπης ἀναγ-
καῖα, καὶ οὐκ ἔσι. ταύτῳ τῷ μελὶ τῷ ἐσθλῷ εἰς ἐσθλὸν μελετᾷ
ἔσθλ', ἀπὸ τῶν μικροτάτων, ἀπὸ τῶν οὐκ ἐπηρεασοτάτων ἀρξάμενος, ἀπὸ
χυτράς, ἀπὸ ποτηρίου· εἰς ὅτως ὑπὸ χιτωνάριον πρόσσελθε, ὑπὸ λυ-
νάριον, ὑπὸ ἱπποναριον, ὑπὸ ἀγρίδιον· γινώσκον ὑπὸ σαυτῷ, τὸ σῶμα, τὰ
μέρη τοῦ σώματος, τὰ τέκνα, τὴν γυναικα, εὖ ἀδελφούς· παντα-
χθὺ ποδὶ βλέψας, ἀπὸ ῥίπτου ἀπὸ σεαυτοῦ. κἀνθροῦ τὰ δόγματα, μή-
τι πρὸς ἡμετέρας οἱ τῶν δ' σῶν, μή τι συμπέφυκε, μή τι ὁδωήσῃς ἀρ-
σώμενον. καὶ λέγε γυμναζόμενος· καθεμέριον ὡς ἐκεῖ, μή ὅτι φιλο-
δοφῆς (ἔσω φορητὸν τὸ ὄνομα) ἀλλ' οὐκ καρπὶς τῷ διδόντι· ὅσοι γὰρ
ὄσιν ἢ ταῖς ἀληθείαις ἐλθούσας. ταύτῳ ἡλθὺς ὁδὸν διὰ τῆς πρὸ
αὐτοῦ γνῶσεως, καὶ οὐκ ἐπὶ φεῖ κατὰ δολωθῆναι διδάσκει ἐπ' ἐλπίδος. ὅσοι
ὅσοι πῶς ἐσθλῶ; πῶς τοῖς περὶ αὐτοῖς ἐχρῆτο; μή τι λυσιπρόσωπον ἐπὶ τινα
αὐτῶν; καὶ ἐλθὼν δ' ὄνομα· εἰ δὲ τῷ φωνῶν φοβῶμαι· ἀλλὰ τὸ πάθος,
ἀπὸ τοῦ φωνῆς ἐκπέμπεται. ἢ * ὡς ὑπὸ τῶν αὐτοῖς, ὅτι κακῶς ἐβέβαιον πῶς ἐπε-
εὖ ἐκλωπῆς; πῶς ἐπράβη; μή τι λυσιπρόσωπον ἐλπίδος; ἀλλὰ δόλον. πῶς τιμὰ
πράβεις ἀνέστρεφε το πῶς τοῦ δεσπότου; οὐδὲν διελέγετο πῶς αὐ-
τῷ, ὅτι ὅτως ἐσθλῶς δ' αὐτόν, εἰς ὅτω λυσιπρόσωπον. ποδὶ τῶν ἡμῶν, πῶς
δ' αὐτοῦ δίδασκεν. καὶ τί θαυμαστόν; εἰ δὲ παρὰ βίβλιν ἐόντων γὰρ τοῖς
παλαιστικοῖς, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐχρῆτο αὐτῷ, ἢ λυσιπρόσωπον. εἰ δὲ ἱατρῶν, ὡς αὐ-
τῶς εἰ δὲ ἀρχιτέκτονα, καὶ ὅτως. ἐφ' ἐκείνης ὕλης, τὸν ἐμπεριον τοῦ
ἐπέρος κρατῆρ πᾶσα ἀνάγκη. ὅς τις ἐν καθόλου τῷ ποδὶ βίον ὑπὸ
σημῶν κενήται, τί ἄλλο ἢ ὅσοι εἰς δ' αὐτῷ δεσπότου; τίς γὰρ ὄσιν
γινώσκον λυσιπρόσωπον; οὐ λυσιπρόσωπος. ὅσοι δ' αὐτῷ αὐτῷ, ζήμιον τῶν
ἀλλὰ δ' ἡμετέρας με διδάσκει. μή τι εἰς ζήμιον; ὅτω μὲν ἐκ γὰρ ἐκείνων,
ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀζημιῶς, ὅσοι δ' ἐκείνων. εἰ δὲ ἐκείνων ὄσιν, τὸ πο-
εἶν τὰ ἀδινῶν. καὶ τίς ἢ ζήμιον τῶν δ' ὄσαντι τὸν αὐτῷ δόλον; λυσιπρό-
σωπος, τὸ δὴ πᾶσι ὅσοι. ὅ καὶ σὺ ὁμολογήσεις, αὐτὸς δὲ λυσιπρόσωπος ὅτι ἀνθρώ-
πῳ οὐκ ἔσι θνητόν, ἀλλ' ἡμῶν ζῶν. ἐπεὶ πότ' ἀμελῶς πρῶτος
κακῶς; ὅταν παρὰ τῷ ἐαυτοῦ φύσιν πράσῃ. πότ' ἀλεκτροῦ; ὡ-
σαύτως. εἰ δὲ καὶ ἀνθρώπῳ. τίς ἐν αὐτῷ ἢ φύσις; δ' ἀνέμῳ, καὶ λα-
κτίσῳ, καὶ εἰς φυλακῶν βολῆσιν, καὶ ἀρκεφαλίζῃ; εἰ δὲ ἀλλ' εὖ
ποιῇ, σωδρῆσιν, ἐπὶ δὴ χεῖρα. πότ' εἰ κακῶς πράσῃ, αὐτὸς δὲ λυσιπρό-
σωπος, εἰ δὲ καὶ ἀνθρώπῳ. ὡς τε σωκράτης οὐκ ἐπράξε κακῶς; εἰ δὲ ἀλλ'
οἱ δὲ καὶ οἱ κατὰ φύσιν. εἰ δὲ γὰρ ῥώμῃ ἐλθούσιν; εἰ δὲ ἀλλ' ὅ ἀρ-

κτείναντες αὐτόν. πῶς λέγεις; ὡς καὶ σὺ Ἀλεκτρούονα ὃ λέγεις καὶ κῶς
 πράττει, τὸν νικῶσαντα καὶ κατακοπνύτα, ἀλλὰ τὸν ἀπληγὰ ἡγή-
 σαί τε. ὅδε καὶ αὐτὰ θυλαμονίζεις, τὸν μήτε διώκοντα, μήτε πονέτα,
 ἀλλ' ὅταν ἰδρῶντα ἰδῇς, ὅταν ὀδυνώμενον, ὅταν φηγνύμενον ἔπῃ
 τῷ δρόμῳ; τί πρὸς ἀδελφολογῶμεν; εἰ λέγομεν, πάντες καὶ οὐκ εἶναι τὸ πρὸς
 τῷ ἐκείνῳ φύσιν; ὅτε πρὸς ἀδελφόν ὅδε; σὺ αὐτὸ ὡς πάντων τῶν ἄλλων
 ὃ λέγεις; εἰς τί ὡς μόνον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἄλλως φέρει; ἀλλ' ὅτι λέγομεν
 ἡμῶν εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ τὴν φύσιν, καὶ Φιλάλληλον, ὃ πιστὸν; ὅτε πα-
 ραδελφὸν ἐκείνῳ; ὅδε ὅτε. πῶς ὅμ; ὅτι ὃ Δαιρόμενος βλάπτειται, καὶ
 δεσποδύμενος, καὶ ἀρκεφαλιζόμενος. ὃχι ἔπος ἢ γυναικὸς πάχει,
 ὃ πεσοκρδάνων καὶ πεσοφελόμενος ἀπορρίπτει; ἐκείνῳ ὃ βλα-
 πτόμενος ὅδε, ὃ τὴν οἰκτρότατα πάχει, ὃ αἰχρῖς ὃ ἀντὶ ἀνθρώπου
 λυκὸς γινόμενος, καὶ ἔχει, καὶ σφῆξ. ἄγε ὅμ, ἐπελθόμεν τὰ ὁμολογημέ-
 να. ὃ ἀκώλυτος ἀνθρώπος ἐλθούρος, ὃ πρόχρεα τὰ πρᾶγματα ὡς βῆ
 λεγῇ. ὃμ δ' ἔστιν καὶ ἀκώλυτοι, καὶ ἀναγκάσαι, καὶ ἐμποδίσαι, καὶ ἄκοντα εἰς
 τί ἐμβάλεται, δολὸς ὅδε. τίς δ' ἀκώλυτος; ὃ κενός τῶν ἀλλοτρίων ἐ-
 Φιλέμενος. τίνα δ' ἀλλότρια; ἃ ἐκείνῳ ἐφ' ἡμῖν, ὅτ' ἔχειν ὅτε μὴ ἐ-
 χεῖν, ὅτε ποιεῖν, καὶ πῶς ἔχοντα, ἐκείνῳ ὃ σῶμα ἀλλότριον, τὰ μόρ-
 αὐτῷ ἀλλότρια. ἀντὶ τούτων ὡς ἰδίῳ πεσπαθῆς, δόσεις δίκας, ἃς
 ἄξιον τῷ ἀλλοτρίῳ ἐΦιλέμενος. αὐτὴν ἡ ὁδὸς ἐπ' ἐλθούριον ἄγῃ,
 αὐτὴ μόνη ἀπαλλαγὴ δολείας, μόνη τὸ διωκθῆναι ποτ' εἴπω ὃ
 λυκὸς ψυχῆς, καὶ ἄγῃ δ' ἐμὲ ὃ βούλει σὺ γ' ἢ περὶ μὲν, ὅποι ποτ' ὡς
 εἰμι εἰς τὰ παρμενός. ἀλλὰ τί λέγεις Φιλόδοξε; καλεῖ σε ὁ τύραννος,
 φρὲν τὰ πᾶν ὃ πρέπει βί. λέγεις, καὶ ὃ λέγεις; εἰπέ μοι. ἀφού, σκέψω-
 μαι. νῦν σκέψω; ὅτε δ' ὅτ' τῇ σχολῇ, τί ἐσκέπης; ἐκείνῳ μελέτας τίνα
 ὅδε τὰ ἀγαθὰ ὃ τὰ κακά, ὃ τίνα ἐδέετο; ἐσκεπτόμενος. τίνα ἐν ἡ-
 γροσιν ἡμῶν τὰ δίκαια ὃ καλὰ, ἀγαθὰ εἶναι τὰ ἀδίκαια ὃ αἰσχροῦ, κα-
 κῆ. μὴ τι τὸ ζῶν ἀγαθόν; καὶ μὴ τὸ ἀφθάνειν καὶ οὐκ εἶναι. μὴ τὸ φυλακῆς
 ὃ λόγος δ' ἀγνοῆς ὃ ἀπιστός, καὶ Φίλῳ περὶ δόξας, ὃ κολακεία τυ-
 ράννου, τί ἡμῖν φαίνεται; καὶ ἃ. τί ἐν; ὃχι σκέπης; ὃ δ' ἐσκεψάμην, ὃ βε-
 βύλῃσαι; τίνα γὰρ σκέψις, εἰ κερθῆς μοι διωκόμενος τὰ μέγιστα
 ἀγαθὰ ἐμαυτοῦ ποδοποιῆσαι, τὰ μέγιστα κακά μὴ ποδοποιῆσαι; καὶ
 λησκέψις, καὶ ἀναγκαῖα, πολλῆς βουλῆς δεομένη. τί ἡμῖν ἐμπαί-
 ζεις ἀνθρώπε; οὐδέ τίποτε καὶ αὐτὴ σκέψις γίνετο. οὐδ' εἰ ταῖς ἀλη-
 θείαις καλεῖται μὲν ἐφ' αὐτῶν τὰ μέγιστα, τὰ δ' ἄλλα ἐδέετο, καὶ λῶν
 αὐ

αὐτὸν ταύτῃ τῷ ἐπίστασι, ὅδ' ἐγγύς· ἀλλ' αὐτόθεν ὁρακέναι μὲν
 χεῖρ, ὡς οὐδ' οἱ τῇ διανοίᾳ. πότε γὰρ σκέπη, εἰ τὰ μέλαινα λούκῃ
 ὄψιν, εἰ τὰ βαρέα ὑδρα; οὐχὶ δὲ τοῖς γιγάρως φαινομένοις πᾶσι
 θέσι πῶς ἐν νύκτι σκέπη δοῦναι λέγεις τὰ ὁδ' ἑτοῖρα τῶν κακῶν φονκτό-
 τора; ἀλλ' οὐκ ἔχεις τὰ δόγματα ταῦτα, ἀλλὰ φαίνεται σοι ὅτι ταῦ-
 τα οὐδέ τοῖρα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα κακά, ὅτ' ἐκείνα. ἀλλ' οὐδὲν πῶς ἡ-
 μάς· ὅτω γὰρ ἀρχῆς εἰθισας σεαυτὸν. πῶς εἰμι; γν' ἡ γοῦν. καὶ ἀκού-
 σί με τίς οὐκ, λέγω μετὰ τῶν φιλοσόφων. ἀλλ' ἐξελήλυθα τῇ γοῦν.
 ἄρουν ἐκείνα τὰ τῶν γολασικῶν καὶ τῶν μωρῶν. ὅτ' οὐ καταμαρτυρεῖ-
 ται, λέγει, ὑπὸ φιλοσόφου. ὅτ' οὐ πᾶσι τῶν φιλοσόφου, ὅτ' οὐ πᾶ-
 ρῶν γινώσκουσιν ἐκείνους, ὅτ' οὐ γν' συγκλητῶν. τίς οὐ λέγει τὰ φαι-
 νομένα; γν' ὁδὸν τὰ δόγματα αὐτῶν βοᾷ. σὺ ψυχρὸν καὶ παλαιῶν
 ῥοῦν ὑπολαβέσθαι ἐκ λόγων, καὶ ὡς ὡς ἐκ τριχὸς ἡρτημένον. ἀλλ-
 ᾶ ἰσχυρὸν καὶ χρησιμὸν, καὶ ὑπὸ τοῦ ὅτι τῶν ὁρῶν γεγυμνάσθαι με-
 νημένον, παραφύλαξον σεαυτὸν. πῶς ἀκούεις; οὐ λέγω, ὅτι τὸ παιδί-
 ον σε ἀπέθανεν. πόθεν σοι; ἀλλ' ὅτι σε τὸ ἔλαον ἐξέχθη, ὁ οἶνος ἐξ-
 πόθη, ἵνα τίς ὡς αὐτὸς ὁρακέναι σοι, τοῦτ' αὐτὸ μόνον εἶπεν, φιλόσο-
 φος. ἀλλὰ λέγεις γν' τῇ γοῦν, ἡ ἡμᾶς ὁρακέναι; τί σκόληξ ὡν, λέγεις
 ὅτι ἀνδρῶν οὐκ εἶ; ἡ δὲ λόγῳ ὡς αὐτῶν αἰνῶν αὐτῶν, ἵνα ἴδω
 πῶς τένετοι, καὶ ποίας φωνὰς ἀκρίσι, εἰ μὲν κηται τοῖς ὀνόματι
 αὐτῶν, τῶν λόγων ὡς ἀκούει, ἡ λέγει, ἡ ἀναγινώσκει, ἐν τῇ ταῦτα πῶς
 ἐλθὺν θέλει. οὐκ ἀλλὰ μὲν ὅτ' αὐτῶν, ἀν τε θέλητε ὑμᾶς οἱ πλου-
 σιοι, ἀν τε μὴ, καὶ τίς σοι μαρτυρεῖ ταῦτα; * τί γὰρ ἄλλο, ἢ αὐτοῖς ἡ-
 μῶν, οἱ τὸν κύριον τὸν μέγαν ἔχοντες, καὶ πῶς τὸ ἐκείνῳ νόμῳ καὶ
 ἰνῆμα ζῶντες. ἀλλ' ἵνα ὑμῶν ἴδω μόνον σωεσθαι μὲν βλεμῶ-
 πιν, ἀρ' ψυχρὸν μὲν, τὰς γράμματα δὲ πᾶσι δύναντες καὶ αὐτὸ γράφοντες. ὅ-
 τι οὐ δύναμαι ὅσον ποιῆσαι, οὐκ ἔξεσί μοι. ὅτι οὐκ ἔξε-
 σί σοι; οὐκ ἀρ' ἐμάχου μοι, λέγων ἐλθὺν ὅτ' εἶναι; ἀλλὰ ἀπὸ ὑμῶν με-
 λεκώλυνε. λέγει οὐκ τὰς ἀληθείας δοῦλε, καὶ μὴ δὲρα πέτρου σου
 αὐτὸν κυρίου, μὴ δ' ἀπαρνοῦ, μὴ δὲ τέλμα καρπὶς τῷ δίδου, ροῦν-
 τους ἔχωρ τῇ δολείας ἐλέγχους. καίτοι τὸν μὲν ὑπὸ ὁρῶν ἀναγ-
 καζόμενον τι ποιεῖν παρὰ τὸ φαινόμενον, καὶ ἅμα μὲν ὁρῶντα τὸ ἄ-
 μφον, ἅμα δ' οὐκ ὁρῶντα ἀπολαθῆσαι αὐτῶν, ἐπὶ μέλλον αὐ-
 τὸς συγχνώμης ἄξιον ὑπολάβοι, ὅδ' ὑπὸ πινθ' βιαίς καὶ τρόποι
 τινὰ θεῶν κατεγνημένον. σὺ δ' ἐπεὶ ἀνάχοιτο, τῶν γράων ὁρῶντος,

καὶ τῶν γερόνων, καὶ ἐκείνας ἀρμόσονται, καὶ ἀκρωλύονται, καὶ
 σωροὶ κένονται, καὶ ἅμα μὲν νοσήσας θοράσσονται ὡς δόλχη, ἅ-
 μα δ' ἀρθάνειν δύσχευται καὶ αὐτοὶ ἰατροὺς ὀφθαλμίζονται, εἴη δ' ἡ θα-
 νασίμως ἔχουσιν, ἢ πάλιν, ὅταν ὑπὲρ τῶν μεγάλων τόπων καὶ σεμ-
 νῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν, τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων δόλων καταβλήσας,
 ἵνα μὴ δ' ἐλθὺν θάψω δ' ἔλθῃ. εἴ τί μοι σεμνὸς πόδι πατὴρ, στρα-
 τῶν, ὑπατάδων, οὐκ οἶδα πῶς ἐστρατηγούσας, πόθον τὴν ὑπατάειαν
 ἔλαβον, τίς βίω αὐτὴν ἐδίωκον. ἐγὼ μὲν οὐδὲ ζῶν ἤδεον, εἰ ὅτε βίῃ
 κίονα ἔδει ζῆσαι, ὅτε σφύρου αὐτὴν καὶ τὴν διελικὴν φρουράματ' ὅ-
 αν ἀσφάλητον. οἶδα γὰρ, τί ὅτι δ' ἔλθῃ δὴ τυγχῶν ὡς δεκά, καὶ τετυ-
 φλωμένῃ. σὺ δ' ἐν, φησὶν, ἐλθὺν θάψῃ; εἰ δέλω νῆ αὐτὸν δεῖς, καὶ δύσ-
 μαί. ἀλλ' ὅπως δυνάμει ἀντιβλέψαι τοῖς λυτοῖς, ἐπὶ τιμῇ τὸ σῶμα
 ποιῶ, ὁλόκληρον αὐτὸ ἔχει ἀντὶ πολλῶν ποιῶμαι· καὶ ἐπὶ μὲν ὁλόκλη-
 ρον ἔχω. ἀλλὰ δυνάμει σοὶ δέξαι ἐλθὺν θάψῃ, ἵνα μὴ ἐπὶ ζήτησι τὸ
 πῶς ἀσφάληται. διογένης δ' ἐλθὺν θάψῃ. πόθον οὐδ' ἔχῃ ὅτι ἔλθῃ ἐλ-
 θῶν δ' αὐτὸν λαβῶν, οὐδ' αὖτε πῶς τίς πρὸς ἐλθῶν πρὸς αὐτόν. οὐδ' ὅθον
 λαβῶν πρὸς τὸ καταδουλώσασθαι. πάντες δὲ λυτὰ εἶχε, πάντες
 μόνον πρὸς σφῆντα. εἰ δ' ἐλθῶν πρὸς ἐλθῶν, αὐτὴν ἀφῆκον αὐ-
 τοῖς μᾶλλον, ἢ ἡρωεύσας δὲ αὐτὴν, εἰ τὸ σκίλευς, ὡς ὅλα τὰ σώμα-
 τας, ὅλον τὸ σῶμα ποιῶ, οἰκείας, βίβας, πατρίδια, ὡσαύτως ἡδὲ, πό-
 θον ἔχει, καὶ παρὰ τὴν, καὶ ὑδὶ τίσι λαβῶν. αὐτὸν μὲν γ' ἀληθινὸς
 πρὸς ὄντας, αὐτὸν δεῖς, καὶ τὴν ἑλθῶν ὄντι πατρίδια, ὅτε πᾶσι τὸν ἔγ-
 κατέλιπον· οὐδὲ πρὸς ὁρῶν ἄλλω, μᾶλλον πείθεσθαι αὐτοῖς, καὶ
 ὑπακούειν. οὐδ' ὑπατάειαν αὐτὸν ὁλοκλήρως ὅτι πατρίδια· ἀλ-
 λ' ὅτι γὰρ ἐξήτει ποτὲ δεῖς τί ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ὄλων, ἀλλ' ἐμὲ μνησ-
 ῶντι πᾶν τὸ γῆρμόν μου ἐκείνῳ ὅτι, καὶ ὑπὲρ ἐκείνης προσηύχεται, καὶ
 ὑπὸ τῷ διοιωμένῳ αὐτὴν πρὸς γῆντα. τοιγαροῦν ὅρα τί λέγει
 αὐτὸς, καὶ γὰρ φησὶ ὅτι τὸ βί, φησὶν, ἐξέειπεν ὁ διογένης, ὅτι πᾶσι
 σῶν βασιλεῖ, καὶ ἀρχιδάμῳ ἑλθῶν λακεδαιμονίων, ὡς βύβας ὀφθαλ-
 μῶν. ἀλλ' ὅτι ἔλθῃ ἐλθὺν θάψῃ; πάντες γὰρ ἀβλύατοι, ὅτι πᾶν
 τὸν λακεδαιμόνιοι, καὶ κερύνιοι, καὶ εἰς δόλῳ εἶναι, οὐκ ἠδυνά-
 το αὐτοῖς ὡς ἡβύλῳ τὸ ὀφθαλμίζεσθαι· ἀλλ' ἐδεδοίκεσαν, καὶ ἐβόρ-
 πον. ὅτι αὐτὸν, φησὶν, ἐξέειπεν; ὅτι τὸ σῶμα ποιῶ ἐμὸν εἴη ἡγῶμαι, ὅ-
 τι ἐδιδόντες δέομαι, ὅτι ὁ νομῶ μοι ταῦτα ὅτι, καὶ ἄλλο ὅθον, ταῦτα
 δ'

ὡς, τὰ ἐλθὺς ὁρῶν ἐκείνον ἐάσαντα. Ὡς μὴ δ' ὄψεαι, ὅτι πρὸς δ' αἰγυαίαν
 δέκνυμι ἀνδρὸς ἀποδιδάσκον, μήτε γυναικὰ ἔχοντες, μήτε τέκνα,
 μήτε πατρίδα, ἢ πατέρα, ἢ συγγενῆς, ὅφ' ὦν καμπεδαται καὶ πόδι
 παρῶναι ἡδυνάτο· λαμβανέτω καὶ δέσσει γυναικὰ καὶ παι-
 δία ἔχοντα, ἀλλὰ ὡς ἀλοτριάν πατρίδα, ἐφ' ὅφ' ἔδει, καὶ ὡς ἔδδ.
 πατέρα, συγγενῆς, πάντα ταῦτα ὑποτεταχότα ἔσθ' νόμῳ, καὶ τῇ
 πρὸς ἐκείνον ὀφεισθείᾳ. Ὡς δὲ σφραγίσθαι μὴ ὁπότ' ἔδει, πρῶ-
 τος ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐκινδυνώσων ἀφαιδίσταται. ὡς δὲ λέοντα δ' ὑποτῆ
 τυράννων πεμφθεὶς, ὅπ' ἀρχὸν ἦεν, ὅλ' ἐπεβελύσσει· ἐδ' ὡς
 ὅτι ἀρθάνειμ' ἀνέσει, αὐτὸς τὴν τύχην καὶ τὴν αὐτῶν διέφορον; ἄλλο γάρ
 τι σάφει μὴ ἐλθόν; ἐδ' ἀσκήδιον, ἀλλὰ τὸν πιστόν, τὸν αὐτὸν ἡμῶν. ταῦ-
 τα ἀπὸ τοῦ ἐκείνου, αὐτοπότακτα. ἔδ' ὅτ' ἀρχὸν ἦεν ὅλ' ἐπεβελύ-
 σσει, καὶ τὴν ἐκείνου ἀνέσει; μήτε ὡς γυναικὰ; τί δ' ὅτε
 πατέρα καὶ τὸ φάρμακον; πῶς ἀνέσει; μήτε, δυνάμει· ὥς δὲ σφραγί-
 ναι; καὶ τὸ κεῖται· αὐτῶν λέγοντες, ὅτι ἐξελθεῖς τὸ παιδίαν,
 ἀναγκαῖα, ὡς ἐχισμὸν ἐπὶ δόκῃ, εἰσάγειν πρὸς ἄλλαν,
 ὡς ἐλὼν ὁρῶσιν τὸν φῶς· ἀλλὰ πεποιθώς.
 πῶς πεποιθώς; ἐδ' ὅφ' ἡμῶν, οὐδὲ γυναικὰ, ἐδ' ἀρχαῖς, ἀλλὰ καὶ τῇ
 τῶν τοῦ ἐκείνου δόγματι πρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ' ἡμῶν. ταῦτα γὰρ ὅτι μά-
 να τὰ αὐτῶν ἐλθὺς ὁρῶν ποιοῦντα, τὰ αὐτῶν ἀκωλύτως, τὰ τὴν τράχηλον
 ἐπαίροντα πρὸς τὰ πενταμελῶν, τὰ αὐτὴν βλεπέμεν ποιοῦντα ὁρῶν
 τοῖς ὁφθαλμοῖς πρὸς αὐτὸν πλεσίους, πρὸς αὐτὸν τυράννον. καὶ τὸ τῶν
 λοστόφωδ' ὁρῶν ὡς. σὺ δ' οὐκ ἐβελύσσει ἀρχῶν, ἀλλὰ πρὸς τῶν
 μὲν τοῖς ἐκείνου ἐκείνους, καὶ τοῖς ἀρχῶν ἐκείνους. δύνανται, ὡς ἀπώ-
 λειπας ἐν μέτρῳ νῦν χρόνον· τί ἐν, αὐτὸς νοσήσεις; νοσήσεις καλῶς. τίς μεθε-
 ραπύσεις; δὲ δόξαι, οἱ πατέρες, σκληρῶς κατεκείσονται· ἀλλὰ ὡς αὐτῶν. οἱ
 κῆμα ὡς τῶν ἐκείνου ἐκ' ἐξ' ὅφ' ὡς πρὸς τῶν ἐκείνου νοσήσεις. τίς μοι ποιήσει τὰ
 τῶν ἐκείνου καὶ τοῖς ἄλλοις ποιοῦντα. ὡς μάνης νοσήσεις· τί δὲ καὶ τὸ
 πρὸς τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου, ὅτι κεφάλαιον
 ὡς πᾶν τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου, ἐ-
 δ' ἀνάτοπος ἐστίν, μάλλον δ' ὅτ' ἀνάτατος ἐστίν· ὡς δὲ τῶν ἐκείνου ἐν γυναι-
 κῇ, γὰρ ταῦτα νούεωσαν οἱ λόγοι πάντες, τὰ ἀσκήματα, τὰ
 ἀναγνώσματα. καὶ ἐστὶν, ὅτι ὡς τῶν ἐκείνου ἐλθόν

δορυῖται ἄνθρωποι.

μὴ ἔσω, φησὶν. ἀλλὰ τίς με διώκει τοῦ ἀναγκάσαι, εἰ μὴ ὁ πάντων ὡ-
 ρειῶ καὶ σαρξ; οὐκ ἔμψυχον μὲν δεσπότωσαν τοῦ, καὶ σαυτοῦ ὡμολόγη-
 σαι, ὅτι δὲ πάντων, ὡς λέγεις, κινῶνός ἐστι, μηδὲν σε ἔσθω πρὸς αὐτοῦ
 ἰδὼ ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι ἐκ μεγάλης οἰκίας διδῶς ἐστίν. ἔγωγε καὶ νικοπολί-
 ται ὡδὶ βασιλῆα εἰσώλασιν, καὶ τὴν καὶ σαρξ τὴν ἑλὲν θοροῖ ἐσθμν. ὁμως
 εἰ ἂν οἱ δοκῇ, τὴν μὲν καὶ σαρξ πρὸς τὸ παρὸν ἀφώμην. ἐκείνο δ' ἐμοὶ
 εἰπέ, οὐδ' ἐποῦ ἡράκλεις τινός; οὐ καὶ διὰ σαρξ; οὐκ ἐλθὼν
 θορῶ; τί λέγεις; ἐρμαιομ ἡγεῖσθ αὐτό; πόθεν; ἀλλὰ τὸ εὐχρηστομ σαρξ.
 τὰλλα δ' οὐχ ὁρᾷ, οὐδ' ὡδὶ λαγίζετο. οὐ γὰρ ἦλθεν, φησι, σῶσαι
 τὸ σαρξ τομ. ἀλλ' ἐκείνο, ὃ ἔρδι δικαίω μὲν αὐξέτο καὶ σῶζετο, ἔρδι
 δ' ἀδίκω μεινέτο καὶ ἀποκινέτο. σαρξ τομ δ' αἰσχροῦς οὐ σῶζε-
 το, ὁ μὲν ὡδὶ φησὶ σαρξ ἀδίκω μὲν ἐλθόντων, ὁ δὲ τρυφῶντες ὡδὶ
 δ' ὡς, ὁ τομ τὰ τομ ἀφ' ἑρδι καὶ καλοκαγαθίας ἀφ' αἰσχρομ. ἔσθω
 οὐκ ἐστὶ σῶσαι αἰσχροῦς, ἀλλ' ἀφ' ἑρδι σαρξ σῶζετο, οὐ φεύγων. καὶ γὰρ
 ὁ ἀγαθὸς ἀποκινέτο παρὸν μὲν ὅτε αἰσ, σῶζετο μᾶλλον, καὶ ἀπο-
 κινέτο μὲν πρὸς αἰσρομ. τί ἔμ πησὶς τὰ παρὸν; εἰ μὲν εἰς θεῖαν
 λῆαν ἀπ' ἡμῶν, ἐπεμελῆθητε αὐτῶν; εἰς ἀδ' αὐτὸς ἀφ' ἑρδι σαρξ
 οὐδ' εἰς εἰς ὡδὶ μελὴ σαρξ; ὅρα, πῶς ἀποκινέτο καὶ σαρξ πησὶ
 τὴν θανάτομ. εἰ δ' ἐγὼ καὶ σὺν ἡμῶν, οὐκ ἔστι καὶ καλοκαγαθίας, ὅτι
 αὐτὸς ἀφ' ἑρδι σαρξ αἰσρομ. καὶ πρὸς τὸν, ὅτι ὅφελ' ὡδὶ
 ἔσθω καὶ πολλοῖς ἀνθρώποις σαρξ, ἀφ' ἑρδι σαρξ οὐδ' ἑρδι. εἰ γὰρ
 ἔσθω καὶ ἐκ τῶν, ἐλθόντων αὐτῶν. καὶ πῶς αὐτὸς ἀφ' ἑρδι σαρξ
 καὶ αὐτὸς ἐλθόντων αὐτῶν. εἰ οἱ ὅντες ἡμῶν ἀφ' ἑρδι σαρξ, οὐκ
 ἔστι πολλὴ μᾶλλον ἀφ' ἑρδι σαρξ αὐτῶν, ὅτε ἐλθῶν καὶ ὡς ἐλθῶν, ἀφ' ἑρδι
 σαρξ καὶ νῦν σαρξ ἀφ' ἑρδι σαρξ, οὐδ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ ἀνθρώποις, καὶ μὴ μὲν ὡς ἐλθῶν καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ
 καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ
 πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι
 σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν
 ἀφ' ἑρδι σαρξ, καὶ πρὸς τὸν ἀ

τάλλοτρία; ἔστι ποίνω δ' ἔλθ' ὅ γ' ὁλοῖς, καὶ μυριαδικὴς ὑπατεύ-
σης καὶ εἰς τὸ παλάτιον ἀναβῆς, ἐδ' ὅ γ' ἦτορ καὶ αἰδήσι, ὅτι πρὸς
δοξα μὲν ἴσως φασὶν οἱ φιλόσοφοι, καὶ ἀπὸρ ὅ καὶ θανάτου ἐλεγγυ,
ἐμὴν πρὸς ἄλγος. ἔργω γάρ ἐστι, ὅτι ἀληθὴ ὅσι, καὶ τῶν δαίμων
ζομνῶν καὶ ἀποδ' ἀζομνῶν ὁφελ' ἐδ' ὅ γ' ὅσι τοῖς τυχεῖσι. τοῖς δὲ
μυθολογικοῖς τε δολοῖσι, φαντασία γίνεται, ὅτι πρὸς ἀζομνῶν αὐτῶν,
ἅπαντα πρὸς αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ. εἰδ' ὅταν πρὸς ἀζομνῶν, τὸ λαῶμα
ἔδω, ὁ εἰρησμός ὁ αὐτὸς, ἢ αἰσι, τῶν ἐπὶ τῶν ὀντων ὑποδύμια. ὅ γ' ἐκ-
πληρώσει τῶν ὑποδύμων ἐλευθερία πρὸς ἀσκυλῆται, ἀλλὰ αἰα
σκευὴ τῶν ὑποδύμων. καὶ ἴν' εἰδ' ὅτι ἀληθὴ ταῦτά ἐστι, ὡς ἐκείνων
γνῆκα πεπνυμένος, ὅταν καὶ ὑπὸ ταῦτα μετὰ βούλ' ἔμ πόνου. ἀγρύ-
πνησον, γνῆκα τὸ δόγμα ποδ' ἀποδύσασθαι ἐλευθεροποιόν. θορῶν πε-
σον αὐτὸ γόροντ' ὅ πλοῖς, φιλόδοξον. ποδ' ἔδω ἀφ' ἑκείνου τὰς τού-
τε. ἐκ ἀγρυπνίας οὐκ εἰς, ἐκ ἀπ' ἐλευσὶ κηρός, ἐδ' ἀκρόδης, αὐτὸς ὡς
δ' εἰ περὶ σέλης. εἰ δὲ μὴ, πείρατον γ'. ἐκ ἐστὶν ἀγρυπνίας ἢ πείρα.

περὶ συμφόρας. β.

Τούτω τῶν πόπων πρὸ πάντων σε δὲ πείρατον, μήποτε ἀρ-
τῶν πείρατον σωκῶν ἢ φιλοῦν ἀνακρίβης τῶν ὅτων, ὡς εἰς
τὰ αὐτὰ συγκαταβῶναι αὐτῶν. εἰ μὴ, ἀγρυπνίας σεαυτῶν. αὐτὸ δὲ ὅ
ὑποδύσθαι, ὅτι ἀδ' ἐξίθ' αὐτῶν φανῶμαι, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐξίθ' ὡς πρὸς
τόρον μεμνηθῶ, ὅτι πείρατον ἐδ' ὅ γ' ἐστὶ δυνάτον, μὴ τὰ αὐ-
τὰ ποιδντα, μὴ τ' αὐτὸν εἶν' ὅτι ποτε. εἰδ' ὅ γ' πότον διέλεις, ὁμοί-
ως φιλοδοξῶν ὅ γ' πρὸς τόρον, ὁμοίθ' ὡν τῶν πρὸς τόρον σεαυτῶν, ἢ
ἐρείσων ὡν μὴ τυγχάνειν τῶν ἴσων. εἰ γάρ ὅ γ' κρείσων, ἀπὸνενυσθῶν
αὐτόθην ὑπὸ ὅ γ', μὴ δὲ σὲ ποδ' ἀπ' ὅ γ' τῶν οἱ ἐτόροι ἀγρυπνισμοί. ἐ-
δ' εἰς γάρ ἐπαμφοτέρω δυνάται περὶ ὅ γ' αἰ. ἀλλ' εἰ ὅ γ' πᾶν
πείρατον, εἰ πείρα τῶν μόνων διέλεις εἶν', εἰ ὅ γ' ἐκπονήσαι, ἀφ' ὅ γ'
ἅπαντα ἄλλα. εἰ μὴ, ὅ γ' ὅ γ' ἐπαμφοτέρω σμός ἐκ' ἀπὸρ σὺ ποιή-
σει, ὅ γ' περὶ ὅ γ' κατὰ ξίαν, ὅ γ' ἐκείνων τεύξῃ ὡν πρὸς τόρον ἐτύγ-
χανόν. πρὸς τόρον γάρ ἐλκεν ὡς ἐκ' ἐμὴν ὅ γ' ἐδ' ὅ γ' ἀφ' ὅ γ' αἰσῶν, ὅ γ' ὅ γ'
ἢς τοῖς σωκῶν. ὅ γ' δυνάσαι δ' ὅ γ' ἀμφοτέρω τῶν εἰδ' ὅ γ' ἀφ' ὅ γ' αἰσῶν
ἀλλ' ἀναγκη, καὶ βούλ' αὐτὸν ἐτόρον ποιωνῆς, ἀγρυπνίας ὅ γ' ὅ γ' ὅ γ'
τόρον. ὅ γ' δυνάσαι, μὴ πίνων, μὴ ὡν ἐπινόν, ὁμοίως ἢ ὅ γ' αὐτοῖς
φάνεσθαι; εἰδ' ὅ γ' πότον μεθυσις εἶν' διέλεις, καὶ ὅ γ' ἐκείνοις, ἢ
πείρατον ἀκρίβης. ὅ γ' δυνάσαι μὴ ἀφ' ὅ γ', μὴ δ' ὡν ἢ δ' ὅ γ', ὁμοίως φιλοδοξῶν
ἔω

λαμπή, ἢ τὸ διδύμεον, μέχρι τῶν οὐλογοισῶν ἐν αὐτοῖς, τὸ τῶν μόνων ἀρκύμενον. εἰ δὲ μὴ, διευχίσσεις, ἀτυχίσεις, βωλυομένη, ἐμποδισθῇ ση. δὲ οἱ εἰσιν οἱ ἐκείθεν ἀπὲς αὐτῶν νόμοι, ταῦτα τὰ ἀσάγματοι· τούτων ἐξηγητὰ δὲ γρηόδα, ὅς τις ἔστω τεταγμένον, οὐ τοῖς μασσείας καὶ κασίχ.

Πρὸς τὰς περὶ τὸ ἐν ἡσυχίᾳ διαγερῆσαι λακόντας. δ.

ΜΕΜΝΗΣΘΕ, ὅτι ἂν μόνον ὑπὸ θυμίας ἀρχῆς καὶ πλοῦτος ταπεινούς ποιεῖ, καὶ ἄλλοις ὑποταγμένους, ἀλλὰ καὶ ἡσυχίας, καὶ σχολῆς, καὶ ἀρεσκείας, καὶ φιλολογίας. ἀπλῶς γὰρ οἶον ἐὰν ἢ τὸ ἐκ τῆς, ἢ τῆς μὴ αὐτῶν ὑποτάσσει ἄλλω. τί ἐν ἀσάγματοι συγκαλῆτε ὑπὸ θυμίας, ἢ τὸ μὴ ἐν συγκαλῆσθαι; τί ἀσάγματοι, ἀρχῆς ὑπὸ θυμίας, ἢ ἀσάγματος; τί ἀσάγματοι, λέγειν, ὅτι κακῶς μοι ὄσιν, ὅσον ἔχω τί πρῶτον, ἀλλὰ τοῖς βιβλίοις πρὸς δίδεμα ὡς νεκρός; ἢ λέγειν, κακῶς μοι ἔσιν, ἐκ οὐλοῦ ἀναγνώνας; ὡς γὰρ ἀπασμοὶ καὶ ἀρχὴ τῶν ἐκ τῶν ὄσιν ἀπὸ αὐτῶν, ὅταν καὶ βιβλίον. ἢ τίνος γένεσις ἀναγνώνας ἐπὶ μοι. εἰ μὴ γὰρ ἐπ' αὐτῶν κατεστρέφεις, ἐπ' αὐτὸ τὸ ψυχῶν γινώσκαι ἢ μαθεῖν, τί ψυχρὸς εἰ, καὶ ταλαίπωρος; εἰ δ' ἐφ' ὃ δὲ ἀναφύεις, τί τοῦτ' ἐσιν ἄλλο, ἢ δύροια; εἰ δ' ἐφ' ὃ ἀναγινώσκῃ δύροια μὴ πῶς ποιεῖ, τί ὅφελος αὐτῇ; ἀλλὰ πῶς ποιεῖ, φησι, ὅτι ἀσάγματοι ἀγανακτῶ, ὡς ἀρεσκείᾳ αὐτῶν. καὶ τίς αὐτῇ ἢ δύροια, καὶ ὁ τυχερὸς ἐμποδίσαι δυνάστη, ὃ λέγει καίσαρ, ἢ καίσαρ ὁ φίλος, ἀλλὰ ἡράφ, ἀλκότης, πυρετός, ἀλλὰ τρισμύρια. ἢ δ' δύροια δὲ δὲ ὅπως ἔχει, ὡς τὸ δίδεμα καὶ ἀνὲς ἐμποδίσαι. νῦν καλεῖσθαι, πρῶτον ἴ. ἀπὸ νῦν, πρὸς τῶν τοῖς μέτροις ἂν δὲ πρῶτον, ὅτι ἀσάγματος, ὅτι δὲ καὶ ὁρίσας καὶ ἐκκλίσεως τὸ πρὸς τὰ ἐκ τῶν, καὶ λοιπὸν πρὸς τῶν τοῖς ἀνθρώποις, τίνα φασί, πῶς λινδύνται καὶ ὅσον ὁ κακῶς, ὅσον ἵνα ἔχω φέγειν ἢ κατεταγμένον, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν, εἰ ταῦτα καὶ γὰρ ἀμαρτάνω, πῶς ἐν πᾶσι μοι, τότε ἐγὼ ἡμάρτανον· νῦν δ' ἐκείνη, χάρις τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ ταῦτα ποιεῖς, καὶ πρὸς τῶν τοῖς γινόμενοι, χεῖρον ὄργον πεποιήσας, ἢ χεῖρος εἰχρὸς ἀναγνός, ἢ γράφας ἄλλους τοσούτους; ὅταν ἂν ἐδίδης, ἀχθῇ ὅτι μὴ ἀναγινώσκῃς; ἐκ ἀρκῆ τῶν κατὰ τὴν ἀνέγνωσιν ἐδίδειν; ὅταν λέγῃ, ὅταν γυμναζῇ. ἀσάγματοι ἐν αὐτῶν τῶν δὲ καλῶν, καὶ ὅταν καίσαρ πρὸς τῶν, καὶ ὅταν τοῦ δίδειν. εἰ δὲ ἀπαλῇ τῆς, εἰ δὲ ἀπαλῇ πλῆκτον, εἰ δὲ κατεταγμένον, εἰ βλέπεις μᾶλλον τὰ γινόμενα, ἢ βλέπεις, εἰ μὴ φθονῶς τοῖς πρὸς τῶν τοῖς, εἰ

μὴ ἐκπλήσῃς σὲ αὐτοὶ, τί σοι λέπει; Βιβλία. πῶς, ἢ ὡς τί; ἔχῃ ἢ
 ὡς τὸ βιβλὸν πᾶσα σκευὴ; τίς ὅστις αὐτῇ; τὸ βιβλὸν δ' ἔξ ἄλλων τινων, ἢ
 τῶτον συμπληρῶν ὁ οἶον αὐτῆς, εἰ δ' ἀθλητικῆς κλαίει εἰς τὸ σάδιον εἰσὼν,
 ὅτι μὴ ἔξω γυμνάζεται. τότε γνέκε ἐγυμνάξω, ὡς ἔσθ' οἱ ἀληθῶς,
 εἰ ἔφῃ, οἱ νεανίσκοι; Ἐ νῦν ἐκείνα ζητεῖς, ὅτε τοι ὄργου ἡμιρὸς ὅστις
 οἶον ὡς τὸ συγκαταβελικὸν τόπον παρειαμνῶν φαντασίω, τῇ μὲν
 κατεληπτῶν, τῇ δ' ἀκατεληπτῶν, καὶ ταύτας ἀνακρίνω ἐχοίμην,
 ἀλλ' ἀναγινώσκω τὰ πᾶσι κατεληπτῶν. τί δ' ἔστιν ὅτι αἰπορὸς ὅτι δ' ἐπο
 τε τῶτον γνέκε ἀνέγνωμιν, δ' ἐλεποτε τῶτον γνέκε ἐξαφάμην, ἢ
 ὡς τῇ ὄργῳ ἢ φῶσιν χρώμεθα ταῖς παρειαμνῶν φαντασίαις.
 ἀλλ' αὐτὸ κατεληπτῶν μαθεῖν τί λέγειται, Ἐ ἄλλω δυνάδαται δὴ
 γήσεται, τὸν συλλογισμὸν ἀναλῦσαι, καὶ τὸν ὑποβλητὸν ἐφοδῶ
 σαι. διατρεῖ ὅπως ἡ παρ' ἡ, ἐκεῖ καὶ ὁ ἐμποδισμός. θέλεις, ὅς μὴ ἐπὶ
 σοι ἐξαπαιτῶ; ἡ λῶν τῶν, ἐμποδίζω, ἀρτὺ γαίης. εἰ δὲ τὰ πε
 εἰ ὁρμῆς τῶτον γνέκε ἀναγινώσκωμιν, ἔχῃ ἢ ἰδῶμιν τί λέγειται
 πᾶσι ὁρμῆς, ἀλλ' ἵνα εἰ ὁρμῶμιν τὰ πᾶσι ὁρμῆς, Ἐ ἐκκλίσεις, ἵνα
 μὴ ποτ' ὁρμῶμιν οἱ ἀρτὺ γαίης, καὶ ἐκκλίνοντες πᾶσι πᾶσι
 μιν, τὰ πᾶσι κατεληπτῶν δ' ἵνα μεμνημένοι τῇ γήσεω, καὶ ἐν ἄλλῳ
 γήσεω καὶ αὐτὰ ποιῶμιν, ἔκ αὐτῶν ἡ γαίης πᾶσι πᾶσι
 γνῶσκαται ἐμποδίζόμενοι, ἀλλὰ τῇ τὰ ὄργα ἀρτὺ ἰδῶμιν τὰ κατὰ
 ἄλλα ἡ γήσεω, καὶ ἡ γήσεω αὐτῶν τῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
 θίσεως, σήμερον ἀνέγνων εἰς τὸς τοὺς δὲ, ἐξαφά τῶν δὲ. ἀλλὰ,
 σήμερον ὁρμῆς ἐξαφάμιν ὡς πᾶσι γήσεω αὐτῶν τῇ γήσεω, ὁρμῆς
 οὐκ ἐξαφάμιν, ἐκκλίσεις πᾶσι μόνον τὰ πᾶσι πᾶσι, ὁ κατὰ
 πᾶσι γῆ, καὶ δ' εἶνα, οὐκ ἐδυσώπῃμιν αὐτῶν τῇ δὲ, τὸ ἀνέκτι
 καὶ ἐγύμνασα, τὸ ἀφεικτόν, τὸ σωδὸν γῆ. καὶ οὕτως αὐτῶν ἡ γῆ
 εἰς τὸν τῇ δὲ, ἐφ' οἷς δὲ ὁ γῆ. νῦν δ' ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν, ὅτι
 καὶ ἄλλοι τῶν οἰοῖται τοῖς πολλοῖς γινόμεθα. ἀλλ' φοβεῖται μὴ
 οὐκ ἀρξῇ μὴ σωδὸν καὶ ἀνέκτι, ἀλλ' ὡς κατεγλῶς τῇ
 φοβουμένων μὴ ἀρξῇ, οὕτω καὶ σωδὸν κατεγλῶς. οὐδὲν γὰρ δια
 φέρει, ἢ διὰ τῶν πᾶσι γῆ, ἢ ὡς λυσιπῶν ὁρμῆς. ἢ ὡς
 ἐπὶ δυνάσει ἐπὶ τῇ τῇ σῶν, εἰ ταύτη γῆ τῇ δὲ, ταύτῃ
 πᾶσι γῆ, σῶν, σῶν, ἐπὶ τῇ γῆ, ἢ ὡς λυσιπῶν ὁρμῆς. ἢ ὡς
 γῆ, καὶ διαλέγεσθαι κατεγλῶς τοῖς νέοις, ὁρμῆς αὐτῶν ἐστὶ
 τῶν δὲ, ὅσους ἐστὶ τῶν δὲ, ἔχῃ δ' ὡς λυσιπῶν αὐτῶν ἐστὶ, τῶν δὲ
 C C 2 ἔχῃ

ἐγὼ, νυῦ δ' ἔτι δ' ἀτυχῶ ἀθλίσθω, δυνάμει δ' ἔτι λυκέω ἡλιάζε-
 σθαι, ὅτε γὰρ σὺ τὸ ὄργον λῶ, ἡλιάζεσθαι, ὅχι δὲ τὸ εὐροῖν; τὸ ἀκώλυ-
 τον εἶναι; τὸ ἀπαρὰ πόδισον; καὶ πῶς ἀν' ἐπὶ λῶ σωματικῆς, εἰ ταῦτα
 ὠδύρετο; πῶς ἀν' ἐπὶ τῇ φυλακῇ παλαιῶν ἐργαζομένων; ἀπλῶς ὅτι ἐ-
 κείνους μέμνηται, ὅτι παῖν ὁ ἔξω τῇ πτωχεύσει τῇ σαυτῇ τιμήσεις, ἀ-
 πώλεας τῶν πτωχεύσειν. ἔξω δ' ὅτι μόνον ἀρχὴν, ἀλλὰ καὶ ἀναρ-
 χία, ὁ μόνον ἀρχολία, ἀλλὰ καὶ ἀρχολία. νυῦ δ' ἐμὲ γὰρ τῇ δορυβω-
 τῇ διεξάγειν; τί λέγεις δορυβω; γὰρ πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τί χαλε-
 πόν; δόξον ὀλύμπια εἶναι, πανηγυρεῖν αὐτὸν ἡγεῖσθαι, καὶ εἰ ἀλλ-
 λό τι πράσσει, ἀλλ' ὅτι ἀλλὰ γινώσκεται. γὰρ τοῖς βαλάνοις ὅχλος
 καὶ τίς ἡμῶν ὁ χεῖρ τῇ πανηγυρεῖ ταύτην; καὶ ὁ δυνάμει αὐτῇ
 ἀπαλλάσσειται, μὴ γίνεαι δυσάρετος, μὴδε κακὸς μάχῃ πῶς τὰ
 γινόμενα, τὸ ὅτι σὺ πρὸν, δρῶν γὰρ τὸ μέλι ἀπρὸν, ἀναπείπει
 γὰρ μετὰ τῶν ἐφ' ἑμὶν. λάχανα δ' ἐλῶ, ὅτε καὶ ἀρχολία δ' ἐλῶ, ὅρμη-
 ὅτι μὴ ὅχλον οὐδέλω, δορυβός ὅτι μὴ. ἀλλ' αὐτὸν ὅτε φέρῃ τὰ πράγ-
 ματα, ὥστε μόνον ἢ μετ' ὀλίγον διεξάγειν, ἢ συχίαν αὐτὸν κέλεται.
 καὶ τῷ πρῶτῳ, εἰς ὃ δ' εἰ. λάλησε αὐτῷ, γυμναζεῖ τὰς φαντασίας.
 ὅτε ὄργαζοι τὰς πωλῆς. ἀν' ὅτι εἰς ὅχλον ἐμπέσεις, ἀγῶνα αὐτὸν λέ-
 γει, πανηγυρεῖν, ἐορτίζω. σωμεορτάζειν πρὸς τοῖς ἀνθρώποις. τί γὰρ
 ὅτι μὴ ἡδονῇ θείαμα τῇ φιλικῶν, ἢ ἀνθρώποις πολλοῖς; ἵππων ἀγέ-
 λας ἢ βοῶν ἡδονῇ ὁρῶμεν. πολλὰ πολλὰ ὅταν ἴδωμεν, διαχόμεθα.
 ἀνθρώπους πολλὰς ἐλπίων τίς ἀνιᾶται; ἀλλὰ κατὰ κραυγὰς σίμους. ὁ
 καὶ ἡ ἀκρότης ἐμποδίζειται. τί ἐν πρὸς σέ; μὴ ἡ δυνάμεις ἢ ταῖς
 φαντασίαις χρησικνή; τίς σε κωλύσει ὀρέξει; ἐκκλίσαι χρῆσθαι ἡ
 φύσιν, ὁρμὴν καὶ ἀφορμὴν; ποῖον δόρυ β; πῶς ὅτε ἱκανός; σὺ μόνον
 μέμνησαι τῶν καθολικῶν, τί ἐμὸν, τί ἐκ ἐμὸν, τί μοι δίδωται, τί θέλει
 με ποιεῖν ὁ θεὸς νυῦ, τί ἐθέλει; πῶς ὀλίγον χρόνον ἡδονῇ σε ἀρχολίαν,
 σαυτῷ λαλεῖν, γράφειν ποδὶ τῷ τῶν, ἀναγινώσκων, πρὸς ἀσκήσει-
 ας, ἔχον εἰς ὅτε ἱκανὸν χρόνον. νυῦ δ' ἐλθὲ, ἐλθὲ ἡδονῇ τὸ ἀγῶνα,
 εἰς τὸν ἡμῖν τί ἐμαθόν, πῶς ἡθλησας, μέγιστον γυμνασθῆναι μόν-
 ον; ἡδονῇ καὶ γινώσκεις, πότον τῶν ἀφ' ἡσυχίας εἰς τίς ἀθλητῶν, ἢ
 ἐκείνων, οἱ τῶν οἰκιστῶν ποδὶ ὀρχοντα νικῶμενοι. τί ἐν ἀγανακ-
 τῆς; ὁ δ' εἰς ἀγῶνι δόρυ β; γίνεται. πολλὰς δ' εἰς πωλῆς ἀγῶνας εἶναι,
 πολλὰς δ' εἰς ἀγῶνι δόρυ β; γίνεται. πολλὰς δ' εἰς ἀγῶνας, πολλὰς δ' εἰς ἀγῶνας.
 εἰ μὴ ἐγὼ ἡδονῇ τὸν ἡσυχίας διαγῆναι, οἰμωζὲ πόνων, ἐσθλῶν, ὥσπερ
 ἄξιον

ἄξι' εἰ. τίς γὰρ ἄλλῃ μέζω ταύτης ζημία τρεῖς ἀπαδιδύτω, εἰ ἀ-
πειθῶντι τοῖς θεοῖς ὁρετάγματος, ἢ δ' λυπεῖσθαι, τὸ πνεῦμα, τὸ φθο-
νέμ, ἀπλῶς τὸ ἀτυχεῖν. εἰ δ' οὐκ ἀτυχεῖς, τότε τῶν δ' εἰλες ἀπαλλάξαι σε
αὐτόν, καὶ πῶς ἀπαλλάξω; δ' πολλὰ κίς ἡκούσας, ὅτι ὄρεξιμ' ἄραι σε
δ' εἰ παντελῶς, τὴν ἐκκλισιν ὑδὶ μόνῃ φέψαι τὰ πτωχευτικά; ἀφ' ἑ-
ναί σε δ' εἰ πάντα, τὸ σῶμα, τὴν λιπῆσιν, τὴν φήμην, τὰ βιβλία, θό-
ρυβον, ἀρχάς, ἀναρχίαν; ὅπου γὰρ ἀν' ἐλπίδας, ἐδ' ἐλπίδας, ἵππετάγης,
καλὸν τὸ ἐγγύς, ἀναρχεσός, ὅλ' ἐπ' ἄλλοις, ἀλλὰ τὸ ἐλεάνθους
πρόχειρον,

ἀγὼ δ' εἰ μὴ ὧ δόλῃ, καὶ σὺ γ' ἢ πεπωμένῃ.

Θελεῖς εἰς ῥώμην, εἰς ῥώμην, εἰς γύαρον, εἰς γύαρον, εἰς ἀθλῶας, εἰς ἀ-
θλῶας, εἰς φυλακὴν, εἰς φυλακὴν. ἀν' ἀπαξ εἴπης, πότε τίς εἰς ἀθῆ-
νας ἀπέλθῃ, ἀπὸ πόλεως, ἀνάγκη σε ταύτῃ τὴν ὄρεξιν, ἀτελῇ μὴ ὅσαν
ἀτυχεῖν σε ποιῇ, τελεθῶσιν δὲ, ἐγὼ γὰρ, ἐφ' οἷς δ' εἰς ἐπαρόμνον.
πάλλῃ, ἀν' ἐμποδισθῇς, διςυχεῖς, πῶς πῆγοντα οἷς δ' εἰλες, ἀφ' ὧν
ταῦτα πάντα. καὶ αἱ ἀθλῶαι, ἀλλὰ δ' οὐδ' αἰμονεῖς, καὶ κίον πο-
λὺ, τὸ ἀπειθῆ εἶναι, τὸ ἀτάραχον, δ' ὑδὶ μεθιστῆναι εἰσθῆ, τὰ σὰ πρῶτα
τα. θόρυβ' εἰς ῥώμην, καὶ ἀσπασμοί, ἀλλὰ δ' ὄρεξιμ', ἀντὶ πάντων
τῶν διςυγῶν. εἰ δ' ἐν τῶν ἀειρός ὅτι, ὁρετὶ δ' ἐκ ἀρεῖς καὶ τῶν τῶν ἐκ-
κλισιν; τίς ἀνάγκη, ὡς ὄνομα ἐυλοκῆς πύμνον ἀχθοφορεῖν; εἰ δὲ μή, ὁ-
ρετὶ δ' εἰ σε δ' ἐλπίδας, ἀεὶ πῶς διςυαμνῶ σοι ὁρετὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἐξο-
σθῃ, τρεῖς πᾶν ἐμποδισθῇς διςυαμνῶ, καὶ κίον θερὰ πύμνον, ὡς καὶ
διαίμονα. μία δ' ὁδὸς ὑδὶ ὄρεσιαν. ὅσοι καὶ ὄρεθῃς εἰ μεθιστῆναι καὶ νύκ-
τωρ εἰς πρόχειρον, ἀπόστασις τῶν ἀπὸ πτωχῶν, τὸ μεθιστῆναι ἡγεί-
σθῃ, τὸ πρὸς ἑαυτὸν πάντα τῶν διαίμονων, τῇ τύχῃ, ἐκείνης ὑδὶ τῶν
αὐτῶν ποιήσθῃ, εἰς καὶ ὁ ζεύς πεποιήκην, αὐτὸ δ' ἡ πῶς εἰν' ἑαυτῷ, τῶ
ἰδίῳ, τῶ ἀκαλύτῳ, καὶ ἀναγινώσκῃ ὑδὶ ὅσοι ἀναφύοντα τὴν αὐτῇ
γνωσιν, εἰ γὰρ φθῇ καὶ ἀκέρῃ. ὁρετὶ δ' ἐλπίδας εἰ πῶς φιλόπονον,
ἀν' ἀκέρῳ ὅσοι μόνον, ὅτι ἀναγινώσκῃ καὶ γὰρ φθῇ. καὶ πῶς πῶς τίς ὅλας
τὰς νύκτας, ὅπου λέγω, ἀν' μὴ γινῶ τὴν ἀναφορὰν. εἰ δὲ γὰρ σὺ λέγῃς
φιλόπονον, τὸ ὁρετὶ παιδισκίον ἀγρυπνῶντα, εἰ ποῖναι εἰδ' ἐγὼ.
ἀλλ' ἐάν μὴν γνῇ καὶ ὁρεθῇ αὐτὸ ποιῇ, λέγω φιλόδοξον, ἀν' ὁ γνῇ καὶ ἀγ-
ρυεῖς, φιλαργυρον, εἰ φιλόπονον. ἀν' δ' ὑδὶ τὸ ἰδίον ἡ γυμναστικὴν ἀνα-
φύοντα τὸ ποῖναι, ἢ ἐκείνο ἢ τὸ φύσιν ἐχθῇ καὶ διεξάγῃ, τότε λέγω μόνον
φιλόπονον. μηδέποτε γὰρ ἀπ' τῶν ἡμετέρων μὴτ' ἐπαινεῖτε, μητ' ἐπὶ

γετε· ἀλλὰ ἀπὸ δολιχάτων ταῦτα γὰρ ὅτι τὰ ἴσλα ἐκείνη, τὰ δὲ τὰς
 πράξεις ἀγχιρὰς ἢ καλὰς ποιῶντα· τούτων μνημονεύει, χαίρει τοῖς
 πρῶτοι, καὶ ἀγαπᾷ ταῦτα, ὡς λαϊκός ὄντι, εἴ τινα ὁρᾷς ὧν ἐμαθόν, καὶ
 διεσκεψάμενοι αὐτῶν τὰς τοιαύτας δόξας, διφραίνουσιν αὐτοῖς, εἴ το
 κακῶς ἔσονται τοῖς ἰσθμοῖς ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης, εἴ το περὶ τῆς, εἴ το
 χρυσόλου, εἴ το ἀκαίου, εἴ το ὑπὸ στυρόμηνου, εἴ το κινῆς ἐφ' οἷς πρότε-
 ρον, εἴ το ὁμοίως γ' ὡς πρότερον ἐορτῶν ἀγῶν διώσασαι καθεμὲν, οὐ
 σήμερον οὐ καλῶς ἀνέστραφες γὰρ τῷδε τῷ δόξῳ, αὐτοῖς οὐ γὰρ ἐτόρῳ.
 πόσω μείζων αἰτία θυσίας, ἢ ὑπαρξίας; ταῦτα ἐκ τῶν αὐ-
 τοῖν γίνονται τοιαύτα, καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐκείνων μνημονεύει, τίς οὐ διότις ὄντι, καὶ
 τίσι, καὶ ἴσλα τινα. τούτοις τοῖς ἀλλοτρίοις γὰρ προσφύμενοι, ἴσλα φέ-
 ρει πρὸς αὐτὸν ἀναιμονήσεις; πρὸς αὐτὸν ἀρεταίς ἔσονται θεῶν. ὁ πανταχόθεν τὸ
 ἴσον ἀπέχουσι; οὐ πανταχόθεν ὁμοίως ὁρῶσι τὰ γινόμενα.

Ἐπεὶ τὸς μαχίμους καὶ θυρώδεις.

Ο Καλὸς καὶ ἀγαθός, ὅτ' αὐτοὺς μαχεταῖς ἔτι, ὅτ' ἄλλοι ἐὰν ἦν
 διώσασιν. πρῶτον δὲ γὰρ καὶ τούτοις, καὶ ἀπὸ τῶν καὶ τῶν ἄλλων, ἐκ-
 κεταὶ ἡμῖν ὁ βίος ὁ σωκράτης, ὅς ἐ μόνον αὐτοῖς πανταχόθεν ἐξέφυ-
 γε μάχῃ, ἀλλ' ὅτι ἄλλος μάχεσθαι εἶα. ὅρα πρὸς ἐξοφῶν ἐν τῷ συμ-
 ποσίῳ, πόσας μάχας λείλυκε, πῶς πάλιν λιγυρῶς θρασυμάχῃ, πῶς
 πόλιν, πῶς καλλικλῆας, πῶς τὴν γυναικὸς ἀνέχετο, πῶς τῇ δὲ, ὅτε
 λεγόμενοι ὑπὸ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἀσφαλῶς ἐμνηστο, ὅτι
 ὅτι εἰς ἄλλοις ἢ γυναικὶ κυριεύει, ὅτε ἐν ἄλλοις ἢ δελφῶν, ἢ τοῖς
 δῶν. τί δ' ἐστὶν ὅτε; ὅτε ἡμῖν ἐπὶ τῇ φύσει ὅτε ἢ ἀλλότριοι.
 ἀλλ' ὅπως ἐκείνων τὰ ἴσλα ποιῶντων ὡς αὐτοῖς δοκῇ, αὐτοὺς μὲν
 ἢ τῶν καὶ τῇ φύσει ἐξεί, καὶ ὅτε μόνον τὰ αὐτῶν ποιῶν πρὸς τὸ κακὸν
 νῦν ἐχέειν ἢ τῇ φύσει. ὅτε γὰρ ὅτε ὅτε ἀπὸ τῆς τῶν καλῶν ἀγα-
 θῶν, εἰς τὴν γυναικὶς; ἀλλ' αὐτὸς δὲ δίδωται ὑπὸ ταύτης τῇ ὑλῆς τὸ ἴδιον ἢ γυν-
 αϊκῶν τηρεῖν. γυναικὶς; ἀλλ' αὐτὸς δὲ δίδωται γὰρ αὐτῶν, γὰρ ταῦτα τῇ
 ὑλῇ ἢ τῇ φύσει ἐχόντα αὐτὸς τηρεῖν. αὐτὸς δὲ δέλεον ἢ ἢ μὴ ἀμαρτάν-
 νειν, ἢ τῇ γυναικὶ, δέλει τὰ ἀλλότρια μὴ εἶναι ἀλλότρια. ὅτε πᾶς
 δόξας, πᾶσι μὲν μανθάνειν τὰ ἴσλα καὶ τὰ ἀλλότρια. πᾶς ἐπὶ μὲν
 χυρὸς τῶν καλῶν ὅτε ὅτε ἐχόντα; μὴ γὰρ θαυμάζει τί τῶν γινόμενων; μὴ
 γὰρ λαόνον αὐτῶν φαίνεται; μὴ γοῦν ὅτε χείρονα καὶ χαλεπώτερα
 πᾶς δέχει; τὰ πρὸς τῶν φαύλων, ἢ ἀπὸ βαυνοῦ αὐτῶν; μὴ γὰρ ὅτε ἐκέρδης
 λογίζεται πᾶς ὅτε αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος; ἐκέρδης σε ὁ δέλεον, πολλὰ
 χεῖρας αὐτῶν ὅτε μὴ ἐπληροῖν, ἀλλὰ ἐπληροῖν, πολλὰ χεῖρας ὅτε

μὴ ἔτρωσεν. ἀλλὰ καὶ ἔτρωσε, πολλὰ χρεῖς ὅτι μὴ ἀπέκτενε. πότε ῥ
 ἔμαθον, ἢ πῶς τίνι, ὅτι ἡμῶν ὅτι ζῶον, ὅτι Φιλάλληλον; ὅτι μεγάλη
 βλάβη τῷ ἀδικεῖν, αὐτῇ ἡ ἀδικία; τοῦτο δὲ μὴ μεταβηκώς, μη-
 δὲ πεπρωμένῳ, διατί μὴ ἀπολαύσει τῷ φαινομένῳ συμφέροντι;
 βέβληκεν ὁ γέτωρ λίθος, μή τι δὲ σὺ ἡμαρτάνεις; ἀλλὰ τὰ σὺ οἶκω
 κατεσθῆναι, σὺ δὲ σκεδᾶσαι εἰς τὸ, ἀλλὰ πω αἰεσίς. τί δὲ σὺ δίδοται
 πῶς ἴσθης; ὡς μὲν λύκῳ, ἀντιδιδόνειν; καὶ ἄλλος πλείονας λίθους
 βάλειν; ἀνθρώπων δ' αὖ ζῆλον, ἐπίσκεψαί σου τὰ ταμείον, ἴδε τίνας
 δυνάμεις ἔχον ἐκλήλυθας; μή τι τῶν θηριώδων, μή τι τῶν μηχανηκῶν,
 τι κινῶ; ἢ πῶς δὲ ποτ' ἀθλίος ὄσιν; ὅταν ἦν φυσικῶν δυνάμεων σέ-
 ρηται, εἴ ὅταν μὴ δύνῃται κοινύσαι, ἀλλ' ὅταν μὴ τρεῖσαι, ὃ ἡλύ-
 ων, εἴ ὅταν πῆτεσθ' μὴ δύνῃται, ἀλλ' ὅταν μὴ ἔχουσιν, μή ποτ' δὲ
 ὅτω ἄνθρωπος ἀνισυκῆς ὄσιν, εἴ ὁ μὴ δυνάμενος λείοντας πνί-
 γειν, ἢ ἀνδριάντας ποδὶ λαμβάνειν; ὃ γὰρ πῶς ἴσθης δυνάμεις πνί-
 γων ἐκλήλυθε πῶς ἂν φύσεως; ἀλλ' ὁ ἀκρωλεκὼς τὸ δύγνωμον, τὸ
 πιστόν, ἴσθης συνεληθόντας θρῆναι, εἰς ὅσα κακὰ ἐκλήλυθεν; εἴ μὴ
 δῖα τὸν φύμτα, ἢ τὸν ἀφθανόντα; ἀλλ' ὃ ζῶντι συμβεβήκει ἀκρῶ-
 σαι τὰ ἴδια, εἴ τὰ πατέρα, εἴ ἀγρίδιον, καὶ τὸ οἰκίδιον, καὶ τὸ παν-
 σκεῖον, καὶ τὰ διατάξια. τότε γὰρ εἴδεν ἴδιον ἴσθ' ἀνθρώπων ἐ-
 σὶν; ἀλλὰ πᾶν τε ἀλόγιστον, διδῶν, ἐπὶ δὲ βίῳ, ἅλλοτε ἅλλοις διδῶ-
 μιναι ὑπὸ τῶν λυγρῶν; ἀλλὰ τὰ ἀνθρωπινὰ, αὐτὸ χαρακτηριστὸς αὐτοῦ
 σὺ τῇ διανοίᾳ ἐκλήλυθεν. οἷός ἐστι τῶν νομισμάτων ζητῶντων, αὐ-
 τὸν εὐρωμεν, δοκιμάζομεν; αὐτὸ μὴ εὐρωμεν, εἰρήσμεν. τίνα ἔχει
 χαρακτηριστὸς ἴσθ' τὸ τετρασάρον; τρεῖς αὐτῶν. φέρει, νέσων; εἰς
 ἑξω, ἀδ' οἰκίον, ὅτι, σκεπόμεν. ὅτω καὶ γνῶσθε. τίνα ἔχει χαρακτηριστὸς τὰ
 δῶματα αὐτοῦ; ἡμερον, κοινωνιον, ἀνεκτικόν, Φιλάλληλον. φέρει,
 πῶς δ' ἐχομαι, ποῖω πολίτῳ ἴσθ' ἡμερον, παραδέχομαι γέγονα, σύμ-
 πλυν. ὅρα μόνον μὴ νόρωνιανόν ἔχει χαρακτηριστὸς, μή τι ὀργίλῳ ὄσιν,
 μή τι μιλῶν, μή τι μεμψίμοιρος, αὐτὸ αὐτῷ φανῆ, πατάσῃ τὰς λε-
 φαλάς τῶν ἀπαντῶντων. τί δὲ λέγεις ὅτι ἀνθρωπὸς ὄσιν; μή γὰρ ἐκ
 ψιλῆς μορφῆς κρίνεται τῶν ὄντων ἐκαστον. ἐπεὶ ὅτω λέγει καὶ τὸ λυ-
 ρινον, μήλον εἶναι καὶ ὀσμὴν ἔχει αὐτὸ δὲ, καὶ γούσιον. εἴ ἀρκεῖ δὲ ἡ
 ἐκδὲς ποδὶ γράφει. εἴ καὶ εἴδῃ πῶς εἰς ἀνθρωποῦ ἢ εἰς εἰς ἀρκεῖ, καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ; ἀλλ' αὐτὰ δῶματα ἔχει ἀνθρωπινὰ. ὅτω οὐκ ἀκρόλῳ
 γὰρ, οὐ παρακολούθῃ ἐλεγχόμενος, ὅντ' ὄσιν. τότε τὸ αὐτὸ νομὸν ἀρ-
 νενέκρω-

ἔσθ' ἄν' ἄν' ἀγαθόν ὅστις, καὶ οἷα μὴ δέῃ, ἔσθ' ἄν' ἄν' κακόν, πᾶσι τι μά-
 χη; πᾶσι λοιδορεῖ; πῶς τίνων; πῶς τῶν ὁσίων πῶς ἡμᾶς; πῶς τίναν;
 πῶς αὖν ἀγνοῦντας, πῶς αὖν δυνεχόντας, πρὸς αὖν ἡπατημένους
 πῶς τ' ἐμείζων. τούτων σωκράτης μεμνημένος, τ' οἰκίαν τ' αὐ-
 τὸν ὥκει, γυμναῖος ἀνιχόμενος τραπεζῆς, ἡ οὐκ ἀγνώμων. ἴσα
 χεῖα γὰρ πρὸς τί ἴω; ἢ ὕδωρ κατεχέει. ῥ' ἡλεφαλῆς ὅσον ἢ θέλει,
 ἵνα κατεπατήσῃ τ' πλακιδίον. ἢ τί πρὸς ἐμὲ; αὖν ἡσυχάζω, ὅτι
 ταῦτα οὐκ ἐστὶ πρὸς ἐμὲ. ἔσθ' ὅτι ἐμὸν ἔργον ὅστις, καὶ οὐτε τύραννος
 κωλύσει με βέλντα, οὐτε δεισιπότης, οὐτε οἱ πολλοὶ τὸν ἦνα, οὐδ'
 ὁ ἰσχυρότερος τ' ἀδυνάτορος. ἔσθ' ὅτι ἀκώλυτον δέδοται ὑπὸ τ'
 θεῶν ἐκάστω. ταῦτα τὰ σόφιστα ἢ οἰκία φιλικῶς ποιεῖ, ἢ πόλει δ-
 μόνουσαν, ἢ ἐθνέσιον ἐρῶσαν, πρὸς θεῶν δυνάμειον, πανταχούθεν
 ῥοῦντα, ὡς πῶς τ' ἀλλοτρίων, ὡς πῶς οὐδ' ἴστος ἀξίω. ἀλλ' ἡμῖς
 ἡράττω μὲν καὶ ἀναγνῶναι ταῦτα, καὶ ἀναγιγνωσκόμενοι ἐπαίνε-
 σαι ἱκανοί, πεδιδωμένοι δ' ἐκ ἐχθρῶν. τριγάρου τὸ πῶς τ' ἡλεφάει-
 μονίωμ λεγόμενον, οἷον λείοντος, ἢ ἐφ' ἑσθ' ὅτι ἀλώπεκος, καὶ ἐφ'
 ἡμῶν ἀρμόσει, ἢ χολῇ λείοντος, ἔξω δ' ἀλώπεκος.

Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ἐλεείναι ὁδωμένους. σ.

ΑΝΙΩΜΑΙ ΦΙΣΙΜ, ἡλεφάει. πότερον ἔν' ὅσον ἔργον ὅστις τὸ ἐ-
 λεείναι σε, ἢ τ' ἡλεφάει; τί δ' ἐπὶ σοὶ ὅστις τὸ παύσαι αὐ-
 τὸν; ἀπέμει. αὖν δ' ἐκινύω αὐτοῖς μὴ ἀξίωμ ἐλεείντα ἐμαυτ'. πότερον
 δ' ἡδοναί ὑπαρχει ἔσθ' ὅτι μὴ εἶν' ἐλεείναι, ἢ οὐκ ὑπαρχει; δοκῶ
 ἔγωγε, ὅτι ὑπαρχει. ἀλλ' οὐ τοι γ' ἐκ ἐπὶ τούτοις ἐλεείναι, ἐφ' οἷς εἴπῃ
 ἀρὰ ἡ ἀξίωμ, ἐπὶ τοῖς ἀμαρτανόμοις, ἀλλ' ἐπὶ πηνία τ' ἀναρχία,
 καὶ νόσοις, καὶ θανάτοις, καὶ ἀλλοῖς θύοις. πότερον οὖν πείθει
 πρὸς ἐκδύνασαι αὐτὸν πολλὰς, ὡς ἀρὰ εἶδεν ἴστωρ κακὸν ὅστις, ἀλλ' οἷον
 τε καὶ πρηνίη καὶ ἐκ ἀρχόντι καὶ ἀτίμῳ δουλαμονεῖν, ἢ σαυτ' ὑπὸ
 δεικνύειν αὐτοῖς πλουτίζοντα καὶ ἀρχόντα; τούτων γ' τὰ μὴ δόξτε
 βρα, ἀλλὰ ἴστω καὶ ψυχρῶ, καὶ ὁσίων ἀξίω, καὶ ἡ πτωχοσύνη ὅρα δὲ
 οἷον αὖν γρήγορ. δειλάειαι σε χεῖρα δὲ δεισέ, τ' ἀργυρωμάτια ὀλί-
 γα λευκῶν, καὶ ταῦτα ἢ φανερῶ δεικνύειν εἰ οἷον τε ταῦτα πη-
 λᾶκας, καὶ λαμβάνειν πρὸς ἑσθ' ὅτι ταῦτα ὅστις, τ' ἡματίδια σιληνὰ,
 τ' πῶς ἀλλὰ πομπῶν, τ' πῶς μόνον ὑποφάνειν ὑπὸ τ' ὑποφά-
 νων τούτων, καὶ δ' ἡπνέειν πρὸς αὐτοῖς, ἢ δοκῶμεν ὅτι δ' ἡπνέει.

καὶ πῶς τὸ σῶμα δὲ λινὰ κακοτεχνεῖν, ὡς δύμορφότορον φαίνεται
 καὶ γυναικότορον τὸ οὐκ ἔχον. ταῦτά σε δεῖ μηχανᾶσθαι, εἰ τιμὴ δίδυ-
 τῶσαν ὁδὸν ἀπείναι θέλεις, ὥς μὴ ἐλεῖσθαι, ἢ πρῶτη δὲ καὶ ἀνέ-
 νυτ' καὶ μακρὰ, ὃ δὲ ζεύς οὐκ ἠδυνήθη ποιῆσαι, ἴσθ' αὖτ' ὡς χει-
 ρεῖν πάντας ἀνθρώπους πείσαι, τίνα δὲ ἀγαθὰ καὶ κακὰ, μὴ γὰρ
 δίδωται σοι ἴσθ' ἐκείνο μόνον σοι δίδωται, σαυτ' πείσαι, καὶ ἔπει-
 πείσεις, εἰτά μοι νῦν ὑπὸ χειρὸς πείθεις ὅς ἄλλος, καὶ τίς τοι
 σὺ τῶ χρόνῳ σωῖσιν, ὡς σὺ σαυτῷ; τίς δὲ ἔγω πῶς ἔστι σοι πῶς
 τὸ πείσαι, ὡς σὺ σαυτῷ; τίς δὲ δύνασθ' οὐκ οἰκείότορον ἔχωμ, ἢ σὺ
 σαυτῷ; πῶς ἔν' ἔγω πείπεις σαυτ' μαθεῖν νῦν ἔχει ἄνω καί τω; τίς
 τίς πρὶ δ' ἑσπεύει ἀκρας, καὶ μανθάνει ὥς ἄλυστος ἔστι, ὁ ἀταράχης,
 καὶ ἀταπείνως, καὶ ἐλπίθ' οὐκ; πῶς ταῦτα ἐν ἑκ' ἀκήνοιας ὅτι μῦθος
 ὅστις ἢ ὁδὸς ἢ φόρος; ἀφείναι τὰ ἀπεσπείρεται, ὁ ἐκ λυγρῶν αὐτῷ, καὶ
 ὁ μολογῆσαι αὐτὰ ἀλλότρια· τὸ οὖν ἄλλοι τι ἔσπασαν πῶς σὺ
 ποῖς εἰδέναι ὅστις; τὸ ἀπεσπείρεται, ἔκαστος ἑσπεύει, ἔτι ἔν' δ' α-
 κνόμηνος ὑπὸ τῷ τῷ, ὁ ταρασσόμενος, οἷα πεπείσθαι πῶς ἀγαθὸν
 ὁ κακῶν; εἰ θέλεις ἐν, ἀφείναι ὅς ἄλλος, αὐτὸς σαυτῷ γυνέσθαι καὶ μα-
 θητής, καὶ διδάσκαλος; ὁφείναι οἱ ἄλλοι, εἰ λυσίτεροι αὐτοῖς, πρὸς
 φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν. ἐμοὶ δ' ὁδὸς ὅστις ἐγγίωμ' ἐμῶ. τί ἔν' ἴσθ'
 ὅστις; ὅτι ὅς ἢ λόγος ἀκήνοια ὅς τ' Ὀλυσόφωμ, ὁ συγκατατίθε-
 μαί αὐτοῖς, ὁ γὰρ δὲ ἑσπεύει γέγονα λυσοτόμοι, μὴ π' ἔτῳς ἀφύνης ἐ-
 μι; καὶ μὴ πῶς τὰ ἄλλα ὅσα ἠθεληθῶν, εἰ λίαν ἀπὸ τῆς εὐρέθῳ, ἀλλὰ
 καὶ γὰρ ματαταταχέως ἐμαθον, ὁ παλαίειν, καὶ γεωμετρεῖν, ὁ συλ-
 λογισμὸς ἀναλύειν, μὴ τι ἔν' ἔπεισέν με ὁ λόγος; ὁ μὲν οὐκ ἄλλα
 πινὰ ἔτῳς ἐξ ἀρχῆς ἐδοκίμασα, ἢ εἰλόμην, καὶ νῦν πῶς τὸ τῷ ἀνα-
 γινώσκω, ταῦτα ἀκῶ, ταῦτα γράφω, ἄλλοι δ' ἐχέμεν καὶ μὴ με-
 νῶν ἰχυρότορον τῶν λόγων. τί ἔν' τὸ λείπεται μοι ὅστις; μὴ ἔκ' ἐξήρηται
 τὰ θανάτῳ δόγματα, μὴ αὐτοὶ αἱ ἔσπασαν ἀγύμναστοί εἰσιν,
 ὅσοι εἰθισμέναι ἀπαντᾶν ἐπὶ τὰ ἔργα, ἀλλ' ὡς ὁπλάσια ὑπὸ κείμηναι
 κατώτατα, ὁ δὲ πῶς ἀρμόσαι μοι δυνάται. καὶ τοι ὅτ' ὑπὸ τοι πα-
 λαίειν, ὅτ' ὑπὸ τοι γράφειν ἢ ἀναγινώσκειν, ἀρκῶμαι ἱερὰ μαθεῖν
 ἀλλ' ἄνω καί τω σφίγω ὅς πῶς εἰθισμένους, καὶ ἄλλος πλεῖν, καὶ με-
 ταπίπτοντας ὡς αὐτῶς. τὰ δὲ ἀναγκαῖα θεωρήματα, ἀφ' ὧν ὅστις ἐρ-
 μώδ' ἄλυστον γυνέσθαι, ἀφοβον, ἀπαθῆναι, ἀκώλυτον, ἐλπίθ' οὐκ ἔστι.

τα δ' ἔγυμνάσω, ὅδε μελεῖω ἢ ταῦτα τ' ἢ περὶ οὐκ οὐ μελεῖω.
 εἴτα μοι μέλει, τί οἱ ἄλλοι ποῦ ἐμὲ ὀρέσιν, εἰ φανῶμαι αὐτοῖς ἀξίολο-
 γος, εἰ φανῶμαι διδασκάλω; ταλαπείρω, ὅθι βέλεις βλέπῃ τί σὺ λέγεις
 περὶ σαυτ'; τίς φαίνει σαυτῷ, τίς γινώσκει ὑπολαμβάνει, τίς γινώσκει ὁ-
 ρεῖ; τίς γινώσκει ἐκκλίνῃ, τίς γινώσκει ὀρεῖ, πρᾶσκαδὺν, ὑπὸ βολῇ, τοῖς ἄλ-
 λοις τοῖς ἀνδρωπῶσις ἔργοις. ἀλλὰ μέλει σοι, εἰ σε ἐλεῶσιν οἱ ἄλλοι;
 ναί. ἀλλὰ πρὸς τ' ἀφίαν ἐλεῶμαι. ὅκω ὑπὸ τῷ ὀδῶν; ὁ δὲ γὰρ ὀδῶν
 νόμῳ, ἐλεῖνός ἐστι; ναί. πῶς ἐν ἐπὶ πρᾶφίαν ἐλεῖ; αὐτοῖς γὰρ οἷς
 περὶ τ' ἐλεῶν πάχους, καὶ τασκαδὺν ἴσας σεαυτ' ἀφίον τ' ἐλεῖς, τί οὐ
 λέγει ἀντιπαθόν, ὅδε ποτ' ἤκουσας; βασιλικόν, ὃ κῦρε, πρᾶφίαν ἢ
 εὔ, κακῶς δὲ ἀκούει. τ' λεφαλλῶν ὑγιᾶ ἔχω. ὅ πάντες οἶοντες ἐπὶ κε-
 φαλαλῶν. τί μοι μέλει; ἀπύρετος ἐμὴ, ὅς περὶ τῶν οἶοντων τί μοι συ-
 νάχθοντες. τάλας, ἐκ τῶνδε χρόνους ὅδε ἐλπίδων περὶ τῶνδε; λέγω καὶ
 ἐγὼ σκυθρωπᾶσαι, ὅτι ναί. ταῖς ἀληθείαις πολὺς ἢ δὲ χρόνος, ὅς ἐ-
 μοι κακῶς ὅδε. τί ἐν γυμνῷ; ὡς αὐτὸς θεὸς θέλει. ἢ ἅμα ὑποκαταγε-
 λῶς τ' οἰκτερόν τιν' με. τί ἐν κωλύει ὅδε γινώσκων ὁμοίως; τῶνδε εἰμι,
 ἀλλὰ ὀρέθω δόγμα ἔχω περὶ τῶνδε. τί ἐν μοι μέλει, εἰ μὲν ἐπὶ τῇ πε-
 νίᾳ ἐλεῶσιν, ἐκ ἀρχῶν, ἄλλοι δὲ ἀρχῶν. ἀλλ' ὅδε ἐπὶ τῇ πενίᾳ, ὑπὸ
 ληφᾶ περὶ τ' ἀρχῶν, ἢ μὲν ἀρχῶν. ὅφονται οἱ ἐλεῶντες με, ἐγὼ δὲ
 ἐπὶ πεινῶν, ὅτε δὲ ἴδω, ὅτε γινώσκω. ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεινῶσιν ἢ δὲ ἴδω
 σιν, οἶονται καὶ ἐμὲ, τί ἐν αὐτοῖς ποιῶ; περὶ χρόνου ὁμοίως καὶ
 λέγω, μὴ πλανᾶσθαι ἀνδρῶν, ἐμοὶ καλῶς ὅδε, ὅτε πενίαν ὑπὸ τῇ πε-
 νίᾳ, ὅτε ἀναρχίας, ὅτε ἀπλῶς ἄλλον οὐδὲν, ἢ δόγμα τιν' ὀρέθω.
 ταῦτα ἔχω ἀκώλυτα. οὐδὲν ὅδε περὶ τῶνδε ἐπὶ. ὅτις αὐτὴ φλυα-
 ρία; πῶς ἐπὶ ὀρέθω δόγμα ἔχω, μὴ ἀρκούντως περὶ τῶνδε εἰμι; ἀλλ'
 ἐπὶ τῇ πενίᾳ ὅδε περὶ τῶνδε. ἀλλὰ μὲν πλείονων τούτων, ὅδε περὶ
 πεινῶνται. τί οὐκ ὀδῶν τούτων, ἢ ὅδε περὶ τῶνδε ἀναρχίας, γινώ-
 σκων πλείονων ἔχων, γινώσκων ἀναρχίας; περὶ ἀρχῶν ἀναρχίας, σὺ
 περὶ δόγμα. ὅδε περὶ πλείονων. σὺ περὶ τῶνδε χρόνου τῶνδε φαντα-
 σίαν. ὅρα εἰ γινώσκων πλείονων ἔχων, περὶ ὅδε σὺ μὲν ἐπὶ τῇ πενίᾳ,
 ἐκείνοι δὲ ἀμελῶσιν, εἰ συγκατατίθενται μάλλον περὶ τῶνδε φυσικῶν
 μέτρων, εἰ ὀρέθωνται σου ἀναποτόν τούτων, εἰ ἐκκλίνουσιν ἀπὸ τῶνδε
 τούτων, εἰ γινώσκων ὑπὸ βολῇ, γινώσκων περὶ τῶνδε, εἰ γινώσκων μάλλον ὀδῶν, εἰ τῶνδε
 πρὸς τῶνδε ὡς ἀνδρῶν, ὡς ὑποί, ὡς γονεῖς, εἰ ἔξῃς ἢ τῶνδε ἄλλων τ'.

χέσεωρ ὀνόματ'α. εἰ δ' ἄρχουσιμ ἐκείνοι, σὺ δ' ἔθελαις σκαυτῶ τὰς
ἀληθείας εἰπεῖν, ὅτι σὺ μὲν οὐδ' ἔγ' ἰσχυρὸν γίνεαι ποιῆς, ἐκείνοι δὲ
πάντα ἀλογώτατον δὲ, τ' ὑπὸ μελόντων μὲν τιν' ὅ, ἔλαττον φέρεσθαι,
οὐκ ἢ τ' ἀμελύντα. ἀλλ' ἐπὶ δὲ δὴ φροντίσω ἐγὼ δογματῶν ὁρθῶν, ὅσοι
γνώτορον με ὅσον ἀρχειν. γινώσκοντες γινώσκουσιν, ὅτι ὅσ' ἄλλοι
μᾶλλον σε πεφροντίκασι, ἐκείνοις πᾶσιν ὁμοῦ οἶον εἰ δὲ τὸ δόγμα
τὰ ἔχειν ὁρθῶν, ἡξίως τ' ἐξ ὧν ὑδιτυγχάνει μᾶλλον τ' ὅσοι τ' ἢ χαλ
κόντων μᾶλλον τ' ἢ χαλκίων. ἀφορὸν οὐκ ἔστιν ὅτι τὰ δόγματα παρ
δὴ τῶν, καὶ πόθεν ἐκείνα ἀναστρέφει ἀκρίβεια θέλεις, καὶ τότε ἡλπίε
εἶναι σοι μὴ περὶ ὧν. ἡλαίεω γὰρ ἄξι' ὅ, ἐν αὐτῷ δὲ πῶς ἄλλοις γίνε
σθαι λέγεις, ἄλλων ὑπὸ μελόντων. καὶ πολλοὶ δὲ ὅσοι καλῶς λέγουσιν,
ὅτι ἔργων ἔργων οὐκ ἰσχυρὸν εἶναι, ὅ μὲν δὲ οἶον ἀναστρέφει, ἡγείναι τίν' αὐτῶν
οἶον ἀσπασίτου, τίνι λιχαρισμῶν λόγον εἶπαι, τίνι δὴ ὅσον πέμ
ψαι, πῶς τῶν ὁρχησῶν ἀρῆσαι, πῶς κακοηθισμένον ἄλλον ἄλλω χα
ρίσινται, ὅταν δὴ χυτῶν, πόθεν τὸ τῶν δὴ χυτῶν, ὅταν θύμῃ, ὑδι τὸν τοῖς
θύμῃ, τὸ τῶν πυθαγόρου,

μή δ' ὅσον μαλακίαν ἐπ' ὅμμασι περὶ δὲ ξανθῶν, ὅτι ταῦτα
πᾶσι θέλει, πᾶσι πᾶσι βίω τ' πῶς ἡλακίαν, πᾶσι φέρεται, μὴ τι ὡς ἐλδύ
θῶν, μὴ τι ὡς γινώσκῶν. ἡλπίε γὰρ ἐν τῷ τοῖς τῶν, ὑδι πᾶσι ἐκ αὐτῶν, ἡ
ἐγκρατεῖ. τί γὰρ σοι ὅσοι εἰπεῖν, οὐ γὰρ γινώσκουσιν ὅσοι πᾶσι
οἱ φιλόσοφοι, ὅτι ὅσον ἡλπίε φέρεται εἰπεῖν. σὺ δ' εἴπῃ ταῖς ἀλη
θείαις ὅσον ὅσοι ἀλλὰ πεφροντίκασι ἢ χρίσιν οἶον δὲ φαντασίαν, ὅσοι
θὺς ἀναστρέφει ὅσον γινώσκῶν, τίνα μοι λέγει πῶς ἀπαθῶν; τίνα πρὸς
ἀταραξίαν; τίς ἐμὴ; μὴ ἡ σωματικῶν, μὴ ἡ κτήσις, μὴ ἡ φήμη; ὅσον τῶ
των. ἀλλὰ τί; λογισμῶν ἐμὴ ὅσον. τίνα ἐν τῶ ἀπαθῶν; ἀναπείλει
τὰ περὶ ἀγαθῶν. πᾶσι πᾶσι βίω τ' πῶς ὁρθῶν; τί ἔρεξα, ἢ ἄξιον, ἢ
ἀκρινῶν τῶν; τί μοι δὲ ὅσον ἐκ τῶν πᾶσι πῶς ταῦτα. ὅσον τῶν ἐν δὲ
φορῶν ὅσον τ' ὑδι τῶν μὲν τ' ἔργων, τ' ὅσον τῶν, ἐπὶ θέλεις τὸ ἴσον ἐχέειν
ἐκείνοις, πόθεν ἂν σὺ μὴ ἐκ ἀποδοτικῶν, ἐκείνοι δ' ἀποδοτικῶν; εἴ
τὰ θαυμάζεις, εἴ σ' ἐλεῶσι, καὶ ἀγαπητῶν; ἐκείνοι δ' ἐκ ἀγαπητῶν.
σιν, εἰ σὺ αὐτῶν ἐλεῶς. δὲ πᾶσι; ὅτι ἐκείνοι μὲν πεπεισμένοι εἰσιν ὅτι
ἀγαθῶν τυγχάνουσιν, σὺ δ' ὅσον πεπεισσαι. δὲ ὅσον σὺ μὴ ἐκ ἀρκῶν τοῖς
σοῖς, ἀλλ' ἐκείνοις τ' ἐκείνων. ἐκείνοι δ' ἀρκῶν τῶν ὅσον αὐτῶν, καὶ
οὐκ ἐκείνοις τ' ὅσον, ἐπεί τοι εἰ ταῖς ἀληθείαις ἐπέπαισας, ὅτι πόθεν
τὰ

τὰ ἀγαθὰ οὐδ' ὠντυγχάνωμ ἔι, ἐκείνοι δ' ἄκπεπλάνωται, ὅθ' αὖ
ἐνεθυμῶ τί λέγουσι περί οὗ.

Περὶ ἀφοβίας. 3.

Τί ποιεῖ φοβόρην τ' τυράννον; οἱ δρυφόροι, φησὶ, αἱ μάχαι
ραι αὐτῷ, καὶ οἱ ὠν τῶν κριτῶν, καὶ οἱ ἀκκλίσοντες αὐτὸν ἐ-
σόντας. ὁρᾷ τὸν, αὖν παυδίον αὐτῷ περὶ ἀγῆς μετὰ τῷ δρυφό-
ρων ὄντι, ὅ φοβέσται; ἢ ὅτι ἐκ ἀδιάνετου τῶν τῶν παυδίου; αὖν ἔν
τῷ δρυφόρῳ τίς ἀδιάνεσαι, αἱ ὅτι μαχάρας ἔχουσιν, ἐπ' αὐτῷ δὲ
ἔσσο περὶ ἔρχεται αὐτῷ, θέλων ἀρθανεῖν διὰ πινὰ περίσασιν, καὶ
ζητῶν ὑπὸ ἄλλῃ παθεῖν αὐτὸ θυγῶς, μή τι φοβέσται αὐτὸν δρυφό-
ρος; θέλει γὰρ ἔσσο, δι' ὃ φοβόρην εἶσιν. αὖν ἔν τίς μήτ' ἀρθανεῖν μή
τε ζῶν θέλων ἐξάπαντ, ἀλλ' ὡς αὖν δίδωται περὶ ἔρχεται αὐτῷ,
τί βωλύει μὴ δεδωκὶ περὶ ἔρχεται αὐτῷ; ὅθ' ἔν, αὖν τίς οὐ καὶ
πῶς τῶν κτῆσι ὡσαύτως ἔχῃ καὶ ἀπὸ τῶν πῶς τῶν σῶμα, καὶ
πῶς τὰ τέκνα καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτῆσι καὶ
ἀκρῶς ὅπως ἢ ὁρᾷ μὲν, ὡς ἔν μὴ δὲν ποιεῖται τὸ ἔχειν ταύ-
τα ἢ μὴ ἔχειν, ἀλλ' ὡς ὁρᾷ τοῖς τὰ παυδία πᾶσι, ποῦ μὲν εἰ
παυδίας ὁρᾷ, τῷ δ' ὁρᾷ τῶν πεφρόντικῶν, οὕτω δὲ καὶ
οὕτω τῶν ἢ ὕλας πᾶσι καὶ πεποιημένῳ, τῶν παυδίων ἢ τῶν
πῶς αὐτῶν καὶ ἀναστροφῶν ἀσπάζεται, ποῦ ἔστι τῶν τυράν-
νων φοβόρος; ἢ ποῖοι δρυφόροι; ἢ ποῖαι μάχαι αὐτῷ; εἴτα ὑπὸ
μανίας μὲν δυνάται τις οὕτω διακλῶναι πῶς ταύτα, καὶ ὑπὸ
ἔθους οἱ γαλιλαῖοι. ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀρδιέως οὐδὲν δυνάται
μαθεῖν, ὅτι ὁ θεὸς πάντα πεποίηκε τὰ ἔν τῷ κόσμῳ; καὶ αὐτῷ τῷ
κόσμῳ ὅλον μὲν ἀκάλυτον καὶ αὐτοτελὲς, τὰ ἔν μέρει δ' αὐτῷ πῶς
χρῆται τῷ ὅλῳ; τὰ μὲν ἔν ἄλλα πάντα ἀπὸ ἡλακται τῷ δυνάτῳ
πᾶσι καὶ οὐδὲν τῷ διοικήσει αὐτῷ τὸ δὲ λογικὸν ζῶον ἀφορμὰς ἔχει
πῶς ἀναλογισμὸν τῶν ἀπάντων, ὅτι τὸ μέρῳ ὅθ' ἔστι, καὶ ποῖον ἔ-
μῳ, καὶ ὅτι τὰ μέρη τοῖς ὅλοις εἴκειν ἔχει καὶ ὡς πῶς τῶν τῶν
σε γυναικῶν αἱ μεγάλοφυχου καὶ ἐλδύθρου γυναικῶν ὄρεα, διότι
τῷ πῶς αὐτὸ τὰ ἢ ἀκάλυτα ἔχει καὶ ἐπ' αὐτῷ, τὰ δὲ βωλύτα αἱ
ἐπ' ἄλλοις ἀκάλυτα μὲν, τὰ περὶ αἱ καὶ βωλύτα δὲ, τὰ ἀπερ-
ρετα. καὶ ὁρᾷ ἔάν μὲν ἔν τῶν μόνον ἡγήσεται τὸ ἀγαθὸν τὸ
αὐτῷ, καὶ συμφέρον, τοῖς ἀκάλυτοις, καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἐλδύθρου ἔστι.

εὐρύω, θυλάμῳ, ἀβλαβές, μεγάλῳ φρον, οὐσβές, χαίρει ἔχον ὑπὲρ
 πάντων τῶν θεῶν, μηδ' αὖτε μεμφομένον μηδ' οὐκ ἔν' αὐτῷ γηνο
 μώνω, μηδ' ἐν γαλαῶν. αὐτὸ δ' ἐν τῷ ἐκ τῶν καὶ ἀποβαίειν, ἀ
 νάγκη καὶ ὑπὸ αὐτῷ, ἐμποδίζεσθαι, δουλεύειν τῷ ἐκείνων ἔχον
 σιν ἔξουσίαν, ἀτελεύταται καὶ φοβεῖται. ἀνάλγη δ' ἄσβες εἶναι, ἀ
 τε βλάπτει οἷον μόνον ὑπὸ τοῦ θεῶν, καὶ ἄνιστον, ὡς αἰετὸς τῷ
 πλείοντι πῶς ποιεῖν αὐτὸν δὲ καὶ ταπεινὸν εἶναι, ὁ μικροπρε
 πής. ταῦτα τί καὶ ὑπὸ ἀβλαβόντα ζῶν καὶ φως καὶ θυμῶν; πάν
 τα τὰ συμβαίνειν διωκόμενα πρὸς ἐκδρόμῳ, τὰ δ' ἡδὴ συμ
 βεβηκότες φέρονται. θέλεις πονήσαι; φέρε, καὶ γνώσῃ τί ὅτι πονήσας
 χούσα καλῶ ὑποκρίτο, θέλεις ἀρχεῖς; φέρε καὶ πόνους, ἀλλ' ἔξο
 ρισμός, ὅπου αὐτὸ ἀπ' ἐλθῶ, ἐκεί μοι καλῶς ἔστα. καὶ γὰρ γινώσκεις, οὐ
 εἴα τὸν τόπον ἰσχυρῶς καλῶς, ἀλλὰ εἴα τὰ δόγματα ἀμείλῳ μετ'
 ἐμαυτῷ ἀρφέρεται. οὐδὲ γὰρ δυνάτεις τις ἀφελέσθαι αὐτῷ. ἀλλὰ
 ταῦτα μόνον ἐμὰ ὅτι, καὶ ἀναφύετα, καὶ ἀρκεί μοι πόνοντα, ὅπου
 αὐτῷ, καὶ ὅ, τί αὐτῷ ποίω. ἀλλ' ἡδὴ καιρὸς ἀφ' ὧν εἶναι. μὴ τραγῶσαι
 τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' εἰπεῖν ὡς ἔχ' ἡδὴ καιρὸς τῷ ὑλῶν, ἔξω σιωπῶν
 θῆναι, εἰς ἐκείνα πάλιν ἀναλυθῶναι, καὶ τί δεινόν; τί μέλει ἀπὸ λ
 λυδοῦ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, τί γινέσθαι καινόν, πῶς ἀλλοτρίων; τῶν ὄντων
 καὶ ὁ τύραννος φοβερὸς ὅτι, εἴα ταῦτα οἱ δουλοφροῖς μεγάλας δυνά
 σιν ἔχον τὰς μαχίρας καὶ ὀφείας; ἀλλοις ταῦτα, ἐμοὶ δ' ἐσομένη
 πᾶσι πάντων, εἰς ἐμὴν ὅς ἐστιν ἔξουσίαν ἔχ' ἀλλοθι εἶρωμαι ὑπὸ τοῦ θεῶν,
 ἔγνωκα αὐτῷ τὰς ἐνδοξάς, ἐκεῖτις ὅστις ἀσπασθῶν ἡσυχάζει με δυνάτεις.
 καρπὸν ἔχω οἶον οἷα, δυνάτεις οἶον οἷα. οὐχί τοι σῶματός μου
 λυγρὸν εἶ; τί οὐκ πρὸς ἐμὴν; οὐχί φυγῆς, ἢ δεσμῶν; πάλιν τού
 των πάντων καὶ τοῦ σώματος ὅλον σοὶ αὐτῷ δίδωμαι, ὅταν θέ
 λης. πάρασαι σε τῷ ἀρχῶν, καὶ γνώσῃ μέχρι τίνος αὐτῷ ἔχεις, τί
 να ἐν ἐτι φοβηθῶναι δυνάμει; εἰς αὐτὸ τῷ ἰσχυρῶν; μὴ τί ποιήσω
 σιν; ἀρκείσωσί με; αὐτὸν με εὐρώσιν θέλοντα εἰσελθεῖν, ἀρκείσωσάτω
 σαν. τί ἐν ἔρχῃ ἐπὶ θύρας; ὅτι καὶ ἐκείνη ἐμαυτῶν δοκῶ, μὴ δόσης
 πταδίας, συμπαίζω. πῶς ἐν οὐκ ἀρκείναι; ὅτι αὐτὸν μὴ τις με δέχῃ,
 εἰ θέλω εἰσελθεῖν. ἀλλ' αἰετὸν μάλλον ἐκείνο θέλω, τὸ γινόμενον, ἡρεσθῶν
 γὰρ ἡγῶμαι ὁ θεὸς θέλει, ἢ ἐγώ. πρὸς κείσομαι δάκρυον καὶ ἀνό
 λουθ' ἐκείνω, σιωρῶμαι, ὀρέζομαι, ἀπλῶς σιωπῶμαι, ἀρκείσωσός ἐ
 μοὶ ὅ

μοι οὐ γίνεταί, ἀλλὰ ὥς βιαζομένοις. σὺ γὰρ ἐν βιαζομένῳ οἷομαι γινώσκειν ὅτι ἐσὼ ἀγαθὸν εἶδεν· σὺ δὲ οἶδου τοῖς εἰσελθόντι, ἀλλ' ὅταν ἀπεσώ-
πινά μακαρίζομαι, ὅτι τιμᾶται ὑπὸ τοῦ ἱερέως, λέγω, τί αὐτῷ
συμβαίνει; μή τι ἐν καὶ δόγμα οἶον εἶ; ἐπὶ χεῖρα μῆτι ἐν τῷ χεῖ-
ρῳ ὑπὸ τοῦ ποιοῦν· τί ἐν διωθόμενῳ; ἐξ ἁδου καὶ ἄλλοις διαφύγει, τὰ πα-
ρὰ ἀρπάζει, καὶ ἄλλοις σφαιροῦται, οἱ ἀνδρῶν ἐχθροὶ. μικρὸν γὰρ αὐ-
τῷ ἡρώδης. αὐτὸν δ' ἐσφαιροῦται διαφύγει τίς, εἰ δὲ τὰ παιδία ἀρπάζει
ἐπὶ χεῖρα σφαιροῦται, ὅτι τὰ παιδία, ἀργύριον, ὅτι τὰ πα-
ρὰ ἀρπάζει, ὑπατάει, ἀρπάζει τὰ παιδία, ἐκκλίνει, τυ-
πώνει, καὶ ταχίζει τὰς χεῖρας τοῦ διδόντος, τὸ δὲ ὅλον, ἐμοὶ δὲ
ἐξ ἁδου καὶ οἷον εἶδεν. αὐτὸν δὲ ἀρπάζει ἐπὶ τῷ αὐτῷ, μὴ φροντίζει. αὐ-
τὸν δὲ ἐλθὼν ἐπὶ τῷ ὑπομνήσας, ἀφ' ὧν κατὰ φανερὸν μέγιστον γὰρ ὅτι
καὶ ἐξ ἁδου τιμῶνται. εἰ δὲ ἐλθὼν, καὶ ἄλλοι ἀναβάντες, ἢ ὑπὸ ἄλλοις
ἀναβάντες ἐπὶ τῷ ὑπομνήσας ὅτι εἰσόντας, ἐκ ἐξ ἁδου ὅτι ἐξ ἁδου, ὅτι ἄλλοι
ἐπὶ ἐκ ἀγαθῶν, ἃ με ἀναπεπείκαται οἱ φιλόσοφοι, μὴ δοκῶν ἀγα-
θὰ εἶναι. δεικνύει μοι τὰς μαχαίρας τοῦ δορυφόρου, ἰδοὺ ἡλικίαι εἰσι, ὅ-
πως ὁρᾷται, τί ἐν ποιοῦν αἱ μεγάλα αὐτῶν μαχαίραι, καὶ ὁρᾷται
ἀρπάζουσιν. πυρετός δὲ τί ποιεῖ; ἄλλοι δὲ ἐν, ὑπομνήσας δὲ τί ποιεῖ;
ἄλλοι δὲ ἐν, θελήσας πάντῃ ταῦτα θαυμάζω καὶ περικλυτῶν, καὶ
δύσας πάντων τοῦ ποιοῦν καὶ μὴ γινώσκω. ἀλλ' ἀπαξ μαθὼν, ὅτι τὸ
γινώσκω καὶ φησὶν αὐτῷ εἶναι, ἵνα ὁ νόστος μὴ ἴσται, μὴ δὲ ἐμ-
ποδίζηται, ἐκείνῳ σφαιροῦται, πότερον πυρετός αὐτὸ ποιεῖ, ἢ ὑ-
πομνήσας, ἢ σφαιροῦται. ἀλλ' εἰ δὲ συγκρίναι, οἷοι δὲ ὅτι ἀρπάζουσιν αὐ-
τὸ τὸ ταχύτερον ὁ σφαιροῦται ποιεῖ, ὅταν ἐν μῆτι φοβώμαι ἢ ἐν
σφαιροῦται με διώκει, μὴ ὑπὸ τοῦ ποιοῦν ὡς ἡραχίμ, τί ἐπὶ θαυμά-
ζω αὐτῷ; τί ἐπὶ τίς; τί φοβώμαι ὅτι δορυφόρος; τί χαίρω, αὐτὸν μοι
φιλοφρόνως λαλῶν, καὶ ἀρπάζει τὸν με, καὶ ἄλλοις διηγῶμαι
ὡς μοι ἐλάλησε; μὴ γὰρ σφαιροῦται ὅτι; μὴ γὰρ διηγῶμαι; ἢ ὅτι πο-
νὲρ αὐτῷ ἀπὸ δόξης ἢ πορὶ ἐμοῦ; μὴ γὰρ τὸ ἦν ἐκ τῶν αὐτῶν;
ἀλλὰ τί τὸ παιδίον σφαιροῦται, ἐρχομαι πρὸς ἐμαυτὸν καὶ ὑπομνήσας, μέ-
γιστον αὐτῷ μὴ δὲ ἀεὶ τοῦτον ἐκείνῳ, ἀρπάζουσιν. αὐτὸν δὲ μοι λέ-
γει, ἀπελθε ἐπὶ λέοντα τοῦ σαλαμίνιον, λέγω αὐτῷ, ζήτει ἄλλον.
ἐγὼ γὰρ οὐκέτι παύω. ἀπαξ αὐτόν· ἀπολυνθῶ ἐν παιδίῳ.
ἀλλ'

ἀλλ' ἀφαιρέται σου ὁ τροάχνη· ἐκείνου δ' αὐτοῦ ὑπὸ μύλων· ὑμῶν δὲ ὅτι πειθομένων· ἀλλ' ἀταφῶς ῥιπίσῃ, εἰ ἐγὼ εἰμὶ ὁ νεκρὸς, ῥιπίσῃ μοι, εἰ δ' ἄλλος εἰμι τοῦ νεκροῦ, καμψότορον λέγει ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ ἐκφύβει με τοῖς πτωχοῖς. ταῦτα φοβῶν ὅτι καὶ τοῖς ἀνοήτοις, εἰ δέ τις εἰς φιλοσόφου χολῶν ἀπαξ εἰσελθὼν, οὐκ οἶδε τί ὅστις, αὐτὸς ἄξιός ὅτι φοβέσθῃ· ἐκπλακύνειν, ὁ ὕστρον ἐκπλακύνει· εἰ μήπω μεμάδνηκ' ὅτι οὐκ ἔστι σᾶρξ, ὅσ' ὅσα, οὐδὲ νόστιμα, ἀλλὰ τὸ τῶν τοῖς χρώμενον, διοικῶν· ἐκπλακύνου τοῖς φαντασίαις, ναί. ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι κατὰ φρονεῖν ποιῶσι τὸ νόμον· καὶ ποιοὶ μάλλον λόγοι πειθομένους πρὶν χρῆσι τοῖς νόμοις, τοῦ χρωμένων· νόμος δ' οὐκ ἔστι, τὰ ὑπὸ μωρῶν, καὶ ὁμῶς ὅρα, πῶς καὶ πῶς τὸ τέρας ὡς δ' ἔχοντες πρᾶσκαδύνασιν, οἱ γὰρ διδᾶσκουσι μηδὲν ἀντιποιεῖσθαι πῶς αὐτοῦ, ὅν οἱς αὐτὸς ἡμᾶς νικῆσαι διώκονται· ποῦ τὸ σωμάτιον διδᾶσκουσιν διζίστασθαι, ποῦ τὰ τέκνα, γονεῖς, ἀδελφοὺς, πάντων παραχωρεῖν, πάντα ἀφίχθαι· μόνον τὰ δόγματα ἐπιφαινοῦντα, καὶ ὁ θεὸς διζέρεται ἐκείνους εἰς ἡθέλησε. ποῖα γινώσκει πρᾶνομῖα; ποῖα ἀβελτερία; ὅπου λυγρῶν εἰ, καὶ ἐχρηστότοτον, ἐκείνοι διζίσταται· ὅπου πάλιν ἐγὼ λυγρῶν, σὺ πρᾶχωρεῖ μοι. ἐμοὶ γὰρ μεμέλυνκε, σοὶ δ' οὐ· σοὶ μέλει, πῶς αὖ γὰρ λιθοστῶται οἰκίσσεται, πῶς πᾶσι σοὶ ἐπελάττει· ὅπως αὖ γὰρ περὶ βλεπῶν φορεῖς, πῶς λιυκγόνους πολλοὺς ἔχεις, πῶς λιβαρωδῶς, τραγωδῶς· μή τι ἀντιποιεῖμαι; μή τι οὐ δόγματα σοὶ μεμέλυνκε; μή τι τὸ λόγον τὸ σαυτοῦ; μή τι οἰδίας, ἐκ τῶν μορίων σιωπῆς; πῶς σιωπᾷται; τίς ἡ διαβῶσις αὐτοῦ; τίνας ἔχει διδάμεις; καὶ ποῖας τίνας; τί οὐ ἀγανακτεῖς, εἰ ἄλλος γὰρ τῶν τοῖς σὺ πλέον ἔχει, ὁ μεμέλυνκός; ἀλλὰ τοῦτ' ὅτι τὰ μέγιστα, καὶ τίς σε λιωλύει, ποῦ τοῦτ' ἀναστρέφεται, ἐκ τῶν ὑπὸ μελῶν; τίς δὲ μέζονα ἔχει παρασκαδύων βιβλίων, θυρολίας τῶν ὠφελισίων, μόνον ἀπὸνδύσῃ ποτε ὑπὸ ταῦτα, ἀπὸνείμω καὶ ὀλίγον χρόνον τῶν σαυτὸν ἡγεμονικῶν σκέψαι τί πούτ' ἔχεις τοῦτο, ἐκ τῶν ἐκλυθὸς τὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις χρόμενον, πάντα τ' ἄλλα δεξιμάζον, ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγόμενον. μέχρι δ' αὖ ὅτι ποῦ τὰ ἐκτὸς ἀναστρέφει, ἐκείνα ἔχεις οἷα ὅσους, τοῦτο δ' οἶον αὐτὸ ἔχειν θέλεις; γὰρ παρὸν, καὶ ἀπὸ μεμέλυνκ'.

Πρὸς

πρὸς τὰς ταχέως ἐπὶ τὸ σχηματῶν φιλοσόφων
ἐπιτηδίωντας. η.

ΜΗδέ ποτ' ἀρ' ἴψ' ἡνωῶν τινα μὲν ἐπαίνεσθε, μὴτε ψέξε-
τε μὴτε τέχνῳ τινα ἢ ἀτεχνίῳ πρὸς μαρτυρήσθε. καὶ ἅ-
μα μὲν πρὸς πετείαις ἑαυτοῦ ἀπαλλάξετε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ θείας. ὅτ' ὁ
ταχέως λυέται. κακῶς δ' ἐν ποιῇ; ὁ πάντως. ἀλλὰ τίς ταχέως λυέτ'
πάντα ὅν καλῶς γίνετο; ὁ δαμῶς. ἀλλὰ τὰ μὲν ἀρ' ὀργισμάτων ὀρ-
θῶν καλῶς, τὰ δ' ἀρ' ὀργισμάτων ὀργιστῶς. σὺ δὲ μέχρις αὖ μάθης τὸ
ὀργισμα, ἀφ' ὅτις ποιῇ ἑκαστα, μὴτε ἐπαίνει τὸ ὀργισμ, μὴτε ψέγει. ὀργ-
ματα δ' ἐκ ἴψ' ἐκτὸς, ὁ βραδίως λυέται. ὅτ' ὁ τέκτων ὅσι. ὅστις
ῥηται σκεπαῖν. τί δ' ἐν ὅτ' ὅτ' ὁ μουσικός. ἀλλὰ γὰρ καὶ τί ὅτ' ὅτ'
τ' ὁ φιλόσοφος. ὅστις; τριβωνα γὰρ ἔχει, καὶ κόμῳ. οἱ δ' ἀγύρται
τί ἔχει; διακρίνει αὐτὸν ἀγχιμονὸν τὰς ἰδ' ἡ τινα αὐτῶν, ὅθεν λέγει· ἰ-
δ' ὁ φιλόσοφος ποιῇ. ἑλπίς δ' ἀφ' ὅν ἡ ἀγχιμόνα μαῖλον, λέγειν αὐτὸν
μὴ εἶναι φιλόσοφον. εἰ μὲν γὰρ αὐτὴν ὅτιν ἡ τοῦ φιλοσόφου πρόληψις
ἐπαγγελία, ἔχειν τριβωνα καὶ κόμῳ, καλῶς ἔλεγον αὐτὸν. εἰ δ' ἐκεί-
νῳ μαῖλον, ἀναμαρτήθῃ εἶναι, διακρίνει ὅτιν ὅτι μὴ πληρὸν τὴν ἐπαγ-
γελίαν, ἀφαιρῶνται αὐτῶν τὴν πρὸς τοῦ θείας; ὅτ' ὁ γὰρ καὶ ὅτι ἴψ' ἄλ-
λων τεχνῶν, ὅταν ἴδῃ τις κακῶς πελεκῶντα, ὁ λέγει, τί ὀφείλῃ
τεκτονικῆς; ἰδ' οἱ τέκτονες οἷα ποιεῖ κακῶς. ἀλλὰ πᾶν τὸν αὐτοῦ
λέγει, ὅτ' ὁ οὐκ ἐστὶ τέκτων, πελεκῶ γὰρ κακῶς. ὁμοίως καὶ ὁ μου-
σικός τιν' ἀκούσῃ κακῶς, οὐ λέγει, ἰδ' ὁ πῶς ἀδῶσιν οἱ μουσικοί; ἀλλὰ
μαῖλον, ὅτ' ὁ οὐκ ἐστὶ μουσικός. ὅτι φιλοσοφίας δὲ μόνος ὅτ' ὁ πᾶ-
ρῃσιν, ὅταν πινὰ ἴδῃσι πᾶν δ' ἐπαγγελία τὸ τοῦ φιλοσόφου ποιεῖν-
τα, οὐκ ἐστὶν πρὸς τοῦ θείας ἀφαιρῶνται αὐτῶν ἀλλὰ δὲντ' εἶναι φιλό-
σοφον, εἴτ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γινόμενος λαβόντες ὅτι ἀγχιμονεῖ, ἐπαγού-
σι, μηδὲν ὀφείλῃ εἶναι τοῦ φιλοσόφου. τί δ' ἐν τῷ αἵτιον; ὅτι τὴν μὲν τοῦ
τέκτονος πρόληψιν πρὸς βόλον, καὶ τὴν τοῦ μουσικοῦ, καὶ ὡς αὐ-
τως ἴψ' ἄλλων τεχνῶν. τὴν τοῦ φιλοσόφου δ' ὁ, ἀλλ' ὅτι συνεχυμῇ
νῶν καὶ ἀδιαβρωτῶν, ἀρ' ἴψ' ἐκτὸς μόνον λείνομεν. καὶ ποῖα ἄλλη τέ-
χνη ἀρ' ἡνίκα τ' ἀναλαμβάνεται, καὶ κόμης; οὐκ ἔστι καὶ θεωρήμα-
τα ἔχει, καὶ ὕλην, καὶ τέλ' ὅ; τίς δ' ὕλη τοῦ φιλοσόφου; μὴ τριβων;
ὁ, ἀλλὰ ὁ λόγος. τί τέλος; μὴ τὴν τριβωνα; ὁ, ἀλλὰ τὸ ὀρθόμ' ἔ-
χειν τὸν λόγον. ποῖα θεωρήματα; μὴ τὰ πᾶσι τοῦ πῶς πῶς γινώ-
γας γίνετο, ἢ κόμης βαθεῖα; ἀλλὰ μαῖλον ὁ ζῶων λέγει, γινώσκειν τὰ

Εε τοῦ

τὸ λόγῳ τοιχεῖα, ποῖον πείρασον αὐτῶν ὄντι, ἢ πῶς ἀρμότῃ τοῦ πῶς
 ἄλληλα, ἢ ὅσα τότοις ἀκόλouthά ὄντι. ὃ δέ λειψ ἐν ἰδίῳ πρώτῳ, εἰ πλη
 ροὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἀρχιμονῶν, καὶ ὅτῳ ἔρῃ ὡδὶ τῆς δυνάμει ἐγκα
 λείψιν, αὐτὸς ὅταν σωφρονῆς, ὃς ὦν ποιῆται σοκῆ κακῶς, λεί
 γεις, ὅρα τὸν Φιλόσοφον ὡς πρέπον τῷ λέγειν, τοῦ τοῦτα ποιῶν
 τα, Φιλόσοφον. καὶ πάλιν, ὅσον Φιλόσοφον ὄντι, ὅρα δὲ, ὅτι τέκνονα
 ὃ λέγεις, ὅταν μοιχθόντα πνα γνῶς, ἢ λιχνθόντα ἰδῇς, ὃ δὲ, ὅρα ὅτι
 μεσιτῶν. ὅτως ὡδὶ πῶς αἰδοῦμαι, ἢ αὐτὸς ἔστι ἐπαγγελίας τὸ Φιλο
 σόφου, ἀρλιδοαίνεις δὲ καὶ συγγένῃ ὑπὸ ἀμελεπιστίας. ἀλλὰ ἢ αὐτοῖς
 οἱ καλὲς μὲν Φιλόσοφοι, ἀρ ὅτι κοινῶν τὸ πρᾶγμα μετὰ σιν, οὐθὺς
 ἀναλαβόντες τριβωνα, ἢ πῶς ὄντα καὶ θνήσκον, φασί, ἐγὼ Φιλόσο
 φός εἰμι. ὃ δὲ οἱ δὲ ὅρα, ἐγὼ μεσιτῶς εἰμι, αὐτὸν πληκτρον καὶ λιβαῖραν
 ἀγορεύει, ὃ δὲ ἐγὼ χαλκὺς εἰμι, αὐτὸν πάλιν ἢ πῶς ἰσχυρὰ πᾶσι βλάπτει.
 ἀλλὰ ἀρμότῃ μὲν τὸ γῆμα πῶς τὴν τέχνῃ, ἀρ ἔστι τέχνης δὲ τὸ
 ὄνομα, ὃ καὶ τὸ γῆμα τῷ ἀναλαμβάνοντι. ὅρα ὅσον καλῶς οὐφρα
 τῆς ἐλεγχῆ, ὅτι ὡς πολὺν ἐπερώμην λαμβάνειν Φιλοσόφον, καὶ ὡς
 μοι, φησὶ, ὅσον ὡφείλω. πρῶτον μὲν γὰρ ἡδὲν, ὅσα καλῶς ἐποίησα,
 ὅτι ὃ ὅρα αὐτὸν δεῖν τὰς ἐποιεῖν, ἀλλὰ δὲ ἐμαυτὸν. ἡδὲν ἐμαυτὸν ἔρῃ
 λῶς, κατεσταλμῶν εἶχον τὸ βλέμμα, ὅτι πῶς ἴπατον, πᾶντα ἐμαυ
 τῷ ἢ τῷ θεῷ. ἔπειτα ὡς ὁ μόνος ἡγωνίζομαι, ὅτῳ ἢ μόνος ἐκιν
 ὠδύου. ὃ δὲ, ἐμοὶ δὲ ὅσον τὸ ἀεχρὸν ἢ ἀπρεπὲς, τὸ Φιλοσοφίας
 ἐκινδυνεύει. ὃ δὲ ἐβλαπῆτον αὐτὸν πολλὰς, ὡς Φιλόσοφον ἀμαρτάν
 νων. ὅρα ὅσον οἱ μὲν εἰδότες με τὴν ὡς βολῶν, ἐλαύμαζον, πῶς πᾶσι
 Φιλοσόφοις χρώμεν, καὶ συζῶν, αὐτὸς ὃ καὶ Φιλόσοφον. καὶ τί καὶ ἄλλο,
 γὰρ οἱς μὲν ἐποίησα, ὡς γινώσκονται τὸν Φιλόσοφον, γὰρ δὲ τοῖς συμβό
 λοις μὲν; βλέπει πῶς ἐδίδω, πῶς πίνω, πῶς καὶ βύδω, πῶς ἀνέχο
 μαι, πῶς ἀπέχομαι, πῶς στυδῶ, πῶς ὀρέξομαι, πῶς ἐκκλίν
 σαι, πῶς τηρῶ τὰς χεῖρας τὰς φυσικὰς ἢ ὡς θέτω, ὡς ἀσυχνῶς
 καὶ ἀπὸ ἀποδίσσεως. ἐκείθι γὰρ με κρῖνε, εἰ δύνῃσαι. εἰ δὲ ὅτῳ καφός
 εἰ, καὶ τυφλός, ἵνα μηδὲ ἔμῃ φαισιν ὑπολαμβάνης καλὸν χαλκῆα,
 αὐτὸν τὸ πάλιν ἰδῇς πῶς τὴν λεφελῶν πῶς κέμνον, τί καὶ ὄν,
 ὃ δὲ ὅτως ἡλὺς λειπὸν ἀγνοεῖται; ὅτως ἐλαύνεται παρὰ τοῖς πλεί
 στοις σωκράτης, καὶ ἡρχοντο πῶς αὐτὸν ἀξιοῦν τοῦ Φιλοσόφου συστα
 θῆναι. μή τι ἐν ἡγωνάκτει ὡς ἡμεῖς, καὶ ἐλεγχῆ, ἐγὼ δὲ οἱ ὃ φαίνομαι
 Φιλόσοφον; ἀλλὰ ἀπὸ γὰρ, καὶ σιωπῆς, καὶ ἀρκεῖ μὲν, τῷ ἔστι Φιλόσο
 φον.

του τοῖς ἀπαντῶσι. ἡ δὲ γὰρ φαινόμεναι τινὰ ἰδέσθαι, μάχεσθαι αὐτοῖς. ἀν-
θρώπων, χεῖμας σκισμῶν πρῶτον, ἰδέσθαι τὴν ὁρμὴν, μὴ κακοσομάχου
ἰσχυροῦς γυναικὸς ὄσιν. ἀγνοεῖσθαι μελέτην πρῶτον τῆς εἰ. σπαντῶ
Φιλοσόφου ὀλίγον χρόνον, ὅταν κερπὸς γίνετο. καὶ τοργυλῶαι δι᾽ εἰ,
χρόνον τὸ σπέρμα λευκθῶναι, καὶ ταμικρὸν αὐθιγῶναι, ἵνα τελεσφο-
ρηθῇ. αὐτὸ δὲ πρὸ τοῦ γόνου φύσαι, ὅρματι δὲ γένεσθαι, ἀτελὲς ὄσιν, ἐκ
ἡνίκα ἀδωνιακῶ. τοῖς τοῖς εἰ καὶ σὺ φυτάειον, δαΐμον τὸ δέοντ
ῶν θηκας, ἀρκαύσει σε ὁ χεῖμων. ἰδέσθαι τὴν λέγεσθαι οἱ γεωργοὶ πρὸς τῶν
σπέρματων, ὅταν πρὸ ὥρας ὀδμασίαι γίνωνται, ἀγανισθῶν μὴ δὲ
βρίσκει τὰ σπέρματα, εἴτα αὐτὰ πᾶσι. εἰς λαβὼν δὲ ἐλέγξει. ὅρα καὶ
σὺ ἀνθρώπων, δὲ βίαιας, ὡν πεπὶ ὀδμασίων ὁφθαλμῶν πρὸ ὥρας, δὲ
καὶ τῆς εἰ, μωροῦ πρὸς μωροῖς ἀρπαγήσῃ, μάλλον δὲ ἀρπῆπης
ἡ δὲ γὰρ τῆς ῥίξῃ καὶ τῶ, τὰ δὲ ἀνω σὺ μικρὸν ἐπὶ αὐτῇ καὶ ὁφθαλμῶν δι-
καὶ εἰς τὴν καὶ δάλλει. ἀφ᾽ ἡμᾶς γὰρ ἡ φύσις πεπανδύωαι. τί
ἡμᾶς ἀρδύεις; τί βίαια; ὅπως διωκέμεθα γένεσθαι τὴν ἀδρά. ἐκ
τῶν ῥίξῃ αὐθιγῶναι, εἴτα γόνου λαβῶν δὲ πρῶτον, εἴτα τὸ δὲ ὀδμασίων,
εἴτα τὸ τρίτον, εἴδ' ὅπως ὁ κερπὸς ἐκβιάσεται τὴν φύσιν, καὶ ἐγὼ
μὴ δέλω. τίς γὰρ ἐγκύμων γηρόμενος, καὶ πλήρης πληκτέων ὀδ-
μάτων, ἐκὶ καὶ αἰδανέται περὶ αὐτὸ πρὸς σκιδνῶν, καὶ ὕδρι τὰ κα-
τάμυλα ὀργα ὀρμα; ἀλλὰ ταῦτα μὴ δὲ ἀγνοεῖ τὴν αὐτὴν φύσιν
πρὸς σκιδνῶν, ὅταν ὕδρι φανῇ τὴν θέρμην, δὲ ἀναμύσει τὴν πρὸς τρε-
φόμενον δὲ δὲ λύων, ὅταν ἴδῃ τὴν ἀγρίων ζώων. ἐγὼ δὲ αὐτίχως τὴν
αὐτὴν ἀγαθὴ πρὸς σκιδνῶν; ἐκ δὲ ξομαι ἵνα με σὺ πρὸς σκιδνῶν
ὕδρι τὰ οἰκῆα ὀργα; νυνὶ δὲ ὅπως ἔχω, πρὸς σκιδνῶν μοι. τί δὲ με πρὸ ὥρας
ἀρπῆσθαι ὀρμα δέλεις, ὡς αὐτὸς δὲ κερπῶν;

Πρὸς τὸν εἰς ἀντιχυστίαν μεταβληθέντα. θ.

Οταν ἄλλον ἰδέσθαι ἀρχόντα, ἀντίθετον, ὅτι σὺ ἔχεις τὸ μὴ δέσσειν
ἀρχῆς ὅταν ἄλλον πλετῶνται, ἰδέσθαι τὴν ἀντίθετον ἔχεις. εἰ μὴ
γὰρ μὴ δὲ ἔχεις αὐτὸ αὐτὸ, ἀλλ' εἰ. εἰ δὲ ἔχεις τὸ μὴ γένεσθαι ἔχεις
πλετῶν, γίνωσκε ὅτι πλεῖον ἔχεις, καὶ πολλῶν πλεῖον ἔχεις. ἀλλ'
γυναικῶν δύμορφον. σὺ, τὸ μὴ ὑπὸ θυμῷ δύμορφον γυναικὸς. μικρὸν
οἱ δοκεῖ τῶν τα; καὶ πόσος ἀντὶ πλεῖον τοῦτο αὐτοῖς οἱ πλετῶντες
καὶ ἀρχόντες, καὶ μετ' δύμορφων διατῶμενοι, διωάδαι πλεῖον
καταφρονεῖν, καὶ ἀρχῶν, καὶ αὐτῶν τῶν γυναικῶν ὡς ὀρμαί,
καὶ ὡς τυγχάνουσιν. ἀγνοεῖς, οἷόν τι δὲ δὲ τὸ πρὸς σκιδνῶν; δὲ δὲ
ὁμοίως

[illegible]

καὶ λωλγν. ἔστωθην γὰρ ὅστι καὶ πώλεια καὶ βοήθεια εἶτα, τί μοι ἀγαθόν;
καὶ τί ζητεῖς τότε μέζον; ὅλ' ἀναισχύντως αὐδῆμων ἔσι, ὅλ' ἀκόσμη
κῶς μιϑ', ὅλ' ἀπίστ' πιστός, ὅλ' ἀκροατὴς σῶφρων. εἴ τινα ἄλλα τούτων
μέζονα ζητεῖς, ποίει αὐ ποιεῖς· ὅδε δὲ ὡς σέ τις σῶσαι διώαται.

Τίνων δὲ καὶ παρὰ φρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα διαφέρειται. 1.

Απορία πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ποδὶ τὰ ἐκδὲ γίνεται, ἀμνηστία
ποδὶ τὰ ἐκτός. τί ποιήσω, πῶς γήνηται, πῶς ἀρβῆ, μή τόδε
ἀπαντήσω, μή τόδε; πᾶσαι αὐτοῦ αἰ φωναὶ ποδὶ τὰ ἀπθάρτετα
σφραγισμένων εἰσὶ. τίς γὰρ λέγει, πῶς μὴ συγκαταπιθῶμαι ἔρ' ἡδύ
δαι; πῶς μὴ ἀρνείσθω ἀπ' τοῦ ἀληθῆς; ἐὰν ἔτως ἢ ἔνθυνης, ὥς ποδὶ
τούτων ἀγωνιστῶ, ὑπομνήσω αὐτόν, ὅτι τί ἀγωνιστῶς ὑδὶ Γοῖ ὅστις· ἀσ-
φαλὴς ἴδι. μὴ πῶ τοῖ ἐπάγειν τ' φυσικῶν καὶ νόμων, πῶ πᾶσι γὰρ τῶ
συγκαταπίθεται. πάλιν αὖ ποδὶ ὀρέξεως, μὴ ἀγωνία, μὴ ἀτελής
γήνηται, καὶ ἀρτυκτικὴ ποδὶ ἐκκλίσεως, μὴ ποδὶ πῶτικῃ. πρῶ-
τον μὲν αὐτὸν κατὰ Φιλίσω, ὅτι ἀφείς ποδὶ αὐ οἱ ἄλλοι ἐπὶ λωτα, ὅ
τοῦ ἐκείνων φόβος, ποδὶ τῶν ἰδίων ὀργῶν πεφρόντικον, ὅπως αὐτὸς
ὅστις. εἶτα ὀρῶ αὐτῶν, εἰ μὴ θέλεις ὀρεγέσθαι ἀρτυκτικῶς, μηδ' ἐκ-
κλίνειν ποδὶ πῶτικῶς, μηδὲν ὀρεγόν τῶν ἀλλοτρίων, ὑδὶ μηδὲν ἐκ-
κλίνει τῶν μὴ ὑδὶ Γοῖ. εἰ δὲ μὴ, ἀρτυκτικῶν καὶ ποδὶ περὶ αὐτὴν. ποῖα
εὐθὺς ἀρτεία; πῶ τόπον ἔχει; πῶς γήνηται; καὶ πῶς ἀρβῆ; καὶ μὴ
ἀπαντήσῃ τόδε ἢ τόδε; καὶ ἔτι τὸ ἐκβησόμενον ἀπθάρτετον; ναί. ἢ
δ' ὅσα τοῦ ἀγαθῆς καὶ ὅστις ὅστις πῶς πῶς ἀρτετικῶς; ναί. ἔξισιν ἔν
Γοῖ πάντ' ἔρ' ἀρβανὶ χρῆσθαι καὶ φῶσιν. μὴ τις σε κωλύσαι διώα
τοῖς; ὅστις. μηκέτι ἔν μοι λέγε, πῶς γήνηται; ὅπως γὰρ αὐ γήνηται,
σύ αὐτὸ θύσεις καλῶς, ὅτι εἰσαι Γοῖ τὸ ἀρβανὶ δύτῳμα. ἢ τίς αὐτὸ
ὀφθαλμῶν, λέγων, πῶς μοι μὴ μέγας λῆω ὑπὸ φανῶν, μηδὲ μέγας
σύς, μηδὲ θνητῶν ἀνθρώπων. καὶ τί Γοῖ μέλει, αὐτὸς μέγας σύς ὑπὸ φαν-
ων; μεῖζον ἄλλου ἀθλῶσις, αὐ καὶ οἱ ἀνθρώποι, καὶ οὐκ ἀπαλλάξεις
τὸν οἰκονομῶν. αὐτὸς ἔν ὅτως ἀρβανῶ; ἀγαθὸς ὡς ἀρβανῶν, γήνηται
πρᾶξιμ ὑδὶ τε λῶν. ἐπεὶ γὰρ δὲ πάντως ἀρβανεῖν, ἀνὰ γὰρ τί ποτε
ποιεῖντα εὐρεθῶναι ἢ γενομένητα, ἢ σκῆπτοντα, ἢ ἐμποροδόμενον, ἢ
ὑποαῖθροντα, ἢ ἀπεπῆντα, ἢ ἀρβανόμενον. τί ἔν θέλεις ποῖντα εὐ-
ρεθῶναι ὑπὸ τοῦ θανάτου; ἐγὼ μὲν, τὸ ἐμὸν μὲν ὅτι, ὅστις τί ποτ' αὐ
θεωπικῶν, δύσθεπικῶν, κοινωφελῆς, γήνηται. εἰ δὲ μὴ διώαμαι τὰ
τυλικῶντα ποῖντα εὐρεθῶναι, ἐκείνῳ γὰρ τὸ ἀκώλυτον, τὸ διδόμενον,
ἐμαυτῶν

ἀπολείτου τὰ σκδυαρία· ἀλλ' ἐγὼ ἀπαθείς ἔομαι· ἐμπρησμός ἐστι, ἐμὸς μὴ παρόντος, ἢ ἀρλείτου τὰ βιβλία· ἀλλ' ἐγὼ χρῆσμαι ταῖς φαντασίαις ἢ φύσιν. ἀλλ' ἔχ' ἐξω φαγῆν, εἰ δ' τὼ τάλας εἰμι, λιμῶ το ἄρθανεῖν. ἔτι δ' ἐστὶν ὁ λιμὸς πάντων, ὁ δ' αὖ αὖτος. αὐτὴ ἡ καὶ ταφυγῇ. διαδοῖς δ' ἐμὴν τῶν γὰρ βίω χαλεπὸν ὄστιν. ὅταν δέ τις ὄξυ ἦλθον, καὶ ἔκαστος πνίξῃ, τί δ' ἐν ἀγωνίᾳ; τί ἀγρυπνῆς; ἔχι δ' ὅστις ἀναλογισάμενος, πῶς το ἄγαθον ὄστι ἢ κακόν, λέγεις, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ ἀμφοτέρω; ὅτε τότε τίς ἀφελήσεται με διώσκει, ὅτ' ἐκείνα ἄκοντα ποδὶ βαλεῖν. τί δ' ἐν ῥέγκω βαλὼν; τὰ ἐμὰ ἀσφαλῶς ἔχει. τὰ ἀλλότρια, ὅφεται αὐτὰ, ὅς αὖ φορῇ, ὡς αὖ δίδωται πρὸς τὸ ἔχοντος ὄξυσαν. τίς εἰμι, ὁ δέλωρ αὐτὰ ὅπως ἔχει, ἢ ὅπως; μὴ γὰρ μοι δέδοται ἐκλογὴ αὐτῶν; μὴ γὰρ ἐμὲ τίς αὐτῶν διοικεῖ τὴν πεποίηκεν; ἀρ' καὶ μοι, ὡς ἐχω ὄξυσαν. ταῦτά με δ' εἰ κάλλιστα πρᾶσκαλῶσαι. τὰ δ' ἄλλα, ὡς αὖ θέλει ὁ ἐκείνων λιμὸς. ταῦτά τις ἔχωρ πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀγρυπνῆς, καὶ σφίεται γῆρα καὶ γῆρας; τί δέλωρ, ἢ τί ποδῶν; πᾶν τροχόν, ἢ αὐτίλοχον, ἢ μινέλαον. πότε γὰρ ἤγνησαι το ἄθανάτον; ἵνα τῶν φίλων; πότε δ' ἔκ' ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι αὐτοῖον, ἢ εἰς τὴν κρίτην, δ' εἰ αὐτοῖον ἄρθανεῖν, ἢ ἐκείνων; ναί, φησὶν· ἀλλ' ὥμω ὅτι ἐκείνους ὁδὸν βιάσεται μοι, καὶ ἀνέξει με τ' ὅσον. μωρὸς γὰρ ἦς, ἢ τὰ ἄσκηλα ὥς. τί οὖν ἐκ ἐγκαλῆς σε αὐτῶν, ἀλλὰ κλαίω καθεῖσαι ὡς τὰ κηρύσια. ἀλλ' ἐκείνός μοι φαγῆν πρὸς τίθει· ἔστι γὰρ μωρὸς, νῦν δ' ἐδωάται, ἀλλ' αὐτομέδωρ σοι πρᾶθῆσαι. αὐτὸς καὶ αὐτομέδωρ ἀποβαίνει, ἄλλοι ἐνέσεις. αὐτὸς δ' ἢ χύτρας γὰρ ἢ ἡ φέτοις δ' κρείας κατὰ γῆν, λιμῶ σε δ' εἰ ἄρθανεῖν, ὅτι μὴ ἔχεις τὴν σωτήρη χύτραν; δ' πῶς πεις, καὶ ἄλλω καινῶν ἀγοράζεις; δ' μὴ γὰρ τί φησι, κακώτερον ἄλλο πᾶσι μοι. ἄρα γὰρ σοι κακόν ὄστιν; εἴτ' ἀφ' αὐτοῦ ὄξυς ἐλθὲν, αὐτῶς τὴν κητόρα, ὅτι σοι οὐ πρὸς ἐπὶ γὰρ ἴν' ὁδὸν ὡμῶν ὄξυς ἐκείνους διατελῆς; τί διοκῆτε; μὴ ἐπίτηδόν ταῦτα σωθῆναι ὁμῶς, ἴν' ἴδωμεν, ὅτι οἱ θυγνέσονται, οἱ ἰχυρότατοι, οἱ πλεσιώτατοι, οἱ δύμορφώτατοι, ὅταν οἱ αὖ δόγματα μὴ ἔχουσιν, οὐδὲν βλάφοντα ἀβλήωτα εἰν, καὶ δυνυχῆσαι.

περὶ καθαριότητος. ια.

Αμφοτεροῖν βιβλίοις ἴνδον, εἰ γὰρ τῇ φύσει τὸ ἀνθρώπου ποδὶ ἔχεται δ' ἰσχυρόν, ὁμῶς δ' αὐτοῖς ὅτοι οὐκ αὖ μοι δοκῶσιν ἀμφοτεροῖς πρᾶσαι, ὅτι ποτε καθαριότητος πάντως ποδὶ ἔχεται καὶ εἰς ἄλλω, καὶ ὄξυς

ἔσθ' ἢ ἡ ζωὴν χωρίζεται. ὅταν δὲ ἄλλοι ἡ ζωὴν ἰδωμένη ἀρκεθαιῶρον
 ἔκωτο, ὑπὸ λείγου ἐβόθαμεν δαυμάζοντες, ὅτι ὡς ἀνθρωπ. καὶ πᾶς
 λιμὸν πρὸς ἐγκλησιν πνι ζωὴν, οὐθὺς ἐβόθαμεν ὡσαύτ' ἀρλουγόμενοι λῶ
 γεμ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι ἀνθρωπ. ὅστις ὅπως ἐξείρετόν τι ποιεῖ τὸν ἀνθρω-
 που εἶναι οἰώμεθα, ἀπὸ τῆς δεῦρ αὐτὸ πρῶτον λαμβάνοντες. ἐπεὶ γὰρ
 ἐκείνοι φύσει κενάροι καὶ ἀκήρατοι, ἐφόβον ἡ γήνησιν αὐτοῖς οἱ ἀν-
 θρωποι ἦν τὸν λόγον, ὑπὸ τοσούτῳ καὶ τῷ κενάρῳ καὶ τῷ κενάρῳ
 εἰσὶν ἀνδελφοί. ἐπεὶ δ' ἀμήχανον τὴν ὅσῃ αὐτῶν παντάπασι
 εἶναι κενάρων, ἐκ ποιότητος ὕλης λεκράμεναι, ὁ λόγος πρὸς ἀληθείας
 εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ταύτῃ κενάρῳ ἀρτελῆς παρῆται. πρῶτον
 δὲ καὶ ἀνωτάτω κενάρου, ἢ γὰρ ψυχῇ γημομένη, ὡς οὐκ ἀκέναρ
 οἶα. ψυχῆς δ' ὡς σώματος μὴ ἀκέναρ οἶα ἔκ αὐτοῦ. ὡς ψυχῆς
 ἢ τί αἰ ἄλλο εὖρος, ἢ τὸ πρὸς αὐτὴν ῥυπαρὰ πᾶς τῆς ὀργῆς αὐτῆς.
 ὀργῆς δὲ φυκῆς, ὀργῆς, ἀφορμῆς, ὀργῆς, ἐκκλίνει, παρὰ σκοδὴν
 ἔκδωκε, ὑπὸ βλάστη, συγκατατίθει, τί ποτ' εὖ ὅτι δ' ἐν τῷ τοῖς τοῖς
 ὀργῆς ῥυπαρὰ πρὸς αὐτὴν, καὶ ἀκέναρ οἶα; δὲ ἄλλο, ἢ τὰ μοχ-
 θερὰ λεῖματα αὐτῆς. ὡς ψυχῆς μὴ ἀκέναρ οἶα, ὀργῆς παρὰ σκοδὴν
 κενάρου δ' ἐμποίησις οἶον δὲ ὀργῆς. κενάρου δ' ἢ ἔχεται οἶα
 δὲ ὀργῆς μόνον ἢ αὐτὴν ἐν τοῖς ὀργῆς τοῖς αὐτῆς, ἀσύγχυτον, καὶ
 ἐκκλίνει. δὲ δ' ἐπὶ τοῖς ὀργῆς καὶ ὑπὸ σώματος κενάρου, ἢ τὸ
 ἐνδεχόμενον. ἀμήχανον μὴ μύσας μὴ ῥῆσιν ἢ ἀνθρώπων τοῖς ὀργῆς
 δ' σύγκραμα. ὅσα ὅσα χεῖρας ἐποίησιν ἢ φύσις, καὶ αὐτὰς τὰς εἰνας ὡς
 σωλῶας, πᾶς δ' ἐκδιδόναι τὰ ὕψος. αὐτὸν ἀναρῶ φῆ τις αὐτὰ, λῆ-
 γω ὅτι δ' ποιεῖ ὀργῆς ἀνθρωπίνου. ἀμήχανον μὴ μὴ παρῆται ὅτι
 οἶα, μὴ δὲ ὅλως μοιῶν δὲ, ὅσα ὀργῆς πινῶν πορδουμένων. ὅσα τῶν
 τοῦ ὀργῆς πρὸς σκοδὴν, ὅσα ὅσα χεῖρας. ἀμήχανον μὴ, ἀπὸ τῶν
 μὴ ῥυπαρὰ πᾶς πᾶς σκοδὴν τοῖς ὀργῆς. ὅσα ὅσα πινῶν, φησι, ὅτι ὅτι
 τὰς. ὅσα τῶν ἀνθρώπων ἢς, καὶ μὴ θνητῶν, μὴ δὲ συνδιδόν. ἀμήχανον μὴ
 ἐκ τῶν ὀργῆς καὶ ὅτι ἢ τῶν ὀργῆς σιωπῆς, ὅσα ὅσα πινῶν ἢ
 δ' ὀργῆς ῥυπαρὰ, καὶ ὀργῆς ἀκέναρ οἶα. ὅσα ὅσα ὀργῆς. ὅσα ὅσα
 χεῖρας, ὀργῆς, ὅσα ὅσα, καὶ ὅσα. ὅσα ὅσα πινῶν, ὅσα ὅσα πινῶν
 τὸ κενάρου αὐτό; δ' ἄλλ' ὁ μὴ χαλκῆς, ὡς χαλκῆς, ἐξείρεται τὸ σιδή-
 ριον, ὡς ὀργῆς πᾶς ὅσα ὅσα πινῶν. καὶ τὸ πινῶν αὐ-
 τὸς σὺ πινῶν, ὅταν μὴ ὅσα ὅσα, καὶ μὴ ὅσα πινῶν ἀκέναρ οἶα
 ὡς ὀργῆς, τὸ πινῶν οἶα δ' πινῶν, ὅσα ὅσα πινῶν; ὅσα τῶν

ὅπως δὲ αὐτὸ εἶναι φαντάζεται, ἐκείνου φιλοτεχνεῖ. λοιπὸν ὑποδεί-
 ξαι μόνον αὐτῷ δεῖν, καὶ ἐπεὶ νεανίσκει, τὸ καλὸν ζητεῖς, καὶ εὖ
 ποιεῖς. ἰδοὶ ἔν, ὅτι ἐκεῖ φύετο, ὅπως τὸ λόγον ἔχεις, ἐκεῖ αὐτὸ ζήτης, ὅ-
 πως τὰς ὁρμὰς καὶ τὰς ἀφορμὰς, ὅπως τὰς ὁρέξεις, τὰς ἐκκλίσεις· ὅθεν
 γὰρ ἔχεις γινώσκοντα ὅτι αἰρετοῦ. τὸ σωμάτιον ἡ φύσει πηλὸς ὄντι. τί πο-
 νεῖς ἐκείνῃ ποδὶ αὐτοῦ; ἐμὴ δὲ ἐτόρου, τῷ χρόνῳ γινώσκῃ ὅτι ἐδιδόν ὄντι.
 αὐτὸ δὲ μοι ἔλθῃ λευκὸν προσωμνύθῃ, εὐπαρὸς, μύσσεκα ἔχω, μέγιστον γο-
 νάτω, τί αὐτῷ ἐπὶ ἐμὴ ἔχω, ἀλλὰ ποῖας αὐτὸ ὁμοιότητι ἐπαγαγεῖν.
 ποδὶ τί γὰρ ἐσπώδακον, ὁμοίον τῷ καλῷ, ἢν αὐτὸ μεταδῶ καὶ ἐπὶ πᾶσι, ὅτε
 εἰμι γινώσκων καὶ καλὸν, ἀλλὰ γινώσκων δέ τις αὐτῷ λέγω, ὅτε εἰμι γινώσκων
 λευκὸν προσωμνύθῃ καλὸν, ἀλλὰ γινώσκων λόγῳ; ἐπεὶ τὸ καλὸν ἐμφασί-
 γὰρ ἔλα αὐτῷ ἔχει. ἀπελθε, ὅτι χρίσας ἀλέγῃς, ἢν γινώσκων μὴ λυλίσ-
 τῃ. διαδοῖς δὲ πολέμων ὅτι αὐτῷ οἱ ἐξοκράτες λόγοι, ὡς φιλοκῆ-
 λος νεανίσκος. εἰσῆλθε δὲ, ἔχω γινώσκων μᾶλλον ποδὶ τὸ καλὸν ἀποδῆς,
 ἐλθα δὲ αὐτῷ ζῆν. ἐπὶ τοῖς δὲ τὰ ζωὰ τὰ ἀνθρώποις σωφροφῶν,
 εὐπῶν ἐπὶ τοῖς γινώσκων καὶ φύσις. μὴ ἔστιν ἄλλος γινώσκων γινώσκων, μὴ
 γινώσκων; ἀλλὰ ὅς, ὅτι τὰ σεπτὰ χλωρίδα, καὶ σκώληκος, καὶ ἀφῶχ-
 ναι, τὰ μακροτάτω τῷ ἀνθρώπινος συστροφῆς ἀπεληλαμμένα. σὺ δὲ
 ἀνθρώπου ὡν, ὅτε ζωὸν εἶναι θέλεις τῷ ἀνθρώποις σωφροφῶν, ἀλλὰ
 σκώληκος μᾶλλον, ἢ ἀφῶχιν; ὅτι λῶσι πᾶσι ποτε, ὡς θέλεις; ὅτε ἀρ-
 νεῖς σεαυτὸν; ὅτε ἡφεις καθαρός, ἵνα οἱ χαίρων οἱ σωφρονεῖς; ἀλλὰ
 εἰς τὰ ἰδὲ ἡμῖν σωφροφῶν τοῖς τῷ, ὅπως πῶσαι ἐν γινώσκων, ὅτι ἀρ-
 μύξασθαι, ὅπως ὡν πῶσαι καὶ μύξας; τί δὲ, καλλωπίζεσθαι τις ἀξιοῖς;
 μὴ γινώσκων; εἰ μὴ ἐκεῖνο, ὅτι πεφύκαμεν, τὸ λόγον, τὰ δόγματα, τὰς γι-
 νοῦσας· τὸ δὲ σῶμα μετὰ τῷ καθαρίῳ, μετὰ τῷ μὴ πᾶσι πᾶσι. ἀλλὰ
 αὐτὸς ὅς, ὅτι εἰ φορεῖν ἡσυχία, ἀπελθὼν ἡσυχίᾳ σὺ τὸ τρι-
 βωνα, ἢ κατὰ ῥῆσιν. ἀλλὰ πόθεν ἔχω καλὸν τριβωνα; ἀνθρώπου, ὅ-
 τι δὲ ἔχεις, πλῆθον αὐτόν. ἰδοὺ νῦν ἀξιοῦσθαι, ἰδοὺ πρὸς βύτης ἀ-
 ξιοῦσθαι τὸ ὅτι αὐτὸν αὐτὸν ὄντι, ὅτι ἡμῖν αὐτῷ πᾶσι μαθησόμενον,
 ὅτι θυγατέρα, ὅτι νῦν πᾶσι λαμβάνονται, αὐτὸ τῷ τύχῃ, ἵνα γινώσκων
 νῦν λέγῃ τὰς σχολὰς. μὴ γινώσκων. πᾶσι ἐκτροπὴ ἀπὸ τῷ ἀνθρώπου
 καὶ γίνετο, αὐτὸ δὲ ἐγγύς ὄντι τῷ μὴ ἀνθρωπικῷ εἶναι.

Περὶ προσοχῆς. ιβ.

Ὅταν ἀφῆς σοι πᾶσι ὀλίγον τὸν πᾶσι, μὴ ὅθεν φαντά-
 ζου, ὅτι ὁπότεν θέλεις, ἀλλὰ ἡμῖν αὐτῷ· ἀλλὰ ἐκεῖνο πᾶσι.

Ff 2 χειρὸν

χειροῦ ἐσωθεῖ, ὅτι πρὸς τὸ σῆμα δόρου ἀμαρτυρήσῃ, εἰς τὰλλα χειροῦ ἀνάγ-
 κηθεῖ τὰ πράγματα ἔχειν. πρῶτον μὲν τὸ χαλεπώτατον ἐθεῖ, το-
 μὴ πῶς χεῖρ ἐγγίνεται. εἴτα ἐθεῖ τοῖ ἀναβάλλεσσι τὴν πῶς χεῖρ.
 αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον εἰώθη ὑποπθίμενον τὸ δύροειν, τὸ
 δύροειν, ὃ ἤντι φύσιν ἔχει καὶ διεξάγειν. εἰ μὲν ἔντυ λυσιτελὲς ἢ
 ὑποδιδεσὶς ὅστις, ἢ παντελὲς ἀπόστασις αὐτῷ ὅστις λυσιτελεσθῆ. εἰ δ'
 ὁ λυσιτελεῖ, τί ἔχει διλυτικὴν τὴν πῶς χεῖρ φυλάσσει; σῆμα δόρου πῶς
 φαίνεται, τί ἔχει, ὃ δὲ πῶς χεῖρ; ἀσπαι. τί ἐν κωλύει πῶς χεῖρ;
 μὴ γὰρ ἀναρῶται πῶς χεῖρ τοῖ βίαι, ἐφ' ὃ ὁ δὲ ἀσπαι τὸ πῶς χεῖρ;
 χειροῦ γὰρ αὐτὸ πῶς χεῖρ ποιήσεις, βέλτιον δὲ μὴ πῶς χεῖρ; τί
 ἄλλο τῶν γὰρ τῶ βίαι κρείσσοι ὑπὸ τῶν μὴ πῶς χεῖρ γίνονται; ὁ τέκ-
 των μὴ πῶς χεῖρ κυβόρου ἀσφαλὲς ὁρου; ἄλλο δ' εἰ τι τῶν μικροτέ-
 ρων ὄργων, ὑπὸ ἀπὸ πῶς χεῖρ ὑπὸ πῶς χεῖρ; ἐν αἰδιάνῃ, ὅτι
 ἐπειδὴ ἀφῆς τὴν γνώμην, ἐκ ἐπὶ σοὶ ὅστις ἀνακρίσεισθαι αὐ-
 τῶν; ἐκ ὑπὸ τὸ δύροειν, ἐκ ὑπὸ τὸ ἀσπαι, ἐκ ὑπὸ τὸ κατεσταλμένον,
 ἀλλὰ πῶς ὁ ἐπὶ λὸν ποιῆς, τοῦ πῶς χεῖρ ἐπὶ λὸν ποιῆς. τίσι
 ἐν δὲ με πῶς χεῖρ; πρῶτον μὲν ἐκείνοις τοῖς κατεσταλμένοις, ὃ ἐκείνα
 πῶς χεῖρ ἔχειν, ἢ χωρὶς ἐκείνων μὴ κατὰ δίδειν, μὴ ἀνίστασθαι, μὴ πί-
 νειν, μὴ ἐοδῆν, μὴ συμβάλλειν ἀνδρώποισι. ὅτι πῶς χεῖρ αἰδιάνῃ
 τῶν ἀνέων ἐκείνῃ, ὃ τῶν ἀνέων μὴ ἀνέων τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ κακόν. ὃ δ' εἰς
 ἐν κείνῃ ὅτ' ἀγαθὸν μοι ποδὶ ποιῆσαι, ὅτε κακὸν μοι ποδὶ βαλεῖν,
 ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς ἐμαυτῷ ἢ τῶν τῶν ἀνέων ἔχω μόνον. ὅταν ἐν τῶν
 τῶν ἀσφαλῆ μοι ἢ, τί ἔχω ποδὶ τῶν ἐκ δὲ ταρτασθῆναι; ποῖον τῶν
 νῶν φοβόρος, ποῖον νόον, ποῖον πῶν, ποῖον πῶν κρεσσμα; ἀλλ' ἐκ
 ἡρεῖα τῶν δὲ μοι. μὴ ἐν κείνῃ ἔμῳ ὅστις ὄργον; μὴ τι ἐμῳ κείνῃ; ὃ
 τί ἔμ' ἐπὶ μοι μέλει; ἀλλὰ δοκεῖ τις εἶναι. ὃ φεταὶ αὐτῶν, καὶ οἷς δοκεῖ.
 ἐγὼ δ' ἔχω τίνι μὲν δὲ ἀρεσκῆν, τίνι ὑποτεταχθῆναι, τίνι πῶς χεῖρ,
 τῶν δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνου. ἐμὲ ἐκείνῃ σιωπῆσθαι ἐμαυτῷ, καὶ
 τὴν ἐμὴν πῶς χεῖρ ὑπὸ ταξὶν ἐμῷ μόνον, δὲς κενόνας εἰς χρῆσιν
 αὐτῶν τὴν ὄρθην, οἷς ὅταν κατεσταλθῆσθαι γὰρ συλλογισμοῖς, ἐκ ὑπὸ
 φομαὶ ὁ δὲ γὰρ τῶν ἀλλόλιν λεγόντων γὰρ μετὰ πῶς χεῖρ, ὃ φροντίζω ὃ
 δὲ γὰρ. διατὶ ἐν γὰρ τοῖς μέγιστον ἀνιῶσιν με οἱ φεροντῶν; τί τὸ αἶποι
 ταύτης τῶν ταρταχῆς; οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι γὰρ τῶν τῶν πῶς χεῖρ ἀγνύνα-
 σὶς εἰ με ἐπὶ τῶν πῶς χεῖρ ὑπὸ ταξὶν κατεσταλθῆσθαι ὅτι τῶν ἀγνύνα-
 σὶς ἀγνύνασθαι καὶ ἐμῷ μόνον αἰδιάνῃ, ἀλλὰ καὶ τέχνη, φερεῖ ὅν δὲ

λας

λαίς σκυτία, καὶ τῶν πολλῶν καταγελάσας τοὺς αὐτοὺς ὄργον· ὁ δὲ
 ὅν δέ τις τέκτονα· πρῶτον μὲν ἐν ταῦτά ἐχειν πρόχειρα, καὶ μηδὲν
 δίχα τῶν ποιῆν, ἀλλὰ τεταῖς τῶν ψυχῶν ὡς ἔστιν ὁ σιστόν,
 μηδὲ τῶν ἐξω διώκειν μηδὲν τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ὡς διέταξεν ὁ δυνά-
 μιν Θ· τὰ πτωχευτικά ἐξάπαντος, τὰ δ' ἄλλα ὡς αὐτὸς διδῶται. ὡς
 τότοις δὲ μεμνήσθαι, τίνος ἐσμὲν, ὅτι τί ἡμῶν ὄνομα, ὅτι πῶς τὰς δι-
 νάμεν τῶν χρεῶν περᾶν ταῖς καθήκοντα ἀποδιδόναι, τίς καιρὸς
 ὧδ' ἡς, τίς καιρὸς παιδείας, τίνων πηρόντων, τί ἔσαι ἀπ' ἑῶν πράγμα-
 τῶν, μή τι καταφρονήσωσι ἡμῶν οἱ σωόντες, μή τι ἡμεῖς αὐτῶν πό-
 τε σκώψαι, καὶ τίνας ποτὲ καταγελάσαι· καὶ ὡς τίνι συμποδισεν
 δυνάμιτι, καὶ τίνι καὶ λοιπὸν γὰρ τῇ συμποδισοῦσα, πῶς χρὴ τηρεῖ-
 σαι τὸ αὐτὸ. ὅπου δ' αὖ ἀφ' ὧν ἀποτίνω τῶν τῶν, εὐθὺς ζημία, ἐκ-
 ξωδὸν ποδῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν ὀργισίας. τίς δὲ δυνατὸν ἀμαρτῆ-
 ῶν ἢ δ' ἐν; ἀμύχανον· ἀλλ' ἐκείνο δυνατὸν, πῶς τὸ μὴ ἀμαρτάνειν
 τεταῖς διδωκῶς. ἀγαπῶν γὰρ, εἰ μὴ ἐπὶ αὐτῶν ταῦτα
 τῶν πτωχῶν, ὀλίγων γὰρ ἀμαρτημάτων ἐκτός ἐσόμεθα. νυνὶ δ' ὁ-
 ταν εἴπῃς, ἀπαύριον πρὸς ἐξω, ἰδίῳ ὅτι ἔστιν λέγεις, σήμερον ἔβουαι ἀ-
 ναίειν τῶν, ἀκαίριον, ταπεινός. ἐπ' ἄλλοις ἔσαι τὸ λυπεῖν με· ὅργι-
 σθαι δὲ σήμερον, φθονήσω· βλέπε ὅσα κακὰ σεαυτῶν ὡς τρέπεις.
 ἀλλ' εἰς αὐτοὺς καλῶς ἔχει· πόσῳ λιγέτητον, σήμερον, εἰ αὐτοὺς συμφεί-
 ρει πολὺ μάλλον σήμερον, ἵνα καὶ αὐτοὺς δυναθῇς, ὅτι μὴ πάλιν αὐτὰ
 βαλῇ εἰς τὸν τρίτον.

Πρὸς τὸς συνόλους ἐμφέροντας τὰ αὐτῶν. ιγ.

Οταν τις ἡμῶν ἀπλῶς δόξῃ διαλέχθαι τοὺς τῶν ἑαυτοῦ πραγ-
 μάτων, πῶς ποτὲ ἐξαγόμεθα καὶ αὐτοί, πῶς τὸ ἐκφύγειν
 πῶς αὐτὸν τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητα, καὶ ἔστιν ἀπλῶς οἰόμεθα εἶναι. πρῶτον
 μὲν ἀνὶ ἑαυτοῦ δυνάει, αὐτὸν μὲν ἀκνηροῦν τὰ τοῦ πλησίον, μὴ μὲν τοι-
 μεταδιδόναι κακείνῳ γὰρ τῶν μέρει τῶν ἡμετέρων. εἰδ' ὅτι οἰόμεθα οὐχ
 ἀπλῶς ἀνθρώπων πρὸς ἐξω αὐτοῖς φαντασίαν, σωπῶν τὸν τὰ ἑαυτοῦ.
 ἀμείλει πολλάκις εἰώθασιν λέγειν, ἐγὼ οἱ πάντα τὰ μανθ' εἴρηκα, σὺ
 μοι εἰς τῶν σῶν εἴπῃς δέ τις; πῶς γίνεταί; πῶς δὲ ὅτι οἱ
 οὐκ ἀσφαλῶς πισδύειν, ἔστι ἢ δ' αὐτοὺς πεπισδύκω. ὑποφύει
 τοι γὰρ ἡμᾶς, ὅτι ἐκ αὐτοῦ ποτὲ εἴπῃς τὰ ἡμέτερα, ἐν ἀβύσσῳ
 τῶν μὴ ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἐξείπωμεν τὰ ἐκείνου. εἴτω καὶ ὑποτῶν στρα-
 τῶν τῶν ὀργισμῶν οἱ πτωχεύειν λαμβάνοντες, πρὸς ἀκαίριον οἱ στρατιῶ-
 τῶν

τις γὰρ χυμὰ πιδιωτικῶν, καὶ ἀρξάμενος κακῶς λέγειν τὴν καὶ σαρκα,
 εἴτα σὺ ὥσπερ γνέχυρον πρὸς αὐτὸ λαβὼν φησὶ πείσως, τὸ αὐτὸν φη-
 λοιδωλείας κρατῆσθαι, λέγεις καὶ αὐτὸς ὅσα φρονεῖς εἴτα δευτεῖς, ἀ-
 πάγμ. τοιούτων τι καὶ γὰρ τρεῖς καθόλου πάρομιλον. αὐτὰρ ὡς ἐμοὶ ἐκεί-
 νος ἀσφαλῶς πεπίσδυκε τὰ ἐαυτοῦ, ὥτως καὶ γὰρ τρεῖς ὡπλιτὺν τι.
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀκούσας σιωπῶ, αὐτὸν γὰρ περὶ τούτου. ὁ δ' ἐξελθὼν, ἐκ-
 φόρει πῶς πάντας. εἴτ' αὖ γινώ τὸ γυρόμενον, αὐτὸν μὲν ὧ καὶ αὐτὸς ἐ-
 κείνῳ ὅμοιος, ἀμύνεσθαι δὲ λαῶν, ἐκφόρῳ τὰ ἐκείνου, καὶ φύρῳ ἐφύ-
 ρομαί. αὐτὸν δὲ μνημονόω, ὅτι ἄλλος ἄλλοι ἐβλάπῃ, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ
 ὀφθαλμοὺς καὶ βλάπῃ καὶ ὠφελῇ, τούτου μὲν κρατῶ, τοῦ μὴ ὁμοι-
 οῦ τι ποιῆσαι ἐκείνῳ, ὅμως δ' ὑπὸ φλυαρίας φησὶ μαυροῦ πᾶσι πονῆσαι.
 ναὶ, ἀλλ' αὐτοῦ ὅστις ἀκούσαντα τὰ τοῦ πλησίον ἀπερρήθη, αὐτὸν γὰρ
 τρεῖς μόρεσσιν ἐκείνους μεταδιδόναι αὐτῶν. μὴ γὰρ σε πρὸς ἐκείνους ἀν-
 θρωπεῖς; μὴ γὰρ ὑπὸ σιωπῆς πρὸς ἐξελθόντας τὰ σαυτοῦ, ἢ ἀκού-
 σης γὰρ τρεῖς μόρεσσιν καὶ τὰ ἐμά; εἰ σὺ φλύαρτος εἶ, καὶ πάντας αὖ ἀπαν-
 τήσαντας φίλους εἶν' ὁκέας, δέλεις καὶ ἐμὲ ὁμοίῳ σοι γινέσθαι; τί δ'
 εἰ σὺ καλῶς μοι πεπίσδυκας τὰ σαυτοῦ, οἷός σου εἶ καὶ ἐμὲ καλῶς πεί-
 σαι, δέλεις με πεπεσῆναι; οἷός σου εἶ πῶς εἶχον ἐγὼ μὲν εὐνοῖαν, σὺ δὲ
 τετραπληνόν, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἀκατέκτα μοι σαυτοῦ οἶνον ἵνα βάλῃς
 εἰς τὸν ἐμὸν πίθον, εἴτ' ἡγανάκτεας ὅτι μὴ καὶ γὰρ οἱ πρὸς δύνω τὸν ἐμὸν
 πῶς οἶνον; σὺ γὰρ τετραπληνόν ἔχεις τὸν πίθον, πῶς εἶν' ἐπὶ ἱερῇ γίνε-
 ται; σὺ πρὸς παρακατέκτα, σὺ ἀδύμονι, τὰς ἐαυτοῦ γνῶντας μό-
 νας βλαβόρας ἡγεμὼν καὶ ὠφελίμους, τῶν δ' ἐκτὸς ὑδὲν ἐγὼ οἱ θέ-
 λεις πρὸς ἀκατέκτα, ἀνθρώπων τῶν ἐαυτοῦ πρὸς ἀρετῇ ἡπικακότι,
 δέλοντι δὲ κορματὶς τυχεῖν, ἢ ἀρχῆς ἑνός, ἢ πρὸς ἀγαθῆς γὰρ τῇ αὐτῇ,
 καὶ μάλιστα τὰ τέκνα σε κατὰ σφάξιν ὡς ἢ μήδεια; πρὸς δὲ ἱερῇ ἱερῇ
 σίμ; ἀλλὰ δειξέτω μοι σαυτοῦ πρὸς, ἀδύμονα, βέβαιον δειξέτω ὅτι
 δύγματος ἔχεις φιλικῶς, δειξέτω σὺ τὸ ἀγαθόν ὅτι ἐτέρηται, καὶ
 ὅτι πῶς ἐκ ἀγαθῶν, ἵνα μοι σὺ πρὸς τῆς τὰ σαυτοῦ. ἀλλ' αὐτὸς
 ἐλθὼν σὲ παρακαλῶ ἀκούσαι τῶν ἐμῶν. τίς γὰρ ἐξ ἐλπίδος ἀγ-
 γαλῶν καλῶ; τίς ἀτιμάζει σὺν βουλοῦ δύνει καὶ πρὸς; τίς ἐκ ἀσμε-
 νος δέξεται, τὸν ὥσπερ φορετὴν μεταλαμβάνον τῶν αὐτοῦ πόδων
 σεων. ἐὰν τρεῖς τούτω καὶ δύνει αὐτὸν, τρεῖς μεταλαβείν. ναὶ, ἀλλ'
 ἐγὼ σοι πρὸς, σὺ ἐμοὶ ἐπείσθης. πρὸς τὴν μὲν δὲ σὺ ἐμοὶ πρὸς
 εἰς, ἀλλὰ φλύαρτος εἶ καὶ διατρεῖς ὑδὲν δύνει σε κατὰ χεῖρ. ἐπέτοι
 εἰ τοτό

εἰ τοῦτο ὅστις, ἐμοὶ μόνον αὐτὰ πίσιδου. νῦν δ' οὐκ αὖ διὰ τοῦτο ἴ-
 δης, παρεκλήσας αὐτὸν λέγει, ἀδελφεὲ δὲ δένα σε ἔχω δύνασθον,
 εἰ δὲ θέλεις, παρακαλῶ σε ἀκῶσαι τὰ ἐμὰ. καὶ ὅτε πῶς αὐτὸν δὲ
 ἡδίστου ἐγνωσμένους ποιεῖς. εἰ δὲ καὶ πιστεύεις ἐμοί, δὴ λὼν ὅτι πῶς
 εἴη καὶ αἰσθημονίᾳ, εἰς ὅτι τοῖς ἐμαυτοῦ δὲ εἴπον. ἀφ' οὗ οὐκ ἔτι
 ταῦτα ὑπολάβω. δ' εἴ μοι, ὅτι αὐτὸς ἐνὶ τὰ αὐτὰ δὲ εἴπη, ἐκεί-
 νου τοῖς ὅτι, αἰσθημονίᾳ. εἰ γὰρ ὅτε λῶ, ἐγὼ ποδορρχὸν πᾶ-
 σιν ἀνθρώποις, τὰ ἐμαυτοῦ αὐτὸν λέγει, εἰ τὸτε γένετο ἐμελλόν πιστὸς
 καὶ αἰσθημονίᾳ. τὸ δ' ὅστις τούτου ἀλλὰ διογμάτων δ' εἰ, εἰ
 ὡς ἐτυχον. αὐτὸν γὰρ ἵνα ἴδης ποδὶ τὰ ἀποβαίρετα ἀποδ' αὐτόν, καὶ
 τούτοις ὑποκατάχεται τῶν αὐτῶν ποδαίρεσιν, ἵδι ὅτι ὁ ἀνθρώπου
 εἶναι μὲν ἔχει αὐτὸν ἀναγκάζοντας, αὐτὸν ἀπολύοντας. εἰς τὴν αὐτὴν
 χρεῖαν πίστεως, ἢ τροχῶ, πῶς εἰς ἐπ' αὐτὴν εἰδ' ἡ ἀλλὰ παιδιστικαίου
 νόμῳ, αὐτὸν ἴσχυι, ἐκείσεσι αὐτόν. καὶ σαλευσάντων φιλοφροσυνῶν,
 ἀρχῆς ὑδθυμίας, ἀληθονομίας, ἀλλὰ τούτοις ὅμοια τρισμύρια. μεμνῆ-
 στα ἐν γὰρ τοῖς καλοῖς, ὅτι οἱ ἀπὸ ῥῆθρι λόγοι πίστεως χρεῖαν ἔχουσι, αἱ
 διογμάτων τούτων. ταῦτα δὲ πᾶσι νῦν εὐεῖν ἔαδ' ὡς ἢ διαφέτω
 μοι τίς ἐν ὅτῳ ἔχοντα, ὡς λέγει, ἐμοὶ μόνον μέλει τῶν ἐμῶν, τῶν
 ἀκωλύτων, τῶν φύσει ἐλευθέρων. ταῦτα δὲ οἷον ἔχω τοῖς ἀγα-
 θοῖς. τὰ δὲ ἄλλα γινέσθω ὡς αὐτὸν δίδωται,
 οὐ διαφύρομαι.

ΤΕΛΟΣ.

BASILEAE, EX OFFICINA

Ioannis Oporini, Anno Salutis humanae

M. D. LIII. Mense Martio.